MEREPOOLSEIMA MAJA KIRI

Liz Eeles

MEREPOOLSEIMA MAJA KIRI Liz Eeles

ERSEN

MEREPOOLSEIMA

MAJA KIRI

Kirjastuselt Ersen ilmunud Liz Eelesi raamatud:

„Merepoolseima maja saladused“
„Merepoolseima maja kiri“

Liz Eeles

MEREPOOLSEIMA MAJA KIRI

Inglise keelest tõlkinud Kaie Niit

ERSEN

Originaali tiitel:
Liz Eeles
A Letter to the Last House Before the Sea
2021

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

See raamat on ilukirjanduslik teos. Nimed, tegelased, ettevõtted, organisatsioonid, kohad ja sündmused, välja arvatud selgelt üldkasutatavad, on kas autori kujutlusvõime vili või kasutatud väljamõeldud kontekstis. Igasugune sarnasus tegelike elavate või surnud isikute, sündmuste või asukohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kaie Niit
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © Liz Eeles, 2021. All rights reserved.
First published in Great Britain in 2021 by Storyfire Ltd. trading as Bookouture.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2022.

E09419522
ISBN 978-9949-82-967-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Minu imelisele emale, Margaretile,
kes on viimasel ajal väga palju üle elanud,
kuid naeratab sellest hoolimata.

Proloog

Iris Starcrossil oli raske hingata, kuid see ei üllatunud teda eriti. Tema tund oli vist kätte jõudnud. Ta oli elanud üheksakümne üheksa aastaseks. Tegelikult oli see temast isekas, kui mõnele teisele oli antud väga vähe eluaastaid.

Ta liigutas aeglaselt sõrmi ja tundis, kuidas kellegi teise käsi õrnalt tema oma surus. Lettie oli tunde tema voodi kõrval istunud. Või võibolla isegi päevi. Iris kaotas ajataju, kui kõik ta elu rõõmud ja kurvastused filmilindina silme eest läbi jooksid ja sellesse hetke koondusid.

Ta lootis, et suremine pole valus ja Cornelius ootab teda juba ees. Vähemalt vikaar oli seda talle kinnitanud. Kuid pärast aastate eest juhtunut oli Iris usu jumalasse kaotanud, nii et ta ei saanud selles kindel olla.

Ta tegi veel ühe pinnapealse, kähiseva hingetõmbe ja tundis, kuidas ketiga tema kaelas olev õrn kullast võti üle rangluu libises. Ta liigutas aeglaselt ja valulikult oma vaba kätt, kuni sõrmed puudutasid võtme lohutavalt siledat ja tuttavlikku metalli. Kui ta oleks vaid suutnud toona oma leinas selle saladuse paljastada. Aga nüüd oli juba liiga hilja kahetseda.

„Hoia seda, kulla tüdruk," kähistas ta, hääl vaevu valjem kui sosin. „Ja uuri see minu eest välja."

Kui teda enam ei ole, jääb võti Lettiele – ainsale inimesele perekonnas, kes oli nagu tema. Iris saatis kirgliku palve jumala poole, kes

oli võib-olla olemas, võib-olla mitte, et ta armastatud kauge sugulane valiks kestvat armastust ja õnne täis elu.

Pimedus varjas Irise nägemise ja ta sulges sellest kõigest väsinuna silmad. Ta kuulis küll veel Lettie häält, mis teda õrnalt hüüdis, aga tema mõtted olid juba nägusa sõjaväevormis noormehe ja selle elu juures, mis tal oleks võinud olla. Iris Starcross tegi oma viimase hingetõmbe ja suri.

Esimene peatükk

Viis nädalat hiljem
Lettie

Lettie astus taksost välja ja hingas suure sõõmu sooja mereõhku. See oli värskem, kui see heitgaaside ja higiste inimkehade segu, millega ta harjunud oli, ning tema ees olev vaade erines täielikult sellest, mis avanes tema tillukeselt rõdult Londonis. Sealt nägi ta kõigest koledat telliskividest laohoonet ja mustaks tõmbunud hauakive täis kalmistut. Seevastu siin...

Lettie vaatas ringi, silmitsedes silmapiirini laiuvat merd, selle lainetavat tumesinist pinda ja kollase astelhernega ülepuistatud kaljupealset. Ja seal, otse tema ees, seisis valgeks lubjatud hoone, kummalgi pool välisust lilledega täidetud kivist lillepotid.

See siis oligi Triivpuidumaja. Internetis öeldi, et see asub maailma tipus ja Lettie sai aru, miks.

See oli ainus maja järsul kaljul, mis kõrgus Taevaabaja – ilusa küla, millest ta oli äsja taksoga läbi sõitnud – kohal. Küla koosnes vanamoodsatest majadest ja suveniiripoodidest, mis olid praegu turistidest tulvil. Mitmed neist olid pannud hajameelselt teed ületades taksojuhi vandesõnu pomisema. Mehe meeleolu ei paranenud ka kaljutippu viivat auklikku teed nähes.

Lettie pühkis kastanpruunid kiharad silmist ja vaatas, kuidas tema takso rappudes küla poole tagasi sõitis. Siis tõmbas ta sõrmega üle

Paddingtoni rongipileti, mis oli endiselt tema teksade taskus, suutmata uskuda, et ta oli siin.

Siiatulek oli olnud viimase hetke otsus. Ta oli pikemalt mõtlemata Devonisse suunduvale rongile hüpanud, kuigi polnud kunagi olnud spontaanne inimene. Tema ellusuhtumine oli pigem tagasihoidlik ja ettevaatlik.

Kuid võib-olla andis armastatud inimese ja seejärel kõigest viis nädalat hiljem ka töökoha kaotamine sulle julgust juurde. Kindlasti tegi see sind... Lettie hingas veel kord sügavalt sisse ja püüdis peas keerlevatest segastest mõtetest aru saada. See tegi sind rahutuks, otsustas ta. Rahutuks, hirmunuks ja kurvaks. Väga, väga kurvaks.

Puudutades kullast filigraanvõtit, mis ta kaelas rippus, täitusid tema silmad pisaratega. Ta oli nüüd siin, kus Iris üles kasvas, kuid armastatud vanatädi polnud enam tema kõrval.

Kui Iris siin oleks, teaks ta täpselt, mida tema töölt lahtilaskmise kohta öelda, mõtles Lettie pea kohal kiljuvaid kajakaid vaadates. Ta teaks, kuidas Lettiet naerma ajada ja leevendada kurbust, mis oli juba nädalaid temast lainetena üle uhtunud. Kui irooniline, et ainus inimene, kelle rõõmsameelne lobisemine võiks tema halba tuju leevendada, oli inimene, kelle surm oli selle põhjustanud.

Soe tuul sasis Lettie juukseid, kui ta püüdis end kokku võtta. Iris sooviks, et elu läheks edasi ja Lettie perekond paistis vanaproua surmaga palju paremini toime tulevat kui tema. Nad ei tundunud isegi matustel eriti kurbadena, kuigi tema oli muutunud nuuksuvaks inimvaremeks.

Oma pere peale mõeldes kontrollis Lettie telefoni, mille oli mõne tunni eest hääletu režiimi peale lülitanud. Seal oli neli vastamata kõnet ja suur hulk sõnumeid tema õelt Daisylt. Viimane neist ütles lihtsalt: Kus kurat sa oled? Ära ole selline draamakuninganna ja helista mulle tagasi.

Ühe elustiilinõustajaks õppija kohta polnud Daisy just kõige kaastundlikum inimene. Lettie lükkas telefoni tagasi taskusse, tõstis kohvri üles ja kõndis Triivpuidumaja välisukse juurde. Ta koputas ja ootas,

pannes tähele, et kuigi maja seinad olid värskelt lubjatud, olid puidust aknaraamid ja viltune katus kauem ilma meelevallas olnud. Siin ülal kaljutipus pidid avamerelt tulevad tuuled ja tormid hoonet tugevalt räsima.

Lettie värises ja tõstis just käe, et uuesti koputada, kui uks lahti tehti.

„Siin te oletegi! Tere tulemast Triivpuidumajja! Kuidas Londonist siiasõit sujus? See võib üsna kaua aega võtta, eriti, kui Exeteri jaamas on taksojärjekord. Tulge sisse."

Lettie pilgutas sellise sõnalise rünnaku peale silmi, kuid astus siiski üle läve must-valgete põrandaplaatide ja nurgas seisva kappkellaga päikesepaistelisse esikusse. Ta oli eeldanud, et naised, kes pidasid meresäärseid võõrastemaju, olid üle keskea, kuid teda nii ülevoolavalt tervitanud naine oli umbes kolmekümnene, nagu ta ise, tal olid säravpruunid silmad ja tema juuksed kooldusid vastu õlgu puutudes ülespoole.

„Tere tulemast Triivpuidumajja," kordas naine uuesti ja krimpsutas siis nägu. „Vabandust, seda ma vist juba ütlesin. Te olete vist Lettie. Minu nimi on Rosie. Kas ma aitan teid?" Ta tõstis kohvri üles ja naeratas. „Ohoo, kui kerge kohver."

„Mul polnud vaja palju asju kaasa võtta," vastas Lettie, taibates, et oli paljud asjad, nagu matkasaapad, sokid ja niisutava kreemi, maha unustanud.

Tal oli Londonist lahkumisega kiire olnud, mis oli tegelikult rumal, sest kui vanatädi ja töökoha kaotus kõrvale jätta, oli tema eluga seal kõik korras. Tal oli perekond ja sõbrannad, kes temast hoolisid, ning oma tilluke üürituba.

Kuid viimasel ajal oli tal raske vabaneda üha kasvavast üksindustundest. Tema lähimad sõbrannad olid kas Londonist ära kolinud või pere loonud ja lapsed saanud, või mõlemat korraga. Nüüd oli ka Iris lahkunud ja kõige dramaatilisematel hetkedel tundis Lettie, nagu puuduks tal elueesmärk.

Automaatselt kobas ta uuesti enda kaelas rippuvat võtit, nagu oleks see mingi maagiline kõiki vastuseid andev talisman.

„Las ma sean teid sisse," pakkus Rosie, katkestades tema mõtted. „Kas ma teen kõigepealt majas lühikese ringkäigu ja juhatan alles siis teie tuppa?"

„See oleks tore. Tänan teid. Muide ka minul on hea meel teiega tuttavaks saada."

Rosie naeratas laialt ja säravalt ning juhatas Lettie siis, ise endiselt kohvrit kandes, poleerimisvaha järele lõhnavasse elutuppa. Kivist kaminasimsil asuvasse vaasi olid seatud punased roosid ja sidrunkollastel seintel rippusid nõmmemaastikku kujutavad raamitud maalid.

„Võid seda tuba kasutada, millal tahad," ütles Rosie, seistes akna kõrval, millest avanes vaade üle kalju merele. „Praegu olen majas ainult mina, nii et palun tunne end nagu kodus."

„Kas me oleme ainult kahekesi? Ma arvasin, et suvekuudel on siin palju rahvast."

„Ausalt öelda ma alles avasin selle võõrastemaja ja sina oled minu esimene külaline. Sellepärast ma sinu saabumisele nii ülepakutult reageerisingi."

Lettie naeratas, kui ta nina kirtsutas. „See oli ainult natuke ülepakutud ja sa olid *väga* külalislahke."

„See pakub vähemalt mingit lohutust. Sa ei pidanud minu esimene külaline olema. Eile pidi Birminghamist saabuma üks abielupaar, aga nad pidid haiguse pärast viimasel hetkel tühistama."

„Kui kahju."

„See oli suur pettumus, nii et mul oli väga hea meel, kui sa eile õhtul helistasid ja küsisid, kas meil on vaba tuba. Kui sa mu küsimust pahaks ei pane, siis mis sundis sind just Triivpuidumaja valima?"

„Otsisin internetist seda maja ja kui nägin su veebilehelt, et see oli võõrastemajaks muudetud, tundus see nagu saatus, et peaksin just siin peatuma."

„Mis sind üldse Triivpuidumaja otsima pani?"

„Ajalugu." Lettie vaatas hubases toas ringi, kujutades ette kunagiste lastehäälte kaja. „Tegelikult... olen ma üsna kindel, et minu vanatädi Iris ja tema vend, minu vanaisa, on siin üles kasvanud."

„Selles majas?" Rosie istus kivist aknalauale, silmad suured. „Kas tõesti? Kui hämmastav. Ka mina kasvasin Triivpuidumajas. Millal su perekond siin elas?"

„See oli kaua aega tagasi. Iris ja tema pere kolisid Teise maailmasõja ajal Devonist ära. Mu vanavanemad surid juba enne minu sündi, aga Iris suri alles eelmisel kuul."

Rosie nägu tõmbus pilve. „Ka mina kaotasin hiljuti lähedase inimese ja see on väga raske, eks ole? Kas sa tulid Taevaabajasse vaatama, kus su vanatädi elas?"

„Vist küll." Lettie tegi pausi, soovimata tegelikke põhjuseid avaldada. „Iris ei rääkinud sellest kuigi palju, kuid on huvitav näha, kust ta pärit oli."

„Noh, minu meelest on suurepärane, et mu esimene külaline on selle vapustava vana majaga seotud," kuulutas Rosie aknalaualt maha hüpates. „Tegelikult kõlab see nagu saatus! Luba ma näitan sulle ülejäänud maja. Osa sellest pole sinu vanatädi siin elamisest saati eriti palju muutunud."

Kõigepealt viis ta Lettie maja tagaosas asuvasse talveaeda, kust avanesid imelised vaated Devoni maastikule.

„Sõja ajal seda siin veel ei olnud, aga see on majale suurepäraseks täienduseks. Siit näeb peaaegu Dartmoorini välja," ütles Rosie, varjates silmi päikese eest, mis läbi soolapritsmelise klaasi sisse tulvas. „Ka elutoa seintel olevad maalid kujutavad Dartmoori. Need on mu ema maalitud." Ta heitis pilgu raamaturiiulil oleva foto poole, millel olev päikeseprillidega naine naeratas kaamerasse.

„Kas see oli sinu ema, kes...? Sa ütlesid, et kaotasid samuti kellegi." Lettie kõhkles, kartes öelda midagi kohatut.

Kuid Rosie noogutas. „Jah, mu ema suri aasta alguses."

„Tunnen kaasa."

„Aitäh. Ta oli hämmastav naine." Rosie libistas sõrmedega õrnalt üle foto, enne kui õlad sirgu lõi. „Järgmine peatus, köök."

Lettie järgnes talle esikusse, kujutledes noort Irist mööda läikivaid põrandaplaate kõndimas või käega üle poleeritud trepikäsipuu libistamas. Lõhe mineviku ja oleviku vahel tundus selles tuultest räsitud majas õhkõrn.

„Köök on äsja renoveeritud," lausus Rosie, avades ukse avarasse, päikselisse ruumi. „Aga suur kraanikauss ja põrandaplaadid on algupärased."

Peale lühikest ringkäiku puidust tööpindade ja tuvihalliks värvitud kappidega ruumis, juhatas ta Lettie mööda laia treppi üles päikeselisele trepimademele.

„Minu magamistuba on siinpool ja seal on veel neli magamistuba külaliste jaoks, aga sinu paigutasin ma järgmisele korrusele, kui sobib."

Lettie järgnes talle trepist maja ülemisel korrusel, otse katuse all asuvasse suurde tuppa.

„See on väga armas tuba." Lettie asetas oma kohvri voodile ja vaatas katuseaknast välja.

Siit ülalt avanes võrratu vaade. Küla asus kaugel allpool, selle majakesed kiriku ümber kobaras. Ja Taevaabajat ümbritsev meri oli juba värvi muutnud, olles silmapiiri lähedal tumesinine, aga rannale lähemal rohekas- ning samblaroheline.

Rosie lausa säras. „Mul on väga hea meel, et sa nii arvad. Pööning on alles äsja ümber ehitatud ja mul on selle üle hea meel. Vannitoas on käterätikud ja föön on seal sahtlis." Ta hakkas jalalt jalale tammuma. „Töötasin varem Hispaanias ühes võõrastemajas, aga pole ise kunagi ühtki pidanud, nii et ütle palun, kui midagi on valesti. Ma ei pane pahaks."

„Kõik on täiuslik," kinnitas Lettie, istudes voodile ja silmitsedes heledat, korras tuba. „Aitäh sulle."

„Hästi. Jätan sind siis asju lahti pakkima ja olen köögis, kui tahad pärast tassi teed juua. Külas on palju vaatamist ning rand on suurepärane ja sellisel päeval nagu täna on seal väga turvaline ujuda."

„Ma ei uju," ütles Lettie kiiresti, püüdes pilti tumedast veest ja tema jalgade ümber põimuvatest rohevetikatest peast välja saada.

„Võid lihtsalt jalgupidi vette minna. Abajas ja vana loss on kindlasti vaatamist väärt ning peatänaval asub üks armas kohvik, kus pakutakse suurepärast pärastlõunateed."

„Tahaksin ka Dartmoori külastada. Mu vanatädi Irise seinal rippus üks foto Dartmoorist, seega ma arvan, et see oli tema jaoks eriline koht."

„See ongi väga eriline." Rosie naeratas. „Sinna saab bussiga ja ma võin sulle sõiduplaani otsida, kuni sa end sisse sead."

Pärast seda, kui Rosie oli trepist alla läinud, pakkis Lettie lahti oma riided ja need tualett-tarbed, mis tal oli meeles olnud kaasa võtta, ja asetas poolelioleva paksu raamatu Londoni ajaloost öökapile. Siis tegi ta akna lahti ja torkas pea välja.

Kas Iris oli lapsepõlves iga päev näinud seda tohutut rahutut merd ja selle kohal võlvuvat taevast? See oli väga erinev tema elu lõpuosas avanenud vaatest. Vanatädi Londoni korter oli muidu igati korralik, aga selle aknast nägi ainult masendavat gaasivabrikut. Kuidas ta oli pidanud igatsema selle maakoha ja värske mereõhu järele, kuigi mitte piisavalt, et siia tagasi pöörduda.

Lettie oli Irisele mõned korrad pakkunud, et toob ta tagasi Devonisse, et meenutada lapsepõlveradu ja elustada nooruspäevi, aga vanatädi oli alati keeldunud ning rääkinud harva oma siinsest elust. Tema seinal olev foto ühest Dartmoori võrratust ja veerohkest kosest oli ainus märk sellest, et ta oli kunagi üldse Devonis elanud. Ta muutis alati teemat, kui Lettie selle kohta küsis. Sama juhtus ka siis, kui ta päris vanatädi kaelas oleva võtme kohta.

Irise minevik oli mõistatuseks juba tema eluajal ja pärast tema surma veelgi rohkem. Oli väga liigutav kujutada vanatädi siin majas ette noore ja elujõulisena, kui tema viimased elupäevad olid olnud hoopis teistsugused.

Armastatud inimese surma nägemine oli Lettiele oma jälje jätnud. Ta teadis nüüd, et surm polnud alati vaikne hääbumine pimedusse. Irise

viimased hetked olid rahulikud, aga sellele eelnenud päevad olid täis valu, hirmu ja pidevaid meditsiinitöötajate käike tema korterisse.

Lettie oli mõneks nädalaks tema juurde kolinud, et Iris saaks oma viimased päevad kodus veeta. Tal oli hea meel, et ta oli seda teinud, kuigi pikk elu külge klammerdumine ja aeglane libisemine vältimatu suunas oli olnud nende mõlema jaoks peaaegu väljakannatamatu.

Kui Iris lõpuks suri, ütlesid inimesed Lettiele, et nii oligi parem, sest vana naine sai lõpuks vaevast lahti. Tema vanatädi oli läinud ja ta oleks pidanud kergendust tundma, kuid senini polnud seda juhtunud. Ta tundis ainult sügavat kurbust ja paanikat, kui mõtles, et ei näe Irist enam kunagi. Ta igatses teda nii väga, et see tegi lausa haiget.

Lettie kaelas rippuv võti tundus tema sõrmede all soe, kui ta selle huultele tõstis ja seal hoidis. Siin, selles muu maailma kohal kõrguvas tormidest räsitud majas tundis ta Irise lähedust. Lettie heitis pehmele voodikattele pikali, päike aknast näole paistmas, ja sulges silmad.

Teine peatükk

Lettie ärkas võpatades ja pilgutas kiiresti silmi. Päike oli ränna-nud üle ta keha ja soojendas nüüd tema reisi. Hetkeks arvas ta, et oli kodus, aga metroomürina asemel kostev kajakate kisa tuletas talle meelde, kus ta viibis. Pilk käekellale näitas, et ta oli maganud üle tunni.

„Neetud," lausus ta valjusti, hakates juba oma tormakat Londonist põgenemist kahetsema. Mida ta oli lootnud Taevaabajasse tulles saavu-tada? Vanatädi see kindlasti enam tagasi ei too, nii et ta peaks hoopis kodus tööd otsima.

Ta ajas end istukile, tõstis jalad üle voodiääre ja silus oma isepäiseid juukseid. Seejärel läks ta uhiuue särava dušiga vannituppa ja pesi ham-bad puhtaks. Hambapasta piparmündimaitseline vaht tekitas temas ärksama tunde, kuigi peeglist vastu vaatav nägu oli endiselt unine. Ta pilgutas oma suuri pähkelpruune silmi, vedas sõrmedega läbi sõnakuul-matute punaste juuste ja haigutas. Mereõhk ei olnud kindlasti virgutav, otsustas ta, kui magamistuppa tagasi läks ja märkas oma telefonis veel rohkem vastamata kõnesid.

Lettie ohkas ja lülitas telefonihelina sisse. Oli vist parem oma perele teada anda, kus ta on, sest nad pidid kindlasti imestama, mida paganat ta ometi teeb.

Ta võpatas, kui telefon järsku helisema hakkas ja ekraanile ilmus Daisy nimi. Nüüd läheb raskeks. Ta hingas sügavalt sisse ja vajutas vastamisnupule.

„Seal sa oledki, Lettie! Mis toimub? Sa praktiliselt jooksid eile õhtul ema ja isa juurest ära ning saatsid täna hommikul imelikul ajal sõnumi, et lähed puhkusele, kuigi pidid õhtul lapsi hoidma."

Lettie sulges silmad ja oigas vaikselt. Spontaansusega oli see häda, et see tekitas teistes pahameelt.

„Noh?" nõudis Daisy, enne kui ta hääl leebemaks muutus. „Ütle ometi midagi! Kas sinuga on kõik korras?"

Lettie kõhkles. Mis mõttes pidi temaga kõik korras olema? Temaga polnud juba ammu kõik korras.

„Minuga on kõik korras," vastas Lettie, teades, et just seda Daisy kuulda tahtiski. „Vajasin lihtsalt väikest puhkust."

„Miks? Sul pole ju lapsi, kes sind hulluks ajaksid. Ja mis su tööst saab?"

„Mul olid mõned vabad päevad saada," valetas Lettie, püüdes meeleheitlikult vältida pettumust ja soovimatuid nõuandeid, mis tõerääkimisega kaasneksid.

Starcrossid töötasid aastaid ühel töökohal, enne kui jäid pensionile, et vaadata „Midsomeri mõrvade" ja „Raha pööningul" sarjade lõputuid kordusi. Nad ei ihanud uut, kättesaamatut karjääri ja kohe kindlasti ei vallandatud neid sobimatu käitumise pärast.

„Ja kuhu sa siis kadusid?" nõudis Daisy. „Hispaaniasse, Itaaliasse, Kreekasse?"

„Olen Devonis."

„Devonis? Miks minna Devonisse, kui sul pole kohustusi ja sa oleksid võinud lennukisse hüpata ning ükskõik kuhu sõita?" turtsus Daisy taustalt kostva laste nääklemise saatel. „Mida...? Oota korra. Elsa, palun anna teleripult oma vennale ja lõpeta tema hammustamine. Ausalt ka, te kaks panete täna mu kannatuse tõsiselt proovile." Ta ootas, kuni kõik vaikseks jäi, enne kui jätkas. „Nii et miks sa siis Devonis oled? Sa ei räägi sellest midagi ja peaksid hoopis siin olema. Sa ju tead, et täna on minu iganädalane kohtinguõhtu Jasoniga ja sa hoiad alati lapsi."

„Vabandust, Daisy. Kardan, et seekord ma seda teha ei saa."

„Aga järgmisel nädalal?"

„Võib-olla," vastas Lettie, kes tundis end pigem Daisy lapsehoidja kui õena, nagu ikka.

„Võib-olla? Mis toimub? Sa ei käi kunagi viimase minuti puhkusereisidel. Kas ema ehmatas su ära, kui üritas sind selle müügimehega paari panna?"

„Ausalt öelda oleks ilma selleta parem olnud."

Nicholas, ühe ema töökaaslase poeg, oli koos nende perega õhtust sööma kutsutud ja pimekohtingul tundus ta päris tore. Ta oli viisakas, korrektse välimusega ja hea töökohaga. Tema perekonna arvates täpselt Lettie tüüp. Ta nägi isegi veidi tema eelmise mehe, Christopheri moodi välja.

Kuid Nicholas rääkis ainult oma köökide müümisega seotud tööst ja Lettie klienditeenindaja töö ühes erinevaid liime valmistavas ettevõttes ei paistnud teda vaimustavat. Teda oleks veel vähem vaimustanud, kui naine oleks ausalt rääkinud, et oli äsja vallandatud.

„Ema tahab ju ainult aidata," lausus Daisy. „Me kõik tahame, pealegi nägi ta parem välja, kui ma arvasin, ning tal on karjäär ja Audi. Sa ei tohiks nii valiv olla. Just Nigel, või mis ta nimi oligi, võib olla sinu unistuste mees."

„Kahtlen selles ja ma tõesti ei vaja, et te mu armuelu korraldaksite."

„Tegelikult vajad ikka küll," turtsatas Daisy.

Lettie ohkas. „Nicholas tundus väga kena, kuid pisut igavavõitu."

„Igavavõitu? Mida sa elult tahad, Lettie? Kirglikku romantikat ja seiklust? Vaata nüüd ikka tõele näkku."

Oh, heldus. Lettie sulges silmad, valmistudes õe rünnakuks.

„Sa oled kahekümne üheksa aastane, elad armetus toapugerikus, ei mõista oma potentsiaali ja kuulad päevade kaupa inimesi, kes kaebavad mittekleepuva liimi üle. Tead, sa pole ise ka just mingi romantiline unelm. Häda on kõigis neis vanades raamatutes, mida sa loed, ja lõpututes ajaloonäitustes, kus sa käid. Sa oled mõtetega alati minevikus ja sul ei jää päriseluks aega."

Lettie pööras aeglaselt öökapil oleva raamatu Londoni ajaloost kaanega allapoole. „Pole tõsi."

„Ma tean, et igaühel ei saagi olla nii imeline abielu kui minul ja Jasonil," jätkas Daisy nüüd juba täies hoos. „Aga sa oled juba üsna vana ja pead realistlik olema. Nii et loo mõne hea, korraliku mehega pere ning ära valmista emale ja isale muret. Normaalsed inimesed teevad nii."

Lettie lootis väga, et Daisy suhtleb oma värskete elustiilinõustamist vajavate klientidega positiivsemal toonil. „Ma ei tee ju emale ja isale meelega muret."

„Võib-olla teadlikult mitte, aga alateadlikult tahad sa kogu aeg nende tähelepanu, kuna oled kolmest lapsest noorim. See on klassikaline käitumine."

Daisy jaoks paistis kõik selge olevat. Lettie hingas sügavalt sisse. „Mul on väga kahju, et ma ei saa täna lapsi hoida, aga kui sa ilusti küsid, siis võib ema sind aidata. Ma tulen koju..." Ta kõhkles, tundes äkki mässumeelsust. „Nädala või kahe pärast."

„Kahe?" kurtis Daisy. „Ema pole nõus kahel kohtinguõhtul lapsi hoidma ja ma tahtsin veel, et sa järgmisel nädalalõpul ka lapsi hoiaksid, sest siis on Jo neljakümnes sünnipäevapidu. Ta on väga pettunud, kui mina ja Jase sinna ei lähe."

„Kindlasti leiad sa mingi muu lahenduse."

„Häh," mühatas Daisy telefoni. „Annan emale toimuvast teada, aga sa pead ise talle helistama, et vabandust paluda."

„Mille eest? Ma võin ju ometi puhkusele minna."

„Vabanda selle eest, et sa niimoodi jalga lasid. See on veidi mõtlematu, Letts."

„See, et ma enne kõigi käest luba ei küsinud, ei tähenda, et ma oleksin... ah, mida iganes."

Lettie teadis, et tal polnud mõtet vastu vaielda. Starcrossid olid lähedased. Kõik ütlesid seda. Nad olid lähedase ja hooliva perekonna musternäidis, kuid mõnikord võis lähedus ja hoolivus muutuda liiga kontrollivaks ning lämmatavaks.

„Noh," Daisy vedas ninaga. „Anna mulle teada, kui sa tagasi tuled, ja ma võtan sinuga ühendust." Ta vaikis hetke. „Palun vabandust. Ma ei taha näägutada. Loomulikult tohid sa puhkusele minna, ära ainult liiga kauaks jää. Nõus?"

Kui Daisy oli kõne lõpetanud, istus Lettie hetke vaikselt. Ta hakkas end juba süüdlasena tundma, nagu ikka, kui tema perekond vihjas, et ta vedas neid alt.

„Mul on enda elu ka," lausus ta pahuralt tühjale toale, kuigi alati ei tundunud see nii olevat.

Nii juhtus, kui sa olid pere kolmas laps – üllatusbeebi, kes sündis seitse aastat pärast Daisyt ja üheksa aastat pärast vend Edi. Õe ja venna vanus andis neile suure eelise.

Daisy oli kahekümne kolme aastasena abiellunud oma teise poissõbra, Jasoniga, ja tal oli nüüd kaks last ning nõustajatöö, mis teda tegevuses hoidis. Kooliõpetaja Ed oli abielus Franiga, tal oli kolm väikest last ja ta elas uues majas M25-kiirtee ääres.

Nad olid endale kodu rajanud ja edukad, mis muutis Lettie suuna puudumise ja lootusetu armuelu veel ilmsemaks. Samuti tähendas see seda, et temast oli saanud abistaja.

Mis nende vanematesse puutus, siis polnud ei Edil ega Daisyl ei aega ega, nagu Lettie kahtlustas, tahtmistki neid aidata. Nad tulid küll hea meelega ema juurde pühapäevasele lõunasöögile, aga kadusid kohe, kui ema tegi juttu poereisist Lidlisse või sellest, et vajas kellegi abi arsti juurde minekul.

Lettie oli alati valmis aitama; ainult Iris oli ainus perekonnaliige, kes ei paistnud temalt kunagi midagi ootavat.

„Sa oled liiga abivalmis ja sinu pere kasutab sind ära," noomis ta tihti Lettiet, kui nad teed juues koos istusid. Vanem naine süütas sigareti ja puhus suitsu lahtisest aknast välja, kui soovitas: „Sa pead vastu hakkama ja enda eest seisma. Ja pea meeles, et mis meestesse puutub, siis kuula oma südant ja ära rahuldu kunagi paremuselt teisega. Parem elada üksinda kui kellegagi, kes pole piisavalt hea."

Lettie naeratas selle nukra mälestuse peale. Iris ise oli oma sõnade järgi talitanud ja polnud kunagi abiellunud ega tegelikult üldse mingeid romantilisi suhteid maininud.

Trepilt kostsid sammud ja seejärel koputati uksele.

„Vabandust, et ma sind häirin," ütles Rosie pead ukse vahelt sisse pistes, „aga ma tegin just kannutäie teed ja mõtlesin, et äkki tahaksid ka tassikest?"

„See on sinust väga lahke, aga ma jäin magama ja arvan, et oleks hea mõte, kui teeksin väikese jalutuskäigu, et pead selgeks saada."

„Sellest peaks abi olema küll ja sul on mitu valikut. Võid minna alla külasse. Täna on väga ilus ilm, kuigi seal on palju turiste. Või jalutada mööda kaljusid siit Sorrell Headi, kus on palju rahulikum ja imelised vaated."

Viis minutit hiljem asus Lettie üle kaljude teele, juuksed hobusesabasse tõmmatud ja väike käekott risti üle rinna.

Rosie polnud liialdanud. Siit ülalt avanes tõepoolest võrratu vaade. Ta oli nii kõrgel, et tundus, nagu lendaks ta ise kajakate seas, kes tema ümber tiirutasid. Inimesed kaugel all asuva küla käänulistel tänavatel olid tillukesed nagu sipelgad ja kui ta läks kaljuservale nii lähedale, kui julges, nägi ta kaarjat liivariba, mida uhtusid taevasinised lained. Taevaabajas oli selle jaoks tabav nimi.

Lettie kõndis muudkui edasi, tundes päevapingeid hajumas, kuni jõudis merre ulatuva neemeni. Kas see oligi Sorrell Head, millest Rosie oli rääkinud?

Soolane tuul silitas ta õhetavaid põski, kui ta kujutles vanatädi lapsena siin mängimas ja mõtles, mis oli sundinud teda sellest kohast lahkuma ja mitte kunagi tagasi tulema.

Lettie oli aastaid tagasi emalt küsinud, miks Iris alati teemat muutis, kui tema Devonis veedetud lapsepõlve mainiti. Ema, kes suhtus oma abikaasa otsekohesesse tädisse kerge halvakspanuga, oli huuled kokku surunud ja õlgu kehitanud. Aga tema vastus, „Kuulujutud rääkisid mingist pahandusest või skandaalist", oli Irise Lettie silmis ainult veel huvitavamaks muutnud.

Rohule istunud, tõmbas Lettie oma kotist välja ümbriku ja silmitses kirja selle esiküljel: Preili Iris Starcrossile, Triivpuidumaja, Taevaaabaja küla.

Ta hoidis ümbrikust tugevasti kinni, et tuul seda käest ära ei viiks, ja tõmbas selles oleva paberilehe välja. Aja jooksul kollakaks tõmbunud paberile oli musta tindi ja samasuguse ilusa käekirjaga kirjutatud väga napp sõnum:

> Kulla tüdruk, istu minu südame võtmega minu koha peale ja kõik saab selgeks.

Mis saab selgeks? Lettie oli neid sõnu nii palju kordi lugenud, et teadis neid peast. Saladuslik kiri oli olnud hoolikalt Irise käekoti voodri vahele peidetud ja Lettie oli leidnud selle tema korterit koristades. See oli tõeline põhjus, miks ta oli praegu siin, selles maalilises mereäärses külas, mis asus kodust kilomeetrite kaugusel.

Ta oleks peaaegu oma perelt kirja kohta küsinud, aga see tundus teistele näitamiseks liiga isiklik ja nad polnud nagunii Irise elu vastu kunagi erilist huvi tundnud.

Lettie ohkas ja vaatas merele. Erksavärvilised kalapaadid õõtsusid lainetel, mis särasid päikesepaistes nagu teemandid. Siin oli tõesti väga ilus ja Lettie tundis end Londoni lakkamatust kärast eemal olles juba rahulikumana.

Ta teadis, mida ta teha tahtis. Ta jääb nädalaks või kaheks Triivpuidumajja, naudib puhkust ja kasutab juhust, et Irise elu kohta selles tillukeses külakeses rohkem teada saada.

Võib-olla heidaks see veidi valgust tema kaelas olevale võtmele ja sellele saladuslikule kirjale. Võib-olla suudab ta täita vanatädi viimase soovi, mille too oli talle võtit andes sosistanud: *„Uuri see minu eest välja, kulla tüdruk."*

Kolmas peatükk

Olles viisteist minutit mööda kaljurada kõndinud, pööras Lettie ühele teisele kitsale rajale ja taipas, et oli juba küla serva lähedal. Tema ees olid mingid varemed, mis nägid allavarisenud kivide ja lagunenud seintel kasvava luuderohuga lossivaremete moodi välja. Taevaabaja küla oli tõepoolest väga väike. See mahuks ühte Londoni nurka ära ja kaoks üldisse mürasse.

Ta silmitses majakesi, millest osa olid valgeks lubjatud, teised aga ehitatud ilusast kohalikust kivist. Paljudel olid rookatused ja tillukesed eesaiad, mis olid täis kirevaid gerberaid ning päevalilli. Tema jaoks oli ainsaks koduks olnud London, aga siin oli lapsena kindlasti väga tore elada. Kõikjal leidus radu, mida uurida, ja ümberringi oli vaba loodus. Triivpuidumaja talveaiast avanes ümbruskonnale hingemattev vaade ja siin oli ka meri.

Lettiel oli mere ja selle tumedate sügavustega keerukad suhted. Ta ei tõsta enam kunagi oma jalga merre, aga selle vaatamisega tal probleeme ei olnud. Valgeharjalistel lainetel sädelev päikesepaiste tegi alati tuju rõõmsaks.

Ta otsustas kohaliku ranna üles otsida. Lossivaremed olid küll põnevad, aga need võisid veel päeva oodata.

Ta rajas endale parajasti suveniiripoode külastavate turistide vahel teed, kui üks tugev naine äkki tema tee tõkestas.

„Tere päevast. Mina olen Belinda Kellscroft, koguduse nõukogu ja rahvamaja rahakogumiskomisjoni esinaine."

„Tere päevast," vastas Lettie, kellel oli tunne, nagu seisaks ta oma vana koolidirektrissi ees. Neil kahel naisel oli sarnane maitse hallide lokkis juuste, vöökummiga pükste ja madalate sandaalide osas.

„Ma saan aru, et te peatute Triivpuidumajas. Mulle öeldi, et te olete Rosie esimene külaline."

„See on tõsi. Saabusin alles täna hommikul."

„Ma hoian kätt kohaliku elu pulsil ja mul ei jää just eriti palju märkamata. Kas olete siin puhkamas või äriasjus?"

Lettie kergitas naise enesekindla tooni ja uudishimulikkuse peale kulmu. „Enamalt jaolt puhkamas."

„Enamalt jaolt? Mis teil siis veel plaanis on?"

Lettie kõhkles. Uudishimulikus Belindas oli midagi, mis käis närvidele, aga muutis talle vastamata jätmise peaaegu võimatuks. „Noh, ma uurin veidi ka oma sugupuud."

„Kas teie pere on siitkandist pärit?" uuris Belinda ja tema väikesed pruunid silmad lõid särama.

„Jah, usun küll."

„Mis nende perekonnanimi oli?"

„Starcross."

Belinda mõtles hetke. „See on omapärane nimi, aga mulle ei meenu siinkandis kedagi sellenimelist. Kas teil on mingeid dokumente või vihjeid, kust alustada?"

„Ma tean, et nad elasid Teise maailmasõja ajal Triivpuidumajas."

„Ja nüüd peatute teie seal?" Belinda lõi rõõmsalt käsi kokku. „Oh seda eluringi. See on meie kõigi jaoks mõistatus."

„Seda kindlasti," vastas Lettie, kuuldes oma peas Elton Johni sellenimelist laulu. See jääb teda nüüd terveks päevaks kummitama.

„Mida te veel nende meie imelises külas elamisest teate?"

Ma tean, et kuulujutud rääkisid mingist pahandusest või lausa skandaalist, mõtles Lettie ja lükkas peene võtme oma T-särgi kaeluse varju.

„Rohkem mitte midagi," vastas ta kindlalt, tahtmata jagada perekonna kuulujutte või Irise saladuslikku kirja selle pealetükkiva naisega, isegi, kui too saaks teda võib-olla aidata.

„Siis on küll jama. Oi!" Belinda asus metsikult vehkima ühe vanema mehe poole, kes väikesest toidupoest mööda kõndis. „Claude! Tule siia! Kas ma saaksin sinuga paar sõna rääkida? Claude!"

Mees, kellele ta lehvitas, jätkas kõndimist, nagu poleks ta Belinda läbitungivat häält kuulnudki. See oli imelik mees, mõtles Lettie. Ta oli pikk ja kõhn, õlgadest allapoole ulatuvate hallide juuste ja puhmas habemega. Tumesinine kampsun, mis tal seljas oli, oli kottis ja selle õlgadel olid augud.

„Ausalt," ohkis Belinda. „Talle ei meeldi turistid, aga ega sellepärast ei pea veel ebaviisakas olema." Kui Lettie kulmu kergitas, tegi Belinda kätega kummalisi rahustavaid liigutusi. „Te võite ju turist olla, kullake, aga Taevaabajas olete te sellegipoolest teretulnud. Kus me ilma meie majandust toetavate turistideta oleksime? Claude on lihtsalt pisut... vana kooli mees."

„Mis te arvate, kas tema võiks Starcrosside perest midagi teada?"

„Kui keegi üldse teab, siis on see Claude. Ta on Taevaabaja mitteametlik arhivaar, kellel on keldritäis vanu dokumente ja ajaleheväljalõikeid, mille tema pere on aastate jooksul kokku kogunud. Ma muudkui räägin talle, et ta need kuhugi kindlamasse kohta paneks, aga ta ei kuula ei mind ega ausalt öeldes ka kedagi teist."

Naine häälitses hukkamõistvalt, samal ajal, kui Lettie püüdis oma elevust varjata. Mõte vanast keldrist, mis on täis vanu tolmuseid dokumente, täitis teda rõõmuga. Daisyl oli õigus, kui ta ütles, et Lettie oli tihti mõtetega minevikus, sest vahel pakkus see head võimalust olevikust pääsemiseks. Ja arhiiv võib anda hea võimaluse Irise elust rohkem teada saada.

„Kust ma Claude'i leida võiksin? Arvatavasti elab ta külas?"

„Elab küll, aga ärge püüdkegi talle koju külla minna. Ta ei suhtu ootamatutesse külalistesse hästi, isegi mitte neisse, keda on juba aastaid tundnud, ja ta ei laseks teid kunagi üle oma maja ukseläve. Parem ongi. Ta pole kunagi abielus olnud ja on tüüpiline poissmees, kes on oma maja lagunema jätnud. See on tema vananemisega aina hullemaks läinud, aga ta on abi vastuvõtmiseks liiga uhke. Koguduse nõukogu pakkus alles eelmisel kuul, et..."

„Kust ma teda teie arvates veel leida võiksin?" sekkus Lettie, kes ei tahtnud küll ebaviisakas olla, aga ei tahtnud kuulujuttu kuulata.

„Ta on terve elu kalamees olnud ja käib ikka veel merel, kui saab. Ta on vana merekaru ja tema kogemused on hinnas. Aga teda võib tihti ka pubist leida."

Lettie oli enne pubist mööda kõndinud. See oli valge rookatusega maja, mis oli värviliste rippamplitega kaunistatud.

„Kas Salakaubavedajas?"

„Jah, Salakaubavedaja Urkas."

„See näeb väga vana välja."

„See ehitati kuueteistkümnendal sajandil ja kunagi hoiti seal igasugust salakaupa." Belinda kummardus talle lähemale. „Fred, selle praegune omanik, ostab välismaal käies hulgi sigarette kokku ja müüb neid althõlma klientidele, sealhulgas Claude'ile. Küllap salakaubaveo traditsioonide jätkamiseks." Naine naeris kähedalt. „Fred joob liiga palju ja tema naine samuti, kuigi, kui aus olla, siis pubipidamine tuleb neil päris hästi välja. Lapsi neil ei ole – polütsüstilised munasarjad ja madal spermatosoidide arv – ja sellepärast pühenduvad nad oma tööle."

Lettie pilgutas silmi ja oli üsna rõõmus, et polnud Belindale liiga palju teavet jaganud. Tõenäoliselt oleks juba terve küla seda teeajaks teadnud.

„Otsin Claude'i siis pubist üles. Tänan teid abi eest. Oli rõõm teiega kohtuda."

„Kust te pärit olete?"

„Londonist."

„Ahaa, arvasin selle teie aktsendi järgi ära. Mis tööd te seal teete?"

Mitte mingit, mõtles Lettie murelikuks muutudes. Tema säästudest piisab vaid paariks kuuks ja mida ta siis tegema hakkab?

„Oh, seda ja teist. Tegelikult lähen ma nüüd randa," ütles Lettie, igatsedes juba minema pääseda.

„Nagu kõik Devonit külastavad turistid," torises Belinda, aga osutas lossivaremete poole. „Minge sealt läbi ja kõndige mööda teed edasi, paremat kätt jäävast Liami talust mööda ja oletegi abajas. Kas te tunnete Rosiet, kes peab Triivpuidumaja? Kas teadsite, et tema ja Liam..." Ta jäi vait ja lehvitas erepunase kapuutsiga noorele naisele, kes kõndis mööda, väike tüdruk käekõrval. „Ma pean Nessa kinni püüdma, nii et head aega, preili Starcross."

Sellest oli kahju. Rosiest ja Liamist oleks Lettie küll kuulda tahtnud, aga Belinda marssis juba Nessa poole, kes, nagu Lettie tähele pani, oli kühmu tõmbunud ja paistis minema kiirustavat. Võib-olla oli ka Claude põgenenud pigem Belinda kui turisti eest.

Lettie otsustas Claude'i hiljem üles otsida, tundes end äkki palju optimistlikumalt oma ülesande suhtes lahendada Irise saladusliku kirja ja võtme saladus. Kuid praegu tahtis ta ainult lõõgastuda ja seda ilusat küla nautida.

Kümne minuti pärast lähenes Lettie juba rannale. Tee oli kitsas ja seda palistasid teeserva rohu peale pargitud autod. Ta mööduş taluõuest ja ilusast elumajast ning kuulis juba vastu kaljusid löövaid laineid. Tema õlad tõmbusid lainemüha kuuldes pingesse, aga ta hingas sügavalt sisse ja püüdis tuttavaid paanikahooge vältida.

Ole rahulik. Jätka hingamist. See juhtus kaua aega tagasi.

Kui ta ümber nurga keeras, oli rand otse tema ees. Inimrühmad olid hajusalt liival, millel oli samasugune punakas varjund nagu selle kohal kõrguvatel kaljudel.

Väike laht moodustas täiusliku poolringi ja õrnad, valgetipulised lained loksusid rannaliivale. Lapsed jooksid vette ja jälle välja ning neid valvavad vanemad seisid ujumisriietes rannajoonel.

Sinine taevas ja meri nägid välja nagu mõne eksootilise paiga puhkusereklaam. Devon oli täiesti vapustav, otsustas Lettie, kes vajus veest võimalikult kaugel rannaliivale. Tema lähedal sulistasid väikesed lapsed kaljulompides ja koerad jooksid mööda randa ringi.

Ta tõstis käe näo ette päikesevarjuks ja vaatas meres üht inimkuju, kes enesekindlalt läbi sügava vee kroolis. Mehe tumedad juuksed olid veepinnal vaevunähtavad. Ta oli kõikidest teistest palju kaugemal, nii et ei pidanud lainetes mängivatest inimestest mööda põikama. Paistis, et ta tundis end vees täiesti koduselt ja enesekindlalt. Lettie vaatas mõnda aega, kuidas mees edasi ja tagasi ujus, enne kui ta oma õhukese džempri kokku rullis ja selle liivale selili heites pea alla pani.

Ta hakkas juba unne vajuma, kui laste hüüded vaibusid ja pea kohal lendava kerge lennuki mürin teda magama uinutas. Ta kujutles Irist lapsena selles rannas sulistamas ja kaljulompidest võrguga krabisid otsimas üheksakümmend aastat enne seda, kui tema elu ühe kärarikka kesklinna väikeses korteris lõpule jõudis.

Lettie tõrjus mõtteid Irise surmast peast ja kujutas selle asemel ette, kui tore oleks olnud, kui vanatädi oleks ta lapsena siia toonud. See oleks talle palju rohkem meeldinud kui iga-aastane perereis Essexi rannikule.

Daisy ja Ed armastasid rannas olevaid mängusaale ning praekala ja krõbekartuli söögikohti, aga tema eelistas selle väikese külakese ajalugu. Iidvanu maju, mille läved olid sajanditepikkusest kasutamisest vildakaks kulunud, varemeis suursugust lossi, kus kunagi elasid lordid ja leedid, ning kitsaid käänulisi tänavaid, mida kattis endiselt munakivisillutis.

Ootamatult pöördusid tema mõtted tagasi selle saatusliku Essexi reisi juurde, kui ta oli kaheksa-aastane. Daisy ja Ed mängisid liival jalgpalli ning vanemad lugesid, aga Iris, kes oli viimasel hetkel kaasa võetud, hoidis vees mängival Lettiel silma peal. Just Iris oli see, kes nägi teda kukkumas ja vee alla vajumas.

Lettie oli meeleheitlikult püüdnud end jalule ajada, aga liiv vajus tema jalge all. Lained muudkui tulid, lükates teda siia- ja sinnapoole, ning ta ei jaksanud püsti tõusta.

Lettie koges taas paanikahoogu ja lämbumistunnet rinnus ning sundis end sügavalt sisse hingama. Üks hingetõmme teise järel täitis tema kopse õhk, mitte vesi, ja ta hakkas rahunema, kui päike tema nahka soojendas.

See juhtus kaua aega tagasi, kinnitas ta endale, kui silmad sulges. *Ma olen kuival maal. Ma olen ohutus kohas,* kordas ta mõtteis üha uuesti ja uuesti, kuni taas magama jäi.

Neljas peatükk

Lettie ei teadnud, kui kaua ta magas. Irise surm ja sellele järgnenud šokk töö kaotamise pärast paistsid olevat ta nii ära väsitanud, et viimasel ajal jäi ta paugupealt magama. Kuid ta võpatas ärkvele, kui talle jääkülma vett peale pritsiti.

„Kuulge." Ta ajas end ühe küünarnuki najale, tundes, et on uimane ja segaduses. „Ettevaatust. Te tilgutate igale poole vett."

„Me oleme rannas," vastas madal, sardooniline mehehääl. „Ja te olete mu käterätikule väga lähedal, kuigi rannas on küllalt ruumi."

Naine vaatas üles märjalt läikiva mehe poole, kes tema kohal seisis. Ise oli sama ujuja, keda ta oli enne jälginud. Kui mees oma käterätiku maast üles tõstis, lendas naisele liiva näkku.

„Pfüi." Naine pühkis käeseljaga huultelt teralist liiva.

„Vabandust," pomises mees end korraks veidi lunastades, enne kui selle ära rikkus, lisades: „Teile lendab veel liiva näkku, kui te veidi semale ei tõmbu."

Lettie pani tähele, et mees oli oma pikal, tõmmul ja mossis moel üsna nägus. Ta pööras pilgu tema kõhulihastelt ära.

„Võib-olla saaksite seniks veidi kõrvale tõmbuda, kuni te ära kuivate?"

„Ainult siis, kui tahaksin seista kaljulombis, mida ma aga ei taha."

Ta kortsutas jälle kulmu, sellal kui Lettie veidi tahapoole nihkus. Mees võis ju oma karmil moel ilus olla, aga kombeid tal küll ei olnud.

„Kas te olete puhkusel?“ küsis naine, püüdes nendevahelist õhk konda parandada.

Mees hõõrus käterätikuga juukseid, enne kui vastas. „Ma elan siin. Oletan, et teie olete turist.“

See, kuidas ta hääldas sõna „turist“, nagu oleksid need madalama klassi kodanikud, pani Lettie võpatama. Mees oli järjekordne kohalik elanik, nagu Claude, kellele võõrad ei meeldinud.

„Tulin mõneks päevaks Taevaabajasse, et oma suguvõsa uurida. Mu pere elas varem siin.“

Miks ta oli seda öelnud? Ta peaaegu nagu vabandas, et oli julgenud oma jala külla tõsta.

„Kas ma tunnen neid?“ küsis mees väikesest seljakotist valget T-särki välja tõmmates.

„Kahtlen selles. See oli kaua aega tagasi. Pealegi,“ lisas Lettie, kellele mehe toon endiselt haiget tegi ja kellele meenusid Belinda sõnad, „julgen ma öelda, et Taevaabaja küla oleks ilma turistideta, kes igal aastal siin käivad, majanduslikult üsna haledas seisus.“

Mees silmitses Lettiet jahedalt, vesi kehalt liivale tilkumas. „Mina aga julgen öelda, et kuna mina teenin elatist kalapüügiga, siis turism mind eriti ei mõjuta.“

Lettie võis ette kujutada, kuidas mees tegi tormi ajal kalapaadis seda, mida iganes tormi ajal kalapaadis tehti, ja kasvatas nii oma lihaseid. Võib-olla oli ta just sealt saanud peene hõbedase armi, mis ulatus tema küljelt rinnakorvi alla. Taibates, et oli jõllitama jäänud, pööras Lettie pilgu ära.

„Kus te peatute?“ küsis mees.

„Triivpuidumajas üleval kaljul.“

Mees noogutas. „Te olete üks Rosie esimestest külalistest, eks?“

„Õigus.“

„Saate sealt tervele külale ülalt alla vaadata.“

Kas mees vihjas sellele, et pidas teda snoobiks, või pani tema okkaline suhtumine naise igas tema sõnas kahtlema? Lettie tõusis püsti ja

raputas liiva ettevaatlikult maha. „Kuigi mulle meeldiks teiega vestelda, pean teid nüüd kuivama.“ Ta mässis džempri õlgade ümber ja tundis, kuidas liivaterad mööda selga alla veeresid. „Head päeva.“

Siis kõndis ta nii kiiresti, kui suutis, minema üle pehme liiva, mis igal sammul tema varvaste vahel lirtsus.

Kui Lettie võõrastemajja tagasi jõudis, rohis Rosie parajasti talveaia taga olevas väikeses aias. Ta tõstis pilgu lavendlit täis lillepotilt, millega ta tegeles, ja pühkis käeseljaga laupa.

„Terekest. Kas sulle meeldis külas?“

„Jah, aitäh. See on väga vana ja omapärane ning rand on fantastiline.“

„Kas pole armas? Ma elasin varem Hispaanias ranniku lähedal ja meie abajas ei jää millegi poolest sealsetele alla.“

„Mida sa Hispaanias tegid?“

„Töötasin võõrastemajas, müüsin kortereid, seda ja teist. Elasin mõned aastad välismaal, aga tulin koju, kui ema aasta alguses suri, ega läinudki enam tagasi.“ Ta ei tundunud õnnetu, et pidi oma elu Taevaabajas jätkama.

„Kohtusin külas ringi vaadates mõne kohaliku elanikuga.“

„Kas tõesti? Kellega?“

„Kõigepealt kellegi Belinda-nimelisega.“

„Oh.“ Rosie istus kandadele. „Ta võib üsna pealetükkiv olla. Kas ta käitus korralikult?“

Lettie muigas. „Ta *oli* üsna pealetükkiv, aga muidu oli kõik hästi. Ta arvas, et keegi Claude võiks teada minu perest, kui nad siin elasid.“

„Võib-olla teab,“ vastas Rosie kõhklevalt, „aga ta pole just...“ Naine peatus ja valis hoolikalt sõnu. „Temaga pole alati kõige kergem rääkida.“

„Kas ta on kaua siin elanud?“

„Minu arvates terve oma elu.“

„Belinda ütles, et tal on mingi ajalooliste dokumentide arhiiv.“

„Ilmselt küll, kuigi ma pole seda kunagi näinud. Tema ema oli suurepärane teabekoguja ja Claude jätkas pärast tema surma."

„Kas ta ei näita seda kellelegi?"

Rosie kehitas õlgu. „Minu teada mitte."

„Mõtlesin, et võiksin talle külla minna..." Lettie märkas Rosie ilmet ja hammustas huulde. „Või vaadata, kas ta on pubis?"

„See on parem mõte. Claude kaitseb oma privaatsust üsna ägedalt ja võib veidi... järsk olla, kui tema uksele koputada."

„Nii Belinda ütles jah." Claude'ile küllaminek ei tundunud enam üldse nii ahvatlev. Lettie astus tagasi, kui Rosie püsti tõusis ja õlaringe tegi. „Rannas kohtasin ma veel kedagi. Üht meest, kes ujus. Ta polnud kuigi sõbralik."

Rosie kortsutas kulmu. „Milline ta välja nägi?"

„Pikk, tõmmu, ee..." Lettie ei tahtnud öelda meeldiv. Seda rõõmu ta mehele juba ei tee. „Ta ütles, et on kalur, aga ausalt öeldes oli ta, noh, pisut halvas tujus. Tal oli siin arm." Ta tõmbas sõrmega üle kõhu.

„Oh, see oli Corey. Ta võib *grockle*'ite vastu üsna okkaline olla ja ausalt öeldes on tal praegu palju muresid."

„Mis grokkide?"

Rosie muigas. „*Grockle* öeldakse Devonis turistide kohta. Ära tee Coreyst välja. Tal on hea süda. Ta hoolitseb oma külas elava vanaema eest."

„Kas tõesti?" See tähendas tõepoolest head südant. Lettie parandas oma arvamuse Coreyst kui talumatust inimesest lihtsalt ebameeldivaks. „Kus ta vanemad siis on?"

„Tema ema kolis paar aastat tagasi siit ära, et olla lähemal tütrele, kellel on puudega poeg." Rosie suunurk tuksatas. „Belinda räägib sulle kõik ära, kui sa küsid."

„Võin kihla vedada."

„Ja tema isa suri, kui Corey oli alles väike."

„Kui kurb."

„Seda see oli. Ma olin siis alles laps, aga mäletan, kui endast väljas kõik külas olid." Ta lõi käsi kokku, et mulda sõrmedelt maha raputada.

Igatahes oli see ammu. Kas sooviksid tassi teed? Ma paistan ainult selleni elavatki."

„Oleks tore küll, kui sul just liiga palju tegemist ei ole."

„Aed võib oodata ja mu põlved valutavad juba."

Lettie järgnes Rosiele majja, tundes end pärast kohutavat kokkupõrget Coreyga juba paremini. Edaspidi püüab ta oma külas viibimise ajal meest vältida.

Ainus inimene, keda ta uuesti näha tahtis, oli Claude, kellel oli hunnik taevaabaja ajalugu puudutavaid ajaleheväljalõikeid. Tõenäoliselt ei ütleks need talle, mida Iris mõtles, kui sosistas: *„Uuri see minu eest välja, kullis tüdruk"*, või kas tema viimased sõnad olid üldse käekotti peidetud salapärase kirjaga seotud, aga kindlasti oli parem kõigepealt Iris ja tema pere kohta võimalikult palju välja uurida.

Viies peatükk

Pubi oli puupüsti täis ja madala lae ning sooja õhtu tõttu väga palav. Kuid see oli võluv. Lettie puges rahva vahelt läbi baariletini välja ja nõjatus vastu seda, oodates, et baarimees teda märkaks.

Pubi seinad tundusid ajaloost lausa pakatavat. Lettie kujutles inimesi, kes olid sajandite jooksul siin istunud, oma muresid ja rõõme jaganud, ülemäära joonud, tülisid tekitanud ning armunud.

Seinad olid nii paksud, et inimesed istusid laiadel aknalaudadel, mida katsid erksavärvilised padjad. Teised olid kogunenud gruppidena tumedate puidust laudade ümber hiiglasliku kamina ees, mille kolle oli sajanditepikkusest kasutamisest mustaks tõmbunud. Tagauks oli lahti ja sealt avanes vaade müüriga ümbritsetud aeda, mis näis samuti inimesi täis olevat. Ta oletas, et mitmed kliendid – need kelle nägu punetas päikesepõletusest – olid turistid, kuid Lettie kuulis enda ümber ka kohalike elanike pehmet Devoni murrakut.

Atmosfäär erines täiesti tema Londoni eredalt valgustatud gastropubist, kus mängiti taustamuusikat ja ettekandjad olid pärit erinevatest ilma otstest. Siin kaunistasid seinu hoburakmete messingist kaunistusplaadid ja rahvarohke baarileti ääres käis karm olelusvõitlus.

Pärast seda, kui ta oli lõpuks oma joogi kätte saanud, tegi ta pubile Claude'i otsides tiiru peale. Meest polnud kusagil näha ja ta segas ainult ringi liikudes teisi ja astus ühele vaesele spanjelile saba peale.

Lõpuks andis ta alla ja otsis endale kohta. Ainus vaba koht oli ühes kahesse lauas, kus istus heledapäine mees õlleklaas käes. Kas ta ootas kedagi? Avatud sülearvuti mehe ees näitas, et mitte, nii et Lettie läks läbi rahvahulga tema suunas.

Kui ta laua juurde jõudis, tõstis mees pilgu, kuid ei naeratanud.

„Kas see koht on kinni?" küsis Lettie.

„Ei."

Mees jätkas arvutiekraani jõllitamist, kui Lettie oma džinntooniklaasiga laua taha istus. Naine võttis käekotist raamatu Londoni ajaloost ja hakkas lugema, kuidas keldi kuninganna Boudicca linna maha põletas, püüdes samas salaja vastasistujat. Mehel oli hele karamellikarva jume ja lumivalge T-särk, mis selle veel rohkem esile tõi. Lettie vaatas tema arvutiklaviatuuri toksivaid sõrmi ja märkas tema kullast pitsatsõrmust ning sirgelt lõigatud sõrmeküüsi.

Ta otsustas, et mees oli kas IT-konsultant või töötas rahanduses. Lühikesed, korralikud juuksed ja puhtaksraseeritud nägu andsid talle raamatupidaja välimuse. Ta nägi hea välja ja teadis seda ilmselt ise ka.

Äkki Lettie telefon piiksatas. See oli WhatsAppi sõnum Kellylt.

Mida paganat sa Devonis teed? Kas sul on siivutu nädalavahetus?

Lettie naeratas. Nad olid olnud koolist saati Kellyga lahutamatud, kuni Kelly abiellus. Nüüd oli tal imeilus väike tütar, kelle nimi oli Matilda, ja nende suhe oli jahenenud. Nad olid senini head sõbrannad ja Lettie hoidis vahel nende last, et Kelly ja Adam saaksid välja minna, aga nende suhe oli muutunud. Muidugi oli. Kelly oli liikunud uuele tasandile, samas, kui Lettie elu oli jäänud samaks. Põhiliselt koosnes see tööl käimisest (kuigi enam mitte), ema paaripanemiskatsete tõrjumisest ja Daisyle tasuta lapsehoidjaks olemisest

Rahjuks mitte, vastas ta. Teen lihtsalt väikese pausi, enne kui uut tööd otsima asun.

Kui tema telefon peaaegu kohe uuesti piiksus, tõstis tema vastas istuv mees pilgu sülearvutiekraanilt ja vaatas pahaselt tema poole.

Kas sa oled juba emale ja isale töökaotusest rääkinud?

Veel mitte, vastas Lettie, seades telefoni hääletuks. Nad saavad väga vihaseks.

Mitte siis, kui sa räägid, mis tegelikult juhtus, tuli kiire vastus. Ma ei usu, et nad sind ametlikult sellise asja eest üldse vallandada tohivad.

Tegelikult ei tundnud Kelly tema perekonda kuigi hästi. Nad oleksid väga pettunud, kui ta räägiks, et lasti oma suhteliselt uuest töökohast kliendi ebaviisaka kohtlemiste tõttu lahti. Kui aus olla, siis ei suutnud Lettie isegi oma käitumist uskuda. See polnud üldse tema moodi, nagu polnud ka Devonisse põgenemine, et lahendada iidvana saladus, mida ta tõenäoliselt ainult ette kujutas.

Viimasel ajal hakkas ta isegi kartma, kas tal mitte närvivapustus ei olnud.

Ma nagunii vihkasin seda töökohta, aga arvete maksmiseks on tööd vaja, kirjutas ta Kellyle, kes vastas otsekohe.

Kui asjad liiga pingeliseks muutuvad, võid ehk mõneks ajaks vanemate juurde kolida.

Selline mõte polnud Lettiele isegi mitte pähe tulnud. Kui ta vanemate koju tagasi koliks – mis meeldiks tema emale väga –, siis lämmataksid nad ta oma pideva sekkumisega lihtsalt ära. Ja tal oleks veel raskem vältida õelt-vennalt vanemate abistaja sildi külgesaamist. Samal ajal, kui ta püüdis vältida paanikasse sattumist, tuli Kellylt viimane sõnum.

Midagi tuli vahele. Pean minema, sest Tilly ei rahune täna õhtul kuidagi maha. Ta käib mulle närvidele. Võta mu nõu kuulda ja ÄRA ENDALE KUNAGI LAPSI SOETA! x

Pole sellist võimalustki, mõtles Lettie tahapoole naaldudes ja arutledes, kas ta rikuks endale uue töökoha otsimisega õhtu ära.

Äsja kaotatud töökoht oli andnud talle vähemalt võimaluse lugemiseks. Töö oli perioodiline ja telefonikõnede vahepeal surfas ta internetis, lugedes ammu surnud inimestest ja uuris, millist ajaloonäitust ta järgmisena külastab. Paljude Londoni muuseumide töötajad lehvitasid teda pärast tervituseks, sest ta veetis seal nii palju aega.

Aga nüüd vajas ta uut tööd.

Heitnud pilgu enda vastas istuvale mehele, kes raevukalt arvutiklaviatuuril klõbistas, trükkis ta telefoni: „Vabad kohad klienditeeninduses, London" ja vajutas ühele esimestest vastustest, mis ekraanile ilmus.

Liituge meie klienditeenistuse unistuste meeskonnaga ja viige oma ambitsioonid uuele tasemele. Sukelduge loomasöötade maailma ja hoolitsege selle eest, et meie kallitele klientidele saaks osaks ainult parim teenindus.

Loomasöödad? See kõlas ainult veidi paremini kui liim. Lettie ohkas, enne kui telefoni ära pani ja uuesti raamatu kätte võttis. Tööotsimine võis oodata, aga Boudicca Londoni vallutamine hakkas huvitavaks minema.

Ta jõudis vaid paar lehekülge lugeda, kui õhkkond pubis muutus. Ümbritsevate juurde oli kogunenud salk mehi ja vestlus tema ümber vaibus, kui nad äkki laulma hakkasid. Lettie vastas istuv mees kergitas kulmu, kuid jätkas trükkimist, kui vana hoone täitus meeste häältega.

Nad laulsid üht vana laulu, mis jutustas kalapüügist ja tühjadest kühmudest, kui saak jäi saamata. Lettie naeratas ja nautis atmosfääri. Seda laulu oli lauldud selles iidses pubis vist läbi põlvkondade. Selles oli midagi liigutavat, eriti kui üks üksik madal hääl salmi alustas. See oli selge ja tugev mehehääl.

Meestesalk, õlleklaasid käes, ühines refrääniga, enne kui mees uut suudsalmi alustas. Ta pööras end lauldes ümber ja Lettie tundis ta

võpatades ära. See oli Corey rannast. Mees laulis kinnisilmi, tema hääl täitis terve toa ja Lettie pidi tunnistama, et nii ebameeldiva mehe kohta oli tal väga meeldiv hääl.

Ta kandis teksasid ja valget särki ning see, kuidas tema tumedad juuksed vastu kraed puutudes ülespoole kaardusid, tekitas Letties tahtmise need kõrvale lükata. Ta vaatas parajasti meest, kui see äkki silmad avas ja talle otsa vaatas.

Naine pööras instinktiivselt pilgu tagasi oma raamatule, ja jälgis hoolikalt, et ta enam mehe pilku ei püüaks, kui üks laul lõppes ja teine algas.

„Oh, jumala pärast," ütles tema vastas istuv mees valjult, enne kui sülearvuti kaane kinni lõi, tooli tahapoole lükkas ja baari poole suundus.

Paari laulu pärast jäid nad Lettie suureks pettumuseks vait. Vanad laulud olid mõjunud rahustavalt. Ta vaatas uuesti oma telefoni, kuhu oli äsja ilmunud Daisy sõnum.

> Kohtinguõhtu kukkus läbi. Ema kutsus meid varakult pubist tagasi, sest lapsed ei tahtnud magama minna.

Oh, heldeke. Jälle unetud lapsed. Kas nad tahtsid, et ta end halvasti tunneks? Daisy oli Letties süütunde tekitamise meister. Ta mõtles just, mida vastata, kui tema laua peale langes üks vari. Ta vaatas naeratades üles, olles otsustanud tema vastas istuvasse halvatujulisse mehesse rõõmsalt suhtuda, aga ta naeratus kustus, kui ta nägi, et see oli hoopis Corey.

„Kas te tahtsite midagi?" küsis mees järsult.

Naine pani käed vaheliti ja vaatas talle otsa. „Mida te silmas peate? Ma kuulasin ainult laulu."

„Te vahtisite mind."

„Koos veel poole pubiga, sest te laulsite."

Corey vaatas teda hetke ja kehitas siis õlgu. „Jah, olgu peale."

„Kas te olete kõigi Taevaabajat külastajate vastu nii vaenulik?" küsis Lettie endast välja minnes.

„Hoiab sellest, miks nad siin on. Ma oletan, et te töötate koos Simoniga."

Mees osutas peaga tema vastas oleva tühja tooli poole.

„Kas te teete tihti võhivõõraste kohta oletusi?"

Lettie teadis, et see kõlas ebaviisakalt, aga tal oli Coreyst juba kõrini. Kui paljud kohalikud olid temasarnased, siis polnud ime, et Iris ja tema pere olid Taevaabajast lahkunud ning polnud enam kunagi tagasi tulnud.

Tema vastas istuv mees, ilmselt Simon, ilmus ootamatult uue õllepudeliga välja ja istus oma kohale.

„Kas sa ahistad seda daami, Corey?" küsis ta rahulikult, kui oma klaasist lonksu rüüpas ja vahu ülahuulelt ära pühkis.

„Ahistamine on rohkem ikka sinu stiil, Simon."

„Ma ei nimetaks oma tööd ahistamiseks."

„Mina küll nimetaksin."

Kaks meest jõllitasid teineteisele otsa, samas, kui Lettie püüdis aru saada, mis siin toimub. Kui meeste jõllitamisvõistlus jätkus, hakkas Lettie rääkima. Testosteroonitase oli ülikõrge.

„Keegi ei ahista kedagi. Ma joon lihtsalt vaikselt oma jooki ja otsin sõbrale üht kohalikku Claude'i-nimelist meest."

„Corey on vist terve elu siin külas elanud, nii et võib-olla saab tema sõbra seda tabamatut Claude'i leida?" küsis Simon ilmel, mis nägi välja nagu irve.

Corey silmad, mis olid nii tumepruunid, et nägid välja nagu mustad, lõmbusid pilukile.

„Mida sa temast tahad? Tal on ainult paar lagunenud maja."

„Rahu!" Simon tõstis käed üles. „Ega mina kõnealust härrasmeest otsi. Seda teeb hoopis see noor daam siin."

„See on tõsi. Belinda rääkis mulle, et ta on väikestviisi küla ajaloo asjatundja. Ma... tahaksin veidi selle koha ajalugu uurida."

„Miks?“ küsis Corey tema poole pöördudes.

„Minu perekond elas aastaid tagasi siin ja ma lootsin, et Claude'il võiks nende kohta informatsiooni olla.“

„Võib-olla ongi, kui te *tõesti* seda tahate.“ Corey heitis pilgu Lettie raamatule ja kortsutas kulmu, nagu ei saaks temast päriselt aru.

„Loomulikult tahan ma seda.“

Simon naeratas. „Igatahes, Corey, kui sa midagi muud ei tahtnud, siis ära ole viiendaks rattaks, kui mina ja see noor daam mõnusalt omavahel vestleme.“

Mida põrgut? Simon oli teda laua taha istumisest saadik ignoreerinud ja tegi nüüd näo, nagu oleksid nad mingil kohtingul. Aga vähemalt aitas see tal Coreyst lahti saada.

Mees kehitas õlgu. „Claude ei tule täna õhtul siia. Ta on ühe veidi kaugema paatkonnaga öisel kalapüügil. Üks nende tavaline meeskonnaliige kukkus eelmisel nädalal üle parda ega naase mõnda aega merele.“

Kas Corey rääkis seda tõsiselt või lihtsalt efekti mõttes? Sellest oli raske aru saada.

„Kas te teate, kust ma ta leida võiksin?“ küsis Lettie.

„Igaüks võib seda teile öelda. Ta elab sadama lähedal, Vähimõrra talus. Aga talle ei meeldi, kui tal külas käiakse.“

„Olen kuulnud. Tänan teid abi eest.“ Lettie püüdis kõlada rahulikult ja täiskasvanulikult, aga välja kukkus, nagu oleks ta olnud sarkastiline. Simon muigas ja Corey põsed lahvatasid punaseks. „Tahan öelda, et...“

„Tean täpselt, mida te öelda tahate. Edu teile Claude'iga ja meeldivat õhtut teile mõlemale.“

Vaat *see* kõlas küll sarkastiliselt. Simon vilistas vaikselt, kui Corey läks tagasi oma sõprade juurde baarileti äärde. „Kui võluv mees.“

„Te ilmselt tunnete teda.“

„Kahjuks küll. Nagu paljud inimesed siin, on ta keskaega kinni jäänud ja progressi suhtes immuunne.“ Mees kummardus üle laua, näidates lumivalgeid hambaid, kui ta judisema panevalt naeratas. „Vaata siis, me muudkui lobiseme, aga ma ei tea veel teie nimegi.“

„Olen Lettie.“

„Ja mina olen Simon, nagu sa ilmselt juba tead. Nii et räägi mulle lihtsalt, kuidas sa härra Corey Allfordi tunned. Sa ei kõla nii, nagu oleksid siitkandist.“

„Ei olegi. Elan Londonis.“

„Mina samuti ja ausalt öelda ei suuda ma ära oodata, millal sinna tagasi saan. Olen siin juba mõned päevad töötanud ja paistab, et jään veel veidikeseks siia.“

„Mis tööd sa teed?“

„Ma olen kinnisvaraettevõtja,“ kuulutas mees uhkelt.

„Mida see tähendab?“

„See tähendab, et ma otsin maad uute kodude ja äride ehitamiseks ning ostan selle siis ära.“

„Kas Taevaabaja küla siis laieneb?“

„Mina küll loodan seda. See piirkond on arendamiseks küps, kas sina ei arva nii?“

Lettie ei olnud selles veendunud. Ta teadis, et progress oli vältimatu, kuid Taevaabaja vanaaegsus oli ta pea juba segi ajanud. Küla oli paljuski samasugune, nagu Iris seda kaheksakümmend aastat tagasi näha võis. See oli nagu elav muuseum, kiirelt kaduva eluviisi meeldetuletus.

„Kust kandist sa Londonis pärit oled, Lettie?“ kõmistas Simon üle neid ümbritsevate vestlushäälte. „Kas minu kodukandist Kensington High Streetilt?“

„Ma elan veidi kaugemal,“ ütles Lettie, olles meelega ebamäärane. Tema kalmistuvaatega endise sotsiaalkorteri tuba oli ilmselt Simoni kodust väga erinev. Ta kujutas meest ette elegantses Edwardi-aegses korteris, kust avanes vaade pargile. „Kas sinu töö keskendub ainult Hevenile?“

„Issake, ei. Teen tööd terves riigis, ostes maad kõigis populaarsetes arenduskohtades.“

„Ja kas Taevaabaja küla on siis populaarne koht?“

„Muidugi. Oled sa siinseid vaateid näinud? Inimesed igatsevad meeleheitlikult sellistesse kohtadesse põgeneda. Ise ma sellest aru ei saa. Mina olen rohkem linnapoiss, aga mõned kohalikud on siin ju püstihullud." Ta nõjatus tooli seljatoele ja pühendas kogu tähelepanu naisele. „Aga ütle mulle, miks *sina* siin oled, Lettie."

„Kas Taevaabajas?"

„Jah, ja üksinda siin pubis igavat raamatut lugemas. Kas sa mõtlesid tõsiselt, mida sa Coreyle ütlesid, et tahad Taevaabaja ajaloost rohkem teada saada? Kas sa ei olegi siin koos sõprade või perega?"

„Ei, olen üksinda. Pubis olen ma Claude'i pärast... ja Taevaabajas sellepärast, et rohkem teada saada vanatädi kohta, kes kunagi ammu siin elas."

„Kust sa ütlesidki end meie võluvat härra Allfordi tundvat?"

„Tegelikult ei tunnegi," ütles Lettie, kes ei oodanudki, et Simon tema otsingute vastu erilist huvi tunneks, aga teda pani imestama, kui kiiresti oli vestlus Corey juurde tagasi jõudnud. „Põrkasin temaga päeval rannas kokku."

„Vaene sina. Mida sa temast siis arvad?"

Miks mees seda küsis? „Tegelikult ma ei tunne teda, aga ta on üsna... järsk."

Simon naeris. „Sina ütled, et järsk, aga mina ütlen, et lausloll." Mees kummardus äkki üle laua. „Kas tead, kes su vanatädist teada võib? Proua Allford, Corey vanaema. Ta on üsna vana ja minu arvates vajab ta varsti hooldekodu. Tegin talle tema maatüki eest hea pakkumise, aga Corey püüab teda ümber veenda, et ta maad maha ei müüks ja raha mõnele uhkele hooldekodule ei kulutaks. Ta loodab selle pärast vanadaami surma endale saada."

„Kas tõesti? Oleks kohutav, kui ta seda teeks."

„Oleks jah ja seda ta teeb." Simon pühkis mõned tolmuübemed õlalt maha. „Nii et kui sul õnnestub naisega rääkida, siis saaksid äkki mainida, et sa tunned mind ja ma olen täiesti usaldusväärne inimene."

„Ma vaevu tunnen sind."

„Prantsuse küll, aga me, londonlased, peame kodust kaugel olles üksteist toetama." Ta nõjatus tahapoole ja vaatas talle nii kaua otsa, kuni Lettie kohmetult oma raamatu juurde tagasi pöördus.

Simon jõi paar lonksu õlut ja krimpsutas nägu. „Püha taevas."

Lettie tõstis uuesti pilgu Boudiccalt. „Kas ei maitse?"

„See on vist harjumuse asi. See on üks kohalik õllesort, mille nimi on Kalur Seenhaigus või midagi niisugust." Ta naeratas, kui Lettie selle peale itsitas. „Oled sa kuulnud, mis siin homme toimub?"

Ta kergitas kulmu, kui Lettie pead raputas. „Siis ootab sind homme meeldiv üllatus, sest toimub külafestival, mis on kohalike jaoks ainus päev sündmus terve aasta jooksul."

Lettie heitis pilgu enda ümber, soovides, et Simon veidi vaiksemalt räägiks.

„Kus see toimub?"

„Lossivaremete kõrval platsil, kella poole kolmest alates. Julgen öelda, et seal saab näha rätikutega vehkivaid morrise tantsijaid, suuga teost õunte noppimist ja neitsi ohverdamist. Võib-olla leiad sealt ka Claude'i või Corey vanaema."

„Võib olla. Aitäh. Lähen kindlasti peole."

Simon noogutas, pöördus tagasi oma sülearvuti juurde ja eiras Lettiet järgmise kümne minuti jooksul täielikult.

Tundes end üsna kõrvalejäetuna, jõi Lettie oma joogi ära, enne kui lasi pilgul veel viimast korda Claude'i otsides ringi käia, ja lahkus pubist. Aeg polnud veel kuigi hiline, kuid ta ei suutnud haigutamist lõpetada. Nad võiksid selle mereõhu pudelisse panna ja unerohuna kasutada.

Väljaspool pubi oli õhk jahedam ja värskem ning sellel oli terav soolaitse. Tänavatel sagisid ikka veel lühikestes pükstes turistid, aga neid jäi vähemaks, kui ta jõudis külaserva jõudis ja kaljurada mööda ülespoole ronima hakkas. Valgus oli hääbumas, peites rajal olevad kaljurahnud varjudesse, aga tõusev täiskuu jättis tumedale merepinnale hõbedase raja. Ülespoole ronides kuulis ta, kuidas lained tuhmilt vastu

kaljut lõid. Ka Iris oli seda lapsena kindlasti kuulnud, häält, mis tekitas Letties võrdselt nii vaimustust kui hirmu.

Kalju tipus seisis Triivpuidumaja, mille alumise korruse akendest paistis merevaigukarva lambivalgust. Tuulehood puhusid läbi pori lillede ja keerutasid ümber majanurkade. Lettie kujutas peaaegu ette, kuidas noor Iris teda seal tervitab, aga kui ta ukse avas ja majja astus, polnud esikus kedagi. Iris oli igaveseks läinud, ainult tema saladuslikud viimased sõnad ja Lettie kaelas olev võti olid alles.

Kuues peatükk

Lettie vaatas silmi kissitades reisijuhti, mille Rosie oli talle hommikul laenanud ja soovis, et tal oleks meeles olnud päikeseprillid kaasa võtta. Päike tundus siin eredam kui Põhja-Londonis, eriti, kui see veepinnalt vastu peegeldus. Ta varjas silmi käega päikese eest ja luges, et laevaabaja loss ehitati kaheteistkümnendal sajandil aitamaks kaitsta linnikut sissetungijate eest.

Kaheksasada aastat tagasi võis see väga kasulik olla, aga tänapäeval oli sellest alles vaid varisenud müürid ja kunagise vallikraavi rohtukasvanud nõlv. Lettie seisis hetke paigal, ahmides endasse selle õhustikku ja kujutledes end pikas kleidis veega täidetud vallikraavi kohal sillu kadunud tõstesilla poole sammumas. Minevik tundus siin lausa käega katsutav.

Ühe elevil lapse karjumine, kes üle suure platsi jooksis, tõi ta reaalsusse tagasi. Plats oli täis erksavärvilise kangaga kaetud kioskeid ja seal oli ka üks suur, ala vabana hoidmiseks nööriga piiratud ring, mis oli praegu täis kolmveerandpikkuses valgetes pükstes ning roheliste mütsidega mehi, kepid käes. Need olid morrise tantsijad. Simon polnudki neile kohta luisanud.

Ta asus ringi kõndima, et Claude'i otsida. Rosie oli öelnud talle mehe perekonnanime ja kui ta oli seda guugeldanud, oli ta leidnud kohalikust ajalehest mehe foto. See oli tehtud kolm aastat tagasi ja kujutas teda koos mõne teise kalamehega, kes olid oma võrkudest delfiini päästnud.

Lettie jaoks, kes sai nüüd põgusa pilguheidu asemel tänaval tema fotot silmitseda, nägi mees välja nagu vana Devoni kaluri stereotüüp: karm nägu, hallisegune habe ja villane müts peas, kuigi pilt oli tehtud keset suve. Mees nägi pildil üsna metsik välja, aga tema ja Corey vana ema olid ainsad juhtlõngad, mis võisid aidata tal välja selgitada Irise minevikku ning seda, kas ta võti üldse millegi avas.

Lettie kõndis müügikioskite vahel, kus müüdi kohalikku mett ja ehteid ning pakuti lastele võimalust mängida veest partide õngitsemist või muttide mättasse löömist. Simoni eelarvamustele vaatamata leidis naine, et ta nautis seda pidu. Festival pidi toimuma külas juba sajandeid ja ta oli suur traditsioonide austaja.

Otse pärast veest suuga õunte püüdmise lauda, märkas Lettie õnne loosi kioski juures Rosiet, kes kutsus ta enda juurde.

„Lettie, tule ma tutvustan sulle oma poiss-sõpra Liamit."

Tema silmad särasid, kui ta enda kõrval olevat nägusat meest tutvustas ja naise õnn tegi Lettie kadedaks, kui Liam käe ümber Rosie piha pani. Lettie polnud küll kuulnud Belinda lugu mehe ja Rosie suhtest, kuid nad tundusid väga armunud olevat.

„Kuidas sulle siis Taevaabaja festival meeldib?" küsis Liam, ulatades pehme öökulli ühele väikesele lapsele, kes oli talle võidupileti ulatanud. „Pole just päris Notting Hilli karneval või mis?"

„See on ainult *natuke* väiksem, aga see on armas ja traditsiooniline."

„Mäletan seda kogu oma lapsepõlve ajast," lausus Rosie. „Mu ema valmistas käsitööleti jaoks unenäopüüdjaid ja merikarpidega kaunistatud lillepotte. Ema oli üsna loominguline."

Kui ta ootamatult vakatas, võttis Liam tal õlgade ümbert kinni.

„Sul on vist raske, et ema sel aastal siin ei ole," sõnas Lettie.

„On jah, aga sa tead seda isegi. Kindlasti tundub elu ilma vanatädita ka sinu jaoks imelik."

„Tundub küll. Iris oli alati minu kangelane, kui see liiga labaselt ei kõla. Ta armastas mind tingimusteta." Lettie neelatas raskelt. „Kõige hullem oli tema korteri tühjaks tegemine. Ootasin kogu aeg, et ta tuleb

tagasi ja teeb mulle peapesu, et ma tema asjades sorin, kuigi neid polnud palju alles jäänud."

„Kuidas nii?" küsis Rosie, kes sirutus üle leti Lettie kätt patsutama.

„Tema korteris toimus paar aastat tagasi tulekahju ja ta kaotas kõik oma paberid, perefotod ning väärisasjad."

Rosie peale võtme, mida ta alati kaelas kandis, ja käekotivoodri vahele pistetud mõttetu kirja.

„See pidi tema jaoks kohutav olema. Kas tead, mis selle põhjustas?"

„Ilmselt elektririke."

„Vähemalt pääses ta ise eluga."

„Mmm."

Lettie noogutas, meenutades, kuidas Irise tervis oli pärast tulekahju järsult halvenenud. Kõik ütlesid, et see oli šokist, aga võib-olla oli põlenud hoone hulgas olnud ka selle mehe pilt, kes oli saladusliku kirja kirjutanud. Mehe või naise. Võib-olla see oligi skandaal, millest ema oli kunagi ammu kuulnud sosistatavat.

„Kas leidsid Claude'i üles?" küsis Rosie, naeratades ühele mööda jõutavale noorele perekonnale.

„Veel mitte, kuigi ma loodan, et ta ilmub välja. Kuidas te siis õnnelaosi laua taha sattusite?"

„Belinda värbas meid seda tegema." Liam muigas. „Kus hundist räägid."

„Preili Starcross," kostis vali hääl tema selja tagant. „Kas te olete tabamatule Claude'ile juba jälile saanud?"

Kui Lettie ümber pöördus, seisis Belinda tema selja taga. „Veel mitte."

Kuldsed käevõrud Belinda käsivartel kõlisesid, kui ta käega vehkis. „Oh, ta on tuntud selle poolest, et teda on raske tabada, ja nagu ma ütlesin, ei meeldi talle turistid. Tal on kulunud palju aastaid, et minuga harjuda, kuigi ma olen Devonis sündinud ja kasvanud! Kolisin Exeterist siia külla üle kahekümne aasta tagasi."

„Tegelikult..." Lettie kõhkles, kaheldes, kas ikka tasus uudishimu likku Belindat oma asjadesse pühendada. „Keegi soovitas mul Corey Allfordi vanaemaga rääkida."

„Florence'iga? Jah, see on väga hea mõte. Ta on siin elanud terve iga viku, minu arvates sündimisest saadik, ja on üheksakümnele lähene mas. Teil veab, sest ta on Claude'ist palju viisakam ja viibib juhtumisi praegu siin. Nägin teda mõne aja eest lossivaremetes. Kui kiirustate, võite ta veel kätte saada."

„Aitäh, Belinda." Lettie naeratas, rõõmustades tema abi üle. „See on teist väga lahke."

„Võtke heaks. Ja edu Claude'i jälitamisel. Panin ta järgmiseks lau päevaks pärast vistimängu rahvamaja koristajate nimekirja, aga vahel mulle tundub, et ta väldib mind."

Liam tegi suured silmad, sundides Lettiet huulde hammustama, et mitte naerma hakata.

Belinda, kes Liamit ei näinud, jätkas: „Vistimängust rääkides, seal on Fiona, kelle hooleks ma tahan söögid jätta. Tema kord on käes, aga teda on peaaegu sama raske tabada kui Claude'i."

Seda öelnud, tormas ta minema.

„Heldeke, tema käest juba pääsu ei ole või mis?"

„Seda küll." Rosie naeris. „Aga oma tööd ta tunneb ja ilma temata kukuks küla ilmselt kokku. Tegelikult on Florence päris hea võima lus sinu vanatädi kohta rohkem teada saada. Ta on väga väike, kõnnib mõnikord kepiga ja tal on palju valgeid juukseid. Tunned ta kindlasti ära."

Julgustatuna Belinda kinnitusest, et Florence on Claude'ist palju vii sakam, kõndis Lettie mööda puitsilda üle vallikraavi ja astus kunagise suure saali varisenud seinte vahele. Tema kujutlusvõime hakkas kohe tööle, kujutledes kangelaslikke turvistes rüütleid ja elegantsetes kleitides daame külmadel talveõhtutel siia kamina ümber kogunemas.

Kui seinad räägiksid. Ta vedas sõrmedega üle kivi ja tundis, kui das temast värin läbi käis. Terve see katuseta saal, mis oli nüüd ilma

[illegible] oli ajalugu täis. Kas ka Iris oli lapsena siin mängides seda [illegible]?

Festivalihääled kostsid siia summutatult. Lettie võttis maast üles ühe [illegible] pulgakommipaberi ja pani selle taskusse. See tänapäe[illegible] asi tundus nii ajaloolises paigas kohatuna.

„Külastajad jätavad oma prügi maha, rikkudes sellega Taevaabajat. Meeldiv näha, et teie olete keskkonnateadlikum."

Kui Lettie ringi pöördus, nägi ta üht valge juuksepahmakaga naist [illegible] toetumas ja teda vaatamas. Lettie oleks teda ekslikult [illegible] minevikuvarjuks pidanud, kui ta poleks pükse kandnud ja [illegible] poleks olnud vanurite häirenuppu. Naine oli lühike, kur[illegible] ja üsna hapra välimusega – täielik pika ja nurgelise Irise vastand.

„Ütle. Kas teie olete Florence Allford?"

Naine kallutas pea viltu ja silmitses Lettiet uurivalt. Tema silmad olid [illegible] helehallid, et need olid peaaegu värvitud. „Olen. Kas ma tunnen [illegible]? Te tundute kuidagi tuttav."

„Palun vabandust, et ma teid tülitan. Me pole varem kohtunud, [illegible] mulle öeldi, et te saate mind võib-olla perekonna ajaloo uurimisel [illegible]. Belinda ütles, et te olete terve elu siin elanud."

„Kas Belinda räägib nüüd minust?" Naine naeratas. „Võtame õige [illegible] ja te räägite mulle, mida te otsite."

Lettie järgnes Florence'ile madalama müüriosa juurde. Vana naine [illegible] sellele, toetas käed jalutuskepile ja oma lõua nende peale. „Räägige edasi."

„Minu perekond elas kunagi ammu siin ja ma tahaksin nende kohta [illegible] rohkem teada saada."

„Kas tõesti? Mis nende..."

Akki kõlas lagunenud saalis mehehääl. „Mida te teete? Lõpetage [illegible] temaga rääkimine."

Lettie vaatas kohkunult üles ja oigas, kui nägi Coreyt enda poole kii[illegible]rustamas. Tillukeste küladega oli see häda, et siin polnud lihtsalt või[illegible]malik vältida kokkupõrkeid inimestega, kellega sa kohtuda ei tahtnud.

Kui Corey nende juurde jõudis, peatus ta kaitsvalt vana naise kõrval. Tema põskedesse tumeda habemetüüka kohal tõusis õhetus.

„Kuidas te julgete niimoodi minu vanaema varitseda? Me juba ütlesime teile ja teie kolleegile, et me pole huvitatud."

Lettie märkas ähmaselt, et Corey nägi kitsaste teksade ja musta džempriga väga seksikas välja, enne kui ta vihaseks sai.

„Simon ei ole mu kolleeg," ütles ta ärritunult.

„Seda te räägite jah, aga ometi istusite eile õhtul koos temaga ja olete nüüd mu vanaema juures. Ma tean küll, mille peal te väljas olete."

„Ma pole millegi peal väljas."

„Kas te aru ei saa, et see mees ei mängi reeglite järgi? Ta on petis."

„Rahune maha, Corey." Florence asetas rahustava käe mehe käsivarrele, enne kui Lettie poole pöördus. „Kardan, et mu lapselaps sai valesti aru. See noor daam ei tulnud siia maast rääkima, Corey. Ta küsib oma suguvõsa ajaloo kohta."

„Seda ta väidab."

„Või mina väidan? Miks te nii kahtlustav olete ja miks ma üldse oma perekonna ajaloo kohta valetama peaksin?"

„Seda öelge teie mulle."

„Ma ju ütlengi. Te saite minust valesti aru."

Puna hakkas Corey näolt kaduma ja ta hingas sügavalt sisse. „Kas te tahate öelda, et ei töötagi koos Simoniga?"

„Ma ei tööta kindlasti koos Simoniga. Töötan klienditeenindajana... Või vähemalt töötasin." Lettie raputas pead. „Minu tööl pole tähtsust. Asi on selles, et tahan rohkem teada saada oma perekonnast, kui nad siin elasid, ja Si... keegi ütles mulle, et teie vanaema oskab mulle võib-olla üht-teist rääkida, kuna on terve elu siin elanud."

„Või nii." Corey uuristas saapaninaga maad, kuid ei vabandanud. Tema nägu oli endiselt kahtlustav.

Florence häälitses hukkamõistvalt, aga patsutas kiindunult tema kätt. „Ärge pange mu lapselast tähele. Ta on hea poiss ja hoolitseb alati minu eest, preili... mis te ütlesitegi oma nime olevat?"

„Minu nimi on Lettie."

„See on ilus nimi."

„See on lühend Violetist. Meie peres on kõikidel naistel lillenimed – minu õde on Daisy ja minu kaks isapoolset tädi olid Alyssa ja Hyacinth. Meil on selline traditsioon."

Florence'i naeratus tuhmus. „Kas tõesti? Ja mis teie perekonnanimi on?"

„Starcross. Mina olen Lettie Starcross ja üritan rohkem teada saada oma vanatädi kohta, kes, pole mingi üllatus, sai samuti nime ühe lille järgi."

„Mis lille?" sosistas Florence, huuled vaevu liikumas.

„Iiris."

Lettie naeratas, aga Florence'i nägu oli tardunud. Ta ajas end aeglaselt kepi toel jalule. „Mul pole teile midagi öelda," sõnas ta külmalt.

Ka Lettie tõusis püsti, olles vanema naise äkilisest meelemuutusest kõigutatud.

„Ma ei võta palju teie aega," ütles ta naisele. „Tahtsin ainult teada, kas te mäletate mu vanatädi ja tema perekonda. Nad elasid kunagi Hiiepuidumajas, kus mina praegu peatun. Minu teadmist mööda lahkusid nad Taevaabajast Teise maailmasõja lõpupoole."

„Corey, vii mind koju." Florence haaras pojapoja käest kinni. „Mul on vaja kohe koju minna ja teie..." Tema pilk oli nii vaenulik, et Lettie astus tahtmatu tagasi. „Hoidke minust eemale. Ma pean nüüd kohe minema, Corey."

„Muidugi, memm." Mees pani käe õrnalt tema õlgade ümber ja hakkas teda eemale juhtima. Ainult korra vaatas ta tagasi Lettie poole, hirmunud pilk silmis.

„Mul on väga kahju. Ma ei tahtnud teid pahandada," hõikas Lettie.

Aga Florence ja Corey olid juba kadunud.

„Mida põrgut?"

Lettie vajus uuesti madalale müürile istuma, kui tuulehoog haaras taremeis ruumi keskelt tolmu ja pani selle tantsima. Mida see veel tähendas?

Tema ema arvas, et Iris võis mingi pahanduse või skandaali pärast Taevaabajast lahkuda. Aga mis võis olla nii hull, et ühe kohaliku daami veel seitsekümmend viis aastat hiljem endast välja ajas? Lettie istus veel mõnda aega, kuulates festivalil lõbutsevate laste kilkeid, ja murdis pead, mida ta küll Starcrossi pere kohta teada saab.

Seitsmes peatükk

Claude

Vähimõrra talu oli väga väike ja peaaegu nagu hiljem kahe suurema talu vahele kiilutud. See oli valgeks lubjatud kivist, musta kivikatusega ja nägi välja, nagu oleksid selle paremad päevad seljataga.

Claude oli siin juba nii kaua elanud, et pani harva tähele, milline tema kodu välja nägi. Aga mõnikord, nagu näiteks täna, mil külalised majast mööda käisid ja tema välisukse kooruvat värvi vaatasid, kujutas ta ette, mida nad võivad mõelda. Eriti, kui nad märkasid teda alumise korruse aknast välja piilumas. *Vaadake seda Taevaabaja veidrikust vanameest!*

Ausalt öelda pidasid ka mõned noored kohalikud teda selliseks. Nad ei teinud seda küll talle näkku, aga ta kuulis neid möödudes sosistamas ja lapsed võtsid alati teda nähes vanemate käest kõvemini kinni. Ta oli küll Claude Creasey.

Ta ohkas ja oli juba aknast eemaldumas, kui üks noor naine kaipealt tema tillukesse eesaeda astus. Mees kissitas silmi. Naine oli pikk, ihu ja silmatorkavalt punaste juustega, mis langesid paksude lokkidena tema seljale.

Ta tundis temas ära selle naise, kes oli paar päeva tagasi Belindaga rääkinud. Vähemalt oli ta Belinda tähelepanu piisavalt kauaks kõrvale juhtinud, et mees sai temast tabamatult mööda lipsata.

Naine silmitses seina külge naelutatud vähimõrda kivist lilleküna kõrval, milles kasvavate lillede õied olid veepuudusest närtsinud ja

lehed soolase tuule poolt kõrvetatud. Siis kõndis naine tema üllatuseks maja poole ja koputas tema uksele. Koputus kajas majas vastu, kui ta segadusse sattudes akna juurest eemale tõmbus. Miks peaks naine tema juurde tulema?

Claude otsustas temast mitte välja teha. Turistid ei tähendanud kunagi head ja naine arvaks, et teda pole kodus. Aga Buster tormas ootamatult temast mööda ja hakkas haukuma ning ust kraapima.

„Tasa, sa rumal koer."

Buster raputas ennast ja rahunes maha, aga oli juba liiga hilja. Tüdruk koputas uuesti, seekord valjemini, nagu ei laseks ta end kergesti heidutada. Ta pidi naisest lahti saama.

Claude lükkas koera jalaga kõrvale, tõmbas ukse lahti ja jäi uksele seisma. Ta täitis peaaegu terve ukseava.

„Kui te midagi müüte, siis ma ei osta seda," ütles ta naisele.

Ta pidi päris vihaselt kõlama, sest tüdruk astus peaaegu sammu tagasi. See ei meeldinud talle. Ta polnud selle üle uhke, et ta inimesi hirmutas. Kuid naine kogus end ega taganenud.

„Ma ei müü midagi."

Tema hääl oli pehme ja erines tavapärasest Devoni murrakust, millega Claude harjunud oli. Tegelikult kõlas ta veidi nagu see enesega rahulolev ennast täis kinnisvaramees, Simon, kes käis ringi ja ärritas kõiki. Võib-olla töötas naine koos temaga ja sellisel juhul polnud ta kindlasti teretulnud.

„Siin pole teie jaoks midagi, nii et võite edasi minna."

„Ma ei taha teile tüli teha," ütles naine ja tema kahvatud põsed värvusid roosaks.

„Ärge siis tehke ja jätke mind rahule. See maja ei ole müüa."

Naise omapärast helepruuni värvi silmades, mille iiriste ümber oli veidi rohelist, koitis mõistmine. „Ma ei müü midagi ega ürita ka midagi osta."

„Kas te ei töötagi siis koos selle kinnisvaramehega?"

„Ei, ma ei tee seda ega tea, miks kõik seda arvavad."

Ta pidi patsutas Busterit, kes nina vastu naise reit surus, kortsutas kulmu. Tavaliselt tema koerale turistid ei meeldinud.

„Mida te siis tahate?" küsis ta, lükates koera õrnalt naisest eemale.

„Luutsin, et te oskate mulle veidi informatsiooni anda."

„Kardan, et mul pole informatsiooni jagamiseks aega. Kohviku lähedal rahvamajas on täiesti korralik turismiinfo punkt."

„Ma ei otsi mitte sellist teavet. Ma ei ole turist. Õigemini, olen küll, aga mu pere on siitkandist pärit."

Claude keeras pea viltu. „Kas tõesti? Mis teie nimi on?"

„Lettie Starcross."

Claude astus üle läve aeda, et saaks end sirgu ajada. Tema pikkus oli ilmselt kaheksakümne sentimeetri, mis oli sellises väikeses majakeses tõenäoliselt üsna suur kasv.

„Mitt Starcross." Ta uuris Lettiet pealaest jalatallani. „See on ebatavaline nimi."

„Minu perekond elas aastakümneid tagasi Taevaabajas ja ma üritan leida kohta teavet koguda. Belinda ütles, et te teate küla kohta päris palju."

„Belinda ütleb paljude inimeste kohta palju asju."

„Olen väga huvitatud arhiivist, mille te olete kuuldavasti kokku pannud. Minu arvates on ajalugu põnev ja mulle meeldivad minevikku dokumenteerivad materjalid."

Hmm. See oli vaevalt arhiiv, pigem mõned vanad kartoteegikapid mis olid täis topitud selle kandi minevikku puudutavaid ajaleheväljalõikeid, fotosid ja muid asju. Aga tüdruku ebatavalised pähkelpruunid silmad olid selle väljavaate peale põlema löönud. Oli alles veidrik.

Claude sillitas habet, kui naine kummardus uuesti paitama Busterit, kes oli tema kõrvale istuma vajunud ja liputas aeglaselt saba.

„Belinda ei tohiks kõigile minu asjadest rääkida," ütles mees kindalt ja astus tagasi esikusse. „Seega on minu vastus eitav ja oleksin tänulik, kui te minu valdustest lahkuksite."

„Ma ei kulutaks üldse palju teie aega."

„Te juba saite vastuse."

Tüdruk nägi välja kurb, kuid mitte üllatunud. „Sel juhul palun vaban dust, et ma teid tülitasin. Head päeva!"

Milline tobe Ameerika väljend! Claude mühatas tasa, kui naine läk rada mööda kaile tagasi. Ta pani tähele, kui kurvalt Buster lahkuval naisele järele vaatas. Rumal loom!

Claude vilistas ta tagasi, pani ukse kinni ja istus akna all oleva väikes söögilaua taha. Tüdruku külaskäik, kuigi lühike, oli ta rahutuks teinud. Mis selles halba oleks olnud, kui ta oleks lasknud tal arhiivikarpe vaa data? Ta tundus väga tahtvat neid läbi vaadata.

Ta heitis pilgu hõbedases raamis fotole kummutil, enne kui tõusis, et minna kannu tulele panema. Vahel oli targem minevik rahule jätta. Kõik naine selle varsti selgeks saab ja lahkub. Ta heitis uuesti pilgu fotole, mis oli aastatega pruuniks pleekinud. Lõpuks lahkusid kõik.

Kaheksas peatükk

Lettie

Noh, see ei läinud just eriti hästi. Lettie ohkas. Seni oli tal vanatädi võime mõistatust lahendada püüdes õnnestunud vaid Florence minale peletada ja lasta Claude'il end tema valdustest enam-vähem välja visata. Ta vaatas tagasi Vähimõrra talu poole, aga selle uks oli tihedalt kinni ja mehe nägu polnud aknal näha. Claude oli oma pikkade halliseguste juuste ja puhmas habemega üsna hirmutav ning mitte mitu külalislahke. Kuid temas oli midagi huvitavat ja naine kibeles tema pärast vaatama.

Lettie oli juba lapsest saadik ajalugu armastanud. Talle meeldis, et see oli juba toimunud ja seda ei saanud enam muuta. Tulevik oli ilmane ja üsna hirmutav, aga minevik oli kindel – see oli tõestisündinud lugude aaretelaegas, millest tänapäeva inimene oleks võinud nii mõndagi õppida.

Aastatepikkuse ajalooraamatute uurimise ja muuseumide külastamise käigus oli Lettiele selgeks saanud, et üle kõige maailmas meeldis talle leida ajalooraamatutest ja esmapilgul ebameeldivatest asjadest põnevaid inimlikke lugusid. Ka Claude'is oli mingi avastamist ootav varjatud pool, mis tõi naisele kananaha ihule ja ajas kuklakarvad turri.

Kahju, et Lettie polnud kunagi leidnud rohkem aega selle jaoks, mida ta armastas, või muutnud seda millekski kasulikuks. Plaanid minna pärast kooli lõpetamist Birminghami ajalookraadi tegema olid „mõneks

ajaks pausile pandud", kui isa oli vajanud südameoperatsiooni ja ema [illegible] olnud suure pinge all. Lettie oli neile appi jäänud ja kuidagi märkamatult olid kraadiplaanid isegi pärast isa paranemist kõrvale jäänud.

Ta kõndis kai servani ja vaatas merele. Kaugemal oli see helesinine, tumedate triipudega kohtades, kus vesi sügavaks läks. Kuid siin oli õrnalt vastu kive loksuvad lained läbipaistvad. Tillukeseid kalakesi sööstsid kivi külge kinnitatud roostes metallrõngastest sisse ja välja ning vee all liival puhkas vette kukkunud lapsesandaal. Üks kajakas lendas kiljudes üle tema pea sadamasse tuleva kalapaadi poole.

Siin oleks päris vaikne, kui poleks jäätisekohvikust kostvaid laste elevil kilkeid ja kitsastelt tänavatelt tulevat liiklusmüra. Väljaspool hooaega pidi siin olema palju rahulikum, isegi kui tormid üle mere pühkisid ja tumeda veepinna kõrgeteks laineteks keerutasid. Lettie värises ja eemaldus kai äärest.

Ta kõndis läbi küla ja ostis ühe jäätise kohvikust, mis asus kalapea kõrval ning mille esine kõnnitee oli jäätükke täis. Kohapeal valmistatud jäätisel oli mõnus banaani ja koore maitse.

Hoolimata sellest, et ta oli Claude'iga sõnavahetusse sattunud ja tal polnud aimugi, mida mõistatusliku võtme suhtes edasi ette võtta, tundis Lettie end rahulikult. Ta otsustas, et sellel ilusal, ajaloolisel külal oli talle rahustav mõju. Kõikjal, kuhu ta vaatas, oli elatud elude kaja – vanad talumajad, munakivisillutisega tänavad, kalastustarbed. Huvitav, kas temast mööda trügivad turistid seda ka märkasid, või olid nad liiga hõivatud tõrksate laste kaasavedamisega, kes oleksid parema meelega arvutimänge mänginud.

Ta möödus aukartust äratavast viilkatusega kivimajast, mis nägi välja nagu vana kirik. Selle tohutute punaste uste juurest viis lai kaldtee merre. Huvi tundes läks Lettie lähemale ja taipas, et see oli hoopis kohalik merepäästejaam.

Seinale kinnitatud lamineeritud paberilehel olid kirjas viimased väljakutsed. Lettie lasi silmadel neist üle käia, kui üks naine temast mööda jooksis ja hoone küljel oleva väikese ukse taha kadus. Seejärel

[illegible] kuidas Corey allamäge jooksis, nagu oleks tal kuri kannul. Tema [illegible] jalad möötsid munakivisillutist, käed käisid ja tumedad juuksed [illegible] tuules. Ta ei pannud majja tormates Lettiet tähelegi.

Uudishimulikult istus Lettie kivimüürile ja sõi jäätise lõpuni, mõeldes, kas keegi oli merehädas.

[illegible] läksid suured punased uksed lahti, siniseks ja erkoranžiks [illegible] paat libises mööda ellingut alla ning maandus suure pritsmega meres. Selle meeskond oli kollases riietuses ja Lettie ajas kaela pikaks, et näha, kas Corey oli nende hulgas. Ta arvas, et nägi meest vööris seismas, kuid peagi kadus paat neeme taha.

„Ilus ettevaatlik," pomises Lettie, pühkides oma T-särgilt sinna tilkunud jäätist. Mõte sellest, kuidas nad oma elud ohtu seadsid, pani ta [illegible] kiiremini põksuma. Vaatamata oma halvale iseloomule ja ülbusele oli Corey Allford vapper mees, kes kiirustas üle lainete tundmatule vastu, samas kui tema ise oli argpüks, kes julges vaevu jalgupidi [illegible] minna, kellelegi teisele merel appi kihutamisest rääkimata.

Lettie tõusis ohates püsti, jättis ranna seljataha ja hakkas künkast [illegible] minema. Kivisillutisega tänav oli üsna järsk ja Lettie oli juba peaaegu üles välja jõudnud, kui märkas üht naist, kellel oli raskusi kärutäis sikutamisega. Sellel paistis üks ratas puudu olevat ja ülejäänud jäid [illegible] kinni, muutes kogu asja ebastabiilseks.

Naine ähkis ja hingeldas ning Lettie nägi teda komistamas.

„Oodake," hüüdis ta edasi tormates. „Ma aitan teid."

Alles siis, kui naine end sirgu ajas ja tema poole pöördus, sai Lettie aru, et see oli Corey vanaema, kes oli temasse nende viimasel kohtumisel väga vaenulikult suhtunud.

Ah fore.

Lettie lähenes talle hirmuvärinal, olles kindel, et tema abipakkumine lükatakse tagasi, ja Florence'i näoilme ei leevendanud tema kartusi. Naine vaatas talle otsa, käed puusas ja kärukott ohtliku nurga all viltu.

„Te olete see Starcrossi tüdruk," ütles ta süüdistavalt.

„Õigus, aga ma tahtsin küsida, ega teil abi vaja ole."

„Tänan, aga olen kindel, et saan ise hakkama."

Kui ta ringi pöördus, jätkates tõrksa kärukoti nõlvast üles vedamist, meenutas ta Lettiele tema enda enesekindlat, uhket ja põikpäist vana tädi. Täiesti erinevat sellest inimvaremest, kelleks ta oli viimastel elu päevadel muutunud. Mälestused Irise hiilgeaegadest panid Lettie naeratama. See oli esimene kord üle pika aja, kui ta Irise peale mõeldes naeratas.

„Pagan võtaks!"

Florence vaatas abitult pealt, kuidas üks kapsas tema kipakast käru kotist plehku pani ja nõlvast alla veerema hakkas. Lettie pidas selle ohu jalaga osavalt kinni ja tõstis üles.

„Palun." Ta asetas kapsa kärusse tagasi. „Te kaotate ilma minu abita veel midagi ära ja te tundute lonkavat."

Florence vaatas Lettiele otsa, silmad kortsus nahaga võrreldes elavad. Need olid vana inimese näos olevad noore inimese silmad. Ta noogutas napilt.

„Sellest oleks abi. Ma elan selles majas."

Sõnagi lausumata hakkas Lettie käru Florence'i osutatud maja poole vedama. Valgeks lubjatud seinte, rookatuse ja väikeste võreakendega maja seisis künka otsas vaatega merele. Naise aias õitsesid kirevad lilled ja roosid olid välisukse ümber painutatud. Maja nägi idülliline välja ning Lettie igatses äkki ise nii ajaloolises ja ilusas kohas elada. See oli kindlasti minevikuvarje täis.

Florence tuli ikka veel kergelt longates tema järel läbi aiavärava sisse ja läks ukse juurde. Ta otsis oma puuvillase jaki taskust võtme ja astus pärast ukse avamist pimedasse, kitsasse esikusse.

„Võite selle sinna jätta," ütles ta, kui Lettie kärukoti üle ukseläve tõstis.

„Olete te kindel, et ei taha, et ma teie ostud teie eest kööki viiksin?"

„Täiesti kindel."

„Mis käruga juhtus?"

„Üks ratas tuli poole tõusu peal alt ära ja veeres minema."

„Kas tahate, et prooviksin selle üles otsida?"

Florence raputas pead. „Pole vaja endale tüli teha, preili Starcross. Arvan, et on aeg uus käru osta."

„Ütlen teie pojapoega päästepaadiga merele minemas," ütles Lettie, püüdes viisakat vestlust arendada.

Florence kortsutas kulmu. „Kahtlemata riskib ta oma eluga kellegi pärast, kes merd ei austa. Ma ei saa enne rahu, kui ta tagasi tuleb."

„Kindlasti on temaga kõik hästi," lausus Lettie, kahetsedes oma sõnu kohe, kui oli need välja öelnud.

Kuidas ta sai selles kindel olla? Meri oli ettearvamatu ja kes teab, mis selle pinna all peitus? Tema silme ette kerkis pilt Coreyst, kes ulpis kuskilas vees, lained üle näo uhtumas, ja talle kerkis klomp kurku.

„Ma ei tahtnud teid laupäeval lossis pahandada," ütles ta ruttu, andes endast parima, et see kujutis peast välja saada.

Florence vaatas talle hetke otsa. „Kas teate, et te olete tema moodi. Teil on samasugused kummalist värvi silmad ja allumatud juuksed."

„Kas te tundsite mu vanatädi?" küsis Lettie, siludes häbelikult oma punaseid lokke. Pärast Florence'i reaktsiooni lossis polnud seda ilmselt targem küsida, aga kuna Claude oli praktiliselt palunud tal uttu tõmmata, hakkasid tema võimalused üldse midagi teada saada otsa lõppema.

„Tundsin küll."

„Kuidas, kui tohib küsida?"

Florence'i silmad tõmbusid pilukile. „Me elasime ühes paganama linnas muidugi."

Lettie neelatas. „Loomulikult. Ma lihtsalt mõtlesin, et te pidite Irisest palju noorem olema."

„Ma olin alles laps, kui ta Taevaabajast igaveseks lahkus. Aga ta tundis mu venda."

See võis olla viimane võimalus ja Lettie oli otsustanud sellest kinni hoida. „Kas ma tohiksin temaga rääkida, et Irise kohta rohkem teada saada?" küsis ta õrnalt.

Kuid Florence'i pilk muutus karmiks. „Cornelius on surnud," vastas ta järsult ja lõi ukse Lettie nina ees kinni.

Üheksas peatükk

Kaks tundi hiljem, olles ikka veel häiritud viimasest sõnavahetusest Florence'iga, viibis Lettie surnute keskel. Inimesed pidasid seda tihti õõvastavaks, kuid ainult vähesed asjad meeldisid talle ühest vanast surnuaiast rohkem. Ta oli veetnud palju õhtupoolikuid, lugedes hauakividel olevaid kirju, millest igaüks kujutas kokkuvõtet kellegi elust.

Kõik need inimesed olid kunagi elanud, armastanud, tülitsenud, muretsenud ja rõõmustanud. Kõik nende lootused ja unistused olid nüüd surnud.

Ta libistas sõrmedega üle ühe viltuvajunud hauakivi. Kõik need inimesed olid kaasa aidanud, et muuta Taevaabaja küla selleks, mis ta oli täna. Selle küla ajalugu koosnes nende elulugudest – Corneliuse suguste inimeste elulugudest.

Mitmed kivid olid nii vanad, et vihm ja soolased tuuled olid nimed neilt ära kustutanud. Lettie kõndis ringi ja uuris kõiki hoolikalt, otsides Florence'i venna oma. Ta ei leidnud ühtki Corneliust, aga punasest kivist kiriku varjust, päris surnuaia servalt, leidis ta hauakivi Elizabeth Allfordile, kes oli sündinud 1895. aastal ja surnud 1942. Nime alla oli ilukirjas kirjutatud: *Issanda käed kaitsevad teda selle maailma kurjade sumuste eest.*

Kas see võis olla Florence'i ämm või meheõde? Lettie tegi parajasti oma peas arvutusi, kui tema keskendumist segas telefonihelin. See oli ema ja Lettie tundis kohe süütunnet, et polnud teda poeskäigul aitamas

„Lettie, seal sa oledki. Loodan, et sul on tore."

„Ahah, on küll. Kuidas sul ja isal läheb?"

„Ah, isad isegi. Igatseme sinu järele ja ootame, millal sa tagasi tuled. Meil on sinu jaoks juba palju väikesi töid valmis vaadatud."

„Kas Daisy või Ed ei saaks teid aidata?"

„Me ei tahaks neid paluda, sest nad on mõlemad väga hõivatud."

Lettie tundis süütunnet koos pahameeletorkega, mille mahasurumiseks ta kõvasti vaeva nägi.

„Ilen maksimaalselt ainult paar nädalat ära."

„See kõik oli üsna ootamatu, aga sa pead ju nagunii töö pärast varsti tagasi tulema, eks ole."

„Mhmh."

Lettie hakkas juba soovima, et ema poleks helistanud. Ta ei saanud mobiiltelefoni teel öelda, et tal polegi enam tööd, mille pärast tagasi tulla. Isegi kui ta oleks töökaotusest emale rääkides sellega seotud asjaolud pehmendanud, oleks talle saadetud veel enne päeva lõppu nimekirjad „sobivatest" ehk siis igavatest töökohtadest.

„Räägi mulle sellest külast, kus sa peatud?"

„Taevaabaja küla on imeilus. Sellel on iseloomu ja ajalugu."

„Ja mis pani sind just seda küla valima?"

„See on ilus paik."

„Ja ...?"

„Ja ... noh, ma peatun selles majas, kus Iris lapsepõlves oma perega elas. Leidsin aadressi tema asjade hulgast."

„Kas tõesti?" Ema tegi pausi, enne kui lausus õrnalt: „Ma tean, et tänaõdi surm mõjus sulle rängalt, Lettie, aga kas sa tõesti arvad, et on kas teda niimoodi veel pärast tema surma taga ajada?"

„Ma ei aja teda taga. Ma püüan rohkem teada saada selle võtmega kastikese kohta, mille ta mulle jättis." Lettie kõhkles. „Ja kirja kohta, mille ma leidsin."

„Mis kirja?"

„Ma leidsin ühe vana talle saadetud kirja, milles teda nimetatakse kalliks tüdrukuks ja mainitakse südamevõtit, mis vihjab tõenäoliselt kaelakeele."

„Ja sa räägid sellest mulle alles nüüd, kui tema surmast on juba üle kuu aja möödas?"

„Tookord tundus sellest rääkimine liiga isiklik."

„Hmm." Ema tundus pettunud. „Mitte miski pole perega jaganud jaoks liiga isiklik, Lettie."

Lettie tundis end noomituse tõttu ebamugavalt. Ta kahetses juba, et oli emale üldse kirjast rääkinud, kuigi sellest kõnelemine oli ainus võimalus välja uurida, mida see tähendas.

Kui ta vaikis, alustas ema uuesti. „Igatahes olen ma kindel, et sa peaksid seda leitud kirja tähtsamaks, kui see on. Ilmselt saatis selle Irisele mõni mees, kes oli temast noorpõlves sisse võetud ja kelle ta pärast täielikult unustas. Muud midagi."

„Kas isa on sellest kunagi midagi rääkinud?"

„Sinu isa?" Ema naeris. „Muidugi mitte. Ta on armas mees, aga ei märka üldse, mis tema ümber toimub. Ta on alati selline olnud." Ta tegi pausi, et hinge tõmmata. „Igatahes ei rääkinud Iris kunagi selle kirja kirjutajast, nii et kui tähtis ta ikka olla sai?"

„Mõnikord on valusatest asjadest raske rääkida."

„See on tõsi ning sellepärast ongi tihtipeale parem asjad lihtsalt kalevi alla lükata ja eluga edasi minna."

Lettie krimpsutas nägu. Ema oli nagu Daisy – alati pragmaatiline ja praktiline. Minevik oli läinud, nii et liigu muudkui edasi...

„Võimalik, aga..."

Ema ohkas toru otsas. „See on iidvana lugu, Lettie, ja ma tean, et minevik on alati olnud sinu kinnisideeks. Aga ära aja sellepärast, mida sa Irise vastu tunned, tühja tuult taga. Meil on sind koju vaja. Daisy tahab väga sind näha. Neil Jasoniga on kontserdipiletid mingile staadionikontserdile ja ta tahab, et sa laste järele vaataksid. Mina küll õhtul

[illegible] lapsehoidmise pärast läbi Londoni minema ei hakka ja ma ei taha [illegible] sinna jääda, sest nende varuvoodi on nii muhklik."

„[illegible] tean ma isegi."

„[illegible] noor selg kannatab selle ära. Minu oma mitte."

Lettie istus ühele pingile ja sirutas jalad välja, kui ema asus oma pika [illegible] nimekirja kallale, millele järgnesid viimased uudised lapse[illegible] kohta. Päike soojendas tema nägu ja ta sulges silmad.

„Lettie, kas sa kuuled mind?"

„Absoluutselt." Lettie ajas end sirgemalt istuma ja pilgutas silmi. „Helen peagi tagasi."

„See on hea. Noh, naudi siis oma puhkust, kui sa juba seal oled, aga [illegible] ärgele mingite rumalustega."

„Ilgu. Tervita isa minu poolt."

„Teen seda. Head aega ja mõne päeva pärast siis näeme."

Lettie ohkas ja lükkas telefoni taskusse tagasi. Ta kujutles tulevikku, [illegible] tema pere tema jaoks ette valmistas. Temast pidi saama Daisy laste [illegible] lapsehoidja, kes pidi abielluma „turvalise" mehega, kes nõustuks [illegible] tema vanemate lähedal, ja hakkama lõpuks, kui ema ja isa vane[illegible] jäävad, nende hooldajaks. Daisy seda ei teeks ja Ed käis neil ainult [illegible] külas.

„Issand, lootsingi sind kätte saada."

Simon oli üllatunud, nähes Simonit surnuaiaväravat lahti lükkamas. [illegible] astus teerajalt kõrvale ja tuli otse üle muru tema suunas.

„Kuidas sa surnuaias istud?" küsis ta, silmitsedes põlglikult hauakive. „Kas oksid esivanemaid?"

„Midagi sellist jah," vastas Lettie, taibates, et polnud surnuaiast leidnud ainsatki Starcrossi. Tundus, nagu oleks tema perekond külast kustutatud.

„Oled sa selle vana Allfordi naisega juba kohtunud?" Simon istus [illegible] kõrvale ja lükkas oma heledad juuksed kõrvade taha.

„Ainult korraks. Aitasin proua Allfordi ennist sisseostudega."

Simon kummardus tema poole, et rohkem kuulda, aga Lettie [illegible] kavatsenudki talle nende vestlusest rääkida või sellest, miks see oli [illegible] kalmistule toonud.

„Tore. Tema usalduse võitmine on hea."

Ta pilgutas silma, kui Lettie end tema poole pööras.

„Olin lihtsalt abivalmis ja tahan ainult vanatädist rohkem [illegible] saada. Ma ei kavatsegi talle mett mokale määrida, et saaksid siis [illegible] maatehingut pakkuma tulla."

„Muidugi mitte." Mees naeris, enne kui veel lähemale kummardas. „Kuid sa võiksid mind alati jutu sees ära mainida, tead küll, et mina [illegible] mu helde pakkumine tal meelest ära ei läheks."

„Selle tegemiseks ei tea ma sinust ja sinu pakkumisest piisavalt palju."

„Mida sa minu kohta teada tahad? Olen aus ärimees, kellel on [illegible] raga mitu rauda tules."

„Hmm. Mille kallal sa siis siin olles veel töötad?"

„Homme on mul kohtumine ühe maaomanikuga, kuigi ma pole kindel, et maa, mida ta müüa tahab, arendamiseks sobib. Sellel pole mere vaadet ja kuna see asub jõele väga lähedal, on seal esinenud üleujutusi. Sellest on kahju, sest ta tahab väga müüa, samas, kui see maa, mida ma tegelikult tahaksin kätte saada, pole müügis." Ta pilgutas silma. „Vähemalt veel mitte."

„Mis proua Allfordi maas siis nii erilist on?"

„Asukoht, asukoht ja veel kord asukoht. Maa ulatub seal merre nagu väike poolsaar ja sealt avanevad hämmastavad vaated. Me võiksime sinna ehitada puhkemajad – väikese puhkeküla, kui soovid. Ainult kaks või kolm maja ja külastajad maksaksid selle eest hingehinda. Vaata, kui sa püsti tõused, võid seda ilmselt siit näha."

Lettie tõusis ja vaatas üle küla sinna, kuhu Simon sõrmega osutas.

„See seal! Vaata mere poole ja siis paremale. Kas näed maad, millest ma räägin?"

Lettie kissitas silmi sädeleva mere poole, mis majade vahelt kätte paistis. Veidi paremal ulatus maanukk merre, moodustades kõrge

[illegible] kaljust panga. Simonil oli õigus. Sealt ülalt pidid iga ilmaga [illegible] hämmastavad vaated.

„Ametlikult on selle nimi Cora maanina, aga kohalikud nimetavad [illegible] Armastajate Ühinemiseks, sest seal saavad kaks abajat kokku ja [illegible] öelda, et armastatu poolt maha jäetud kohalikel oli kombeks [illegible] viskuda. Kohanimed on siinkandis üsna otsekohesed."

„Kas see kuulub tervenisti proua Allfordile?"

„See küll, mis mind huvitab. Kuigi naine hakkab juba üsna vanaks [illegible], nii et varsti kuulub see laulvale kalamehele."

Ta tundetult Florence'i surma ootamine tundus imelik, aga Lettie [illegible] selle sinnapaika.

„Kas Florence kavatseb ise sinna ehitada?"

„Ei, ta tahab jätta koha selliseks, nagu see on. Arendamiseks sobiva [illegible] tegelikult on temast isekas külalised sellisest vaatest ilma [illegible]."

„Kas neem on praegu külaliste jaoks avatud?"

„Sinna viib jalgrada, kuigi pakun, et see torisejast Allford paneks selle [illegible] kui saaks."

„Seega saavad puhkajad endiselt vaadet nautida."

„Saavad küll, aga kujuta ette, et sulle avaneb ärgates selline vaade. Ühtlu meri ja taevas pole küll minu maitse, aga selliste puhkemajade [illegible] stressis linnainimestele oleks käkitegu. Uskumatu, et vanaisa [illegible] mulle ära ütles, eriti minu pakutud hinna juures."

„Raha [illegible] vist ei taandugi ainult rahale."

Simon vaatas teda, nagu oleks ta hull. „Olen avastanud, et absoluutselt kõigil on hind, aga olen kindel, et tema pojapoeg survestab [illegible] teha mitte vastu võtma, kuigi see muudaks naise eluõhtu palju [illegible]."

„Miks ta peaks seda tegema? Ta paistab vanaema armastavat."

„Ta on pisut nagu keskkonnakaitsja, kes tahaks küla sellisena säilitada ja progressi peatada."

„See oli vist tema ja Corey ainus ühine joon.

Lettie kinkis Simonile sunnitud naeratuse. „Ta on vist harjunud … asjad on nii, nagu on. Neem peabki metsik ja hämmastav olema. … oleks kahju arendamisega rikkuda."

„Rikkuda?" Kui pilk võiks tappa, oleks Lettie juba surnud olnud. „… parandaksin seda ja rohkem külastajaid elavdaksid kohalikku majan… dust. See teeks Taevaabajale head."

„Võib-olla mingil moel. Kuhu sa selle puhkeküla siis rajaksid?"

„Otse sinna keskele. Vaata."

Mees tuli tema poole ja samal hetkel märkas naine, kuidas … kirikust kiiresti möödus.

Ta naeratas, rõõmustades, et mees oli päästeretkelt eluga tagasi jõud… nud, kuid mees kortsutas ainult pärast tema pilgu püüdmist kulmu … tõttas edasi.

Alles siis sai naine aru, et Simoni käsi oli tema õlgade ümber, kui … püüdis teda sellisesse asendisse seada, et naine tema tulevase puhke… küla asukohta näeks.

Tore küll! Tema ja Simoni koos nägemine ei leevendanud kuidagi … Corey kahtlusi. Lettie ei teadnud, miks selle Devonist pärit tõreda lau… kaluri arvamus talle nii väga korda läks, aga ometi läks.

Kümnes peatükk

Järgmisel hommikul uuris Lettie oma voodil istudes kirja, mis oli … Taevaabajasse toonud. *Kulla tüdruk, istu minu südame võt… minu koha peale ja kõik saab selgeks.*

… kõlas nagu Irise surivoodil sosistatud sõnad. *Uuri see minu eest … kallis tüdruk.*

„Mida see tähendab, Iris?" pomises ta valjusti varahommikusse õhku. „… ma peaksin teadma, mida sa mul välja uurida käskisid?"

Ta oli otsinud internetist Taevaabaja küla Allfordi perekonna kohta, … oli vähe märkimisväärset, kuigi ta oli leidnud küla põneva lühi… Eelmisel ööl oli ta unes näinud, et oli lapsena Taevaabajas, mis … idülliline, kuni ta leidis end abaja jääsinise vee alla vajumas … nägu muutus luupainajaks, millest ta külma higiga kaetuna üles …

Lettie haaras telefoni ja vaatas uuesti sõnumit, mille oli saanud süda… Kellylt, kes viimasel ajal eriti ei maganud.

> Tõsi tuli veel hambaid. Näe! Kas pole armas? Soovin ainult, et see … võrukaal vahel magaks ka.

Matilda naeratas hambaid näidates ekraanil, tilluke nägu kaamera … grimassitamas ja pontsakad käed õhus vehkimas. Ta oli tõesti … ja Lettie armastas teda, kuid foto tegi teda ka närviliseks, nagu

läheks elu edasi, aga tema jäi maha. Tal polnud tööd, korralikku kodu ega jääri, märkimisväärset armuelu ega mingit lootust.

Ta raputas end mõttes, võttis käekoti ja päikeseprillid ning lipsas välja hommikusse. Õhk lõhnas magusalt ja värskelt ning päike piilus vahelduvalt hallide pilverünkade tagant. Kalapaadid olid nagu värvilaigud helesinisel merel ja Lettie tundis, kuidas rahulolulaine ta endasse haaras. Vanaisa maja ja töökoht võisid ju kadunud olla, aga see jääb igaveseks siia. Selle koha ilu kõnetas tema hinge palju rohkem kui Londoni klaas ja betoon.

Kas see muutis ta naeruväärselt pretensioonikaks? Iris ilmselt ütleks seda. Endamisi naeratades, kõndis Lettie mööda kaljurada alla küla. Claude ja Florence keeldusid küll temaga rääkimast, aga tal oli veel ees mõte.

Rahvamaja asus ühe munakivisillutisega tänava ääres Taevaabaja südames. Maja nägi välja, nagu oleks see kunagi olnud kirik, sest selle välis ukse ees olevad sambad tundusid liiga uhked kunagise tähtsusetu kalurikülа kohta, enne kui selle avastasid turistid, kes nüüd tänavat ummistasid.

Selle kõrval seisis madal valgeks lubjatud hoone, kus asus turismi infopunkt. Lettie lükkas ukse lahti ja astus sisse. Üks keskealine naine põlvitas põrandal ja võttis infolehti pappkastist välja.

„Saan ma teid aidata?“ küsis ta, lükates prillid üles juustele. Ta kõlas ära vaevatult.

„Üritan leida infot Taevaabaja ajaloo kohta. Eriti oma pere kohta, kes oli siitkandist pärit.“

„Kas tõesti?“ Naine tõusis aeglaselt püsti ja pühkis käed oma mustade desse viigipükstesse. „Mis nende perekonnanimi oli?“

„Starcross.“

Naine kortsutas kulmu. „See nimi ei tule mulle tuttav ette.“

„Nad elasid 1940ndatel aastatel Triivpuidumajas.“

„Oi, see on väga ilus koht.“

küll. Ma peatun praegu seal.“

hea. Loodan, et Rosie võõrastemajal läheb väga hästi.“ Naine Vaadake ringi ja võtke, mida soovite.“

heitis pilgu toale, mille seinahoidikutesse ja riiulitele oli kuhgi igasuguseid teabelehti. Need keskendusid lähedal asuvatele väärtustele, nagu National Trusti kaitsealused alad, Dartmoor, varjupaik ja külas asuvate kohaliku kaupa müüvate kaupluste Üks avatud uks viis kõrvaltuppa, mis oli samuti pappkaste täis.

võttis ühe voldiku, mis andis lühiülevaate küla ajaloost, aga näitas, et see sarnanes juba internetist loetule. Oligi ajalooline teave, mis seal paistis olevat.

inimesed, kes siin elasid?“ küsis ta. „Neil pidid olema huvitavad Kuidas jääb merel kaotatud või sõtta läinud meestega? Kas siin kohalik muuseum?“

katkestas suurde pappkasti sukeldumise. „Kardan, et mitte, isil on täiesti õigus – nii rikkaliku ajalooga küla vajaks hädasti niisugust. Meil on küll Claude, üks kohalik mees, kes on kogupalju teavet küla mineviku kohta, kuid see pole kahjuks avalikult ja ausalt öeldes pole ta minu arvates kuigi abivalmis.“

käisin tema pool ja küsisin tema kogutud teavet näha, aga ta

mind ei üllata. Ta on üsna üksildane inimene.“ Naine mõtles „Eseteri muuseumis võib kohalikku teavet olla ja on ka kirikuaga meil on veel kahe kogudusega kõigi peale üks kirikuni et teda pole kuigi tihti siin.“

teada polnud mu pere kirikuga eriti seotud.“

Iris polnud mitte öelnud, et kaotas usu jumalasse?

Kardan, et siis oli Claude teie parim võimalus. Võtke julgesti kaasa, kuda tahate.“

pöördus trükiste kastist väljatõstmise juurde tagasi, samal ajal Lettie valis välja brošüürid Dartmoori ja kohaliku keraamika kohta läks uuesti välja soolase õhu kätte.

Ta kõndis läbi küla ja istus ühele pingile merre suubuva kristallse veega ojakese ääres. Üks kollaste kummikutega laps solistas vees ja ris, kui vett talle näkku pritsis.

Mitu päeva oli juba möödas, aga ta oli Irise kohta teada saanud v seda, et ta oli kunagi tundnud Florence'i venda, kes oli nüüd surn Võtme ja kirja saladus oli endiselt lahendamata ning neile oli lisand nud veel üks mõistatus – miks Florence Irist nii väga vihkas?

Lettie ohkas, sest varsti tuleb tal Londonisse tagasi minna ja t otsima hakata. Tegelikult peaks ta seda juba praegu otsima. Ta tund kerget paanikahoogu, kui mõtles aina vähenevatele säästudele, kui siin tundus kõik ebareaalne ja eraldatud. Taevaabajas oli nagu üks v mull, kus reaalsus teda kätte ei saanud.

Aga varsti jõuab see talle järele ja siis ta ei saagi Irisest rohkem teada. Ta veab vanatädi alt. Iris polnud eluajal temalt palju nõudnud. Talle piisanud Lettie seltskonnastki.

Kulla tüdruk, uuri see minu eest välja, kuulis ta kõrvus Irise s nat.

Lettie tõusis püsti ja pühkis suvekleidi seljalt tolmu. Kedagi ei olnud. Ta peab Claude'i juurde tagasi minema ja teda end aitam veenma. Vähemalt nii palju oli ta Irisele võlgu.

Ta oli juba peaaegu kai äärde jõudnud, kui Belinda otse tema astus. Ainus võimalus naist vältida oleks olnud temast mööda min aga ühelt poolt tõkestasid teed välikohviku lauad ja teiselt poolt ri sagivad turistid.

„Kas leidsite ta üles?" nõudis Belinda. „Proua Allfordi. Florence' selgitas Belinda, kui Lettie talle mõistmatult otsa vaatas.

„Tänan küsimast, leidsin küll."

„Kas temast oli abi?"

„Nii palju, kui olla sai."

Kui Belinda liikumatult paigal seisis, lootes rohkem kuulda, l Lettie kõik, et teemat muuta. „Käisin äsja turismiinfopunktis ja näg rahvamaja. Milline ilus hoone."

Belinda peaaegu nurrus. „On ju, eks ole, kuigi see on väga vana ja [illegible] remonti. Ma ei taha ennast kiita, aga ma ei usu, et see ilma [illegible] korraldatud rahakogumisteta veel püsti püsiks."

Lettis tuli ootamatu mõte. „Tore, et turismipunkt seal asub. Kahju [illegible], et külas pole kohalikku ajalugu ja kultuuri tutvustavat muu-[illegible]?"

„Hmm." Belinda kissitas silmi. „See oleks hea mõte, kui meil oleks [illegible] tegemiseks ainult piisavalt materjale ja asju."

„Olen kuulnud, et kui keegi üldse sellega hakkama saab, siis olete [illegible]."

Imetlemisega jõuab kaugele, aga kui aus olla, siis oli Belinda küla-[illegible] nii seotud, et ilmselt oli see niigi tõsi.

Lettie naine naeratas. „Usun, et teil on õigus ja peaksin võib-olla [illegible] asja uurima. Te andsite mulle mõtteainet. Kuidas te üldse selle [illegible] tulite?"

„Armastan ajalugu ja see küla on nagunii nagu üks elav muuseum. [illegible] rikkalikku ajalugu tuleks korralikult säilitada, et see progressi käi-[illegible] kaduma ei läheks."

„Hästi öeldud." Belinda silmitses Lettiet uurivalt. „Ja teid muidugi [illegible] Taevaabaja ajalugu teistest rohkem, kuna olete külaga seotud."

Ilme seas oli veel ebaselge. Lettie noogutas, igatsedes juba minema [illegible], ja Belinda astus teelt kõrvale.

„Noh, ma ei pea teid siis kinni. Kuhu te lähete?"

„Arvasin, et astun Claude'i juurest läbi."

Belinda lahkumissõnad „Õnn kaasa" ei täitnud Lettiet just kindlus-[illegible]

Üheteistkümnes peatükk

Claude

Tüdruku auks tuli tunnistada, et visadust tal jätkus. Claude vaatas, kuidas ta otsusekindlalt mööda rada maja poole sammus, ja mõne koputust uksele. Kui seda ei järgnenud, piilus ta aknast välja.

Ta seisis seal, sõrmed tuhmunud uksekoputi ümber, nagu arutleks, mida teha. Ta kogus julgust, taipas mees korraga häbi tundes. Mida see selle kohta ütleks, et ta oli nii hirmuäratavaks muutunud? Mida Faith ütleks?

Tema mõtted katkestas naise vali koputus, mis kajas läbi terve ilukese maja. Buster, kes oli seni istunud, ajas end püsti ja lonkis toast välja.

Ohates läks Claude esikusse, eirates teda viimasel ajal vaevavat väsimust, ja avas ukse.

„Jah?“ küsis ta aeglaselt, püüdes mitte nähvata.

Tüdruk – kelle nimi oli vist Lettie – naeratas närviliselt. Täna kandis ta kirevat puuvillast suvekleiti ja ilusaid pruune sandaale, aga tema punased juuksed olid endiselt taltsutamatud ning langesid laineteks tema seljale. Ta nägi välja nagu naised neil prerafaeliitlikel maalidel, mida ema oli väga armastanud.

„Vabandust, et teid jälle häirin,“ lausus tüdruk kõhklevalt. „Teate, ilma te olite viimati rääkides üsna... kindel, et ei taha mind aidata, aga ma ei oska midagi muud teha.“ Ta hakkas kiiremini rääkima ja lausa vuristas

[illegible] Peab varsti Londonisse tagasi minema, aga ma ei tea ikka veel, [illegible] vanatädiga siin elades juhtus ja ma ei taha teda alt vedada. Ta [illegible] ära. Ta oli alati minu vastu lahke, aga see on viimane asi, mida ma [illegible] teha saan, sest ta on surnud.“

[illegible] hääl hakkas seda öeldes värisema ja silmad tõmbusid niisama [illegible] nagu hakkaks ta kohe nutma. Oh, pagan. Claude polnud kunagi [illegible] naiste pisaratega midagi peale hakata. Need muutsid ta rahutuks ja tekitasid viimasel ajal tahtmise ise nutma hakata, aga see poleks [illegible] sobinud.

„Mida te täpsemalt tahate?“ küsis ta, noogutades napilt kohalikule [illegible]mehele Marcusele, kes parajasti mööda läks ja kaela pikaks ajas, [illegible] mis toimub. Claude vestleb ukselävel kena noore naisega! Täna [illegible] räägib sellest terve pubi.

„Viimase korral tahaksin vaadata kohalikke fotosid ja dokumente [illegible] 50. aastatest. Kas teil on midagi sellist?“ Lettie naeratas, kui [illegible] noogutas. „Suurepärane. Äkki saan sealt vanatädi kohta rohkem [illegible]. Ainus, mida ma kindlalt tean, on see, et ta tundis Florence Allenit [illegible], seega püüan ma ka tema kohta rohkem uurida.“

„Miks te Florence'i käest ei küsi?“

„Ma püüdsin, aga ta ei taha sellest rääkida.“

„Siis võib olla on siis parem sellest mitte rääkida.“

„Teil võib õigus olla, aga seda ei tea ma enne, kui saan teada, mis toimus.“ Ta raputas kergelt pead. „Mis külas nii kaua aega tagasi *toimus*. See on küll minevik, aga minevik võib olevikule suurt mõju avaldada, [illegible] teie ei arva nii?“

Mehe olevikule oli see küll kindlasti mõju avaldanud. Ta veetis tunde, [illegible] sellele, mis oleks võinud olla.

Claude märkas äkki, et Lettie nägi väga väsinud välja. Tema silmade [illegible] all tumedad varjud.

„Mida te leida loodate?“

Tüdruk kehitas õlgu. „Ma ei tea, aga tookord juhtus midagi. Midagi, mis sundis tema perekonda Taevaabajast lahkuma ja mitte kunagi enam

tagasi tulema. Midagi, mis mõjutas mu vanatädi veel kaheksakümmend aastat hiljem, kuigi see kõlab rumalalt."

Claude'i jaoks ei kõlanud see üldse rumalalt. Minevik rõhus teda iga kelt ja see tüdruk, kes paistis olevat eikusagilt välja ilmunud, tundis olevat ühenduslüliks tema kaotatuga. Mees kõhkles, enne kui kõrvale astus. „Te olete väga salapärane, aga tulge parem sisse."

Ta pakkus Lettiele, mida too tahtis, aga tüdruk kõhkles ikka ukse lävel. Claude nägi äkki esikuseinal rippuvast tuhmist peeglist oma peegelpilti. Tema metsikud, krussis juuksed ümbritsesid parkunud nägu ja habe oli tavalisest tokerjam.

„Julgen arvata, et Belinda oleks teid hoiatanud, kui ma sarimõrvar oleksin," sõnas ta kulmu kergitades ja iroonilisel kombel paistis tüdruk selle peale rahunevat. Tema õlad lõtvusid.

„Belinda tundub kõigist siinelavaist inimestest päris palju teadvat."

„Liigagi palju," pomises Claude, olles tänulik selle eest, et naine polnud veel tema viimasest uudisest haisu ninna saanud. Tema haigist käigud olid jäänud märkamatuks.

Mees tegi välisukse nii lahti, kui sai. „Teie järel, kui te ikka tahate sisse."

Närviliselt naeratades astus tüdruk tema majakesse ja mees järgnes talle, jättes välisukse pärani lahti. Buster liputas saba ja surus nina vastu naise jalga.

Esik, tegelikult pigem kitsuke läbikäik, viis väiksesse madala lae ja kivist aknalaudadega tillukeste akendega elutuppa. Isegi kõige valgematel suvepäevadel oli siin hämar ja tüdruku näojooned jäid varju.

Ta andis naisele käeviipega märku, et see kahekohalisele diivanile istuks, pärast seda, kui oli Busteri jalaga kõrvale lükanud. Ta ise istus akna kõrval oleva laua taha ja vaatas ootamatule külalisele otsa.

„Mis te ütlesitegi oma nime olevat? Mingi Starcross?"

„Lettie."

Naine naeratas ja niheles diivanil, mis oli mehe mäletamist mööda nii ebamugav, et tavaliselt jättis ta selle Busterile. Selle katteriie oli

pruunide koerakarvadega kaetud. Võib-olla oleks ta pidanud [illegible] istuma panema. Ta polnud harjunud võõraid oma koju [illegible] ja hakkas juba kahetsema, et oli palunud naisel tuppa tulla. Oli [illegible] arvata, et naine oli ühenduslüliks tema minevikuga.

„[illegible] koera nimi on?"

„Buster."

„Kui ta on teil kaua olnud?"

„Kaheksa aastat, juba kutsikast peale."

„Aga tõugu ta on?"

„Ei [illegible] aimugi. Mingi krants. Leidsin ta tormi ajal kai peal värisemas ja tõtsin endale."

„See oli teist lahke."

Claude kehitas õlgu. „Tegelikult mitte. Ta ei tee tüli."

Iseenda oli Claude tol õhtul Busteri elu päästnud, sest vihma kallas [illegible] kai peksvad lained ähvardasid väriseva kodutu koera merre pühkida. Aga vastutasuks oli Buster päästnud Claude'i üksinduse küüsist, mis ähvardas tihti üle pea kasvada. Tundus, et Taevaabajas oli igaühel [illegible] Isegi Florence'il, kes oli terve igaviku lesk olnud, oli nüüd lapselaps, kes elas tema juures. Aga pärast seda, kui Esther tema elust lahkus, oli Claude juba nelikümmend aastat üksi elanud. Kuigi vanemad olid [illegible] armastanud, polnud nad suutnud naisest jäänud tühimikku täita.

Ta tuli mõtetega tagasi umbsesse tuppa.

„Olge parem, mida te oma perekonnast teate, preili Starcross."

„Mitte palju, kui mina tean, elasid mu vanaisa, vanatädi Iris ja nende [illegible] emad 1940ndate aastate alguses Triivpuidumajas, kuid kolisid sõja [illegible] ära."

„Kas nad kolisid Taevaabajast ära?" Claude vangutas aeglaselt pead, [illegible] nende rumalust uskuda.

„Seda nad tegid. Terve pere kiskus oma juured siit välja ega tulnud [illegible] kunagi Devonisse tagasi. Mind lihtsalt huvitas, milline nende elu [illegible] oli ja miks nad ära kolisid. Eriti huvitab mind Iris, kes suri hiljuti."

„Kas te olite lähedased?"

„Jah."

Claude'i hirmuks täitusid Lettie silmad seekord pisaratega ja [illegible] pilgutas kiiresti silmi. Kas ta peaks naisele salvrätikut pakkuma? [illegible] olnud ju salvrätikuid. Ta kavatses naisele juba oma taskurätikut [illegible] kuda ja püüdis meelde tuletada, millal seda viimati pesti, kui [illegible] ninaga vedas ja katsus naeratada.

„Kui võimalik, tahaksin tema kohta rohkem teada saada."

„Miks te temalt endalt külas elamise kohta ei küsinud?"

„Ma üritasin, aga ülejäänud sellest ajast pärit pereliikmed on [illegible] surnud ja Iris ei tahtnud sellest rääkida."

Tundus, et mitte keegi ei tahtnud sellest rääkida, ometi oli see [illegible] tüdruk otsustanud kõik kivid rõõmsalt teistpidi pöörata, ise teadm[illegible] mis võis nende all peidus olla.

„Olen üritanud ka internetist otsida," jätkas ta, „kuid seal pole mid[illegible] konkreetset."

„Internetist!" Claude lausa sülitas selle sõna välja, pannes Lett[illegible] võpatama. „Te, noored, raiskate liiga palju aega telefonidest ja arvu[illegible] test eneseteostuse otsimise peale. Minu teejuhtideks olid ainult [illegible] taevas ja Põhjanael."

„Ma ei usu, et nemadki mulle eriti vanatädist rääkida oskaksid."

Lettie hammustas alumist huult ja hakkas sõrmedega kaelas ripp[illegible] vat ilusat kullast võtit silitama.

„Ega vist."

Lettie tähelepanu köitis kummut ja Claude tõusis püsti ning [illegible] sellel lebava riikliku tervishoiuteenuse kirja ülemisse sahtlisse. Siis [illegible] ras ta selle kõrval oleva hõbedases raamis foto näoga allapoole. Ta [illegible] nostalgiat, mis oli teda ajendanud mõned nädalad tagasi pilti sahtl[illegible] välja võtma. Tavaliselt polnud sellest midagi, sest ainus, kes pilti [illegible] oli ta ise, aga nüüd vaatas Lettie seda uudishimulikult. Sellepärast [illegible] tavaliselt inimesi külla ei kutsunudki. Nad olid uudishimulikud.

„Tulge siis," ütles ta kiiresti, enne kui naine oleks jõudnud hak[illegible] küsimusi esitama.

[illegible] ma pean tulema?"

[illegible] keldrisse, et vaadata, mida ma sealt teie vanatädi ja saladusliku [illegible] perekonna kohta leian."

[illegible]?"

[illegible] närviliselt ja Claude mõtles juba korraks, kas oli mõtet seda [illegible] naist keldrisse viia, aga too oli juba püsti tõusnud.

[illegible] kavatsete iga minu sõna korrata? Ma hoian oma pabereid [illegible] asub siinpool."

[illegible] läks Claude'i kannul läbi köögi, kus olid iidsed kapid ja kitsas [illegible] millel olid restid elektrikeeduplaatide peal. Mees avas keldriukse [illegible] ninna kopitanud õhk.

[illegible] esimesena. Vaadake, et te ei libise."

[illegible] tule põlema ja paljas elektripirn heitis seinale tumeda [illegible] kui ta kiviastmetest alla laskus, Lettie tema kannul.

[illegible] pani ta põlema eredama lambi, mis valgustas kolme [illegible] musta arhiivikappi, mis seisid keset tuba logiseva pukkjalgadega [illegible] kõrval. Vaikselt endamisi vilistades, tõmbas ta lähima kapi ülemise [illegible] lahti ja hakkas selles olevaid kaustu lehitsema. „Mis aastaid me [illegible]?"

[illegible] 1930ndad ja 40ndad. Mu perekond kolis sõja ajal Taevaabajast [illegible] ma tahaksin teada, miks."

[illegible] on sellest ajast üsna palju informatsiooni."

[illegible] asus paberitükke, fotosid ja vanu ajaleheväljalõikeid räpa[illegible] lauale laotama. Siin all oli külm ja niiske ning Lettie värises, kuigi [illegible] teadnud, kas see tuli külmast või koos Taevaabaja kolliga keldris [illegible].

[illegible] tahate midagi õlgade ümber võtmiseks?" küsis mees pahuralt, [illegible] hoolega vahemaad, et naist mitte hirmutada.

[illegible] raputas pead, süvenedes juba dokumentidesse.

[illegible], ei. Need on põnevad. Kas kogusite kõik need materjalid ise?"

[illegible] ma kogusin natuke uuemat kraami, aga põhiliselt tegi seda mu [illegible] kes oli Taevaabajas sündinud ja kasvanud ning armastas seda küla."

Ema oli olnud üsna suur kolakoguja. Claude meenutas aega, [illegible] ema oli elanud tema kõrvalmajas. See oli olnud äärest ääreni täis [illegible] „kollektsioone" alates kohalikust ajaloost ja Hea Majapidamise ajak[illegible] dest kuni viltkübarate ning portselanist papagoikujukesteni. Ta [illegible] kunagi teada saanud, miks ema just papagoisid kogus.

Suur osa sellest läks pärast ema surma heategevuspoodidele [illegible] prügimäele, kuid osa, nagu ajaleheväljalõiked, dokumendid ja [illegible] fotod, oli ta mälestuseks alles jätnud.

Ta oleks võinud pärast ema surma naabermajja kolida, aga ta [illegible] väiksemaski majas, rahul, kuigi kahetses tihti otsust lubada puhkem[illegible] üürival agentuuril ema maja turistidele üürida. Nemad tegid [illegible] töö ära ja tema sai sellest tulu, aga agentuur ei kontrollinud alati [illegible] hästi seal peatuvaid inimesi ning paljudel öödel hoidsid teda ärk[illegible] vali muusika või inimesed, kes pärast liigset joomist laulma kipp[illegible] sid. Vähemalt ei tundunud see tüdruk sellise turistina, kes probleem[illegible] tekitaks.

Lettie, kelle nägu väljendas vaimustunud keskendumist, uuris hoo[illegible] mehe 1930.–1940. aastatest pärit fotosid, millest osa olid mustvalged [illegible] osa tuhmunud värvidega. Seal oli fotosid külast, Maatüdrukutes pö[illegible] dudel ja üks panoraamvaade Taevaabajast, kus kaljutipus paistis [illegible] Triivpuidumaja.

Võib-olla oli tüdruku vanatädi pildistamise hetkel majas olnud, mõ[illegible] les Claude, kuulates, kuidas Buster ülal niutsus. Koerale ei meeldinud [illegible] kui teda kaasa ei võetud.

„See kõik on hämmastav," ütles Lettie. „Olen kindel, et kohal[illegible] kud elanikud ja turistid tahaksid seda näha. Rääkisin just Belindale, [illegible] et Taevaabajale kuluks ära küla ajaloole ja kultuurile pühendatud [illegible] muuseum."

„Võib-olla, aga see pole näitamiseks."

Naine sirvis tosinaid fotosid, hoides neid vastu valgust ja uurides [illegible] ammu kadunud inimeste nägusid, kelle elu oli elatud ning kes olid [illegible] nüüd surnud, samal ajal, kui Claude seisis nurgas, käed vaheliti.

[illegible] ineline." Naine naeratas, nägu palja lambipirni valguses kah[illegible] [illegible] on tõelik kohaliku ajaloo aardelaegas. Siin on nii palju elu[illegible] kahju ainult, et see siin peidus on."

[illegible] keda ikka näha tahaks?"

[illegible] kohalikud ja minusugused turistid, keda huvitab, mis siin aastate [illegible] toimus, et küla muutus selliseks, nagu see tänapäeval on."

[illegible] olla, aga see vajab korrastamist ja minul pole selleks aega."

[illegible] kuid, et ma lähemal ei ela, muidu pakuksin teile oma abi. Tahaksin [illegible] korralikult läbi vaadata. Oi!" Naine naeratas ja lehvitas tema nina [illegible] ees hõnga. „Arvan, et leidsin ta üles! Teiste fotode põhjal, mida olen [illegible] minupõlvest näinud, olen üsna kindel, et see on tema. Vaadake!"

[illegible] läks tema kõrvale ja vaatas pilti. Noor, arvatavasti kahekümn[illegible] [illegible] aastates pikkade tumedate juustega naine seisis koos käputäie [illegible] inimestega vastu vankrit nõjatudes. Kuigi ta polnud kunagi Irisest [illegible] fotot näinud, võis Claude öelda, et tema ja tema keldris olev noor [illegible] olid sugulased. Nad mõlemad olid pikad, kõrgete põsesarnade, [illegible] silmade ja samasuguste pikkade lokkis juustega.

[illegible] juuksed olid toona väga paksud," lausus Lettie fotole naerata[illegible] [illegible] Kui ta vanemaks sai, muutusid need õhemaks."

[illegible] kõrval seisis üks noor, tumedapäine mees, käsi ümber naise [illegible] Ta naeratas rõõmsalt, surudes Irist enda külje vastu.

[illegible] Kas te teate, kes need teised inimesed sellel pildil on? Iris ja see [illegible] näevad väga lähedased välja."

[illegible] Pole õrna aimugi, aga need fotod kuulusid mu emale ja ta oli alati [illegible] väga korralik." Mees pööras foto ümber ja ema hoolika käekirja näge[illegible] [illegible] võttis tal ka pärast kõiki neid aastaid hinge kinni. „Vaadake, ta on [illegible] nende nimed kirjutanud."

Ta andis foto tagasi Lettiele, kes kissitas tähti uurides silmi.

„Siin on kirjutatud *Iris Starcross* ja tema kõrval on *Cornelius Allford*."

[illegible] kortsutas kulmu. „Eesnimi on küll õige, aga see ei saa proua [illegible] Allordi vend olla. Kui naine oli abielus, ei kannaks ta vennaga sama [illegible] perekonnanime."

„Te ei tunne Florence'i. Ta oli noorpõlves üsna äge," ütles Claude, pannes tähele, kuidas tüdruk selle peale kulmu kergitas. „Ema juttu järgi sundis ta oma abikaasat võtma abielludes tema perekonnanime, et see välja ei sureks."

„Sel juhul peab see mees olema Florence'i vend – nende suujoon on veidi sarnane. Tema ja Iris paistavad väga noored ja muretud." Naine sirvis teisi tema käes olevaid fotosid ja peatus viimase juurde jõudes. „Kas see pole mitte samuti tema?"

Claude piilus üle tema õla. Naine vaatas sõjaväevormis noormeeste rühma. Nad seisid uhkete nägudega rivis ja seal, rivi lõpus, oli üks noor mees, kes nägi väga Corneliuse moodi välja.

Lettie kortsutas kulmu. „Ma eeldasin, et Florence'i vend süri alles üsna hiljuti, aga kui tal oli vaja abielludes oma perekonnanime sinna tada, siis pidi tema vend surema kaua aega tagasi. Kas te teate, millal või kuidas see juhtus?"

Claude kehitas õlgu, olles häiritud Busteri niutsumisest, mis muutus aina valjemaks. „Ma ei mäleta. Minu lapsepõlves teda enam siin ei olnud."

Lettie kummardus ja asus väheseid lauale asetatud ajalehevälju lõikeid uurima.

„On seal midagi?" küsis Claude mõne aja pärast.

„Ei usu. Ma ei näe, et siin oleks Corneliust mainitud, ja vanatädi pole siin kindlasti juttu."

„Te võiksite sõja mälestusmärki proovida."

„Ma pole külas seda näinud."

„See on Kangru tänava lõpus, kiriku lähedal."

Lettie tundus jälle endast välja minevat. „Mul on raske Corneliuse nime sealt otsida. Mitte pärast selle foto nägemist, kus nad paistsid nii õnnelikud. Armastatu kaotus peab küll kohutav olema."

Claude sulges hetkeks silmad, kui kurvad mälestused temast üle tulvasid.

„Ma ei usu, et teid rohkem aidata saan. Tahan, et te nüüd ära läheksite," ütles ta Lettiele kindlalt.

[illegible] leadis, et ta oli järsk, isegi ebaviisakas, aga ootamatult valdasid [illegible] mälestused ammu surnud vanematest ja naisest, kelle ta oli palju [illegible] tagasi kaotanud. Samuti oli juba ainult see tema jaoks liig, et [illegible] inimene üldse nii kaua tema majas viibis. Ta polnud sellega [illegible] seal tavaliselt olid seal ainult tema ja ta ustav Buster.

„[illegible] Ülgu. Loomulikult. Mul on kahju, et ma teie aega raiskasin."

Lettie tegi suured silmad, korjas materjalid, mida oli vaadanud, [illegible] ja pani need kartoteegikappi tagasi. Mees oli ta endast välja [illegible]

„[illegible] tänu teile abi eest," lausus Lettie. „Olen väga tänulik. Kas [illegible] ühiksin vanatädi fotot päevaks või paariks laenata? Toon selle [illegible]"

[illegible] silmitses teda kahtlustavalt. Need turistid muudkui tulid ja [illegible] Ühel hetkel olid nad siin, aga järgmisel juba läinud.

„[illegible] tahan, et toon selle tagasi," kinnitas naine ja tema siiras ilme meenutas mehele äkki Estherit.

„[illegible]," lausus ta tuld ära kustutades ja naist keldritrepist üles juhatades. „Usun, et toote selle tagasi."

[illegible] kaardi järgi oleks tänav, mida ta otsis, pidanud olema täpselt... [illegible] Lettie vaatas tänavanimega silti otsides ringi ja leidis selle lõpuks [illegible] kivimaja seina külge kruvituna. *Kangru tänav.*

Tänav oli kitsas, munakivisillutisega ja seda ääristasid iidvanad tillukeste akende ja läikivate välisustega majad. Need nägid välja nagu [illegible] tagused tööliste majad. Lettie piilus nii märkamatult, kui suutis [illegible] akendest sisse ning nägi kivikaminaid ja laetalasid. Kui imelik [illegible] oleks elada sellises ajaloolises majas. Tema korteriks oli endine sotsiaalkorter, mis oli ehitatud 1970ndatel ja selles polnud mitte midagi [illegible]

Kangru tänav lõppes väikese haljasalaga ja selle keskel seisis sõjaaegsest. Mälestusmärk koosnes kiviristist, mis seisis kivist alus-

plaadil, need mõlemad olid kulunud. Keegi oli alusplaadi ümber lõ
istutanud ja Lettie lähenedes õõtsusid nende kirevad õied tuule kä

Nii väikese külakese kohta oli mälestusmärgil masendavalt pal
nimesid. Osa pärines 1914.–1918. aastatest Esimesest, ülejäänud aga t
sest maailmasõjast. Lettie libistas sõrmedega üle ammu surnud m
nimede ja otsis neid, kes olid kaotanud elu 1939.–1945. aastatel. Ü
südames lootis ta, et ei leia sealt mehe nime, kuid äkki ta nägi s
Cornelius J. Allford, 1915–1941.

Mees oli surres kõigest kahekümne kuue aastane ja Iris pidi ole
kahekümnendate eluaastate alguses. *Kui tõsine nende suhe oli?* mõt
Lettie. Kui nad olid head sõbrad, pidi mehe surm vanatädi muserda
aga kui nad olid midagi rohkemat, nagu fotolt paistis...

Lettiele tükkisid äkki pisarad silma. Ta soovis, et oleks paljusid a
vanatädi käest küsinud. Soovis, et vanatädi oleks talle paljudest asjad
rääkinud.

Üks vana külafestivali reklaamiv lendleht lendas mööda ja Lettie vaa
tas, kuidas see üle rohu laperdas. Kauguses sätendas sinine meri ja s
paremal pool, oli merre ulatuv Allfordi neem.

Kulla tüdruk, istu minu koha peale.

Kas selle kirja kirjutas Cornelius? Ta oli küllap istunud seal neem
küla ja mere kohal. Tema ja Iris olid seal võib-olla isegi kahekesi is
nud, teinud plaane ja unistanud tulevikust, mis kadus varsti püs
paukudesse. Kui Lettie oleks seda kindlalt teadnud.

Ta ohkas, tahtes tõde teada saada, aga nii Cornelius kui Iris olid
surnud ning talle jäid vaid mõttetu kiri ja kaelas rippuv võti, mis sõi
päikesepaistes.

Kaheteistkümnes peatükk

Lettie

Lettie asus teele. Ta suundus külaserva, kus madal ojake oli endale
masse sängi uuristanud ja voolas mere poole. Pärast ilusa puit-
sillamist ronis Lettie ülespoole.

Siin läks soojemaks ja ta võttis kampsuni seljast, jättes paljad õlad
päikese meelevalda. Ta peab ette vaatama, et end ära ei põleta. Londo-
is käis ta vahetevahel kohalikus pargis, kuid veetis sellegipoolest liiga
palju aega sisetingimustes, kas tööl või siis korteris.

Lõpuks jõudis ta kõrgele pangale. See oligi Cora maanina või Armas-
tuse Ühinemine, nagu kohalikud seda nimetasid. Ta oli paljal kalju-
sel kõrgel mere kohal, mis laius päikesepaistel lainetades silmapiirini
välja. Kalda lähedal olid lained selgepiirilisemad ja täitsid õhu soolaste
pritsmetega, mis lõhustasid päikesepaiste vikerkaarevärvideks.

Kaugemal lahe ääres asus Taevaabaja küla ja Lettie pani tähele, kui
väike see kogukond oli. Siit ülalt vaadates nägi see välja nagu mängu-
asi oma kai ääres õõtsuvate paatide, tosinate ilusate majade, mille hul-
gas oli ka Claude'i maja, kitsaste, kõverate tänavate ja lossivaremetega
siit, kus maa tõusma hakkas.

Sajandite eest lossis elanud inimestele pidi avanema hea vaade külale
ja lainuvale merele, kust võisid iga hetk läheneda sissetungijad. See oli
tundus nagu uute puhkajate saabumine, kui Simon oleks oma tahtmise
saanud, mõtles Lettie, enne kui mõttel sabast kinni sai. Nii mõtlesid

Corey ja tema vanaema, aga võib-olla oli Simonil õigus ja rohkem [illegible] vast tähendaks külale suuremaid sissetulekuid.

Lettie läks kaljuservale lähemale, et paremini näha, kuid kahet[illegible] seda kohe. Ta kujutas juba ette, kuidas ta läbi tühjuse alla vette lange[illegible] Tema rindkeret tabas tuttav lämbumistunne, kuni ta sai vaid vaevu h[illegible] gata. Kui ta silmad sulgeks, oleks ta jälle seal, külmas Essexi meres, [illegible] alla vajumas, rind põlemas ja vesi suhu tungimas. Ta oli kohe surem[illegible] Ta oli kõigest kaheksa-aastane, aga teadis kindlalt, et tema elu on [illegible] Ilma hapnikuta polnud elu, aga hingata ta ei saanud.

Astu tagasi, käskis üks hääl tema ajus nii valjusti, et ta kukkus [illegible] aegu selili.

Endiselt värisedes istus ta rohule ja tõmbas põlved lõua alla.

Kuule, Cornelius. Kas sina kirjutasid selle kirja? Kulla tüdruk, [illegible] minu südame võtmega minu koha peale ja kõik saab selgeks. Kas sa [illegible] sid siin? Mida sa tahtsid Irisele näidata?

Võib-olla polnud siin midagi näha peale vaate, mida nad olid koos [illegible] lenud, ja Lettie ajas Taevaabajas tõepoolest tühja tuult taga. Iris oli [illegible] armastatud mehe surma külast põgenenud. Oligi kõik. Iroonilisel [illegible] Lettie ise õõnsa ja tühisena tunduva Londoni elu eest just siia põgenen[illegible]

Lettie mõtisklused katkestas mobiili läbilõikav helin ja ta oigas, [illegible] ekraanil Daisy nime nägi.

Tal oli kiusatus sellest mitte välja teha, aga see võis olla hädaolukord. *Lapsehoidmise hädaolukord,* mõtles Lettie kulme kergitades, kui [illegible] vastamisnupule vajutas.

„Lettie, seal sa oledki. Kas sinuga on kõik korras? Kuidas Devonis [illegible] Ja millal sa koju tuled?“

Daisy oli väga otsekohene.

„Mul läheb hästi, tänan küsimast. Kuidas sul läheb, Daisy?“

„Olen omadega täiesti läbi, kui teada tahad. Ema käib mulle nä[illegible] videle. Päriselt ka, kui ta palub mul end veel kord poodi viia, siis [illegible] virutan talle. Mul on laupäeviti parematki teha kui mööda allahinnat[illegible] asjade poodi ringi lipata.“

[illegible] ka,“ lausus Lettie, aga Daisy oli kurtmisega liiga ametis, et [illegible] kuulata. Pealegi poleks ta lugemist või muuseumis käimist nagunii [illegible] parema tegemiseks liigitanud.

[illegible] sa seal Taevaabajas siis tegelikult *teed?*“ küsis Daisy pahuralt.

[illegible] ja üritan rohkem teada saada Irisest sellest ajast, kui ta siin [illegible]

[illegible] oli ju aastakümneid tagasi.“

[illegible] aga tunnen end siin olles temaga lähedasemana.“

[illegible] vaikis hetke. „Ma tean, et sa olid Irisega lähedane ja igatsed [illegible] Lettie. Kas sa sellepärast lasidki äkki jalga? Ega sa ometi mingi [illegible] leinahaiguse all kannata?“

[illegible] õde oli tulevane psühhoterapeut. Lettie mõtles hetke. „Ma [illegible] Kas lein pole mitte alati raske? Ma ei usu, et mul mingi haigus [illegible]“

[illegible] sa oled Irise surmaga täielikult leppinud ja lubanud endal tunda [illegible] kaasnevat valu?“

[illegible] arvan küll,“ vastas Lettie, mõeldes valatud pisaratele.

[illegible] on sinuga arvatavasti kõik korras,“ otsustas Daisy reipalt. „Ta oli [illegible] vana naine, peaaegu saja-aastane.“

Lettie [illegible] võpatas. Mitmed inimesed olid talle seda öelnud, justkui oleks [illegible] polnud Irise kõrge vanuse pärast temast vähem puudust tundma.

[illegible] sa tema kohta siis teada said? Kas Irisel oli värvikas minevik?“

[illegible] usu,“ ütles Lettie, vihane Daisy naljatleva tooni peale. Just selle[illegible] polnud ta õele vanatädi viimastest sõnadest või tema käekotist [illegible] kirjast rääkinud. „Mind lihtsalt huvitab, milline ta noore naisena [illegible]

[illegible] Mis mõte sellel on?“

[illegible] kõigel peab alati mõte olema?“

[illegible] on mingi mõte.“ Daisy ohkas. „Kas seal on ilus?“

Lettie vaatas merele ja siis tagasi tillukeste majade ja käänuliste [illegible] rajatega küla poole. „Siin on väga ilus. Veidi maalilisem kui Londoni [illegible]“

„Kuigi ma eeldan, et seal on vaikne ja surmigav."

„Mitte päris. See on üsna elav, sest siin on palju turiste ja ma [illegible] tutvunud mõne," ta tegi pausi, „üsna huvitava inimesega."

„Noh, pean tunnistama, et olen veidi kade. Lapsed tülitsevad ja [illegible] nil on vaba päev, aga ta ainult istub ja loeb lehte." See oli Daisy [illegible] lähim asi tunnistamisele, et ta abielu polnud ideaalne. „Kui lastest [illegible] kida, siis ära unusta, et kuu lõpus on Elsa sünnipäev ja ma kavatse[illegible] paluda, et sa talle tordi teeksid, sest mul endal pole aega, aga ta [illegible] väga sellist vikerkaaretorti, mis on lahti lõigates mitmevärviline."

„Sul pole ju midagi selle vastu, eks?" küsis Daisy, kui Lettie midagi [illegible] vastanud. „Sa tuled ju ikka selleks ajaks tagasi, eks ole?"

Lettiel oli *jah* juba keele peal, kui ta äkki oma peas Irise häält kuul[illegible] *Sa oled liiga kohusetundlik ja su perekond kasutab sind ära.* Lettie vaat[illegible] enda all asuvat küla.

„Võib-olla tulen, võib-olla mitte."

Järgnes mõni hetk vaikust, enne kui Daisy küsis: „Mis mõttes [illegible] olla mitte? Sa tuled ju ikka tagasi, eks ole?"

„Vist küll."

Lettie kahetses oma sõnu kohe, kui oli need välja öelnud. Loo[illegible] likult läheb ta Londonisse tagasi. Vahel oli ta lihtsalt tüdinud, et [illegible] endastmõistetavaks peetakse.

„Vist küll?" turtsus Daisy. „Mida see veel tähendab?"

Lettie ohkas, olles oma naha peal tunda saanud, et Daisy paha[illegible] mine andis alati tagasilöögi. „See tähendab, et ma ei ole veel otsusta[illegible] nud, millal ma tagasi tulen, kuid julgen öelda, et Elsa sünnipäevatort[illegible] valmistamise ajaks olen tagasi."

Selle peale Daisy hääl leebus. „Hea küll. Mida sa siis praegu teed?"

„Istun päikesepaistelisel kaljunukil ja vaatan merele."

„Kõlab hästi."

„Seda see on. Siin üles kasvamine pidi olema hämmastav, Daisy. Õhk lõhnab värskelt ja kuigi kõik kohad on turiste täis, on elutempo siin aeglasem. Ja külal on põnev ajalugu."

[illegible] ajalugu," oigas Daisy. „See kõik kõlab väga hästi, aga sa kao[illegible] [illegible], kui liiga kauaks sinna jääd."

Lettie [illegible]. Praegu oli ideaalne aeg oma perekonnale teatavaks [illegible] ametlikult töötu. Kuid hetk möödus ja Daisy hakkas lobi[illegible] [illegible] koolitusest ning lastest.

[illegible]," lausus ta lõpuks, olles rääkinud pikalt ja laialt lastekasva[illegible] [illegible] paistis enamasti seisnevat magamatuses ja laste küpsistega [illegible]. „Tule varsti Londonisse tagasi."

[illegible] kohe, kui... oi."

[illegible] vaikis, kui tal hing kinni jäi. Corey oli just eemal nähtavale [illegible]. Mees märkas teda ja peatus. Siis pöördus ta ringi, nagu kavat[illegible] [illegible], enne kui uuesti pöördus ja reipalt tema poole sammus.

[illegible]" nõudis Daisy.

[illegible] nüüd minema."

[illegible]?"

[illegible] tuleb."

[illegible] tuleb?"

[illegible] kohalik mees, keda ma tunnen."

[illegible] mõttes *tunned?*"

[illegible] kaur, kellega ma tutvusin."

[illegible] kaur? Millega sa seal Devonis üldse tegeled, Lettie? Me peame..."

[illegible] lõpetama. Head aega."

Daisy ei andesta talle kunagi, et ta kõne katkestas, mõtles Lettie, lüli[illegible] [illegible] telefoni hääletule režiimile, aga ta lihtsale ei saanud oma uudis[illegible] [illegible] *ja* tõreda Coreyga korraga tegelda.

Kolmeteistkümnes peatükk

Corey kõndis tema poole, tardunud ilme näol ja soe tuul [illegible] juukseid, mis ulatusid tema halli palmikutega kampsuni kraeni. [illegible] nägi karmilt kena välja ja ühe lühikese hetke mõtles Lettie, mis [illegible] võiks olla vastu mehe rinda surutud, kuid ta viskas selle mõtte [illegible] peast välja.

Jah, mees oli meeldiva välimusega ja karismaatiline, aga ta oli ka [illegible] vas tujus ja naise suhtes kahtlustav. Naine taipas, et olukorra tegi [illegible] hullemaks see, et mees leidis ta siit sellelt maatükilt, mida Simon [illegible] nii kangesti kätte saada.

„Tere päevast. Mõtlesin ka siia üles jalutama tulla, sest nagu ma [illegible] saan, teevad seda paljud turistid."

Naine krimpsutas nägu. See kõlas kaugelt liiga ametlikult ja kaitsvalt.

„Tere päevast," vastas mees vaevumärgatava kulmukergitusega. „Ma ei tahtnud teie telefonikõnet segada."

„Sellest pole midagi. See oli ainult mu õde ja ma lõpetasin hea [illegible] lega kõne."

„Kas kõik on korras?"

„Täiesti."

„Siis on hästi."

Mees vaatas merele, nägu profiilis naise poole pööratud.

„Kuigi mulle tundub, nagu veaksin oma perekonda alt, kui jõuan [illegible] paariks päevaks ära minna."

[illegible] ta seda ütles? Ta paistis täna kogu aeg midagi tarbetut ütlevat, [illegible] suu tuksatas, nagu hakkaks ta kohe naerma.

„Kas nad loodavad teie peale?" küsis mees, pöördudes talle otsa [illegible]

„Ei. Mu õde loodab, et ma tema lapsi hoian, ja ema, et ma teda poodi [illegible] ja rend loodab, et ma teen need asjad ära, et ta neid ise tegema ei [illegible]

[illegible]likud pered." Mees tammus jalalt jalale. „Lootsingi tegelikult [illegible] saba. Tahtsin teid tänada, et te eile mu vanaema aitasite."

See oli üllatav. Kui Lettie oli üldse midagi oodanud, siis seda, et ta [illegible] Florence'i tülitamise pärast noomida.

„Mul polnud selle vastu midagi. Oli oht, et ta kaotab oma ostud käru- [illegible] ära." Lettie peatus, mõeldes, kas tasuks rääkida nende hilisemast [illegible] ramusest. „Olen üllatunud, et ta mind üldse mainis. Ma ei paista [illegible] meeldivat."

Sellest oli Corey kord nägu krimpsutada. „Kas ta oli järsk?"

Lettiele meenus, kuidas välisuks tema nina ees kinni löödi. „Võib [illegible] küll."

Mees kortsutas kergelt kulmu. „Vanaema ei ole tavaliselt ebaviisakas. [illegible] ei tea, mis temaga lahti on."

„Mina samuti mitte. See kõik on pisut mõistatuslik." Ta kõhkles. „Leidsin küla sõjamälestusmärgilt teie vanaonu nime."

„Tõesti?"

„Jah. Teie vanaema mainis teda. Lühidalt. Kui kahju, et ta sõjas surma [illegible]

„See juhtus muidugi kaua aega enne minu sündi, aga ma tean, et pere [illegible] masenduses. Ta on maetud kuhugi välismaale."

„Ta käis vist tihti siin kaljul jalutamas."

„Arvatavasti küll. Vanaema rääkis, et talle meeldis siin ülal käia."

„Arvatavasti istus ta kaua siin merele vaadates."

Corey heitis Lettiele kummalise pilgu. „Ma ei tea. Vist küll."

„Teie vanaema oli kindlasti masenduses, kui ta suri."

„See oli kindlasti kohutav. Ta oli kõigest kümnene ja tema ema [illegible] varsti pärast seda."

Lettie ahmis õhku, mõeldes, kui palju südamevalu oli ühele lapsele osaks saanud. Juba armastatud vanema venna kaotus oleks kohutav, aga kaotada ka ema? Ta vangutas pead, tundes äkilist kiindumust Florence vastu, kes oli suutnud sellise tragöödia üle elada.

„See on tõesti kohutav. Ma nägin küla surnuaial Elizabeth [illegible] hauakivi."

„Nägid või?" küsis Corey, vaadates teda sellise pilguga, mis [illegible] põlved värisema.

„Kas ta oli teie vanaema ema?"

Corey ignoreeris tema küsimust ja esitas selle asemel hoopis [illegible] küsimuse. „Miks teid nii väga huvitab, mis kunagi ammu Taevaaba juhtus?"

„Ma... ma igatsen Irise järele?"

Mees keeras pea viltu, vaadates talle endiselt otsa. „Mul on tunne, [illegible] siin on veel midagi. Miks te mu pere vastu nii suurt huvi tunnete?"

Mis tal öelda oli? Et ta ajas tühja tuult taga, püüdes vanatädi viimas test sõnadest aru saada? Et ta püüdis välja uurida, kes oli aastakümneid tagasi selle seosetu kirja kirjutanud? Mees peaks teda hulluks ja tõe ennegi madal arvamus temast langeks veelgi. Aga ometi...

Mingil põhjusel, millest ta aru ei saanud, tahtis Lettie Corey Allenile tõe ära rääkida. Kuigi oma perekonna eest oli ta seda varjanud ja soovis, et poleks emale eile kirja maininud. Kuigi Corey ja tema vanaema võisid seda pidada tühiseks kinnisideeks.

„Mis tegelikult toimub?" käsi Corey peale, astudes sammu [illegible] poole. Naine pani tähele, et tema silmade all olid tumedad varjud ja lõug oli habemetüükais. Mees nägi väsinud välja.

„See puudutab Irist."

„Kes tundub teile väga tähtsana."

„Seda ta ongi." Lettie neelatas raskelt. „Oli. Mu pere on vahel [illegible] otsis õiget sõna, „...üsna kurnav. Nad on minust lärmakamad ja [illegible]

[illegible], aga Iris mõistis mind alati. Vahel läksin ma tema korterisse [illegible] pohmudki vaja. Ma istusin ja lugesin terve igaviku mõnd raa[illegible] siis käisime koos muuseumides. Ma armastan ajalugu. Iris [illegible] naine, aga ta oli kurb. Nagu teie vanaema. Kogu selle [illegible] ja kogemustekoorma all peitus kurb naine. Tema minevikus oli [illegible] millest ta polnud kunagi üle saanud. Mingi südamevalu, mis [illegible] seotud, ja ma tahan teada, mis see oli."

[illegible] arvas, et Corey suhtub sellesse ükskõikselt, võib-olla isegi sarkas[illegible], aga mees krimpsutas nägu ja tema silmis oli kaastunne. „Tunnen [illegible] Armastatud inimese kaotus on valus."

[illegible] noogutas.

„Aga ma ei taipa, kuidas te saate välja selgitada, mis nii kauges mine[illegible] juhtus. Millest te alustate?"

Lettie hingas sügavalt sisse, pistis käe väikesesse kotti, mida ta risti [illegible] käes kandis ja ulatas mehele kirja.

„Leidsin Irise asjade hulgast selle ja ta jättis mulle kaelakee, mida ta [illegible] kandis."

Lettie haaras automaatselt võtme järele ja hakkas seda kuldketi otsas [illegible] tagasi liigutama. Nagu tavaliselt, pakkus see talle lohutust ja [illegible]

„Ma ei saa ikkagi aru, miks te minu perekonnast nii huvitatud olete, [illegible]?" Corey jäi vait ja luges arusaamatut kirja teist korda. „Kui te [illegible] ei arva, et Cornelius selle kirjutas?"

„See on mu parim pakkumine. Ma arvan, et teie vanaonu ja minu [illegible] olid kallimad."

Mees andis kirja talle tagasi. „See on juba liig."

„Tegelikult mitte. Vaadake seda fotot." Lettie võttis kotist vana foto ja [illegible] selle Coreyle. „Paremal seisev naine on Iris ja tema kõrval seisev [illegible] Cornelius. Tagaküljel on nii kirjas."

Corey silmitses fotot. „See on tõepoolest Cornelius. Vanaema magamis[illegible] on temast üks vana foto."

„...ja nad tunduvad üsna lähedased."

„Kust te selle pildi saite?“

„Claude'i käest. Leidsin selle tema arhiivist.“

„Kas Claude lasi teid majja sisse?“ Kui Lettie noogutas, hingas [illegible] aeglaselt välja. „See on muljet avaldav. Tavaliselt ta võõraid ei usalda, [illegible] on üsna...“

„Umbusaldav?“ küsis Lettie kerge naeratusega.

Corey vaatas teda oma tumepruunide silmadega. „Võib ka nii öelda. Tema suunurk kerkis veidi. „Mille võti see on?“

„Pole aimugi. Võib-olla mitte millegi. Minu arvates tahtis Iris, et [illegible] selle välja selgitaksin, aga ma ei tea midagi tema siinsest elust. Selle pärast ma tahtsingi teie vanaemaga rääkida.“

„Ja see on tõesti ainus põhjus, miks te minu perekonna vastu nii [illegible] huvi tunnete? Te *ei* tööta siis koos Simoniga?“

Lettie ohkas. Mis Coreyl ja Simonil ometi viga oli? Ilmselgelt [illegible] kasid kaks meest teineteist väga, aga rääkisid ometi kogu aeg [illegible] teisest.

„Ei, ma ei tööta koos Simoniga. Kohtusin temaga alles paar [illegible] tagasi.“

„Nägin teid eile koos temaga surnuaias.“

„Sain temaga juhuslikult kokku ja ta näitas mulle seda neeme. [illegible] tundub olevat kindlalt otsustanud selle ära osta.“

„Siis peab ta pettuma,“ ütles Corey ja tema pilk tõsines. „Vanaema [illegible] suuda sellest kunagi loobuda sellepärast, mida see tema vennale tähendas, ja ta tahab säilitada seda puutumatuna nagu minagi.“

„Kui teie vanaemal on raha vaja, siis oleks Simon võib-olla nõus jätma selle osa neemest puutumata ja ehitama majad kaugemale.“

„Võib-olla küll, aga ma ei usalda teda. Kui ta on maa kätte saanud, teeb ta sellega, mida tahab.“

„Kindlasti on olemas mingid planeeringureeglid, mida ta peab järgima?“

„Temasugune mees hiilib neist mööda või venitab neid nii palju, kui [illegible] saab.“

[illegible] pöördus mere poole, soovides teemat vahetada ja Simonist [illegible] lõpetada. Pank oli tühi ja ainus, mida ta kuulis, oli vaikne [illegible] nende all. Isegi tiirutavad kajakad ei karjunud enam.

„[illegible] siit näeb kilomeetrite kaugusele.“

[illegible] läks äärele nii lähedale, kui julges, ja heitis pilgu merele. Vesi [illegible] muutunud seda värvi siniseks, nagu võis näha mandri-Euroopa rek[illegible], ja pilved taevas olid hõrenenud õhukesteks ribadeks. Vaade [illegible] ja värske õhk maitses soolakalt mere järele.

„[illegible]sema mainis kunagi, et Cornelius tavatses siin ülal istuda ja luu[illegible] kirjutada,“ sõnas Corey, pannes käed rinnal vaheliti ja vaadates [illegible]. „Ilmselt oli ta kunstiliste kalduvustega inimene. Kas teie [illegible] olid ka kunstilised kalduvused?“

„Ilmselt küll,“ vastas Lettie, kellele meenus, kuidas ta pidi lapsena [illegible] paigal istuma, et Iris saaks temast portreed joonistada. „Ta ei [illegible]nud, aga vahel meeldis talle mind visandada.“

Corey naeratas. „See mind ei üllata. Te meenutate oma silmatorka[illegible] punaste juuste ja kahvatu nahaga mõnd Millaisi või Rossetti maa[illegible] naist.“

Lettie tõmbas sõrmedega häbelikult läbi punakaspruunide juuste, [illegible] sellisest ootamatust komplimendist üllatunud.

„Kas teie vanaema luuletab samuti? Kas see on pärilik?“

„Ei, luule teda ei huvita, aga ka talle meeldib kunst. Kui ma noorem [illegible], siis ta mind kunstinäitustele.“

„[illegible] käisite kunstinäitustel?“

Corey kergitas kulmu. „Ma ei olegi nii ebakultuurne barbar, nagu te [illegible]nist tulles endale ette kujutate. Ka siinkandis on elekter ja kraani[illegible] olemas.“

„Seda ma ei mõelnudki,“ ütles Lettie, punastades selle peale, kui täp[illegible] mees tema esmamuljet kirjeldas.

„Hmm.“ Mees seisis, käed taskutes, ja vaatas merele. Ta tundus [illegible] ja kindlana ning nagu osana sellest hämmastavast maast. Lettie

ei saanud temalt silmi ära. „Mida te oma tõeotsingutel siis järgmisele ette võtate?“ küsis mees.

„Ma ei tea. Tahtsin väga teie vanaemaga vestelda, aga see on [illegible] keeruline, kuna ta vihkab mind.“

„Ma ei ütleks, et ta teid vihkab. Võib-olla olete talle lihtsalt [illegible] ebameeldiv?“

Kui Corey jälle kulme kergitas ja muigas, ei saanud Lettie jätta [illegible] naeratamata. Võib-olla polnudki mees nii pahur. Tema nägu oli [illegible] lähedal ja naine nägi kergeid kortsukesi tema silmade ümber ning [illegible] huule pehmet kumerust. *Sa oled omadega sees,* ütles üks väike [illegible] tema kuklas ja ta tundis end äkki imelikult.

Kauge kiirabisireen tõi ta maa peale tagasi.

„Igatahes,“ ütles ta kiiresti, kasutades sedasama asjalikku tooni, [illegible] Daisy tavaliselt temaga rääkides. „Ma lähen nüüd parem külla [illegible] Siin on veel palju kohti, mida vaadata, ja ajalugu, mida tundma [illegible] Ta lehvitas mehe nina all reisiteatmikuga, olles ikka veel pabinas. [illegible] tahaksin ma näha Dartmoori, mis on iidse maastikuga ja igati vaatamist väärt, nagu... siin öeldakse.“

Ta vehkis uuesti raamatuga, tundes end ebamugavalt. Ta kõlas [illegible] giidiks hakanud koolidirektriss, kes klassitäit metsikuid kümneaastaseid reisile viib.

„Hüva,“ venitas Corey aeglaselt, vaadates teda pilguga, mis [illegible] naises veel rumalama tunde. „Noh, aitäh siis veel kord, et vanaema [illegible] site, edu otsingutes ja võib-olla näeme veel, enne kui te külast lahkute.“

„Mhmh, võib-olla.“

Lettie lehvitas ja jalutas minema, piinlik ilme näol.

Neljateistkümnes peatükk

[illegible] tõstis pilgu arvutilt, kui Lettie Triivpuidumajja tagasi jõudis. [illegible] sellest, mida Lettie oli Coreyle öelnud, oli ta loobu[illegible] igasugustest mõtetest täna küla edasi uurida. Ta oli liiga suures [illegible]

[illegible]“ Rosie sulges oma sülearvuti kaane.

[illegible] Vabandust, ma ei tahtnud sind segada.“

[illegible] muretse. Internetiühendus jukerdab taas, nii et ma võin oma [illegible] teine kord tegelda. Kas sul oli tore päev?“

[illegible] aitäh. Ma jalutasin Cora maaninale, või teie kutsute seda [illegible] Armastajate Ühinemiseks, ja enne seda veetsin veidi aega koos [illegible]“

[illegible] tõesti? Kas sa kohtusid temaga pubis?“

[illegible] ta lubas mind oma majja vaatama fotosid ja ajaleheväljalõikeid [illegible] Taevaabajast.“

[illegible] tõusis püsti, suu ammuli. „Ohoo, milline au. Enamik inimesi, [illegible] need, keda Claude ei tunne, ei pääse kunagi üle tema ukseläve. Sa [illegible] talle vist meeldima hakanud. Mida sa temast arvad?“

[illegible] mõtles veidi veidrale, kuid vaikselt armastusväärsele mehele, [illegible] juures ta oli pärastlõuna veetnud. Mehel oli tema majast väljaaja[illegible] äkki nii kiire hakanud, nagu oleks ta teda kartnud.

[illegible] on üsna ekstsentriline, aga tundub muidu kena mees olevat. [illegible] olla veidi üksildane.“

„Vist küll. Me püüame teda külaellu kaasata, aga ta kipub [illegible] hoidma."

„Kas sa tead tema minevikust palju?"

Rosie kehitas õlgu. „Mitte eriti. Nii palju, kui mina tean, on ta [illegible] külas elanud."

„Kas ta on alati vallaline olnud?"

„Minu arvates küll. Ta pole kunagi abielus olnud ja ma pole [illegible] kuulnud, et tal oleks elukaaslane olnud. Ta elab koos oma koera, [illegible] riga. Nad käivad igal pool koos. Kas Claude'ist oli su perekonna [illegible] info otsimisel abi?"

„Väga palju. Näe!" Lettie võttis kotist Irise ja Corneliuse foto. „[illegible] mu vanatädi Iris üle seitsmekümne viie aasta tagasi ja tema kõrval [illegible] Cornelius Allford."

„Allford?" Rosie võttis foto ja uuris seda tähelepanelikult. „Kas ta [illegible] kuidagi seotud...?"

„Ta oli Florence'i vend, Corey vanaonu, kes sai sõjas surma."

„Kui kurb." Rosie ulatas foto talle tagasi. „Kas sa said Irise ja [illegible] siinse elu kohta veel midagi teada?"

„Ei, veel mitte."

Lettie kõhkles. Kas ta peaks rääkima Rosiele kokkupõrkest Florence'iga? Ta otsustas seda mitte teha ja muutis teemat. „Põrkan külas jälle Belindaga kokku."

Rosie muigas. „Ta tegeleb kõigega ja teda on üsna raske vältida."

„Olen märganud jah – satun kogu aeg temaga kokku ja Simoniga samuti. Oma esimesel siinviibimise õhtul nägin teda pubis ja eile kinga aias."

„Kas see on see kinnisvarakutt?" Kui Lettie noogutas, võttis [illegible] lugemisprillid eest ja istus uuesti toolile. „Ta on üsna libeda jutuga arvatavasti hea ärimees, aga tal pole külas just eriti palju sõpru. Ta taha osta mitte seda maad, mida inimesed müüa tahavad, vaid [illegible] maanina puhkemajade ehitamiseks."

„Mida sina sellest arvad?"

[illegible] arvates oleks kahju seda maad arendusega ära rikkuda, kuigi [illegible] aru, et inimestele meeldiks hommikul aknast sellist vaadet [illegible] ta ei süüdistaks Florence'i, kui ta raha vastu võtaks. Mul on [illegible] iest näen sellist vaadet iga päev."

[illegible] üllatab, et Simon pole veel sinu juurest läbi astunud ja ostu- [illegible] esitanud. Oi," ütles Lettie Rosie näoilmet nähes. „Kas ta on [illegible] sind müüma veenda?"

[illegible] küsis minult, kas ma ei tahaks Triivpuidumaja maha müüa, et ta [illegible] ära lammutada ja selle asemel mõned puhkemajad ehitada."

[illegible] sa vastasid?" küsis Lettie, lootes, et miski ei ähvardanud seda [illegible] ajaloolist maja.

[illegible] mingil juhul," vastas Rosie muiates. „Ma alles sain selle maja [illegible] ja see tähendab mulle liiga palju, et sellest loobuda. Ma saan [illegible] aru, miks Florence Armastajate Ühinemise müügi vastu on."

[illegible] ka Florence'i lapselast. Ülal maaninal. Oi, ma unustasin [illegible] siis pärastlõunase päästepaadi väljakutse kohta küsida."

[illegible] kõigest valehäire, aga külas räägitakse, et päästepaat sai [illegible] üldsõõd veel ühe väljakutse ja naasis alles koidu eel."

[illegible] siis ime, et mees oli väsinud välja näinud. Lettie püüdis ette [illegible], mis tunne võis olla läbi kõrgete tumedate lainete kellelegi [illegible] tõmbuda, kuid juba ainult mõte sellest pani ta värisema.

[illegible] on vapper, et päästepaadil töötab."

[illegible] on üks vabatahtlikest koosneva meeskonna liige. Oota korra." [illegible] sobras oma laua all olevas paberikuhjas ja tõmbas sealt välja ühe [illegible]. „Nad avaldasid eelmisel nädalal kohalikus ajalehes tema foto."

[illegible], mille Rosie tema nina alla torkas, olid päästepaadi tekile üles- [illegible] mehed ja naised, kes kandsid kõik ühesugust kollase- ja musta- [illegible] teekindlat vormi ja samasuguseid saapaid. Ta uuris rivi, kuni leidis [illegible], kes oli teistest pikem ja tema süsimustad juuksed lehvisid tuules.

[illegible] sa tead, kas eileõine väljakutse läks hästi?" küsis ta.

[illegible] arvan küll. Nad sõitsid tormisel merel hättasattunud paadi [illegible] ja pukseerisid selle sadamasse tagasi." Kui Lettie sügavale, tume-

dale veele mõeldes end uuesti väristas, vaatas Rosie vargsi tema poole. „Ja ma nõustun, et ta on väga vapper."

„Minu arvates on igaüks, kes tormisel merel kellelegi teisele läheb, vapper."

„Ja ta näeb hea välja."

Lettie vaatas Rosie poole, kes seadis oma pabereid virna, ega nud tema pilgule.

„Jah, vist küll. Kui kaua ta siin on elanud?"

„Mitte väga kaua. Ta kolis mõneks ajaks ära, aga tema abielu lõppes halvasti ja umbes aasta tagasi kolis ta vanaema juurde, kes abi." Rosie kehitas õlgu. „See on kõik, mida ma tean. Kuulujutud ei huvita."

„Mind samuti mitte," ütles Lettie, kuigi oleks tahtnud rohkem Laulev kalur Corey, kes oli ühel hetkel pahur, aga järgmisel kangelane oli ise peaaegu sama suur mõistatus kui tema vanaonu.

Viieteistkümnes peatükk

Claude

„Buster, tule siia, poiss."

Mida see rumal koer ometi tegi? Claude kutsus teda uuesti, Buster surus nina vastu naist, kes istus seljaga mehe poole. Naine kaldal, paljad jalad madalas vees.

„Erakordne," lausus Claude karedalt, võttis sõrmedega Busteri kaelapaelast kinni ja tõmbas teda eemale. Kui naine pöördus, nägi ta, et see oli tema tüdruk, kes oli käinud paar päeva tagasi tema pool. „Lettie Barnes?"

„Mina see olen." Claude teadis, et oleks pidanud ta kohe ära tundma. Need silmatorkavaid kastanpruune juukseid, mis särasid punakuldselt. Kui naine need seljale lükkas, oli võimatu mitte ära tunda. „See on teie koer, eks?" Naine silitas koera, enne kui näo Claude'i poole pööras ja küsimas. „Kuidas käsi käib?"

„Hästi." Claude surus käed püksitaskutesse, sest tema jaoks oli harjumatu vestelda tänaval naisega, kes oli piisavalt noor, et sobida tema lapsepiigaks. „Ee, kuidas teil läheb?"

Lettie naeratas talle kaastundlikult, nagu mehe ebamugavust tajudes, ja tõusis püsti, raputades vee varvastelt maha. „Hästi, tänan."

„Kas tõesti?"

Tüdruku juures oli midagi, mis teda häiris. Ta küll naeratas, aga oli endiselt kurb ja üksildane. Ja mees teadis, mis tunne see on.

Kui Lettie noogutas, märkas Claude, et Belinda jälgis neid küla[illegible] kontori ukselt.

„Siis on hästi. Kuidas edeneb teie infohankimine selle koht[illegible] poisi kohta, kelle vastu te huvi tundsite?“ küsis ta, olles äkki [illegible] nud nende vestlust jätkata, kas või ainult selleks, et Belindat segad[illegible] ajada. Naine polnud seda kunagi öelnud, aga oli ilmne, et ta pidas [illegible] erakuks. Paljud inimesed tegid seda ja ta eelistas tõepoolest [illegible] seltskonda ning talle ei meeldinud eriti suhelda, aga tagarääkim[illegible] meeldis talle veel vähem.

„Ausalt öeldes olen veidi jännis, nii et olen viimased paar päeva [illegible] salt küla imetlenud. See on imeline koht.“

„Kusagil mujal ei tahakski elada. Kas te olete siis otsingutest [illegible] nud?“

„Ei. Ma tahan endiselt Irise noorpõlvest rohkem teada saada.“

„Te ju teate, et see ei too teda tagasi.“

Lettie alahuul hakkas selle peale värisema ja mees soovis, et [illegible] nii järsk olnud.

„Ma tean. Ma ei tee seda selle pärast.“

„Inimesed kaovad teie elust, kuid jätavad alati endast jälje,“ [illegible] Claude kiirelt. Talle meenus naine, kes oli lahkunud kaua aega tag[illegible] ent kummitas endiselt tema unenägudes. Kunagi olid need teda lohut[illegible] nud, aga viimasel ajal oli Esther hakanud talle unenägudes oma suu[illegible] siniste silmadega kurvalt otsa vaatama ja teda noomima, et ta oli [illegible] seks erakuks muutunud. Tema elu polnud pidanud selliseks kujunema[illegible] Mees pöördus juba minekule – põrgusse see Belinda ja tema tobe arv[illegible] mus –, kui Lettie kergelt tema käsivart puudutas.

Ta püüdis mitte võpatada. Sellest oli väga palju aega möödas, kui [illegible] naine oli teda viimati puudutanud. Mehed puutusid merel alatasa vas[illegible] teda ja surusid pubis tema kätt, aga naised kippusid temast suure kaa[illegible] rega mööda käima. Võib-olla oli tema meeldiv välimus ja särav isik[illegible] nende jaoks liig. Selle mõtte juures lubas Claude endale sardoonilise naeratuse, sest teadis väga hästi, milliseks ta oli aastate jooksul muu[illegible]

[illegible] ta oli üks hallipäine vana toriseja, kes eelistas inimeste selts-[illegible] kiera oma. Erak. Kohalik veidrik.

[illegible] Lettie järgmised sõnad teda nii väga üllatasidki.

[illegible] ma tohin teile tassi kohvi osta?“

[illegible] uuris mees silmi kissitades.

[illegible]näheks, et aitasite mul leida foto Irisest ja Corneliusest.“ Lettie [illegible] ütles. „Ja kui aus olla, siis ei tunne ma siinkandis eriti kedagi [illegible] hakkab ainult iseenda seltskonnast juba kõrini saama.“ Claude [illegible] kui Lettie kummardus ja Busteri pead silitas. „Ma nägin kiriku [illegible] ühe kena kohvikut – selle nimi oli Taevalik kohvik või midagi [illegible] ja tahaksin seda külastada.“

[illegible] pole seal kunagi käinud.“

[illegible] Kui kaua te Taevaabajas elanud olete?“

[illegible] oma elu.“

[illegible] kaua see kohvik on olemas olnud?“

[illegible] olla kümme aastat? Pauline juhib seda koos abikaasaga, kui [illegible] just parajasti merel ei ole.“

[illegible] ta pole seal kunagi käinud?“

Claude kehitas õlgu. „Ma võin endale kodus ka kohvi teha.“

[illegible] mõte, aga ma tahaksin pärastlõunateed juua. Ma ei saa ilma seda [illegible] Londonisse tagasi minna. Nii et kas te ühinete minuga?“

[illegible] oli juba keeldumas, aga selles noores naises oli midagi, mis [illegible] soovi tema seltsis aega veeta. Naise noorus pani Claude'i end [illegible] tundma ja ta lobises liiga palju, aga tema huvi vanade aegade [illegible] oli intrigeeriv ning mida muud Claude'il ikka teha oli? Veeta järje-[illegible] ühtpoolik kodus ustava Busteri seltsis, kuni turistid väljas kai [illegible] karjusid ja kilkasid. Kui ta piipu suitsetades õues istus, üritasid [illegible] teda alati pildistada.

[illegible]rran, et see oleks vastuvõetav,“ lausus ta, enne kui jõudis meelt [illegible]

Pauline'i kohvik oli puupüsti täis käratsevaid turiste ja lärmakaid [illegible] ning Claude kahetses oma otsust kohe, kui neid nägi. Ta kogus

julgust ja valmistas end ette, et kohvikupõrandal vedelevate [illegible] kärude, kokkurullitud tuuletõkete ning seljakottide vahelt läbi [illegible]

Kuid Lettie heitis vaid ühe pilgu sisse ja juhatas mehe ukse [illegible] eemale, ainsa väljas kõnniteel oleva vaba laua juurde.

„Äkki istuksime hoopis väljas? Nii ilusal päeval oleks patt seda [illegible] teha."

Claude vajus tänulikult kokkupandavale metalltoolile, mida [illegible] ses hulk värvilistesse pottidesse ja kivikünadesse istutatud lilli.

Pauline oli teinud head tööd kohvikule Vahemere-äärse väli[illegible] andmisega. Mitte et Claude oleks kunagi Dieppe'ist kaugemal käi[illegible] Tema ja Esther olid küll reisiplaane teinud, aga need olid kõik läbi [illegible] kunud. Ja kui sa kavatsesid üksinda puhkusereisile minna, oleksid [illegible] likult võinud pigem koju jääda. Ja kes oleks tema koera järele vaada[illegible] kui ta oleks uitama läinud? Buster oli viimane tema pikas koerte [illegible] rade nimekirjas. Koera puhul oli palju kindlam, et ta sind maha ei j[illegible] kui inimese puhul.

„Väljas on palju mõnusam," ütles Lettie laua peal olevat menüü uurides. Claude noogutas, kuigi ta tundis end nagu kuldkala akvaa[illegible] mis. Möödakäijad vahtisid neid ja mitmed kohalikud vaatasid viiv[illegible] misi tagasi, kui teda seal istumas nägid.

„Claude, tore sind siin näha!" Nende ees seisis Pauline, tuhkblond juuksed segaduses ja punetava näo ümber krussis. Ta lehvitas end[illegible] käes oleva märkmikuga tuult. „See palav ilm on küll äri jaoks hea, [illegible] kohvikus on üle kolmekümne kraadi sooja, nii et te tegite väljas [illegible] misega õige valiku. Minu arvates ajavad meie uued ventilaatorid [illegible] ainult sooja õhku ringi." Ta peatas tuule lehvitamise. „Mida ma [illegible] sulle ja su naissõbrale pakkuda?"

Või naissõbrale? Claude'ile see väljend ei meeldinud, eriti, kui Lett[illegible] oli nii noor. Ta ise oli seitsmekümnendate eluaastate keskel, aga nai[illegible] kõigest umbes kolmkümmend. Naisterahvaste vanuse äraarvamine p[illegible] nud just tema tugevaim külg. Lettiet ei paistnud see aga häirivat.

„Ma võtaksin ühe teie pärastlõunatee, palun, ja Claude võtab..."

[illegible] kohitas õlgu. „Üks kohv käib küll."

[illegible] te kindel, et te midagi muud ei taha? Mina maksan."

[illegible] pole kõht tühi. Kohvist piisab."

[illegible] hingas sisse. „Kas late, *flat white*, *macchiato*, espresso või [illegible]?"

[illegible] kohvitellimine nii keeruliseks muutus? Sellepärast ta koh[illegible] ei käinudki. Miski polnud enam lihtne. Moodne maailm trügis [illegible] tähtsam Taevaabajasse. Tema aknast paistva künka otsas oli mobii[illegible] mõnel kaugemal asuval majal olid satelliittelevisiooni taldri[illegible] turistid käisid ringi mobiiltelefonidega, tehes lõputuid fotosid [illegible] mis liikus – kaasa arvatud tema ise. Nad ei nautinud koha ilu, [illegible] oli liiga palju tegemist oma fotokollektsiooni suurendamisega. [illegible] mida nad peale koju tagasiminekut ilmselt enam kordagi ei [illegible]

[illegible] vedas sõrmega mööda oma vana T-särgi kaelust. Kuigi ta oli [illegible] tundis ta end siin kohatult.

„Lihtsalt tavaline kohv," ütles ta ja Pauline kritseldas midagi oma [illegible]

„Või järelikult *flat white*. Kas lehmapiim, kaera-, soja- või..." Ta [illegible] Claude'i näoilmet ja lõpetas kritseldamise. „Tavaline piim," pomi[illegible] enne kui minema sibas.

Pärastlõunatee ja kohvi saabumine võttis veidi aega ja terve selle aja [illegible] Lettie oma perekonnast, Triivpuidumajast avanevast suure[illegible] vaatest ja oma vanatädi noorpõlve uurimisest. Ilmselgelt oli [illegible] vanatädi väga armastanud ja Claude taipas, et kui tema kord siit [illegible] lahkub, ei vaevu keegi tema elu uurima. Ainus olevus, kes hak[illegible] lähimast tõesti puudust tundma – mitte ei võta lihtsalt teadmiseks, et [illegible] Taevaabaja elanik on surnud – on Buster. Sellest oli kahju. [illegible] oleks meeldinud, kui mõni noor inimene, nagu Lettie, oleks [illegible] hoolinud.

„Kuidas teiega on, Claude?" küsis Lettie, lõigates oma sooja kuklit, [illegible] lõhn pani mehe kõhu korisema. Tema lõunasöögiks oli olnud

ainult viil leiba ja väike purk konservube, sest ta söögikapp oli peaaegu tühi.

„Mis minuga siis olema peab?" küsis ta torinal, enne kui oma kohvi rüüpas. See maitses hästi ja ta vajus uuesti vastu tooli seljatuge, hoides silma peal nende lähedal müüril istuval kajakal, kes Lettie kukli poole vaatles. Need raipesööjad sööksid ükskõik mida, kui neile ainult võimalus antaks. Claude oli näinud neid lugematute turistide praekala ja kuldseid kartuleid pikeerimas.

„Kas te olete tõesti Taevaabajas sündinud?"

Lettie vaatas ikka veel talle otsa, nuga paksu vahukoore kohal õhus.

„Olen küll, seitsmekümne viie aasta eest, oma kõrvalmajas."

„Siis pidite te sündima üsna varsti pärast seda, kui Iris ja tema pere külast lahkusid."

„Küllap vist."

Lettie heitis pilgu oma taldrikule. „Kas Devonis määritakse kukli peale esimesena kreemi või moosi? Ma ei tahaks kohalikke ärritada." Ta naeratas.

„Sööge, kuidas tahate. Me elame vabal maal." Mees tegi pausi. „Aga Belinda ütleks teile, et kreem määritakse esimesena, sest ega me barbarid ole."

Lettie naeris ja Claude'il oli hea meel, et ta suutis naist lõbustada. Buster oli kahtlemata suurepärane kaaslane, aga ta ei hinnanud Claude'i kummalist huumorimeelt. Esther oli talle kunagi öelnud, et üheks põhjuseks, miks mees talle nii väga meeldis, oli tema huumorimeel.

Ta jõi veel ühe lonksu kohvi, mis maitses kindlasti paremini kui see lahustuv kohv, mida ta kodus valmistas. Miks ta viimasel ajal nii palju Estheri peale mõtles, eriti peale Lettiega kohtumist? Minevikus sobramine, nagu tema praegu tegi, polnud alati hea asi. See muutis ta rahutuks. Ta liigutas laua all jalgu, tahtes äkki minema pääseda.

„Sööge parem kiiresti, sest mul pole tervet päeva aega," ütles ta ja tundis end siis kohutavalt, kui Lettie näost ära vajus. Ta poleks pidanud

pakkumist vastu võtma. Belindal oli õigus. Ta oligi ekstsentriline erak. Kas mitte nii polnud naine teda ükskord nimetanud, teadmata, et mees seda kuulis? Ta jõi suure lonksu kohvi ja peletas enda lähedusest piriseva porikärbse. „Vabandust. Ma ei taha ebaviisakas olla."

Lettie kergitas kulmu, nagu poleks ta meest kunagi tänulikuks pidanud, kuid naeratas.

„Kõik on korras."

„Ma leidsin veel mõned ajaleheväljalõiked sõjaaegse külaelu kohta," ütles ta enne, kui oleks jõudnud selle läbi mõelda. „Need olid puhvetkapi taha kukkunud."

„Kas tõesti? Kõlab põnevalt."

„Mhmh. Võite tulla ja need üle vaadata, kui tahate."

Lettie nägu lõi särama. „Muidugi tahan. Millal teile sobib?"

„Vahet pole. Kui kodus olen, võite neid vaadata."

„Hästi. Aitäh."

„Mida iganes."

Temast oli rumal seda öelda. Claude oli kuulnud noori inimesi tänapäeval nii rääkimas, aga ainult taevas teadis, miks ta seda praegu ütles. See jättis temast veel ebaviisakama mulje.

Ta naeratas Lettiele, püüdes oma sõnu pehmendada, imestades ise, miks ta oli naist üldse tagasi kutsunud. Minevikus tuhnimine ei tootanud kunagi midagi head.

Lettie naaldus tooli seljatoele ja pühkis pabersalvrätiga huultelt kreemitilga. „See kreem oli imehea, kuigi mu puusad ei kiida seda heaks. Lähen maksan nüüd ära."

„Pole vaja. Ma võin ise enda eest maksta," lausus Claude tõredalt, kuid Lettie lõi tema sõnade peale käega.

„Ei, mina maksan, sest te aitasite mind oma arhiiviga ja jõite nagunii ainult kohvi."

Ta otsis parajasti kotist rahakotti, kui Florence Allford mööda kõnniteed läks, siis peatus ja tagasi tuli.

Eakas naine, keda Claude tundis juba poisikesest peale, tuli [illegible] poole, nähes pikkade käistega kleidis ja sukkpükstes ülerületatud [illegible] valged juuksed päikesepaistes säramas.

„Tere päevast, Claude. Mind üllatab, et sina siin istud." Ta noogutas mehele, kes tervituseks mühatas. Siis pöördus ta Lettie poole, kes [illegible] kotis krabistamise lõpetanud. „Nägin teid, preili Starcross, ja tahtsin paar sõna rääkida."

„Muidugi," ütles Lettie, kelle põsed lahvatasid roosaks.

„Mu pojapoeg ütleb, et mul tasuks teiega kohtuda. Ta ütleb, et teil [illegible] minevikust mingeid asju, mis võiksid mulle huvi pakkuda."

„On küll. See on tõsi," kokutas Lettie.

„Siis oleks parem, kui tuleksite homme hommikul kell üksteist [illegible] poole. On see vastuvõetav?"

„Täiesti vastuvõetav. Jah. Aitäh."

Florence kummardus lähemale. „Ärge tänage mind, preili Starcross. Tänage minu pojapoega, kes veenis mind vastu tahtmist [illegible] kohtuma."

Seda öelnud, noogutas ta napilt Claude'ile ja jätkas teekonda.

Lettie neelatas raskelt. „Isver. Kas asi on minus või on Florence'il ford pisut hirmutav?"

Claude naeris selle peale valjusti ja mitu inimest pöördus teda [illegible] tama. „Florence on alati olnud üsna äge ja mitte parim suhtleja." Ta tundis oma põski punaseks minevat, sest ta ise oli palju viletsam suhtleja. „Lähen parem koju, preili Starcross... Lettie." Ta tõusis püsti ja [illegible] ter lonkis laia haigutusega tema kõrvale. „Aitäh kohvi eest."

„Ei, aitäh teile. Teie seltskond meeldis mulle."

Kas see oli talle tõesti meeldinud? Claude noogutas häbelikult ja pomises: „Mulle ka", enne kui minema kõndis.

„Miks ma ta tagasi kutsusin, Buster?" pomises mees, kui oli piisavalt kaugel, et naine teda ei kuuleks. Aga sügavaimas südamesopis teadis ta täpselt, miks ta tahtis preili Starcrossiga omavahel rääkida. Kahe kohvi rüübates oli talle üks plaan pähe tulnud. „Seda ma veel kaks

[illegible] kui ma nii kaua üldse elan," lausus ta valjult ja naeris [illegible]. Ta libistas rakkus kätega õrnalt üle koera külje, enne kui [illegible] nunahivlteed kodu poole läks, eirates Salakaubavedaja Urkast [illegible] klaasikese või kolme külgetõmbejõudu.

Kuueteistkümnes peatükk

Lettie silus oma suvekleiti, enne kui Florence'i välisuksele [illegible] Olles eakale daamile väga halva esmamulje jätnud, oli Lettie [illegible] näinud, et hilisemad muljed oleksid paremad.

Tema juuksed olid kuulekaks taltsutatud ja hobusesabasse [illegible] tud ning ta oli end silmade all olevate varjude peitmiseks pisut [illegible] nud. Värske mereõhk oli ta põskedele värvi andnud, kuid tegelikult [illegible] ta eile öösel halvasti maganud. Läbi lahtise katuseakna tuppa [illegible] tugev tuul oli endaga kaasa toonud vastu kaljusid peksvate [illegible] müha. See oli kõlanud nagu raevunud looma möirgamine ja Lettie [illegible] ted olid rännanud päästepaadi juurde.

Kas Corey ja tema meeskond olid jälle mässaval merel [illegible] võitlemas? Kui ta magas, nägi ta unes, kuidas tugev hoovus teda [illegible] Coreyga põhja vedas, tema juuksed hõljusid nagu merihein ja [illegible] jalad põimusid kokku.

Torm oli hommikuks vaibunud ja täna säras päike sinises taevas, [illegible] nägi välja, nagu oleks see puhtaks pestud.

Lettie hingas sügavalt sisse. Tänu Corey eestkostele oli Flor[illegible] vähemalt valmis temaga kokku saama. Ta ei teadnud, kas mees [illegible] kohtumisest vanaemale räägib, aga tal oli hea meel, et Corey oli [illegible] teinud. Ta püsis terve hommiku Triivpuidumaja läheduses, veetes [illegible] kaljutipus ringi uidates – kuid ei läinud kordagi kaljuservale liiga [illegible]

[illegible] juhuks, kui Corey helistab ja ütleb, et Florence on meelt muut[illegible] Kuid keegi polnud helistanud ja siin ta nüüd siis oli.

[illegible] tõstis juba käe, et uuesti koputada, kuid uks tõmmati lahti [illegible] kui ta oleks jõudnud läikivast messingist uksekoputist kinni [illegible]

[illegible] te tahate surnuid ellu äratada? Ma võin ju vana olla, aga kurt ma [illegible]

[illegible]'il ja Claude'il oli palju ühist, mõtles Lettie, vaadates, kuidas [illegible] kreemikate täppidega kleidis vanadaam kepi najal mööda kit[illegible] koridori kõndis. Ainult õige veidi kõheldes astus Lettie sisse, sulges [illegible] ja järgnes naisele elutuppa.

[illegible] oli väike, kuid kodune ja selle nurgas oli tavaline narmastega [illegible] samasugune nagu Irise korteris. Seal oli suur kivist kamin, mille [illegible] oli messingist söekorv, ja iidvanana paistval tumedast puidust [illegible] seisid hõberaamides fotod.

[illegible] olevad maalid kujutasid kõik merd, välja arvatud üks kulla[illegible] raamis olev, mis Lettiele silma jäi. Sellel kujutatud lehtpuud vuli[illegible] ojakese kõrval tundusid kahtlaselt tuttavatena ja ta peatus, et seda [illegible] vaadata. Maali nurgas oli kosk, mis langes ühtlase joana alla [illegible], vahusesse vette.

„[illegible] te vaatate?" nõudis Florence.

„[illegible] maal meeldib mulle. Kas see koht asub siin lähedal?"

„[illegible]mooris, aga miks te küsite?"

„[illegible] arvan... Ma arvan, et tädi Irisel oli oma korteris raamis just sel[illegible] See tundub sama koht olevat."

[illegible] peatus hetkeks, enne kui viipas ühe kiviraamis akna kõr[illegible] tugitooli poole. „Ilmselt te eksite. Võtke parem istet, preili [illegible] Mul on vähe aega."

[illegible] vajus tugitooli, püüdes mitte pikemalt peatuma jääda maalil ja [illegible] kui sarnane see paistis fotoga, mida oli Irise korteris lugematuid [illegible] vaadanud. Tema ja Florence olid ainsad inimesed toas, mis lõhnas [illegible] lavendli järele, ja teda läbistas pettumusevärin.

Florence ohkas, nagu osanuks ta noorema naise mõtteid [illegible] „Pojapoeg arvas, et teiega vestlemine oleks hea mõte, kuigi ma [illegible] arva. Ta ütleb, et valusatest asjadest rääkimine võib kasulik olla, [illegible] see on temast üsna silmakirjalik, kuna ta ise ei räägi Grace'i..."

Ta jäi äkki vait ja vangutas kergelt pead.

„Kas Corey on tööl?" küsis Lettie, soovides mehe endisest [illegible] rohkem teada saada.

„On jah."

„Ta ei olegi siis päästepaadiga merel," ütles ta, üritades vestlust [illegible] dada.

„Seekord mitte. Nüüd on kõik teisiti, kuna kõikjal on nii palju [illegible] kes arvavad, et on merest targemad. Nad on võõrad, kes ei kuulu [illegible] lausus Florence teravalt. „Vähemalt teie tulite õigel ajal, nii et tee on [illegible] soe." Ilma küsimata valas ta enda kõrval olevast portselankannust [illegible] tassitäie teed ja ulatas selle talle. „Kui suhkrut soovite, siis see on [illegible]

Lettie kinnitas, et ei soovi, ja jõi lonksukese.

„Proua Allford, kas te olete kaua Taevaabajas elanud?" küsis ta, [illegible] des jäist atmosfääri sulatada.

„Sündisin selles majas peaaegu üheksakümmend aastat tagasi ja [illegible] sellest saadik siin elanud."

Vanaproua pehme aktsent mõjus Lettiele rahustavalt, kuigi naise [illegible] mis oli umbusaldus.

„Tundub, et küla on selle ajaga väga vähe muutunud. See on nagu [illegible] muuseum."

„Kas see on siis halb?"

„Ei, üldsegi mitte. See on suurepärane. Tahaksin kuulda teie jutte [illegible] lest, kuidas siin vanasti elati, kui te laps olite."

„See oli raske elu, preili Starcross, ja üldse mitte nii romantiline, [illegible] teie ja teised turistid endale ette kujutate."

Lettie oigas sisimas. Tema plaan alustada üldist – loodetavasi [illegible] vat – vestlust, enne kui ta küsib sujuvalt Corneliuse suhte kohta [illegible] ei edenenud kuigi hästi.

[illegible] oli see väga raske," vastas ta rahulikult. „Mind huvitab väga [illegible] ajalugu ja mineviku mõju olevikule."

[illegible]?" küsis Florence, lükates salgu lumivalgeid juukseid kort- [illegible] kõrvale.

[illegible] on alati huvitanud..."

[illegible] te minu vennast siis teate, preili Starcross?" katkestas Florence [illegible] aeglaselt oma teed.

[illegible] kutsuge mind Lettieks."

[illegible]" Florence jõi teed ja tema kahvatud silmad ei lahkunud het- [illegible] Lettie näolt.

[illegible] temast väga vähe, aga arvan, et tema ja tädi Iris võisid olla [illegible] väga head sõbrad." Florence jätkas tema otsa vaatamist, kuni [illegible] põski punaseks lahvatamas.

[illegible] paneb teid nii arvama?"

[illegible] Claude'i arhiivist ühe foto, millel nad kahekesi koos olid."

[illegible] pilgutas kiiresti silmi. „Kas Claude lasi teid oma majja sisse?"

[illegible] küll, pärast väikest veenmist."

[illegible] Starcross, te paistate olevat üsna tugev teiste inimeste veen- [illegible] minu pojapoeg kaasa arvatud." Ta sirutas käe välja. „Las ma vaa- [illegible]

[illegible] ulatas talle foto ja Florence silmitses seda hetke, enne kui [illegible] andis.

[illegible] on nemad jah. Kas see on kõik, mis teil mulle näidata on? Mu [illegible] oli üsna saladuslik."

[illegible] huvitab, kas Cornelius ja Iris käisid?"

[illegible]?"

[illegible] kas nad olid kallimad?"

[illegible] ohkas. „Miks te seda teada tahate? Miks see teid üldse huvi- [illegible]

[illegible] tõmbas sügavalt hinge. Oli aeg kogu tõde ära rääkida ja vaa- [illegible] kas Florence suudab saladusele veidi valgust heita. „Sellepärast, [illegible] Iris mulle enne surma ütles."

Florence'i käsi värises veidi, kui ta tassi ettevaatlikult enda [illegible] olevale lauakesele asetas.

„Millal täpselt teie vanatädi suri?"

„Umbes kuus nädalat tagasi. Ta oli juba pikka aega haige olnud."

Ükskõik kui mitu korda ta seda ütles, jäi tema hääl alati kurku [illegible] Florence'i silmis läigatas kaastunne. „Ta pidi siis peaaegu saja [illegible] olema."

„Üheksakümmend üheksa."

„Siis tal vedas, et ta nii vanaks elas," pomises Florence ja tema [illegible] muutus karmimaks. Lettie hammustas tugevasti alahuulde, et [illegible] tada silmi tükkivaid pisaraid. „Mida ta teile siis enne surma ütles?"

Lettie meenutas värinal neid viimseid hetki, mil Iris ületas [illegible] surma ühendava silla.

„Ta ütles: „Uuri see minu eest välja, kulla tüdruk.""

Florence kortsutas kulmu. „See pole loogiline. Mille te pidite [illegible] uurima?"

„Arvan, et pidin selle kohta rohkem teada saama."

Lettie avas oma suvekleidi all oleva kaelakee kinnituse ja ulatas [illegible] sõnagi lausumata Florence'ile, kes silmitses oma peopesal puhkavat [illegible] lukest filigraanvõtit.

„Kas Corey pidas seda silmas, kui ütles, et teil on mulle midagi [illegible] data? Kust te selle saite?"

„Iris kandis seda iga päev kaelas." Kett rippus Florence'i sõrmede vahelt välja, sädeledes aknast sisse tulvavates päikesekiirtes. „Ja pärast tema... lahkumist leidsin ma tema käekotist selle."

Lettie otsis käekotist ümbriku, võttis paberilehe sellest välja ja ulatas Florence'ile, kes luges sellel olevaid sõnu ja tõstis käe suu ette. Lettie õuduseks tõmbus tema nägu äkki krimpsu ja üks pisar veeres [illegible] naise kortsus põse. Lettie võttis kotist puhta taskurätiku ja ulatas [illegible] talle.

„Palun vabandust, proua Allford. Ma ei taha teid endast välja ajada, aga kas see on teie venna käekiri?"

[illegible] noogutas ja tupsutas taskurätiga silmi. „On küll." Ta luges [illegible] ette. „*Kulla tüdruk, istu minu südame võtmega minu koha* [illegible] *kõik saab selgeks.* Ma olen kõik need aastad teada tahtnud, [illegible] kirjutas."

[illegible] need sõnad nii vaikselt, et Lettie pidi nende kuulmiseks ette- [illegible] kummarduma. „Kas te teadsite kirjast ja võtmest juba varem?"

[illegible] kortsutas taskurätiku palliks ja ajas õlad sirgu.

[illegible] viisin selle ümbriku oma venna käest teie vanatädi kätte päe- [illegible] vend sõtta läks. See oli viimane päev, mil ma teda nägin." Ta [illegible] hetke oma käsi. „Ma piilusin sinna sisse. Ma poleks tohtinud [illegible] aga olin uudishimulik. Mida mu vend Iris Starcrossile saatis? [illegible] kaelakeed, aga kirja ma ei lugenud. Tundsin end juba niigi piilu- [illegible] pärast süüdi."

[illegible] kirja uuesti kätte ja tema huuled liikusid kergelt, kui ta selle [illegible] korda üle luges.

„[illegible] te teate, mida see tähendab?" küsis Lettie tasakesi.

[illegible] kehitas õlgu. „Eeldan, et see on armastusavaldus."

„Aga võti? Ega te ei tea, mille see avab?"

[illegible] tabas pettumuslaine, kui vana naine pead raputas. „Pole [illegible] Võib-olla ei ava see midagi ja te tuhnite ilmaasjata minevikus."

„[illegible] olla."

[illegible] peaks asja sinnapaika jätma. Lettie teadis, et peaks küsimuste [illegible] lõpetama nüüd, kus oli kindel, et Florence ei teadnud roh- [illegible] kui tema. Aga võimalus rohkem teada saada Irisest noore naisena [illegible], kes oli paistnud teda armastavat, oli liiga ahvatlev. „Mul on [illegible] kahju, et teie vend väga kaua ei elanud. Milline mees ta oli?"

„[illegible]" Florence ohkas pikalt, tundudes ebakindel. „Vahel oli ta tüütu, [illegible] vanemad vennad ikka, ja viskas alati minu üle nalja. Corneliu- [illegible] polnud asjad kunagi nii, nagu need paistsid, aga ta oli lahke, õrn [illegible] konstiandega. Ta õppis puusepaametit ja luuletas. Ta istus tundide [illegible] maaninal või halva ilmaga ülakorrusel oma laua taga ja kir- [illegible] luuletusi. Selle laua tegi ta ise. Ta oli väga andekas."

„Kas ta kirjutas ka Irisele luuletusi?“ küsis Lettie õrnalt.

„Arvatavasti.“

Florence surus sõrmed süles kokku ja sulges hetkeks silmad, hingas nii raskelt sisse ja välja, et Lettie hakkas juba muretsema. Kas mingi meenutamine oli tema jaoks liig?

Aga siis avas naine silmad ja neis võis aimata naeratust.

„Cornelius oli minu vanem vend ja silmatera. Kas teil on vanemaid või venda, preili Starcross?“

„Mul on nii õde kui vend.“

„Ja kas te olete lähedased?“

Lettie kehitas õlgu. „Arvan, et üsna lähedased.“

„Cornelius ja mina olime väga lähedased, kuigi ta oli minust palju vanem. Mu emal oli alati palju tööd, nii et Cornelius hoidis mind. Ta võis mind ujuma ja neemele jalutama, näidates mulle lilli ning lahes ujuvaid hülgeid. Ma jumaldasin teda.“

„Te olite kindlasti masendunud, kui ta suri.“

„See oli paljudel põhjustel raske aeg.“

Florence'i suu tõmbus kitsaks triibuks, kui ta kirja ja kaelakee Lettie tagasi andis.

„Arvan, et võib-olla peaksite nüüd minema, preili Starcross. Nägin, mis teil näidata oli, ja ütlesin, et mina olin see, kes need asjad teie vanatädile viis, kuigi mu vanemad oleksid olnud maruvihased, kui nad seda teadnud oleksid. Aga ma ei tea, mida need tähendavad. Minevik jäi minevikuks ja ma kardan, et ei oska teid aidata.“

Kui ta end jalule ajas, sai Lettie vihjest aru ja tõusis püsti. Ta võttis käekoti ja läks ukse juurde, aga enne kitsasse koridori astumist vaatas ta tagasi.

„Aitäh, et minu peale aega kulutasite, proua Allford. Kas ma võiksin teile veel ühe küsimuse esitada? Miks vanemad oleksid selle pärast minu peale pahaseks saanud, et te ümbriku Irisele viisite?“

„Nad tahtsid, et me pärast Corneliuse sõtta minekut teie vanatädiga enam mingit tegemist ei teeks.“

Palun vabandust. Ma tean, et teil on raske sellest rääkida, ma lihtsalt ei mõista, miks teie vanemad nii väga Irise vastu olid?“

Florence vaatas Lettiele otsa. „Muidugi sellepärast, et see kõik oli tema süü?“ küsis Lettie aeglaselt.

„Iris oli süüdi Corneliuse surmas ja kõiges, mis sellele järgnes.“

Kaminasimsil tiksuv kell lõhestas vaikust, kuni Lettie sõnadest toibus.

„Ja Iris vend sai ju sõjas surma.“

„Ei pidanud tohtinud üldse sõtta minnagi, preili Starcross. Selles asi oligi.“ Florence peaaegu sülitas need sõnad välja. „Tal oli mingi probleem kopsudega, mis oleks pidanud ta sõjaväest päästma, ja meil oli kõigil selge, et ta ohus ei olnud. Kuulsime rindelt väga kohutavaid uudiseid. Kaks noormeest külast olid juba surma saanud. Nende vaesed emad olid omadega läbi ja Cornelius ütles, et jääb meie juurde. Ta seisis minuga maaninal ja käskis mitte muretseda, kuna ta ei jäta mind enam maha.“ Ta tõmbas käega üle näo, justkui enda rahustamiseks. „Ja siis muutis Iris kõike.“

„Ma ei mõista ikka veel.“

„Iris vanatädi oli kuri naine. Ta julgustas mu venda sõtta minema.“

„Ta poleks seda kunagi teinud,“ ütles Lettie vaikselt, sest tal oli raske uskuda. „*Miks* ta oleks pidanud seda tegema?“

„Iris ei mõelnud, et tema kallim vapralt ei võidelnud. Mu vanemad nõudsid seda. Tal oli piinlik, et tema poiss-sõber oli endiselt Taevasaares, kui teised mehed kandsid mundrit ja võitlesid meie vabaduse eest. Seega võltsis Cornelius oma dokumente, valetas oma tervise kohta ja läks sõjaväega. Teie vanatädi ei kandnud terve ülejäänud elu seda häbi kaelas mitte sellepärast, et armastas teda, vaid sellepärast, et tundis end süüdi.“

Florence'i ilme muutus äkki pehmemaks ja ta vajus tagasi toolile. „Palun vabandust, preili Starcross. Ma tean, et te armastasite vanatädi, aga see on kõikuvõttes kõik. Mu vend armastas Irist surmani. Ta tahtis

jätta talle selle laua, mille valmistamisele ta oli tunde kulutanud. [illegible] mu vanemad ei tahtnud sellest kuuldagi. Nad eirasid poja soovi ja rääkinud Starcrossidest enam kunagi."

„Kas nood lahkusid sellepärast Taevaabajast?"

„Pärast Corneliuse surma polnud nad külas teretulnud."

Äkki sai kõik selgeks. See oligi see skandaal, millest ema oli rääkinud ja põhjus, miks Iris jutustas väga harva oma noorusest või sellest [illegible] paigast, kus ta üles kasvas.

„Nii et nad aeti minema?"

„Nad otsustasid ise ära kolida."

Lettie hingas sügavalt sisse, mõtted ikka veel peas segamini.

„Usun, et Irise süda valutas väga teie venna surma pärast."

Florence raputas pead ja vaatas aknast välja valgete pilvetuppade poole. „Alguses võib-olla küll. Kuni ta kellegi teise leidis."

„Proua Allford, ma ei usu, et ta kunagi kellegi teise leidis. Vanast elas surmani üksinda."

„Nii et ta siis ei abiellunudki ega saanud lapsi?"

„Ei. Ma ei mäleta, et ta oleks kunagi suhtes olnud."

„Aga ilmselgelt ei maininud ta teile kunagi minu venda."

„Ei, seda ta ei teinud. Aga ta kandis seda võtit iga päev kaelas ja [illegible] leidsin ma pärast tema surma ta käekoti voodri vahelt. Nagu oleks [illegible] talle väga kallis ja ta ei suudaks sellest lahkuda."

Florence vaatas teda hetke, enne kui nukralt naeratas.

„Kõik see on nüüd möödanik, preili Starcross. See on läbi ja meil [illegible] targem edasi minna. Teil samuti. Minge tagasi Londonisse ja meenutage Irist sellisena, nagu teie teda nägite. Aitäh, et näitasite mulle neid mälestus-esemeid minu vennast. Nüüd aga tahaksin öelda, et teil on aeg lahkuda."

Lettie kõndis aeglaselt läbi küla. Esimest korda pööras ta vaevu tähele-panu selle ilusatele käänulistele tänavatele ja tillukestele lilli täis aed-dega ajaloolistele majadele.

[illegible] paljastused olid teda šokeerinud. Ta ei suutnud uskuda, et [illegible] Iris oli üldse julgustanud kedagi sõtta minema, rääkimata [illegible], keda ta armastas. Kui Iris *oleks* seda teinud, oleks süütunne [illegible] kummitanud.

[illegible] polnud õigus, et mis olnud, see olnud. Kõik, mis oli [illegible] kümmend aastat tagasi juhtunud, ajas nüüd üle ääre, nagu üks [illegible] tõus, mis oli valmis olevikku enda alla matma. Lettie värises, [illegible] oli täna soe, ja astus kiiremal sammul Triivpuidumaja poole. [illegible], mis oli olnud Irise kodu, kuni nad, nagu paistis, olid külast [illegible] välja aetud.

[illegible] ajal võttis Lettie taskust Irise võtme ja pani selle uuesti [illegible] tagasi. Florence'i jutt polnud teda mitte veennud edasisest uurimisest [illegible] loobuma, vaid innustanud teda välja uurima tõde, ükskõik mil-line [illegible] ka poleks.

Seitsmeteistkümnes peatükk

Lettie keeras teise külje ja oigas. Tema voodi Triivpuidumaja [illegible] sel korrusel oli piisavalt mugav, kuid ta ei saanud und.

Teda oli äratanud kajakate kisa, kui kahvatu koidukuma taevast [illegible] gustas, peletades varjud magamistoast ja kohe oli ta pea täitunud [illegible] suguste muredega: miks ta tundis end süüdlasena, kui mõned [illegible] perekohustustest vabaks võttis; miks ta venitas uue töökoha otsimisega ja, mis kõige tähtsam, kas Iris, see vanatädi, keda ta nii väga armastas ja igatses, oli tõesti julgustanud armastatud meest sõtta minema, kui tollel polnud vaja sinna minna?

Florence oli öelnud veel midagi, mis nüüd muudkui Lettie peas [illegible] ras. Cornelius oli tahtnud enda valmistatud kirjutuslaua oma [illegible] korral Irisele jätta. Selle laua, mille taga ta oli tundide kaupa [illegible] kirjutades istunud. *Kallis tüdruk, istu minu koha peale ja kõik saab [illegible] geks.* Võib-olla sobis saladuslik võti mõne kirjutuslaua lukuga, aga [illegible] das ta seda näha saaks?

Lettie oigas uuesti, enne kui jalad üle voodiääre viskas ja käed pea [illegible] sirutas. Selle asemel et siin lamada ja oma peas keerlevaid mõtteid [illegible] duda, teeb ta varase jalutuskäigu külla. Oli midagi, mida ta tahtis [illegible]

Lettie lipsas vaikselt majast välja, juuksed ikka veel duši all käimisest niisked. Rohi oli kastemärg ja taevas hõljusid tumesinised pilvetükid. Siin oli imeilus. Päike kerkis üle silmapiiri, valades taeva üle roosade ja kuldsete toonidega. Õhk oli juba soe, maitstes soola ja mere järele.

[illegible] kõndis kaljuservale ja asus seal kasvavaid kirevaid lilli nop- [illegible] kui tal oli neid juba korralik kimp koos, laskus ta mööda kalju- [illegible] mistledes vaateid lainetavale merele.

[illegible] küla oli turistidest tühi, selle kitsastel käänulistel tänava- [illegible] sagimist ja kõik poed peale ajalehekioski olid alles suletud. [illegible] lehvitas Lettiele, kui too mööda kõndis, ja naine lehvitas [illegible] rõõmust, nagu kuuluks ka tema siia ajaloolisse külla. [illegible] tänavat edasi minnes, nägi Lettie keset muruplatsi [illegible] mälestusmemoriaali, mille kivi hõõgus varahommikuses päikese- [illegible] Kutis sobrades leidis ta pastaka ja juuksekummi, millega ta lil- [illegible] kimpu sidus. Seejärel rebis ta ühe lehe tillukesest märk- [illegible] mida ta alati kaasas kandis.

[illegible] Cornelius Allfordi, vaprat meest, kes oli ja on armas- [illegible] kirjutas ta, enne kui kirja juuksekummi vahele lükkas ja lilled [illegible] jalamile asetas. Need mõjusid kahvatu kivi taustal [illegible] värvilaiguna.

Lettie langetas hetkeks pea, mõeldes noormehele, kes oli tema vana- [illegible] armastanud; noormehele, kelle elu oli julmalt katkenud. Ta mõtles [illegible] mida Iris ja tema pere olid pidanud tundma. Leina, mida süven- [illegible] selgi see, et noormehe surmas süüdistati vanatädi.

[illegible] oli väga kurb lugu, mis tundus olevat lõpetamata. Nii Iris kui [illegible] olid nüüd surnud, kuid nende enda poolt ja nende nimel teh- [illegible] otsuste tagajärjed ulatusid aastakümnete taha, tekitades endiselt [illegible] ta valu.

„Aeg on aeg see lugu lõplikult lahendada," ütles Lettie valjusti, enne [illegible] ringi vaatas, veendumaks, et keegi polnud pealt kuulnud, kuidas [illegible] turist iseendaga räägib. Ta oli endiselt üksi, nii et ta libistas [illegible] üle Corneliuse kivisse tahutud nime. Ta polnud veel päris kin- [illegible] kuidas ta selle lahendab, aga mida rohkem ta selle peale mõtles, [illegible] tähtsam hakkas talle tunduma vana kirjutuslaud.

Lettie ei tahtnud veel Triivpuidumajja tagasi minna, seega kõndis [illegible] küla, peatudes kaipealsel, et vaadata, kuidas kalurid oma saaki

maha laadivad, kajakad pea kohal tiirutamas. Terav kalahais jälitas [illegible] lossivaremetest ja Liami talust mööda, kuni ta lõpuks abajasse [illegible] Päike oli nüüd ere kera, mis kihutas öö minema ning maalis [illegible] laiad kuldsed ja oranžid jooned.

Ilm oli juba tõesti soe ja Lettie istus tühjale rannaliivale, [illegible] kuidas väikesed lained randa jooksid, enne kui merre tagasi [illegible] Ta sulges korraks silmad, kuulates pea kohal lendavate kajakate [illegible] ja tasast lainemüha. Siin tundis ta Irise lähedust ja kujutles [illegible] kõrval pehmel liival istumas.

Ta embaks Lettiet, millele järgneks kahtlemata nõuanne [illegible] dilemma kohta. Tema perekond soovitaks tal kandideerida [illegible] millisele saadaolevale klienditeenindaja kohale. Lettie kuulis [illegible] ema häält: *Sul on arved maksta, nii et sa ei saa valiv olla.* Aga Iris [illegible] Mida ta ütlekski? *Kuula oma südame häält, Lettie. Ole julge ja [illegible] mida päriselt teha tahad.*

Iris oli teadnud, mida Lettie päriselt teha tahtis: õppida [illegible] tehes samal ajal tööd, mis on seotud minevikumaailmaga. Aga [illegible] juhtunud ja nüüd oli ta juba kahekümne üheksa aastane ning [illegible] liiga palju kohustusi, et praeguselt rajalt kõrvale astuda. Kui ta just [illegible] ei olnud. Kas ta oli julge?

Lettie avas silmad ja vaatas merd, mis oli muutunud hõbesini[illegible] kui päike täielikult üle silmapiiri kerkis.

Enne kui ta oleks jõudnud meelt muuta, võttis ta sandaalid [illegible] ja marssis veepiirile. Meri oli vaikne ega saanud talle midagi [illegible] Äkki veeres üks laine randa ja selle vahutav äär sööstis tema [illegible] poole.

Ta astus sammu tagasi, süda peksmas. Kui haletsusväärne. [illegible] likult polnud tal julgust oma elu muuta, kui ta ei julgenud isegi [illegible] astuda.

Ta seisis terve igaviku, käed puusas, merele vaadates, nii [illegible] vajunult, et ei kuulnudki hingeldamist, enne kui see kostis juba [illegible] aegu tema kõrvalt.

[illegible] keeras ta ringi ja nägi hingeldavat Coreyt, kes kummardus [illegible], käed reitele toetatud.

[illegible], et see olete teie. Mida te nii vara hommikul siin teete?" [illegible] Ta kandis musti lühikesi pükse, helesinist T-särki ja siniseid [illegible]

[illegible] oli tema ootamatust väljailmumisest segaduses.

[illegible] ei saanud magada."

[illegible] palju mõtteid?"

[illegible] öelda küll." Ta kõhkles. „Pean teid tänama, et veensite oma [illegible] minuga rääkima."

[illegible]" Corey lõi pilgu maha ja kaevas jalgadega liivas. „Ma kuul[illegible] ei läinud kuigi hästi. Loodetavasti polnud vanaema liiga... [illegible]"

[illegible] üsna selgelt, mida ta mu vanatädist arvab, kuid venna kao[illegible] nii noores eas pidi olema kohutav."

[illegible] see oli."

[illegible] vaatas talle korraks otsa, nagu tahaks vanaema kohta veel [illegible] öelda, kuid lõi siis pilgu maha naise märjas liivas olevatele var[illegible]

[illegible] te lähete jalgupidi vette sulistama?"

[illegible]"

[illegible] mitte? Praegu on hilissuvi ja vesi pole väga külm."

[illegible] tegi vist nalja, mõtles Lettie, kui vaibuv laine üle tema varvaste [illegible] oli täiesti jääkülm.

[illegible] pole tuju."

[illegible] te siin siis paljajalu seisate?"

[illegible] Corey Allford oli mingi merepolitseinik või? „Kui te just teadma [illegible] siis kogusin julgust jalgupidi vetteminekuks."

[illegible], et mees hakkab naerma, kuid too keeras hoopis pea viltu ja [illegible] talle otsa. „Miks selleks julgust vaja on?"

[illegible] neelatas ja pilgutas silmi, et vabaneda kujutluspildist, kuidas [illegible] vesi tema pea kohal kokku lööb. „Sest mul on kõrini sellest, et ma

merd kardan. Hirm sügava vee ees on üks minu...“ Ta peatus, püüdes leida õiget sõna, mis väljendaks teda haaranud hirmu. „See on [illegible] minu deemoneid. Aga ma tahtsin endale tõestada, et suudan seda [illegible] Ta ajas õlad sirgu, tahtes juttu mujale viia. „Mida te ise nii vara hommikul rannas teete?“

„Jooksen.“ Mees osutas oma pükstele ja spordijalatsitele. „Jooksen tihti sel ajal, enne kui tänavad ja rand rahvast täis saavad. See on ka võimalus *omaenda* deemoneid peast välja saada.“ Ta jäi vait ja vaatas naisele silma. „Kas te lähete siis vette ka või ainult räägite sellest?“

„Ma... ei tea.“

„Kui tahate, võin teid aidata.“

„Miks te seda teha tahate?“

„Sest oleks kahju lasta hirmul oma elu juhtida.“

„Vaevalt hirm mere ees mu elu juhib. Londonis ei ole merd.“

Kui Corey õlgu kehitades ära pöördus, lõi Lettie kõhklema. „Kuigi ...“

„Mis kuigi?“

Naine hingas sügavalt sisse. „Ma tahaksin vette minna küll, aga [illegible] ole kindel, et ma seda suudan. Kas pole haletsusväärne?“

„Tulge,“ ütles Corey kähedalt, kummardudes spordijalatseid ja sokke jalast ära võtma. Ta viskas need kaugemale liivale, tõusuveest eemale, ja sammus lainetesse, kuni need ulatusid üle tema pahkluude. Siis sirutas ta käe naise poole.

Lettie kõhkles. Mis mõte sel oli? Kui ta tahtis, siis võis ta lihtsalt [illegible] nisse tagasi minna ja mitte kunagi enam oma jalga mere äärde tõsta.

„Kas te olete argpüks?“ Corey nägu kõverdus naeratuseks, kui ta [illegible] sõrmega enda poole kutsus, käsi endiselt välja sirutatud.

„Kindlasti mitte.“ Naine raputas pead. „Võib-olla.“

„Ärge kartke, argpüks.“ Mees muigas. „Luban, et ei lase teil [illegible] uppuda. See ei tuleks mu merepäästja mainele kasuks. Mis te [illegible] arvate?“

Enne kui ta jõudis araks lüüa, haaras Lettie tema käest ja astus [illegible] Issake, see oli isegi veel külmem, kui ta arvas. Üks randa saabuv [illegible]

[illegible] vastu tema jalgu ja keerutas vahutavat vett tema pahkluude [illegible] ta tundis, kuidas ta hing kinni jäi ja kõri kokku tõmbus. Ta hingas [illegible] ja pinnapealselt, püüdes vastu seista tungivale vajadusele [illegible] liiva peale tagasi joosta.

„Te ei [illegible] *naeruväärne*,“ ütles ta endale, *meri on rahulik ega ulatu isegi väikesed lapsed teevad seda kogu aeg.* Kuid tema peas keerlesid [illegible] pea kohal kokku löövast külmast ja tumedast veest. Ta ei saanud hingata.

„Siiga on kõik korras,“ ütles üks madal, rahulik hääl tema kõrval ja [illegible] Corey kätt enda omast tugevamini kinni hoidmas. „Meri on [illegible] rahulik. Kas tahate edasi minna või randa tagasi?“

„Edasi,“ ütles ta hingetuna, püüdes meeleheitlikult julge olla, [illegible] oleks julgustanud teda olema.

„Olge siis, sammhaaval. Ja pidage meeles, et kui te peaksite kunagi [illegible] jalgealuse kaotama, siis püüdke vette selili hõljuma jääda.“

Ettevaatlikult liikusid nad rannast kaugemale ja vesi muutus aina sügavamaks, kuni ulatus naisele juba üle põlvede poolde reide. Vesi lainetas, [illegible] tema helesinistele teksadele tumedad jäljed.

Ta tundis südant rinnus tagumas ja äkki oli see kõik tema jaoks liig – [illegible] ja mälestused sellest, kuidas ta kukkus ega suutnud enam [illegible] tõusta. Mälestused sellest, kuidas ta ei saanud hingata.

„Tahan vabandust,“ ütles ta hingetult. „See on nii tobe.“ Pisarad voolasid [illegible] ta põski alla ja ta oli nii ärevil, et üks laine lükkas ta tasakaalust välja, ta lõi kõikuma ja peaaegu kukkus. Kuid äkki tundis ta enda [illegible] käsi, mis teda paigal hoidsid, ja kui ta silmad avas, oli tema nägu [illegible] Corey rinda.

Mees hoidis teda hetke tugevasti, enne kui naise sülle haaras ja veest [illegible] tagasi rannaliivale kandis.

„Tänusõnadi.“

Kui mees ta jalad uuesti kuivale maale asetas, seisis naine hetke paigal, [illegible] pea hoidmist mehe rinna vastas, kuni too oma käed alla [illegible] Naine astus sammu tagasi ja tundis end rumalana. Siin oli mees,

kes riskis tormisel merel inimesi päästes oma eluga, aga temal oli [illegible]
kõigest jalgupidi vees olles paanikahoog tekkinud.

„Vabandust," pomises ta ja hõõrus kätega silmi.

„Ei, mina vabandan. Ma poleks tohtinud sind vette tulema [illegible]tada. Ma ei taibanud, kui hirmul sa tegelikult oled."

„See pole sinu süü. Ma tahtsin lihtsalt julge olla, aga sellest ei [illegible] midagi välja."

Lettie kummardus sandaale jalga panema, aga Corey istus liivale [illegible] tõmbas ta alla enda kõrvale.

„Istu korraks ja räägi, mis juhtus, et sa nii väga kardad."

Mees nägi nii murelik välja ja tema nägu oli naise omale nii lähedal, et Lettie otsustas talle kõigest jutustada.

„Kui ma kaheksa-aastasena perega Essexi rannikul käisin, [illegible] peaaegu ära. Ülejäänud pereliikmed ei märganudki, kui ma [illegible] korda vee alla vajusin, aga Iris märkas ja kahlas vette mind [illegible] kleidisaba aluspükstesse torgatud. See hirmutas mind nii ära, et [illegible] sellest saadik vett vihanud."

Corey suunurk tuksatas. „Su vanatädi kõlab nagu üks eriline naine."

„Seda ta oli. Su vanaema meenutab mulle teda. Ta oli äge, [illegible] vahel kangekaelne."

„See kõlab tõepoolest mu vanaema moodi," pomises Corey.

„Kas vanaema rääkis sulle, et tema ja ta vanemad süüdistasid [illegible] tema venna surmas?"

„Ta ütles seda mulle eile õhtul."

Lettie vaatas randa loksuvaid laineid, mis teda nii väga hirmutasid.

„Ma ei suuda uskuda, et vanatädi julgustas meest, keda ta armastas, sõtta minema. Ma tundsin teda väga hästi."

„Võib-olla on sul õigus, aga ta oli siis noorem ja vahel võivad [illegible] need, keda sa kõige paremini tunned ja kõige rohkem usaldad, [illegible] üllatada."

Lettie heitis pilgu Corey poole, kes vaatas samuti merele. Tema [illegible]tunud hääle tõttu polnud ta kindel, et mees enam Irisest rääkis.

[illegible] raputas mees pead ja kinkis naisele naeratuse, mis ei ulatunud [illegible] silmadeni. „Kas vanaemaga rääkimisest oli siis kasu ka?"

[illegible] määral. See selgitas, miks Iris oma Devonis elamisest harva [illegible] ega tahtnud enam kunagi Taevaabajasse tagasi tulla, kuid ei [illegible] selle saladust." Lettie kobas kaelas rippuva võtme järele ja [illegible] seda mööda ketti. „Kuigi..."

„[illegible] kuigi?"

Lettie nihutas end liival, kuni oli mehega silmitsi. „Su vanaema mai[illegible]minnes, et sinu vanaonu jättis vanematele juhised – vist oma [illegible] puhuks –, et tema kirjutuslaud tuleb Irisele anda."

Corey noogutas. „Vanaema rääkis mulle eile õhtul kogu loo ära ja näi[illegible] kirja, mille Cornelius oli vanemate kätte jätnud, et see tema [illegible] korral lahti tehtaks."

Lettie krimpsutas nägu, mõeldes, kuidas see kiri oli pidanud Cor[illegible] ema ja isa painama, kui nad sõja edenedes kannatamatult poja [illegible] uudiseid ootasid. Nad olid pidanud kõigest hoolimata lootma, et [illegible] kunagi seda kirja avada, aga ühel päeval oli juhtunud halvim [illegible] läbi.

„Mis seal kirjas oli?"

„[illegible] oli imelik nii pika aja tagant lugeda – nagu haua tagant kost[illegible]." Corey neelatas ja hõõrus käega silmi. „Ta vabandas, et oli [illegible] nii palju muret põhjustanud ja jättis suurema osa oma taga[illegible] varast vanaemale. Ta ütles ka, et nad ei süüdistaks Irist ja et [illegible] oma kirjutuslaua talle mälestuseks jätta."

„Aga tema vanemad süüdistasid ikka Irist ega andnud tema lauda [illegible]?"

„Vanaema jutu järgi nad isegi ei rääkinud talle lauast."

„Ma olen lihtsalt mõelnud, et äkki sobib mu võti selle lauaga. *Kallis [illegible], istu minu koha peale*... Nii seisis Irise kirjas ja su vanaema ütles, [illegible] Cornelius istus tunde selle laua taga. Kas see on teil ikka veel alles?"

Corey kortsutas kulmu. „Jah, see seisab endiselt ülemisel korrusel, [illegible] minu arvates ei ole selle sahtlitel lukke."

„Oled sa kindel?“

„Üsna kindel. Ja ükski sahtel pole tegelikult lukus, isegi kui neil [illegible] augud on.“

Lettie ohkas pettunult, tundes, et liivast tulev niiskus hakkas [illegible] tema lühikeste pükste tagumiku imbuma. Ta oli üsna kindlalt [illegible] et laud peitis endas kõiki vastuseid, aga võib-olla ainult sellepärast [illegible] see tundus Lettiele viimse võimalusena. Viimse võimalusena [illegible] Irise võtme saladus ja võib-olla isegi tema nimi puhtaks pesta. Ta [illegible] tunud kuigi heaks detektiiviks.

„Ükskõik,“ ütles ta Coreyle. „See oli nagunii ainult oletus. [illegible] su vanaema ei pannud mu minevikus sobramist pahaks.“

Corey kehitas õlgu. „Ta tundus eile õhtul terve ja võimeline [illegible] asjadest, mis olid teda aastaid häirinud. Tundub, et need on [illegible] teda rohkem häirima viimastel kuudel, kui tema tervis halveneb.“

„Ma ei teadnudki, et ta on haige.“

„Tal on kopsud haiged. Sellepärast ma tema juurde kolisingi, et [illegible] silma peal hoida. Aga arstid ütlevad, et tal on veel aega.“

„Sa oled hea lapselaps.“

Corey kehitas jälle õlgu. „Vanaema oli lapsena minu vastu [illegible] nüüd on minu kord talle samaga vastata.“

„Mul on ikkagi kahju, et ma teda häirisin.“

„Ära selle pärast muretse. Sellised asjad ei saa igaveseks [illegible] jääda. Varjamine toob ainult piina ja südamevalu.“

Jällegi oli Lettiel tunne, et mees oli teemast kõrvale kaldunud ja [illegible] kis hoopis millestki muust. Talle meenusid Rosie sõnad, et Corey [illegible] oli halvasti lõppenud ja ta kibeles selle kohta küsima, aga ta oli [illegible] niigi oma nina liiga palju Allfordide asjadesse toppinud.

Lettie tõusis püsti ja raputas liiva maha.

„Aitäh, et veensid vanaema minuga rääkima ja... selle eest.“ Ta [illegible] gutas nina kirtsutades lainete poole, mis jätsid taganedes endast [illegible] kaarja vahuriba, mis peagi kadus.

[illegible] Corey tõusis jalule, jälgides hoolikalt, nagu Lettie märkas, et ta [illegible] peale ei raputaks.

[illegible] vist oma jooksu jätkama.“

[illegible] lähen hommikusöögiks Triivpuidumajja tagasi. Rosie kind- [illegible] kuhu ma kadusin. Nii et aitäh vees käigu ja vestluse eest. [illegible] võib üksinda puhkusel olles üsna igav hakata.“

Corey lõpetas kingapaelte sidumise ja tõusis püsti. „Mida sa ülejää- [illegible] päeva teed?“

Lettie mõtles hetke. „Arvan, et vaatan, kas saan Dartmoori minna. [illegible] maininud peaaegu kunagi Taevaabajat, aga tema korteri seinal oli [illegible] Dartmoori kosest. Minu arvates oli see sama koht, mis sinu [illegible] seinal oleval maalil.“

„Kas tõesti?“ Corey lükkas käed oma lühikeste pükste taskusse, [illegible] kui Lettie üritas mitte tema päevitunud ja lihaselisi jalgu vah- [illegible] Russiga Dartmoori sõitmine on üsna piinarikas, aga ma olen [illegible] vaba ja võin sind sinna viia. Võin vanaemalt autot laenata.“

„Aga ja mina?“ küsis Lettie kutsest rabatult.

„Täpselt nii.“ Mees muheles. „Sellest pole midagi, kui see mõte sulle [illegible] meeldi.“

[illegible] see tähendab jah, meeldib küll, kui sul aega on. Kuigi ma ei tea, [illegible] vanaemale meeldib, kui sa laenad tema autot selleks, et veeta [illegible] aja Starcrossiga.“

Corey naeratas. „Minu arvates hakkab ta kahetsema, et eile sinuga [illegible] läi. Võib-olla hakkab ta aru saama, et kuna sina ei ole Iris, ei ole sa [illegible] patrudes süüdi.“

„Patud on karm sõna,“ lausus Lettie kulmukortsutusega.

„Patud on täiesti vale sõna. Vabandust.“ Seekord naeratas mees talle [illegible]. „On alles varahommik ja ma pole veel vajalikku kofeiiniannust [illegible] saanud, mis võimaldaks mul mootori korralikult tööle saada. Kui [illegible] Dartmoori minna, olen keskpäevast vaba. Kas sa saaksid minu [illegible] tulla ja saaksime siis sealt teele asuda? Ma ei usu, et vanaema vana [illegible] kaljutippu ronida jaksaks.“

„Jah, see sobib, kuigi ma ei usu, et su vanaema mind nähes [illegible] tab."

„Ta läheb kodust ära oma sõbranna Maude'i juurde."

„Olgu. Näeme siis hiljem."

Mees jooksis mööda randa edasi, paisates igal sammul üles [illegible] liivapilve. Lettie polnud kindel, kas tema kõhus lendavad [illegible] tähendasid, et ta oli õnnelik või närvis või mõlemat korraga. Miks [illegible] nõustunud reisiga, mis ei tõotanud üldse rahulikuks kujuneda?

Tead küll, miks, ütles tema peas üks väike hääleke, mis kõlas [illegible] Irise moodi.

„Hei, oota korraks!"

Lettie oli pettunud, kui märkas Simonit külla saabuma [illegible] turistide vahelt läbi pugedes enda poole tulemas.

„Tere, Simon. Kas sa oled ikka veel siin?"

„Loomulikult." Mees silus oma laitmatuid blonde juukseid ja [illegible] talle selgelt hindava pilgu. „Ma ei anna kergesti alla ja mul on siin [illegible] palju teha. Millega sina tegelnud oled?"

„Mida sa sellega mõtled?" küsis Lettie, kelle süda hakkas äkki [illegible] kui ta meenutas, kuidas oli pea Corey rinnale toetanud.

„Sa oled liivane."

„Ah see, ma käisin rannas ja istusin veidi aega liival. See on [illegible] abajas."

„Jah, pole paha," sõnas Simon, kui Lettie oma jalgadelt liiva [illegible] „Kuhu sa nüüd lähed?"

„Lähen tagasi Triivpuidumajja. Ma pole veel hommikust söönud."

„Ma saadan sind veidi." Lettie tundis veel suuremat pettumust, [illegible] mees temaga kaasa kõndis, viksitud kingad igal sammul veidi [illegible] mas. „Nii et millega sa siin siis tegelnud oled?" küsis mees uuesti.

„Ah, tead isegi. Mida inimesed ikka puhkuse ajal teevad – [illegible] vaatamisväärsusi, puhkavad, söövad palju jäätist."

[illegible] kohalik jäätis pole paha." Edasi minnes vaatas mees silmanur- [illegible] poole. „Ma pole sind pubis näinud."

„Ma pole seal paar päeva käinud."

[illegible] jäi äkki seisma. „Ma mõtlesin... kas sulle meeldiks mõni [illegible] mõned joogid teha? Võib-olla homme, kui sul muud tegemist [illegible]"

[illegible] meeldis, et teda oli kümne minuti jooksul juba kaks korda [illegible] kutsutud. Seda polnud kunagi varem juhtunud ja Kellyle, kes [illegible] saadik Tilly mähkmetes, avaldaks see suurt muljet. Aga sisi- [illegible] ta kössi, kui mõtles Simoniga õhtu veetmise peale. See ei [illegible] üldse lõbusalt, aga kuidas oleks üksinda puhkusel oleval ini- [illegible] palju tegemist olla?

„Ma ei tea, mida ma homme teen, nii et ma ei saa midagi lubada."

„Ah, ma olen kelle seitse seal, kui tahad minuga kohtuda." Mees pil- [illegible] „Kas sa oled sellest naisest, kes sind huvitas, rohkem teada [illegible]"

„Kas sa mõtled mu vanatädi?"

„Seda jah."

„Mitte eriti."

„Ja [illegible] maanina? Kas käisid seal?"

„Käisin seal paar päeva tagasi jalutamas."

„Mida sa arvad?"

„See on imeilus koht. Sealt avanevad imelised vaated."

„Absoluutselt ja sellepärast ongi see ehitamiseks suurepärane koht."

[illegible] kõndisid mõned sammud vaikides, enne kui Simon äkki pahva- [illegible] „Ma tean, et sa käisid proua Allfordi juures."

„Kas tõesti? Kust sa seda tead?"

„Nägin sind eile tema majja minemas."

„Kas sa jälitad mind, Simon?" küsis Lettie, kes tundis end äkki ahis- [illegible] Kas mees sellepärast tahtiski temaga välja minna? Et talle [illegible] kohta küsimusi esitada?

„Jäh, muidugi mitte. See on väga väike küla ja ma lihtsalt juhtusin..."

„Florence'i maja juures varitsema."

Simon naeris rõõmutult. „Sa oled imelik, Lettie. Tahtsin [illegible] teada, kas maanina teema tuli teie vestluses jutuks?"

„Kardan, et mitte."

„Kas üldse mitte?"

„Mitte kordagi."

Kui mees pead vangutas, levis tema habemeajamisvee [illegible] naiseni. „Sellest on küll kahju. Oleks tõesti parem, kui proua [illegible] Florence – selle maa mulle müüks."

„See on sulle parem."

„Ilmselgelt on see mulle parem, aga talle ka, sest kujuta ette, [illegible] selle raha eest teha saaks. Ta võiks kolida kuhugi palju luksuslikum[illegible] kohta."

„Ma ei usu, et ta ära kolida tahab."

„Ta lihtsalt ei tea, milliseid võimalusi tal on."

„Sa ei peaks tõesti..." Lettie jäi nii äkki seisma, et tema taga kõndi[illegible] mees põrkas vastu teda. „Vabandust!" Naine krimpsutas nägu, kui [illegible] kirudes eemale kõndis.

„Kas sinuga on kõik korras?" küsis Simon.

„Mul pole häda midagi, aga sa pead Florence'i rahule jätma," [illegible] Lettie kirglikult, üllatudes, kui kaitsvalt ta vanasse naisesse suhtus. „[illegible] on sulle oma vastuse andnud ja mul on kahju, kui see pole see, mida [illegible] kuulda tahad, aga selline see on."

„Vaat, selles eksid sa täielikult. Sa ei usu, kui paljud inimesed [illegible] mulle ei öelnud."

„Tegelikult usun küll," pomises Lettie, meeleheitlikult põgenemis[illegible] võimalust otsides.

„Aga pärast minupoolset väikest veenmist ja pealekäimist muudab [illegible] nad meelt. Niisama lihtsalt."

„Noh, Florence'i pead sa igatahes rahule jätma. Ta pole päris terve [illegible] tal pole lisastressi vaja."

„Kas tõesti? Ma ei teadnudki..."

[illegible] on Claude?" küsis Lettie, lehvitades metsikult kai suu[illegible] [illegible] otsustanud homme õhtul pubist eemale hoida. „Vaban[illegible] [illegible], aga ma lubasin tema juurest läbi astuda. Võib-olla hiljem

[illegible] [illegible], kiirustas ta minema nii ruttu, kui sai, adudes vaid [illegible], et võib-olla oli ta äsja vihma käest räästa alla sattunud, sest [illegible] [illegible] piipu suitsetades oma maja ees istus, näis tema lehvitamise [illegible] [illegible] sattuvat.

Kaheksateistkümnes peatükk

Claude

Nii et naine tuligi siis tagasi. Claude tundis end närviliselt, [illegible] tas piibu vastu maad tühjaks ja tõusis ukselävelt püsti. [illegible] hommikutel istus ta siin, nautides lainete õrna laksumist vastu [illegible] enne kui see lärmavatest turistidest üle ujutati. Vähemalt kõrvalt [illegible] puhkajad olid täna hommikul kauem voodis ja ümberringi [illegible] õnnis vaikus.

Ta silus oma parimat vana džemprit, mille oli selga pannud [illegible] kui naine peaks tagasi tulema. Ta oli isegi maja koristanud, [illegible] teksapüksid jalga pannud ja juukseid pesnud. Tegelikult ei lugenud [illegible] ilmselt midagi, aga ta oli otsustanud abi paluda ja see oli midagi, [illegible] ta polnud harjunud tegema. Miskipärast tundus talle tähtis [illegible] oma kodu parimas valguses näidata, kui ta Lettie abi tahtis.

Mida see tüdruk nüüd tegi? Ta oli lehvitanud ja hakanud sihikindlat tema poole tulema, aga oli nüüd hoo maha võtnud, nagu oleks ta [illegible] mõelnud.

Buster kihutas äkki Claude'ist mööda, majast välja ja tüdruku [illegible] kes kummardus teda silitama, kui ta üles-alla hüppas. Tüdruk oli [illegible] rumalale koerale tõesti meeldima hakanud.

Naine ütles loomale mõned sõnad kõrva, enne kui ta aeda tagasi [illegible]

„Kas te räägite mu koeraga?" küsis Claude, pühkides [illegible] hommikusöögiks söödud muna raasukesi.

[illegible] päris. Noh, võib-olla. Vabandust, kui see veidi imelik on."

[illegible] vaatas teda naeratamata ja kehitas siis õlgu. „Ma ise räägin [illegible] kogu aeg, aga mina olen muidugi kohalik ekstsentrik."

[illegible] ei teadnud, kuidas sellele märkusele reageerida, nii et mees [illegible] ja siis naeratas naine talle vastu. Ta nägi ilus välja, pikad juuk- [illegible] tõmmatud ja lühikesed püksid ning dressipluus [illegible]

[illegible] pere peab mind ka veidi ekstsentriliseks."

[illegible]

[illegible] ma ei ole selline nagu nemad."

[illegible] olete rohkem oma vanatädi Irise moodi?"

[illegible] küll."

[illegible] nagu oleks ta hea naine olnud. Mida te koos selle kinnisvara- [illegible] tegite?"

[illegible] temast lahti saada."

[illegible] kõlab väga targalt. Mulle ta eriti ei meeldi. Tal on vilav pilk."

[illegible] astus tagasi ja lükkas välisukse pärani lahti. „Tulge siis parem [illegible]

[illegible] teadis, et ta oli koristanud. Claude nägi seda naise pilgust, [illegible] vaatas lauda, millel polnud nõusid, koerakarvad olid diivanilt [illegible] ja kummutil olnud tolmukiht kadunud. Vana tume puit läikis [illegible] aknast sisse paistvas valgusjoas ja hõberaamis foto, mis oli [illegible] eelmine kord huvitanud, kui ta siin käis, oli kummuti tagaosast [illegible] nihutatud.

[illegible] praegu oleks hea aeg temalt küsida? Ilmselt oli parem teda mitte [illegible] küsimusega pommitada, kui ta alles uksest sisse astus ja kui mehel [illegible] oli tarvis julgust koguda.

[illegible] istet ja ma toon väljalõiked, mis ma leidsin. Vaatasin mõned [illegible] läbi, otsides sõjaaegset teavet," ütles ta naisele. Siis lisas ta äkki, [illegible] tavaliselt küsisid seda: „Kas te soovite teed või midagi?"

[illegible] aitäh. Tore, et te mind vastu võtate. Ma poleks peaaegu tagasi [illegible] sest arvasin, et teil on tegemist."

„Kas ma siis ei öelnud, et te läbi astuksite?“

„Ütlesite küll.“

„Olgu siis. Ma toon väljalõiked.“

Ta läks alla keldrisse, Buster tema kannul, ja võttis väikese kuhja väljalõikeid ja sõjaaegseid fotosid, mis ta oli leidnud. Ta polnud kaua kas neis oli midagi kasulikku, kuid see oli tüdruku enda otsustada.

Selleks ajaks, kui ta tagasi tuli, seisis Lettie akna juures. Valgus paitas tema kastanpruunidele juustele, pannes need tumepunaselt kumama.

„Kujutlesin kõiki neid inimesi, kes siin sajandite jooksul elanud,“ sõnas ta. „Küllap nad kõik vaatasid sellest aknast välja merele.“

„Nad austasid merd. See andis neile elatise. See andis neile sageli mõnikord võttis selle elu jälle ära.“

Claude märkas Lettie võpatust, enne kui ta diivani juurde läks ja maha istus. Ta andis väljalõiked naisele, kes asus neid lehitsema.

„Kas olete oma sugulase kohta rohkem teada saanud?“

„Natuke.“

Kas nüüd oli õige aeg? Enne kui ta oleks jõudnud liiga palju mõelda, läks Claude kummuti juurde ja võttis foto kätte. Selle värvid olid juba aegu pruuniks pleekinud, kuid paadis naeratas keskealine, pikkade tumedate juustega naine fotograafile. Naine naeratas talle.

„Ma tahan teilt midagi paluda,“ pahvatas ta.

„Muidugi.“ Lettie vaatas talle ootavalt otsa.

Nende vahele sugenes vaikus, kui üks laps väljas kajaka peale kilkides mööda jooksis.

„See on seotud selle fotoga. Fotol oleva naisega.“ Claude sulges hetkeks silmad, enne kui need avas ja Lettiele otsa vaatas. Sellest oli nii palju aega möödas, kui ta oli naise nime viimati valjusti välja öelnud. „Mulle ei meeldi abi paluda. Pole kunagi meeldinud.“ Ta peatus ja ohkas. „Aga mind huvitab, kas te saaksite aidata mul välja uurida, mis temast sai?“

Naine vaatas talle uudishimulikult otsa. „Kes ta on?“

„Üks naine, keda ma kunagi tundsin.“

kaua aega tagasi?“

kõhkles, suutes isegi vaevu uskuda vastust, mida ta ütlemas

nägin ma teda peaaegu nelikümmend aastat tagasi.“

väga pikk aeg.“

seda see on.“

mõtted suundusid üle neljakümne aasta tagasi. Kuigi sellest oli palju juhtunud, oli tal tunne, nagu poleks ta terve selle elanudki. Nagu oleks tõeline elu lõppenud päeval, mil naine ta ise alles jäi vaid tühi kest sellest, milline tema elu oleks võinud

ta minult tema kohta küsite?“ päris Lettie õrnal toonil, mis meeldis. „Kas teie sõbrad külast ei saa selle daami leidmisel aidata?“

raputas pead. „Belindal on silmad ja kõrvad igal pool ja ma ei põhjust anda. Olen alati omaette hoidnud ja kavatsen ka edaspidi teha.“

peaaegu lisanud *oma elupäevade lõpuni*. Aga sellega oleks ta välja lobisenud, mida ta teha ei tahtnud. Kui Lettie talle tema lõpu pärast kaasa tunneks, mida ta kindlasti teeks, võib ta

ei tea, millega ma teid aidata saan, Claude.“

ta ei saaks teda oma arvuti abil üles otsida? Arvasin, et tänapäeval on igaühe internetist üles leida ja teid paistab ammuste inimeste

huvitavat.“

internetist järele vaadata, kui te mulle tema andmed annate, ka te seda ise ei oleks võinud teha?“

mühatas. „Mul pole kunagi arvutit olnud ja ma ei tea kogu sest tehnoloogiast mitte midagi. Nii palju, kui mina sellest sotsiaalsandusest lugenud olen, tekitab see ainult probleeme.“

sotsiaalmeedia võib vahel üsna keeruline olla.“

need omaette rääkivad inimesed.“ Claude värises. „Ja need kaasahajas käivad turistid, kellest enamik on liiga ametis oma

telefonidega, et tõeliselt märgata mere värve või seda, millise jõu [illegible] aastaaegade muutumine maastikule. Ma ei taha sellega mingit [illegible] teha, aga ma tahaksin teada, mis Estherist sai. Kui teil muidugi [illegible] selle vastu ei ole." Nii, nüüd oli ta naise nime valjusti välja öelnud.

Mees uuris oma süles olevaid käsi. Tal oli olnud raske abi [illegible] võib-olla polnud üks kõrvaline isik kõige õigem inimene, kelle [illegible] seda küsida. Naine oli tulnud Taevaabajasse, et oma vanatädi [illegible] vet saada, mitte selleks, et sattuda ühe vana haleda armulooga [illegible] mis oli soiku jäänud, kuna Esther polnud teda piisavalt armastanud.

Lettie vaatas teda hetke, enne kui naeratas. „Parem jutustage [illegible] temast ja sellest, mida ma täpselt tegema pean."

Claude'i õlad lõtvusid ja tundis silmades torkimist, mida ta [illegible] eiras.

„Kas see, mida ma teile räägin, jääb meie vahele?"

„Muidugi. Ma oskan saladust pidada."

Naine oli võõras ja Claude ei tohiks teda usaldada. Ta ei usaldanud [illegible] viimasel ajal kedagi, kuid Letties oli midagi, mis meenutas talle [illegible] kelle ta oli kaotanud. Ja vahel tuli elus riskida.

Ta võttis foto ja ulatas selle Lettiele.

„Kohtusin Estheriga kolmekümnendate eluaastate alguses ühes [illegible] res ranniku restoranis, kuhu me oma kala müüsime. Selle kontoris [illegible] tas üks huumorimeeleta julma kõnepruugiga mees. Ma ei usaldanud [illegible] teda, kuid mulle meeldis tema naine, kellega ma paar korda kokku [illegible] tusin. See oligi minu Esther."

Mees pani oma suured käed süles kokku. „Ma ei mõelnud [illegible] eriti midagi, aga siis nägin teda ühel päeval väga kurvalt Cora [illegible] ninal istumas. Ma tervitasin teda ja me lobisesime tegelikult [illegible] millestki – ilmast, olukorrast maailmas ning ma ajasin ta naerma. [illegible] vaatas hetke kaugusse, õrn naeratusvirve huultel. „Me hakkasime [illegible] korrapärasemalt kokku saama, et lihtsalt vestelda ja... ta muutus [illegible] väga kalliks."

Mees jäi vait.

[illegible] veel teadis?" küsis Lettie mõne hetke pärast.

[illegible] raputas pead. Tegelikult polnud ta seda lugu mitte kellelegi [illegible] aga nüüd voolas kõik temast välja.

[illegible] midagi teada. Kõik oli väga vooruslik. Te, tänapäeva noo- [illegible] meie üle. Ta oli aus naine ega tahtnud abikaasat petta. [illegible] kohtumised jätkusid. Me olime väga diskreetsed ja hoidsime [illegible] täiesti eemale."

[illegible] hakkas teile tõesti meeldima?"

[illegible] oli mu elu armastus." Claude vaatas Lettiele väljakutsuvalt otsa, [illegible] et naine teda pilkama hakkab, kuid ei näinud tolle pruu- [illegible] pinnades midagi peale kurbuse.

[illegible] juhtus?" küsis ta tasa.

[illegible] et tema abikaasa pidi teada saama või vähemalt midagi kaht- [illegible] Abki sai ta kilomeetrite kaugusel uue töökoha ja teatas naisele, [illegible] kolivad ära. Niisama lihtsalt. Ei mingit arutelu ega kompromissi- [illegible]. Algul ei pidanud naine temaga kaasa minema. Ta kavatses [illegible] et nende abielu on läbi, ja minu juurde jääda. Ta ütles, et armas- [illegible] mind."

[illegible] vahel valitses vaikus, mida katkestas ainult kaminasimsil [illegible] kella ühtlane tiksumine.

„Aga?" küsis Lettie mõne aja pärast tasa.

„Aga ta muutis meelt, kolis koos mehega sisemaale ja oligi kõik."

„Kas te teate, miks ta meelt muutis?"

[illegible] oli nüüd loo tuumani jõudmas ja hakkas äkki kokutama. „Ta... ta [illegible] teada, et ootab last. Ma ütlesin talle... ma ütlesin, et tunnistan lapse [illegible], aga ta ei suutnud seda teha, ei lapsele ega abikaasale. Ma arvan, [illegible] armastas ikka veel oma meest."

[illegible] ta pidas teiega ühendust?"

[illegible] ta ütles, et kõige parem on teha järsk lõpp, ja tal oli õigus. Meie [illegible] polnud tulevikku, nii et mis mõtet oleks olnud venitada? Nii oli [illegible] nii talle kui lapsele. Ta oli tugeva moraalikoodeksiga usklik naine [illegible] [illegible] ei olnud meie... sõprus kerge."

Claude vaatas lohutult aknast välja, kui Buster pea tema sülle
Mees surus sõrmed koera paksu kasukasse. Polnud mõtet
jäänust rääkida. Sellest, et naine oli saatnud talle kirja, mis
nende suhe – selline, nagu see oli – oli läbi. Et tal oli juba
masel kohtumisel selline eelaimus olnud ja ta polnud
lahkumist vaadanud, sest see oli liiga valus.

„Mul on väga kahju, Claude, aga see oli väga ammu. Miks
temaga nüüd ühendust võtta?“

„Olen seitsmekümne viie aastane, preili Starcross, ja mu
enam see, mis ta oli.“ Claude'i peast vilksas läbi arsti nägu,
uudise teatavaks teinud, aga ta tõrjus selle mälestuse eemale.
polnud õige aeg muutuda sentimentaalseks millegi pärast,
muuta ei saanud. „Ma ei ela igavesti ja pean enne surma
mis Estherist sai.“

„Te ei hakka ju veel niipea kuhugi minema?“ küsis Lettie
oleks see teda tõeliselt huvitanud.

„Üsna pea, aga kui ma liiga palju palun, siis pole midagi.
et te kellestki minusugusest hooliksite.“

Aga Lettie pühkis käega üle põse, nagu oleks see märg,

„Muidugi ma aitan teid. Annan endast parima, aga ma ei
teerida, et suudan ta leida.“

„Palun teil ainult proovida.“ Ta naeratas Lettiele. „Olen
lahkuse eest tänulik.“

Kümme minutit hiljem lahkus Lettie vanade ajalehepaberitükiga, kuhu mees oli trükitähtedega kirjutanud Estheri

Ta oli enne lahkumist kiiresti telefonist järele vaadanud,
nud leida õiges vanuses Esther Kenvale'i.

Võib-olla oli naine siitilmast lahkunud. Claude suutis
mõelda, ega suutnud sõnu välja öelda, aga Lettie oli tema
arvanud. Naine oli talle kinnitanud, et siis oleks seda
loogis või milleski taolises selles pilveasjanduses, millest
rääkisid.

Estheri foto kätte ja rääkis naisega, kes naeratas talle
nende pikkade, üksildaste aastate jooksul tihti teinud.
sind otsima, mu kallis. Aga kas sa tahad, et sind leitaks?“

Üheksateistkümnes peatükk

Lettie

„Nägemist, Lettie. Lõbutse hästi," hüüdis Rosie Triivpuidu[illegible] ukselt lehvitades. „Naudi võileibu."

Lettie lehvitas vastu, soovides, et oleks vaikinud sellest, et [illegible] Dartmoori sõidutab. Ta mainis seda ainult seetõttu, et Rosie [illegible] talle busside sõiduplaani peale suruda, ja ta oli olnud üllatunud [illegible] siasmist, millega Rosie oli uudise vastu võtnud.

„See on suurepärane," oli ta laialt naeratades hüüdnud. „[illegible] pärast seda, mis tema naisega juhtus, veidi õnne ära teeninud. [illegible] sel hetkel seisneb tema elu ainult töös ja teiste inimeste aitamises."

Tema kommentaarid ja Lettie meeleheitlik soov teada saada, [illegible] mehe naisega juhtunud, tekitasid Letties üsna absurdse tunde, [illegible] peaks tema hoolitsema, et väljasõit hästi läheks. Seega oli ta [illegible] nud tavalisest rohkem aega, et valida kaasavõetud riiete hulgast, [illegible] selga panna, ta oli oma juuksed enam-vähem sirgeks harjanud ja [illegible] veidi jumestust kasutanud. Londonis kandis ta seda kogu aeg, [illegible] siin, Taevaabaja suvepäikese all, oli paistnud piisavat päikesekaitsed [illegible] huuleläikest.

Hea ilm oli välja meelitanud hordide kaupa ringisagivaid turiste, [illegible] blokeerisid tema teed, kui ta nii kiiresti kui võimalik mööda tänavat Allfordide maja poole kõndis.

[illegible] kaist möödudes pilgu Claude'i maja poole, kuid meest [illegible] kusagil näha. Kas Claude kahetses, et oli talle oma loo ära rää[illegible] naine. Lettie lootis, et mitte, sest tema jaoks oli nii au [illegible], et mees oli selle talle usaldanud. Ja kuigi tal oli nüüd üks [illegible] lahendada, siis vähemalt see puudutas inimesi, kes olid [illegible] – loodetavasti – veel elus.

[illegible] ta selga, kui ta künkanõlvast üles Florence'i maja [illegible], oodates juba Dartmoori reisi, kuid tundes samal ajal ka [illegible]. Võhelused tema kõhus läksid iga sammuga aina hullemaks, nii [illegible] koputamise ajaks oli ta juba paras närvipundar.

[illegible] juukseid ja manas naeratuse näole, kui esikus samme kuulis, [illegible] tardus, kui Florence ukse lahti tõmbas.

[illegible] Lettie astus tahtmatult sammu tagasi. „Arvasin, et olete väljas. [illegible] mainis, et lähete sõbranna juurde. Tema ja mina oleme..."

[illegible] jäi vait, murdes pead, kas Florence kavatseb nende pärast[illegible] reisile takistusi teha. Vaevalt ta heaks kiidab, et tema armas[illegible] lapselaps ühe Starcrossiga suhtleb. Kuid vanem naine tõmbas [illegible] pärani lahti ja astus kõrvale

[illegible] parem hetkeks sisse. Corey on maja taga ja parandab pesu[illegible]

[illegible] ikka kindel?" küsis Lettie, olles ukselävel kahevahel.

[illegible] poleks ma seda ju öelnud. Te võite köögis oodata."

[illegible] järgnes talle väikesesse ruumi, kust avanes vaade aeda. Õues [illegible] Coreyt, kes parajasti pesunööri seina külge tagasi kinnitas.

[illegible] pagana nöör kukkus täna hommikul alla ja minu puhas pesu [illegible]." Florence noogutas ühe köögitooli poole. „Kas te istuksite [illegible] Viite muidu meie une ära."

[illegible] istus, nagu kästud ja vaatas enda ümber ringi. Shakeri köögi[illegible] oli kreemikat värvi ja puidust tööpinnal seisid rivis topsid kirja[illegible] *kohv, tee* ja *suhkur*. Teekann oli kaetud triibulise villase teekannu[illegible] ja riiulil seisis pool tosinat kollast munatopsi.

Lettie toksis jalgadega vastu tooli, tundes end ülimalt [illegible] valt. Pärast seda, kuidas nad olid viimati lahku läinud, oli [illegible] Florence'iga omavahel olla ja sama ebamugavalt tunneb ta end [illegible] lõunal ka Corey seltskonnas. Ta ohkas tasa, soovides, et oleks [illegible] mel bussiga läinud. Miks ta ometi sellega nõustunud oli?

„Kas teie jätsite sõja mälestusmärgi juurde lilled?" küsis [illegible] kummardudes ahjust kuldpruuni kooki välja võtma. „Need, [illegible] seal täna hommikul nägin."

„Mhmh, see olin mina," ütles Lettie, mõeldes, kas ta saab [illegible] riielda.

Florence kummutas koogi ettevaatlikult traadist restile, [illegible] küsis: „Miks te seda tegite?"

„Tahtsin talle austust avaldada."

„Kuigi te ei tundnud teda?"

Lettie mõtles hetke, kui hõrk küpsenud sõstarde ja suhkru [illegible] köögi täitis. „Mina ei pruukinud teie venda ju tunda, aga Iris [illegible] ma tean, et tädi ei unustanud teda kunagi. Arvake temast, mida [illegible] aga mina olin Irise juures, kui ta suri, ja ma olen üsna kindel, et ta [illegible] les viimse hetkeni Corneliusele."

„Hmm."

„Ja mul on väga kahju, et te kaotasite oma venna, kui te nii [illegible] Ma ei suuda ette kujutadagi, kui kohutav see olema pidi."

Florence pani koogivormi Lettie poole vaatamata kraanikausi [illegible] keeras vee jooksma.

„Pojapoeg ütleb, et minust ei ole viisakas ega kena minevikus [illegible] nut teie peale välja valada."

„Ütleb või?" Lettie ei suutnud kujutleda Coreyt naisele midagi [illegible] list ütlemas. Florence hirmutas Lettiet ikka veel pisut, kuigi [illegible] oma okkalise välimuse varjus armas ja lahke vanadaam. „Sellest [illegible] midagi, ausalt. Ma saan aru, et see mõjub teile ikka veel raskelt. [illegible] ei mõjuks?"

[illegible], kuigi see pole teie süü. Kas te olete juba rohkem teada [illegible] mida mu venna kiri võib tähendada?" Ta heitis pilgu taga- [illegible] kui see lahti läks. „Oh, Corey ongi siin. Kas pesunöör on korras?" [illegible] enam ei tohiks su pesu maha kukkuda. Oi!" Lettiet märgates [illegible] üle tema näo. Siis vaatas ta kella. „Ma ei märganudki, [illegible] lendas. Vabandust, et lasin sul oodata, Lettie. Kas siin on [illegible]?"

[illegible] närviliselt mõlemale naisele otsa, kes mõlemad noogutasid. [illegible] parajasti preili Starcrossilt, kas ta on Corneliuse kirja sala- [illegible] edusamme teinud. Mu vend ei olnud kunagi otse- [illegible]

[illegible]." Lettie tegi pausi, tahtmata lõhkuda seda habrast rahu, [illegible] nüüd nende vahel valitsevat, kuid samas ei suutnud ta vastu [illegible] ühele katsele teada saada, mille võti võis avada. Corey oli [illegible], et tema arvates polnud kirjutuslaual lukke... aga mis siis, [illegible] oli eksinud? Ta hingas sügavalt sisse. „Kuigi ma mõtlesin, et äkki [illegible] vihjata oma kirjutuslauale, kui ta käskis Irisel tema kohale [illegible] kirjutuslauale, mille ta tahtis vanatädile jätta."

[illegible] küll, mis lauda sa mõtled," ütles Florence teravalt.

[illegible] sellel ei ole lukke," ütles Corey esile astudes. „Ma kontrolli- [illegible] seda, mida sa rannas rääkisid, aga sahtlid ei käi lukku. Pole [illegible] käinud. Mul on kahju, Lettie."

[illegible] oli siis kõik. Lettie üritas naeratada, et näidata Coreyle, et [illegible] kontrollimise eest tänulik, kuid see ei tulnud tal eriti hästi välja. [illegible] polnud ise aru saanudki, kui väga ta oli lootnud, et vastus lauas [illegible]

[illegible] jälgis Lettiet ja tema ilme leebus. „Minu jaoks on see [illegible] kindamatu, aga tegelikult pole see midagi erakordset." Ta vaatas [illegible] otsa, kes noogutas kergelt, enne kui küsis: „Kas tahaksite seda [illegible]

[illegible] polnud sellel erilist mõtet, ometigi oli see rahupakkumine, nii [illegible] naeratas ja noogutas.

„See oleks tore, kui teil midagi selle vastu ei ole."

„Tulge siis koos minuga ülemisele korrusele."

Trepp oli kitsas ja viis väikesele trepimademele, kus oli neli [illegible] neist olid lahti. Üks viis valge emailitud kraanikausi ja vanniga [illegible] tuppa ning teine oli Lettie oletuste kohaselt Corey magamistuba. [illegible] seljatoele oli visatud paks hall džemper ja suured sinised [illegible] vedelesid seal, kuhu olid jalast heidetud. Voodikate oli tagasi [illegible] tud ja tekiääre alt paistis puuvillane pidžaama. Lettie nägi [illegible] Coreyt väljasirutatud käte ja jalgadega poolpaljalt madratsil [illegible] tumedad juuksed lehvikuna padjal laiali. See oli nii ootamatu, [illegible] dis, kuidas ta põsed õhetasid, ja ta oli tänulik, et mees [illegible] ülakorrusele järgnenud.

„Tulge nüüd," kutsus Florence üht suletud ust avades. „Corey [illegible] teid ja talle teeb head, et ta pärastlõunaks välja läheb. Ta [illegible] palju."

Ta seisis ikka veel ukseavas, kui Lettie temani jõudis.

„See oli Corneliuse tuba, preili Starcross. Praegu on see [illegible] liste magamistuba, kuigi seda kasutatakse harva. See on [illegible] line, nagu mu vennast jäi."

Lettie ahmis õhku. Tuba oli sotsiaalajaloolase unistus. [illegible] kahvatusinised ja metallist kardinapuul rippusid lihtsad [illegible] dinad. Metallraamiga üheinimesevoodil polnud peatsit ja see oli [illegible] aprikoosikarva satsiga voodikattega. Voodi kõrval kattis paljaid [illegible] laudu väike vaip ja öökapil oli lennukimudel. Toa nurgas [illegible] riidekapp ja akna vastas seina ääres oli tumedast puidust kirjutus[illegible]

„Kas ma tohin sisse minna?" küsis Lettie.

Kui Florence noogutas, astus ta üle läve, tundes, nagu [illegible] mingisse muuseumi või pühapaika.

Corneliuse raamatud olid ikka veel hunnikus laual, mis oli [illegible] mööbliese, mõeldud pigem kasutamiseks kui iluks, kuid [illegible] hoolikalt valmistatud. Suure lauaplaadi all oli kaks suurt sahtlit ja [illegible] peal kirjatarvetega täidetud puidust riiuliosa.

[illegible] lauda lähemalt, kui soovite, preili Starcross," ütles Florence, [illegible] tuppa järgnenud. „Cornelius kulutas selle valmistami- [illegible] ja oli oma kätetöö üle väga uhke. Nagu mu pojapoeg juba [illegible] sellel lukke."

[illegible] astus lauale lähemale ja vedas sõrmedega üle selle sileda [illegible] tekkis tal selge kujutluspilt Corneliusest, mehest, kellele [illegible] oli südame kaotanud, siin laua taga istumas ja Irisele kirja [illegible] Enne kui ta läks sõtta, kust ta enam kunagi tagasi ei tulnud. [illegible] ja Florence'il oli õigus. Siin ei olnud lukuauke. Mehe kiri [illegible] olema tavaline armastusavaldus. Midagi muud see olla ei [illegible] ja Lettie ajas tõepoolest ainult tühja tuult taga. Äkki valdas teda [illegible] soov nutta ja ta surus küüned peopessa, et seda mitte [illegible]

[illegible] piisavalt vaadanud?" Florence astus kõrvele, et Lettie tema [illegible] lahkuks.

[illegible] Tänan teid." Ta hingas sügavalt sisse, enne kui pahvatas: „Teie [illegible] juhtunu on väga kurb ja mul on väga kahju, proua Allford. Mul [illegible] et see üldse juhtus, ja mul on kahju, et ma seda teile uuesti [illegible] tuletasin. Ma tean, et te armastasite Corneliust. Asi on lihtsalt [illegible] mina armastasin Irist ka."

[illegible] vedas ninaga, kui üks pisar kukkus Corneliuse lauale ja veeres [illegible] edasi.

[illegible] astus lähemale ja pühkis selle ära.

[illegible] võib valus olla, laps, aga veel valusam on see, kui pole [illegible] armastatudki." Ta läks ukse juurde ja ootas, et Lettie toast [illegible]

[illegible] sammus Corey väikeses koridoris edasi-tagasi, täites oma [illegible] kogu kitsa ruumi.

[illegible] kõik on hästi?" küsis ta, laup murest kortsus.

[illegible] kirjutuslaua üle," lausus Florence, vaadates trepist alla tul- [illegible] jalgade ette. „Ja nüüd pean ma Maude'i juurde minema, [illegible] jään hiljaks. Kuhu sa preili Starcrossi viid?"

„Graniittorni juurde ja siis ma mõtlesin, et võib-olla Kellen
Eks paistab."

Florence ja Corey vahetasid pilke, millest Lettie aru ei
vana naine noogutas.

„Kuidas heaks arvad."

Kaheksümnes peatükk

Florence'i vanas autos oli omapärane kalalõhn ja mõne aja pärast, kui nad sõitsid mööda kõrvalteid, keris Lettie oma akna alla ja
lasi tuulel juukseid sasida. Taevas oli sama sinine, nagu ta oli
näinud ainult Lõuna-Prantsusmaal, ja pilvetupsud meenutasid
lumepalle.

Ta nimitses kõrgel lendava lennuki jäetud kondensjälge, enne kui
Corey poole piilus. Mees istus rooliratast hoides sirgelt ja tema
pilk oli suunatud eesolevale teele, mis näis kitsamaks muutuvat. Maas-
tik oli nüüd maaliliste rohelusse uppuvate külade asemel lage ja suurte
kividega üle külvatud. Ta nägi kilomeetrite kaugusele.

„Kuhu me läheme?" küsis Lettie, heites pilgu süles olevale telefonile,
kus oli just piiksumisega märku andnud sõnumi saabumisest.

Hea. Mul on kuu lõpus võimalus Lauraga nädalavahetuseks Prant-
susmaale minna. Mõtlesin, kas saaksid lapsed võtta? Emps seda ei
tee ja Jase on lootusetu. Daisy x

Daisy sõnumeid lõppesid alati musiga, kui ta midagi tahtis.

Corey tõstis pilgu teelt ja vaatas tema poole. „Tahan näidata sulle
oma kodu Dartmoori, mis on minu jaoks väga tähtis. Kas sobib?"

„Väga hästi. Olen väga tänulik, et sa mulle seda hämmastavat kohta
võimaldad."

„Minu jaoks on see maailma parim koht."

Lettie telefon piiksus uuesti.

Samuti on vanematel vaja, et keegi nende vihmaveerennid ära [illegible] taks. Sa oled inimeste leidmises hea, nii et ütlesin, et sina [illegible] sellega, kui tagasi tuled. Ära unusta, et ka nende köögiradiaator [illegible] parandamist. x

Lettie sulges korraks silmad.

„Kas kõik on korras?" küsis Corey kiirust maha võttes ja [illegible] üks pruun hobune, kelle pea peal oli valge laik, üle tee läheks.

„Jah, korras. Lihtsalt õde kipub mu elu korraldama."

Ta naeris, et mitte liiga kibestunult kõlada, enne kui kirjutas: [illegible] üritanud Edilt ja Franilt küsida, et nad lapsed võtaksid? x ja selle ära [illegible]

Daisy vastas peaaegu kohe: Pole mõtet. Nad on alati liiga hõivatud. [illegible] sa tuled ju selleks ajaks tagasi, eks? x

Lettie sõrmed peatusid hetkeks tähtede kohal, enne kui ta [illegible] Kardan, et see pole kindel. Võib-olla olen ikka veel Devonis. x

Mis siis Ella sünnipäevatordist ja sinu tööst saab? Need liimikaelkaelu ei tegele endaga ju ise vastati kohe ja seekord ilma musita, nagu [illegible] tähele pani.

Ta vaatas enda kõrval istuva Corey poole, kes tegi tööd, [illegible] armastas. Muidugi poleks see töö naisele sobinud – see oli [illegible] vesine –, aga mehele paistis kaluriamet meeldivat. Samal ajal, [illegible] ise ei saanud oma rolli „klienditeeninduse unistuste meeskonnas" [illegible] meeldivana kirjeldada.

Kiiresti, enne kui ta oleks jõudnud meelt muuta, kirjutas ta [illegible] vastu: Mul pole enam tööd, mille pärast tagasi tulla, nii et võin veidi [illegible] maks siia jääda. Annan siis teada. Arvan, et Sainsburys müüakse [illegible] värvilisi torte. Telefoniside on katkendlik, kuna olen Dartmooris x

Sellega ajab ta kõik ärevusse. Lettie, kes tundis end [illegible] vapralt, lülitas telefoni välja ja pani käekotti. Nüüd võis ta [illegible]

[illegible] hämmastavale maastikule ja unustada mõneks ajaks [illegible] perekonnad, kaotatud kallimad ja saladused, mis ei tahtnud [illegible]

[illegible] kui tee muutus Lettie arvates nii kitsaks, et seda mööda [illegible] ei saanud, keeras Corey teeserva ja parkis auto konarlikule [illegible] Ta lülitas mootori välja ja pöördus naise poole vaatama.

[illegible] kohal."

[illegible] kohal?"

[illegible] nõmme ja saame selle kaljutorni tippu minna." Ta noogutas [illegible] maastiku kohal kõrguva kaljupaljandi poole. „Oled sa [illegible]?"

[illegible]"

[illegible] autost väljus, sasis üks värske tuulehoog tema juukseid ja [illegible] tema halle laiu puuvillaseid pükse. Ta haaras istme seljatoelt [illegible] kampsuni ja sidus selle õlgade ümber.

[illegible] pani autovõtmed taskusse ja hakkas kiirel sammul minema. [illegible] temaga sammu pidada, kuid pärast mõnd minutit ta pea- [illegible] pani käed puusa.

[illegible] saaksid veidi aeglasemalt käia?"

[illegible] peatus ja pöördus ringi. „Vabandust. Ma olen harjunud siin [illegible] käima."

[illegible], kuni naine järele jõuab, ja jätkas siis juba sobivama kiirusega.

[illegible] käid tihti siin?"

[illegible] palju, et külas olevatest rahvahulkadest pääseda ja veidi mõtle- [illegible] saada. Ma ei kannata, kui seal on liiga palju rahvast ja tänavad [illegible] See meenutab mulle Londonis elamist."

[illegible] *sina* Londonis elasid? Ma arvasin, et sa oled läbi ja lõhki [illegible]"

[illegible] kolm aastat Hammersmithis, enne kui kahe aasta eest Devo- [illegible] tagasi kolisin. Grace'il avanes võimalus töötada pealinnas reklaa-

minduse alal. See oli üsna suur edutamine ja ma ei tahtnud [illegible] hoida, seega läksime koos."

Lettie kõhkles, pannes tähele, et see oli esimene kord, [illegible] üldse oma naist mainis.

„Kui sulle ei meeldi siinsed turistid, kuidas sa siis [illegible] massidega hakkama said?" küsis ta, kujutledes meest [illegible] vas rahvahulgas. Kogu Taevaabaja elanikkond koos turistidega [illegible] midagi võrreldes Oxford Streeti laupäevaõhtuste rahvahulkadega.

„Mõnda aega oli kõik korras. Ma olin noorem ja muretum." [illegible] nägu kõverdus sardooniliseks naeratuseks, kui ta pea ümber [illegible] kärbse eemale peletas.

„Ma ei usu, et Londonis oleks erilist nõudlust merekalurite järgi."

„Sul on õigus ja sellepärast ma sattusingi ühte linna äriplirkonna asuvasse baari Simoni-suguseid edevaid ärimehi teenindama."

„Kas see on veel üks põhjus, miks ta sulle ei meeldi?"

„Ilmselt küll."

Corey nägu tõmbus pilve ja Lettie kahetses, et oli seda küsinud.

„Kas arvad, et jääd nüüd, kus sa Taevaabajas tagasi oled, igaveseks siia elama?"

„Igaveseks on pikk aeg." Mees kehitas õlgu. „Kes teab?"

„Noh, mina jälle ei tea, kuidas sa võid üldse mõelda nii ilusast [illegible] lahkumise peale."

„See on üsna eriline küll. Võib-olla peaksid siia kolima."

„Starcross tagasi Taevaabajas? Ma ei tea, kas selline asi on üldse [illegible] tud?" küsis Lettie kulmu kergitades.

Selle peale mees naeratas ja nad kõndisid edasi, ronides [illegible] kõrgemale, lobisedes Londonist ning Devonist. Siin oli temaga [illegible] kerge rääkida, taipas Lettie, nagu oleks päike pilve, mis tundus [illegible] kohal hõljuvat, taanduma sundinud.

Valgete nägudega karvased pruunid lambad jälgisid kiretult [illegible] möödumist, maapind muutus rohelisest kollaseks ja siis pruunid, kui nad lähenesid hiiglaslikule maast välja kerkivale paljaste [illegible]

[illegible] kuhjale, mille kivid olid kihilised, nagu oleks mingi hiiglane [illegible] läbi lõiganud.

[illegible] asus mööda kive ülespoole ronima, võttes Lettiel käest kinni [illegible] teda järsemate kohtade ületamisel. Ülal oli tasane koht, kus [illegible] maha istus ja oma musta seljakoti seljast ära võttis. Lettie seisis [illegible] nautides panoraamvaadet, tuul juukseid sasimas. Kilomeetrite [illegible] polnud kedagi. Kõikjal ümberringi laius ilma puudeta maa, [illegible] graniittorne täis. Nad olid nii kõrgel, et pilved tundusid lausa [illegible] olevat. Lettie sirutaski juba käe välja, enne kui selle end [illegible] tundes tagasi tõmbas.

„[illegible] võrratu koht," ütles ta Corey kõrvale maha istudes. „Tänan, [illegible] siia üles tõid."

„[illegible] ole tore? Käin siin, kui vähegi saan." Ta hakkas seljakotist toitu [illegible]

„[illegible] see on?"

„[illegible] Arvasin, et sulle meeldiks siin lõunat süüa, kuigi see pole [illegible] erilist – lihtsalt sõjasaak vanaema toidukapist pluss kiire käik [illegible]."

[illegible] vaatas isetehtud singivõileibu, mida mees lahti pakkis, kirss-[illegible] ja krõpsupakke.

„[illegible]!" Naine naeris ja pakkis oma kotist singivõileivad välja. [illegible] need meie jaoks. Ta käis peale, et ma süüa kaasa võtaksin, [illegible] me kindlasti ei jää."

[illegible] hambad paksu pehmesse saiaviilu ning nautis paksu singi [illegible] sinepi maitset.

[illegible] minutid sõid mõlemad vaikuses, mida häirisid vaid tuul ja [illegible] tiirutava röövlinnu kaeblikud karjed.

„[illegible] hommikul vanaemaga ülakorrusel juhtus?" küsis Corey [illegible] pärast, pühkides lõualt saiapuru.

„[illegible] läks hästi. Su vanaema on üsna muljet avaldav naine ja ta on [illegible] perekonna üle väga uhke."

„Seda ta on. Isegi nii väga, et sundis oma abikaasat endale [illegible] perekonnanime võtma."

Lettie naeris. „Seda ma kuulsin jah."

„See nimi oli määratud koos Corneliusega kaduma, kuid [illegible] lasknud sellel juhtuda. Vastasel juhul oleks temast saanud [illegible] ei usu, et see oleks talle meeltmööda olnud." Ta muigas: „Ta oli [illegible] kümne aasta õnnelikus abielus Johniga, kes oli hea mees. Me [illegible] tunneme temast siiani puudust." Ta vaatas hetke kaugusse. „Ma [illegible] peaaegu koos sinu ja vanaemaga ülakorrusele tulnud, kuid [illegible] on parem teid omavahele jätta."

Lettie mõtles taas kirjutuslaua peale, mille abil ta oli lootnud [illegible] saladused lahendada.

„Me saime hästi läbi. Ma vabandasin su vanaema ees, et teda [illegible] ja vaatasin lauda. Sul on õigus, seal ei ole lukke."

„Nii et see võti ei sobi siis kuhugi."

Kui Corey käe välja sirutas ja tema kaelas rippuva võtme pihku [illegible] taipas Lettie, et hoidis hinge kinni. Mees oli talle nii lähedal, et ta [illegible] tema lõual olevaid habemetüükaid ja ähmaseid valgeid jooneke[illegible] silmade ümber, kus ta oli vastu päikest silmi kissitanud.

„Sa näed väga Corneliuse moodi välja," suutis ta öelda, kuigi [illegible] ette, mis tunne peab olema saata Corey-sugust meest sõtta, kust [illegible] enam kunagi tagasi ei tule.

„Seda ütleb vanaema ka." Mees lasi võtmest lahti ja nõjatus tagasi põsed õhetamas. „Kui oleme lõunasöögi lõpetanud, tahaksin [illegible] kuhugi viia. Arvan, et sa tahad seda näha."

Pikniku ja poole tunni sõidu jagu hiljem oli Lettie juba täiesti teistsugu[illegible]ses ümbruses. Corey oli sõidutanud nad ühte sügavasse, rohelisse [illegible] Dartmoori äärealal ja parkinud auto tihedasse metsa, mis kasvas mööda [illegible] ning kiirevoolulise jõe kaldal. Kivitorn oli olnud hingematvalt ilus [illegible] elutuses, samas kui see koht lausa kihas elust – alustades puude [illegible]

[illegible] linnudest ja tuule käes sahisevatest lehtedest kuni läbi vee [illegible] kuerte haukumiseni.

[illegible] kõnnisid nad mööda puude vahel lookleva jõe kallast. Vastas[illegible] mööda jooksis üks väike laps, kelle kannul tuli käsikäes kõndiv [illegible]

[illegible] me oleme?" küsis Lettie üle kivide voolava vee kohinat kuuldes.

[illegible] nimetavad seda Kelleni metsaks, aga mu õde ja mina [illegible] seda lapsepõlves Salametsaks. Ema ja isa tõid meid tihti siia. [illegible] on see minu pere teine lemmikkoht peale Cora maanina."

[illegible] mul au, et sa mind siia tõid. Kas õde on sinust noorem või [illegible]

[illegible] on kaks aastat noorem."

[illegible] rääkis, et sul on õepoeg ka?"

[illegible] Ema kolis õe lähedale elama, et saaks teda Georgiega aidata."

[illegible] aitad siin vanaema."

[illegible] nägi tema õlakehitust, kuigi rada oli kitsenenud ja mees oli [illegible] seapool. „Mul pole selle vastu midagi. Tal on kodus abi ja selts[illegible] kaja. Kedagi teist pole tegelikult võtta ka."

[illegible] meenutas veidi seda, kuidas ta ise pidi kogu aeg vanemaid ja õde [illegible] mõtles Lettie. Kuigi tema puhul oli ka *teisi*, kes oleksid võinud [illegible] kui oleksid ainult tahtnud.

[illegible] astus veel mõned sammud, enne kui peatus ja ümber pööras. [illegible] et siin ma siis nüüd olen, lahutatud mees, kes elab koos eaka [illegible]naga. See pole päris see, kuidas ma oma elu kolmekümnendate [illegible] keskel ette kujutasin."

[illegible] enda oma samuti mitte. Elu ei kukugi alati niimoodi välja, [illegible] peaks, mis on tegelikult ennekuulmatu."

[illegible] oli tahtnud Coreyt naeratama panna, nii et tal oli hea meel, kui [illegible] selle peale naeris.

[illegible] ei kõlba kuhugi." Tema nägu tõmbus uuesti tõsiseks. „Jutusta [illegible] oma elust, Lettie Starcross. Mis sinu jaoks siis ootuspäraselt ei [illegible]tunud?"

Millest alustada, mõtles Lettie.

„Noh, ma elan üksinda ühes ühiskorteri toas koos kor[illegible] sega, kes peab end järgmiseks Eric Claptoniks ja harjutab [illegible] hommikutundidel elektrikitarri, mu pere kohtleb mind asja[illegible] ema korraldab mulle pidevalt pimekohtinguid ja mind lasti hiljut[illegible] lahti."

„Issand." Corey näole ilmus särav naeratus. „Ma tahaksin sulle [illegible] tunda, aga tunnen end oma elu pärast kohe palju paremini."

„Kui armas!"

Järgmist sammu tehes libises Lettie poris ja mees toetas teda, [illegible] käe välja sirutas.

„Ettevaatust, või saad peale muude murede veel murtud jalaluu. [illegible] sa mu küsimust pahaks ei pane, siis miks sind vallandati?"

„Käskisin ühel kliendil endale elu hankida."

Selle valjusti väljaütlemine tekitas hea tunde. Ta polnud [illegible] legi, peale Kelly, rääkinud, mida ta ühel hullusehetkel tegi.

Corey puhkes naerma, ehmatades lähedal asuvate puude [illegible] vaid linde, kes tõusid parvena lendu. „Miks sa seda tegid?"

„Ma töötasin liime tootva ettevõtte klienditeenindusmeeskonn[illegible] see mees helistas ning kurtis pikalt-laialt, et meie toode oli liiga [illegible] puv."

„Oh heldeke." Nüüd naeris Corey juba korralikult, nii et kõht [illegible] ja see tegi Lettie meele rõõmsaks.

„See poleks muidu väga hull olnudki, aga Iris oli just surnud ja [illegible] saanud magada, aga tema muudkui rääkis ja rääkis, kuni ma kartsin, [illegible] hakkan karjuma."

Tookord oli Lettiel sellepärast piinlik olnud, aga Corey naer[illegible] mälestuse helgemaks.

„Noh," lausus mees laia naeratusega. „Minu arvates oli su [illegible] õige."

„Ülemus nii ei arvanud, kui mees uuesti helistas ja minu peale [illegible] bas. Mind lasti kohe lahti."

[illegible] kortsutas kulmu. „Kas see on tänapäeval üldse lubatud?"

[illegible] ta. Ma polnud seal eriti kaua töötanud, nii et olin vist endiselt [illegible] aga mind see ei huvita, sest ma nagunii vihkasin seda tööd. [illegible] korpis."

[illegible] jäi vait, teadvustades endale, et ajab seosetut juttu, aga Corey [illegible] tõsi, tumedad silmad puude varjus peaaegu mustad.

[illegible] sa siis tahad?"

[illegible] ära, aga tahaksin teha oma karjääris pöörde ja teha midagi [illegible] – töötada muuseumis või midagi sellist." Ta peatus ja [illegible] „tahaksin ajalugu õppida ka."

[illegible] oli juba mõnda aega teadnud, et muuseumis töötamine oleks [illegible] tööst, aga soov korralikult ajalugu õppida oli alles hiljaa[illegible] purenenud – siis, kui ta oli hakanud Taevaabaja mineviku vastu [illegible] tundma.

[illegible] keeras pea viltu. „Miks ma peaksin selle peale naerma?"

[illegible] naeravad." Ta ohkas. „Mu pere naerab."

[illegible]

[illegible] Sest nad ei pea minu elumuutmise soovi praktiliseks. Sest [illegible] meeldib, kui mul on kogu aeg aega neid aidata. Sest Starcrossid [illegible] Kuigi Daisy oli seda teinud, mõtles Lettie mässumeelselt. [illegible] äkki otsustanud elustiilinõustajaks hakata ja keegi polnud selle [illegible] millegi pilgutanud. „Iris julgustas mind muudkui oma asja ajama [illegible] kus teda enam ei ole, tundub see äkki veel tähtsam." Ta hin[illegible] sõnagi välja. „Palun vabandust. Mina virisen siin muudkui enda [illegible] kui sina pead võitlema purunenud abieluga."

[illegible] raputas pead. „Sellest on nüüd juba päris palju aega möödas. [illegible] olin ma küll päris räsitud."

[illegible] on väga kahju."

[illegible] midagi. Elus ei lähe kõik alati nii, nagu sa arvad."

[illegible] tema tugevate näojoonte vilksatas valu ja äkki astus ta sammu [illegible] lähemale. Ta oli nii lähedal, et naine tundis tema tsitruselise [illegible] meesajamisvee lõhna.

„Peaksid elama sellist elu, nagu tahad, Lettie. Isegi kui sul on [illegible] julgust, et praegusest elust vabaneda."

„Ma pole kindel, et ma seda teha julgen. Tead väga hästi, et [illegible] julge isegi jalgupidi vette minna."

„Aga sa ikkagi läksid vette, kuigi kartsid. Mina nimetan seda [illegible] seks."

Üks tume juuksesalk langes Corey laubale ja Lettie tahtis [illegible] väga ära pühkida. Ta sirutas juba käe välja, kui üks pritsmepiir [illegible] ära rikkus. Üks jalutuskäigul olev labrador oli jõkke hüpanud ja [illegible] ajaks, kui Lettie pilgu koeralt ära pööras, oli Corey juba tagasi [illegible]

„Tule," ütles ta kähedalt, astudes kõrvale, et koeraomanik saaks [illegible] temast mööda minna. „Oleme peaaegu kohal."

Nad jalutasid vaikides edasi, kuni teerada läks veel kitsamaks ja [illegible] surusid end nende ümber aina lähemale. Lettie oli rabatud, aga [illegible] Corey paljastustest ega sellest, kui lihtne oli mehele rääkida, [illegible] tema elu tegelikult oli, vaid tunnetetulvast, mida ta oli tundnud [illegible] mees tema juurde astus. Tundus, nagu oleks ta korraga näinud [illegible] teistsugust elu: palju täisväärtuslikumat elu perekondlikest kohustustest eemal.

Võib-olla siin, Taevaabajas.

Edasi minnes muutus möirgav hääl aina valjemaks ja kurvi taha [illegible] des oli nende ees juga. Väga tuttav juga. Valge vesi voolas ja langes [illegible] samblaga kaetud kaljurahnude all kobrutavasse musta veemassi.

„Taevake! See on ju sama koht, mis Irise korteriseinal oleval [illegible] hüüatas Lettie. „Ta ütles mulle, et see asub Dartmooris, aga muutis [illegible] kõneainet, kui ma selle kohta rohkem teada tahtsin."

„Ja sama, mis vanaema seinal oleval maalil. Arvasin, et sa tahad [illegible] seda juga päriselt näha. See on maagiline koht."

See oli tõepoolest maagiline. Lettie vaatas vee langemist ja [illegible] selle loodusime püsivust. Ükskõik, mida ta oma töö ja elu kohta [illegible] tab, langeb vesi ikka edasi ja lihvib teele ette jäävad kivid siledaks [illegible] sisendas temasse rahu ja ta sulges silmad.

[illegible] avas, vaatas Corey talle otsa. „Ka mina tunnen selle koha [illegible] Tulen siia, kui elu muutub... keeruliseks."

[illegible] pidi Iris sellest joast teadma."

[illegible] rääkis, et Cornelius tõi ta mõnikord siia."

[illegible] See oli siis nende mõlema jaoks eriline koht."

[illegible] võis ette kujutada, kuidas noor Iris üle kivide ronis ja jahu[illegible] jalgu madalas jões, enne kui see üle maa serva langes. See[illegible] ta siin koos Corneliusega, mehega, keda ta armastas, vaa[illegible] liputut veevoolu. *Kallis tüdruk, istu minu koha peale.* Aga siin [illegible] midagi sellist, mida oleks saanud seostada tema kaelas rippuva [illegible]

[illegible] vaata," ütles Corey, osutades väikesele kivikuhjale joa jalami [illegible], „See võib veidi libe olla, nii et ole ettevaatlik."

[illegible] sirutas käe välja ja kui ta oma käe mehe pihku pistis, sulgusid [illegible] tema peo ümber. Ta hoidis üle veest libedate kivide minnes [illegible] käsi kinni, pihk soe ja haare kindel.

[illegible] jalamil lasi ta naise käest lahti ja kõndis kivide juurde, mis, nagu [illegible] aru sai, olid hoolikalt laotud püramiidiks, mille alus koosnes suu[illegible] kividest.

[illegible] suurimal kivil oli tahvlike, mis oli veepritsmete tõttu roostet[illegible] kuid sellel olid endiselt näha sõnad: *Cornelius Allfordi, ehtsa [illegible] poja mälestuseks, keda pole kunagi unustatud ja jäädakse [illegible]*

[illegible] ei tea täpselt, kuhu Cornelius maetud on, aga vanaema ja [illegible] pere tegid tema jaoks oma mälestusmärgi," ütles Corey. „Üldine [illegible]mälestusmärk on külas Kangru tänaval, aga nad tahtsid ainult tema [illegible] eraldi mälestusmärki siin, selles kohas, mida ta armastas."

[illegible] lihvitas sõrmedega üle plaadi. Selle all oli üks väiksem mes[illegible] plaat. Ta pühkis veepiisad ära, nii et sai kirja lugeda: *Samuti [illegible] Allfordi mälestuseks, kes ei suutnud poja kaotust taluda.*

[illegible] oli Taevaabaja kirikuaia servas olev hauakivi tõepoolest [illegible]'i ema oma.

„Mis su vanavanaemaga pärast Corneliuse surma juhtus?“ küsis Lettie ettevaatlikult.

„Ta suri varsti pärast seda.“

„Aga mis täpselt juhtus?“

„Ta uppus.“

„Kuidas?“ sosistas Lettie, kartes vastust kuulda, kuid ta pidi selle saama.

Corey hõõrus käega üle silmade. „Ta oli habras naine, kes jäi leinast alla.“ Mees krimpsutas nägu. „Ta kõndis täies riides merre.“

„Kas Taevaabajas?“

Corey noogutas, kui Lettie kujutas ette, kuidas vesi naise peas kokku lõi ja tema kopsud põlesid, kui need soolase veega täitusid. Kui sõnulseletamatult kohutav oli see Elizabethi jaoks ja Florence'i jaoks, kes oli niigi juba ühest tragöödiast šokis.

Lettie ei suutnud ette kujutada, et oleks ise pidanud lapsest ilma kaotama. Ükskõik kui tüütu tema ema oma pideva kosjasobitamisega tema elu korraldamisega ka polnud, teadis Lettie, et oli alati armastatud. Aga Florence oli sellest erilisest inimesest varsti pärast venna surmatust ilma jäänud.

„Pole ime, et su vanaemal on sellest ajast traumaatilised mälestused, ja on arusaadav, et ta vihkab ikka veel Irist, kui ta näeb teda oma südamevalu allikana.“

Corey puudutas õrnalt ta kätt, kuid Letti pani seda vaevu tähele. „See oli väga ammu,“ sõnas mees talle. „See on minevik ja ammu unustatud.“

„Minevik on see küll, kuid mitte unustatud. Mitte nii kaua, kui keegi veel mäletab.“

Corey ohkas ja vaatas üles taevasse. Ilm oli pöördumas.

„Lähme parem tagasi, enne kui paduvihma kätte jääme, ma olen pigilegi täna õhtul merepäästejaamas valves.“

Tumedad pilved olid nende pea kohale kogunenud ja Lettie tõdes. Nüüd, kus päike oli kadunud, tundus mets nende tagasiteel palju juurde sünge ja ähvardav. Ja kuigi nad vestlesid suurema osa tagasiteest

Elizabeth Allfordi vaim nende vahel hõljuvat ja nende meeleolu

Taevaabajas ja kaljutee otsa juures, peatas Corey auto teeservas.

kindel, et ei taha, et ma su Triivpuidumajja tagasi viin?“

ma võin jala minna ja sina säästa pigem vanaema auto vedrus-

tänu sulle toreda pärastlõuna eest.“

Ka mina nautisin seda.“

kõhkles, nagu tahtnuks veel midagi öelda, kuid kui ta vaikis,

autoukse ja astus maanteele.

kummardus auto juurde. „Igatahes, tervita oma vanaema minu

noogutas. „Teen seda. Eeldan, et tal on mulle maja juures veel

enne kui ma päästejaama lähen. See maja on üle kahesaja

ja kaela kukkumas. See on vanaema jaoks paras peavalu.“ Ta

kõhkamõistva näo. „Ja minu jaoks samuti.“

vaikinud ja kurb välja ning pani Lettie südame valutama.

mõttes on kahju, et su vanaema neeme maha ei müü, sest siis

maja täielikult ära remontida või hoopis kuhugi mujale kolida.

sul rohkem vabadust.“

tahtis ainult kaastundlik olla, kuid Corey kehahoiak tõmbus

„Ta ei taha kuhugi mujale kolida.“

ma hindan seda.“ Ta oli täiega ämbrisse astunud, aga nüüd oli

liiga hilja oma sõnu tagasi võtta. „Ma lihtsalt mõtlesin, et raha võib

ja sinu elu kergemaks teha, kui seda kõike liiga palju saab, aga ma

ei ta ei taha müüa ja miks.“

osas on vanaema järeleandmatu. Vastupidiselt sellele, mida

ütleb, ei ole ma vanaemale kõrva sosistanud, et ta mehe pakku-

tagasi lükkaks.“

ma tean, et ei ole. Tahtsin ainult öelda, et maa müümine oleks and-

võimaluse edasi liikuda. Muud midagi.“ Ootamatu tuulehoog

autot, kui Corey vaatas läbi tuuleklaasi kauguses lainetavat

Lettie ohkas. „Noh, aitäh veel kord ja ma lasen sul parem [illegible] juurde tagasi minna."

Ta sulges ukse ja vaatas, kuidas auto Taevaabaja keskuse [illegible] sõitis.

„Tubli töö, Lettie," pomises ta endamisi. Kuidas täiesti [illegible] lõuna halva meeleolu tekitamisega ära rikkuda: kõigepealt [illegible] meeleheitel naise kohta, kes end ära uputas, ja seejärel kõla [illegible] suuvooder. Miks ta selle pagana neeme üldse jutuks võttis? [illegible] tema perel õigus ja tal oleks targem Londonisse tagasi minna, [illegible] mel et Taevaabajas kohalike tuju rikkuda.

Suured vihmapiisad hakkasid langema ja Lettie kiirustas [illegible] tee siunates mööda kaljurada üles.

Kahekümne esimene peatükk

[illegible] istus Triivpuidumajas oma toa põrandal päikeselaigus, mis [illegible] hallil vaibal ereda ristküliku.

[illegible] oli küll väike tugitool, millel istuda, ja voodi, aga tal oli ruumi [illegible] saadud ajaleheväljalõiked ja fotod olid põrandale laiali [illegible]. Täna oli ta otsustanud pigem minevikku sukelduda kui pea- [illegible] tema eilsetel viimastel hetkedel Coreyga, mis olid muut- [illegible] pärastlõuna selliseks piinlikuks segaduseks.

[illegible] taas pilgu piltidele ja dokumentidele. Need kujutasid väga [illegible] elu 1930. ja 1940. aastate Taevaabajas, aga Irise ja Corneliuse [illegible] siin rohkem midagi.

[illegible] olnud kasulikum kulutada see aeg uue töökoha otsimi- [illegible]

[illegible] ja sirutas end. Ta oli istunud samas asendis sellest saati, [illegible] hommikuselt jalutuskäigult kaljudele naasnud, ja tema lii- [illegible]. Telefon andis äkki märku e-kirja saabumisest ja Lettie [illegible] kiirenes, kui ta nägi, kellelt see oli.

[illegible] kohaselt, millele Lettiel oli lõpuks õnnestunud inter- [illegible] jõuda, oli Esther Kenvale'i nimeline naine elanud väikeses [illegible] külas. Ta oli osa kohaliku hospiitsi rahakogumise rühmast. [illegible] meeleheitest kui lootusest oli Lettie sellele rühmale täna hom- [illegible] kirjutanud ja nüüd oli keegi sellele vastanud. Ta avas meili ja [illegible] kiiresti läbi.

Kallis preili Starcross!

Kardan, et Esther ei ole enam meie rühma liige ega ela enam
kult siinkandis. Ta kolis tagasi Devonisse, kust ta pärit on, ja
ta on nüüd Shelton Fordis koduhooldusel. Ta kolis ära enne,
rühma üle võtsin ja mul ei ole tema aadressi, aga loodan,
oma vana sõbra üles. Palun tervitage teda ka meie poolt.

Parimate soovidega
Lorraine Chamberlain

Kolis tagasi Devonisse, kust ta pärit on... See peab olema
Claude'i ammune armastus. Lettie tõstis näo katuseakna poole
tis sealt sisse tulvava päikese soojust. Esther Kenvale oli peaaegu
ja väga vähese vaevaga, võrreldes tema enda lootusetutena
tõeotsingutega Irise ja Corneliuse kohta.

Estheri ülesotsimine oli kiire ja mõlemale poolele kasulik
mille pärast ta selle ju ette võtnud oligi, ütles ta endale, enne
tas, et tegelikult tegi ta seda rohkem Claude'i piinatud ilme pärast,
rääkis armastatud naisest. Lisaks oli see veel üks põhjus, miks
jasse kauemaks jääda. See küla paistis olevat talle südamesse

Kui kiire internetiotsing näitas, et Shelton Fordis oli ainult üks
hoolduskompleks, saatis Lettie neile kiire meili, küsides,
proua Kenvale'i külastada. Shelton Ford asus kõigest kolmekümne
kilomeetri kaugusel – kindlasti käis sinna buss – ja see polnud
jutuajamine, mida telefoni teel pidada.

Ta oli just arhiivi väljalõigete juurde tagasi pöördunud, kui
koputati.

„Sisse."

Rosie pistis pea tuppa, korts kulmude vahel, ja heitis pilgu
laotatud paberitele. „Palun vabandust, et ma sind segan, aga
tuli sinu juurde."

minu järele?"
ta nõuab, et peab sind kohe nägema."
Florence ei ole?"
kortsutas kulmu. „Ei, kas sa ootad teda?"
mitte. Vabandust. Kui Florence siia tuleks, siis sa tunneksid
tulen kohe alla."
läks Rosie kannul trepist alla esikusse, kus üks naine seisis sel-
poole, suur pruunikirju kohver tema kõrval. Kui nad lähe-
pöördus ta ringi.
hüüatas Daisy. „Siin sa oledki."
hakkas peksma. „Miks sa siin oled? Kas ema ja isaga on
"
kulikult on."
lapsed? Ed ja tema pere?"
paanitse. Kõik on terved."
sa siis siin oled?"
heitis käed taeva poole. „Tulin sulle seltsiks, Letts. Olen siin
puhkusel! Kas pole tore? Lootsin, et saan siia jääda?"
vastas Rosie poole, kes noogutas. „Muidugi võite. Meil on vaba
Kas te olete Lettie...?"
ta õde," ütles Daisy oma teksajakki varna riputades. „Ma ei
küll neid pööraseid juukseid, aga meil on palju muid ühiseid
ole, öeke?"
Lettiele ei tulnud küll eriti midagi pähe, kuid ta oli liiga häm-
et midagi öelda. Daisy ei veetnud kunagi temaga niisama
Miks ta nüüd äkki Triivpuidumajja ilmus? Ja miks ta teda õeke-
nimetas?
sa ikka päris kindel, et pole siin halbade uudiste pärast?"
Muidugi mitte." Daisy naeratas Rosiele. „Ausalt, milline mu õde ikka
Mina üllatan teda, aga tema on kohe nii pessimistlik. Sa muudkui
mulle, kui imeline Taevaabaja küla on, nii et ma mõtlesin ise
tulla."

„Ma lähen sean teie toa valmis," ütles Rosie, võttes Daisy [illegible] Vuittoni kohvri imitatsiooni, mis, nagu Lettie märkas, oli palju [illegible] kui tema oma. Kui kauaks ta õde kavatses siia jääda?

„Suur aitäh ja vahepeal võib õde mulle seda suurepärast [illegible] data." Daisy võttis Lettie käe alt kinni ja peaaegu lohistas ta [illegible] uksest välja ning kaljutippu. Tema väike auto oli rohule pargitud [illegible] käia. Näita mulle neid vaatamisväärsusi! Mulle kulubki pärast [illegible] seda kaljuteed loksumist üks jalutuskäik ära. Need augud on [illegible] kohutavad."

Soe tuul sasis nende juukseid, kui Lettie Daisy üle rohu [illegible] juhatas.

„Väga ilus!" ütles Daisy päikesepaistel sädelevat merd vaadates [illegible] see seal on loss?"

„Need on ühe lossi varemed, jah. Miks sa siis siin *oled*, Daisy?"

„Ausalt, võiks arvata, et sul polegi hea meel mind näha." Daisy [illegible] sutas kulmu.

„Muidugi on mul hea meel sind näha, aga ma ei saa ikka veel [illegible] miks sa äkki siia tulid."

„Olin kade, et sa naudid mõnepäevast eemalolekut, ja mõtlesin [illegible] sul võib üksinda igav olla, seega tulin sulle korraks seltsiks. Pealegi [illegible] vasta sa oma telefonile."

„Siin on üsna kehv levi," pomises Lettie, kes oli nautinud, et [illegible] oli välja lülitatud. „Kas Jason oli nõus, et sa siia tuled?"

Daisy istus rohu peale maha ja varjas käega silmi päikese eest. „[illegible] dugi. Ta ütles, et võin jääda nii kauaks, kui tahan."

Lettie võttis samuti istet, tundes pettumust. Ta armastas õde, [illegible] tema ootamatu siiailmumine oli muret tekitav. Talle tundus, nagu [illegible] talle lõks seatud.

„Aga lapsed?"

„Nendega on korras. Registreerisin nad suvelaagrisse, kuna sind [illegible] nud aitamas ja ema ei saa nendega hakkama."

[illegible] ohkas. Ta mõtleski, kui kaua aega läheb, enne kui kõik jälle [illegible] aetakse.

[illegible] elustiilinõustaja õpingud? Kas sa teistest maha ei jää?"

[illegible] on vaheaeg. Aga räägime nüüd tähtsamatest asjadest. Mis *sinu* [illegible]?"

[illegible], et see ei sobinud mulle."

[illegible]?"

[illegible] vaatas Lettiele otsa, samal ajal, kui too püüdis jääda rahulikuks [illegible]. Ta ei tahtnud tõde paljastada, kuni ei teadnud, miks [illegible] siin oli.

[illegible] silmitses teda veel mõne hetke, enne kui naeratas.

[illegible] ka, Lettie. Ära ole nii tõsine. Sul on ju ometi hea meel mind [illegible]? Kui tahad, võin ära ka minna."

[illegible] ma ei taha, et sa ära lähed," vastas Lettie, tundes jälle tutta- [illegible], et oli õe poolt nurka aetud.

[illegible] Niisiis! Räägi mulle, mida sa oled Irise kohta teada saanud."

[illegible] mitte väga palju. Kuigi ma..."

[illegible] kiri jääb endiselt saladuseks," segas Daisy vahele. „Ema rääkis [illegible]." Ta hüppas järsku püsti ja pani käed puusa. „Issand, siit [illegible] tõepoolest hämmastav vaade. Taevaabaja küla on väga maaliline [illegible] nagu mängulinn. Siin saab teha suurepäraseid Instagrami [illegible]. Vaata kõike seda vett ja siin on isegi rand!" Ta läks kaljuservale [illegible] ja vaatas üle ääre alla, mis võttis Lettiel sees keerama. „See [illegible] ilus. Oled sa ujumas käinud?"

[illegible] vangutas pead, olles leppinud sellega, et õde ja vend tema [illegible] mitte midagi ei teadnud, ja õe tüütu harjumusega teda katkes- [illegible] kui miski muu tema tähelepanu köitis.

[illegible] sa ometi ikka veel vett karda? Kas poleks juba aeg sellest üle [illegible]? Sellest on ju juba aastaid möödas, kui sa meie puhkusereisi ajal [illegible] ja su nägu märjaks sai."

[illegible] uppusin peaaegu ära, Daisy."

[illegible], kui sa nii ütled."

Lettie kortsutas kulmu, tüdinud sellest, kuidas tema pere [illegible] kogu aeg seda, mis oli tol päeval juhtunud ja kui halvasti see [illegible] mõjunud. „Ütlen küll. Iris päästis mu elu."

„Püha Iris, uppujate kaitsepühak. Kas sa siis hakkasidki [illegible] laseks pidama?"

„Ma ei pidanud teda kangelaseks. Ma lihtsalt armastasin [illegible]

„Sa olid alati tema lemmik. Ta pärandas kõik sulle."

„Daisy, jumala pärast!" Nad olid sellest juba rääkinud... [illegible] kui üks kord. „Tal polnud pärast tulekahju midagi pärandadagi [illegible] ütlesin, et võid kõik, mis tahad, endale võtta."

„Ma ei tahtnud tegelikult midagi."

„Milles siis asi on?"

Daisy torutas huuli ja lükkas oma tumedad juuksed kõrva taha. [illegible] oli põhimõttes, selles, et ta kõik sulle jättis."

„Ta tegi seda sellepärast, et mina olin ainus, kes talle üldse [illegible] panu pööras."

„Mida iganes." Daisy kehitas õlgu. „Ta oli veidi omamoodi, [illegible] sinagi. Aga tulla tema järel Taevaabajasse, et püüda teda ellu ärgitada, noh, see on ausalt öeldes juba väga imelik."

„Ma pole siin selleks. Tahan ainult teada, milline tema elu oli, kui ta noore naisena siin elas."

„Aga miks?"

„Sest tunnen, et pean seda tegema."

Lettie hammustas huulde, suutmata kirjeldada äkilisele ja praktilisele Daisyle, mis teda selle paiga juures tõmbas ja millised saladused siin peitusid.

„Mida sa siis teada *said*?"

„Mitte palju. Iris oli armunud Cornelius Allfordi nimelisse meheks hukkus Teises maailmasõjas."

„Kui kurb." Daisy kortsutas kulmu. „Ma ei teadnudki. Mis sa arvad, kas ta sellepärast ei abiellunudki kunagi?"

„Võib-olla."

[illegible] arvasin, et ta on alati üksildane olnud. Sellest on küll [illegible] Iris." Ta vaatas mõned hetked merele, enne kui Lettie [illegible] haaras. „Lähme vaatame, kas see võõrastemaja omanik [illegible] tassi teed. Olen pärast Londonist siiasõitu janune ja väsi-

[illegible] kummaline, et kaks õde võivad nii erinevad olla, mõtles Lettie, [illegible] kaljutipu Triivpuidumaja poole veeti. Mõte sellest, et Iris oli [illegible] armastatud mehe, oli ta sõnatuks võtnud, samas kui Daisyle [illegible] see erilist huvi pakkuvat ja oli palju vähem tähtis võimalu- [illegible] tass teed. See ootamatu perekondlik külaskäik tõotas kuju- [illegible] väljakutseks.

[illegible] köögis ja jagas parajasti koogitainast kahte vormi, kui nad [illegible] majja tagasi jõudsid.

[illegible] keeks," ütles ta tervituse asemel. „Liami lemmikkook. Liam [illegible] sõber," selgitas ta Daisyle.

[illegible] kihlatud?"

Lettie tõmbus Daisy otsekohese küsimuse peale kössi, aga Rosie ei [illegible] seda pahaks panevat. „Veel mitte, aga kes teab?" Ta heitis pilgu [illegible] käes olevale sõrmusele. „Kas teie soovitaksite abielu?"

[illegible]lasti. Ma olen üle kümne aasta abielus olnud..."

[illegible] peale, mõtles Lettie.

[illegible] ja me jagame praktiliselt kõike. Mulle ei meeldi küll kiidelda, aga [illegible] abielu on praktiliselt ideaalne. Me oleme hingesugulased."

[illegible] on tore!" Lettie pani tähele, et Rosie naeratus paistis üsna sun- [illegible]

[illegible] köögi kiirgas kuumusepahvak, kui Rosie ahjuukse avas ja vor- [illegible] sisse lükkas. Ta pühkis käed põlle külge puhtaks. „Kas ma tohin [illegible] tassi teed teha?"

Arvasin juba, et sa ei küsigi," ütles Daisy köögitoolile vajudes, nagu [illegible] juba päevi Triivpuidumajas elanud.

Pärast kaht tassi teed ärkas Daisy taas ellu. Ta oli lakkamatult [illegible] nud oma ideaalsest perekonnast ja asunud Rosiet kostitama [illegible] oma säravast elustiilinõustaja elust, kui Rosie seinakella vaatas [illegible] lähenes kiiresti poole seitsmele.

„Mul on kahju sind katkestada, Daisy, aga ma mõtlesin, et äkki [illegible] mõlemad Salakaubavedaja Urkasse midagi sööma minna. Kui [illegible] seitset kohale jõuate, saate parema kalavaliku."

„Salakaubavedaja kuhu?" küsis Daisy, tass poolel teel suu juurde.

„Urkasse," vastas Lettie. „See on üks pubi külas ja see on väga [illegible] mõte, Rosie. Kas tahad enne riideid vahetada, Daisy?"

„Särgi võiksin ära vahetada küll."

Rosie naeratas Lettiele tänulikult, kui nad köögist lahkusid ja [illegible] magamistuppa suundusid.

Daisy tuba asus esimesel korrusel. See oli väiksem kui pööningu[illegible] kuid siiski soe ja hubane. Seal oli helesinise tekiga kaheinimese[illegible] väike riidekapp nurgas ja seintel jälle Dartmoori maalid.

Daisy vaatas toas ringi ja noogutas. „Siin on päris kena. Ma ar[illegible] et Triivpuidumaja on odav ja maitsetu, aga see on väga kenasti [illegible] tehtud." Ta pöördus Lettie poole. „Mis sorti pubi see Salakaubave[illegible] Urgas on?"

„See on üks vana armas külapubi. Väga ajalooline."

„Siis on see ju täpselt sinu maitse järgi." Daisy avas oma kohvri [illegible] oli asju pungil täis, nagu Lettie märkas, ja võttis sealt sinise laiade [illegible] rukatega särgi. „Julgen arvata, et sellest piisab. Ma ei vaja külapubi [illegible] midagi liiga uhket." Ta võttis T-särgi seljast ja tõmbas puhtama s[illegible] „Lähme siis. Taevaabaja, siit ma tulen!"

Kahekümne teine peatükk

[illegible]uskuda, et tädi Iris siin üles kasvas." Daisy vaatas sisse [illegible] suveniiripoe aknast, kus müüdi tee kinkekorve, kohalikku [illegible]itat, Devoni lippudega põllesid ja komme. „Veel raskem on [illegible] et ta oli armunud kohalikku kutti, kellel oli veider nimi. Mis [illegible] oligi?"

[illegible]nelius," lausus Lettie tasa, pea keerlevaid mõtteid täis. Kui [illegible] Daisy siia jääda kavatses ja miks ta oli üldse siia tulnud? Daisy [illegible] kunagi varem ilmutanud soovi temaga koos aega veeta.

[illegible]nelius," kordas Daisy aeglaselt. „See kõlab üsna peenelt, kuigi, [illegible] ta siin elas, siis ta seda vist ikka ei olnud. Kas tal on siiani külas [illegible]meid?"

[illegible] õde elab seal künka otsas."

[illegible]rast kõiki neid aastaid? Ta peab küll iidvana olema. Oled sa [illegible] kohtunud?"

[illegible]hidalt," vastas Lettie, kellel polnud tuju pikemalt selgitada.

[illegible] kurb, et ta oli armunud kellessegi, kes hukkus sõjas." Daisy [illegible] juuksed eest ära ja kontrollis kaupluseakna peegelpildilt oma [illegible]pulka. „Olen üllatunud, et ta sellest meile kunagi ei rääkinud. [illegible], üllatunud, et ta sulle sellest kunagi ei rääkinud. Meiega ei [illegible] ta ju peaaegu kunagi."

[illegible] sellepärast, et te ise peaaegu ei rääkinud temaga ja kui rääkisi[illegible] siis kohtlesite teda, nagu oleks ta natuke ogar."

„Seda ma küll ei teinud, aga igatahes oli ta natuke [illegible] sinagi."

„Ta tundis end Londonis lihtsalt üksikuna."

„Mhmh." Lettie ja Daisy kõndisid edasi, möödudes kaist ja [illegible] kitsale tänavale tillukese toidupoe lähedal, enne kui Daisy [illegible] jäi. „Kas *sul* on ka Londonis igav?"

„Mõnikord."

Daisy silmis vilksatas mure, enne kui ta huuled kokku [illegible] pead maha rahunema, ajaraiskamise lõpetama ning ei tohi [illegible] olla. Sa vajad Jasoni-sugust meest." Ta tõstis pilgu tuules [illegible] sildi poole. „Kas see siin?"

„Jah, see on Salakaubavedaja Urgas."

„Tore. Mulle meeldivad need lillekorvid. Need on väga ilusad."

Ta tõmbas sõrmedega üle eriliselt värviliste õite, enne kui [illegible] lahti lükkas ja sisse astus, Lettie kannul.

Esimene inimene, kes Lettiele silma jäi, oli Simon. Mees [illegible] kamina juures ja nägi oma tumepruunis seemisnahkses jakis ja [illegible] nide pükstega välja nagu tõeline filmitäht. Tema heledad [illegible] ühele poole silutud ja päikeseprillid kokkusobimatult üles [illegible] lükatud.

„Tere, Lettie," hüüdis ta lehvitades üle rahvast täis pubi. „[illegible] ei suutnud mulle vastu panna."

„Oh, issand," pomises Lettie. Daisy saabumisega oli tal [illegible] õhtul pubi ja Simoniga kohtumist vältida täielikult meelest läinud. [illegible] näoliselt tahtis mees temalt ainult Florence'i kohta teavet saada.

„Kas sa tunned teda?" küsis Daisy, tehes suured silmad.

„Jah, ja palun käitu viisakalt," pomises Lettie teda mehe [illegible] juhtides.

„Mul on väga hea meel, et sa mu kutse vastu võtsid." Simon [illegible] püsti ja suudles Lettiet põsele. „Ja kui ma tohin öelda, siis näed sa [illegible] õhtul väga ilus välja." Ta vaatas uudishimulikult Daisy poole.

„Tere, Simon. See on mu õde, Daisy."

[illegible] Simoni silmad läksid pärani. „Kas sa võtsid oma õe kaasa?" Ta [illegible] kohe oma tasakaalu tagasi. „Kui armas. Te näete välja nagu [illegible]"

[illegible] kahtles selles, sest Daisy oli väikest kasvu ja tumedapäine, [illegible] kui tema oli oma venna Edi sõnul „kiitsakas punapea".

[illegible] ei teadnudki, et su õde on Taevaabajas."

[illegible] alles täna pärastlõunal," siristas Daisy, kõlades hoopis [illegible] kui tavaliselt. „Mõtlesin, et tulen veedan päeva või paar koos [illegible] Ma ei teadnudki, et tal on juba üks sõber seltsiks."

[illegible] flirtis Simoniga? Daisy ei flirtinud kunagi kellegagi. Ta oli [illegible] koos oma ideaalse abikaasa, Jasoniga.

[illegible] ma teile, daamid, midagi juua pakkuda?" Simon tõusis püsti.

[illegible] laimiga viin palun," ütles Daisy.

[illegible] sina, Lettie?"

[illegible] džinn ja toonik."

[illegible] toon ühe džinni toonikuga ning laimiga viina."

[illegible] pagan see veel on?" sisistas Daisy, kui Simon läbi rahvast täis [illegible] baari suundus. „Mina veel arvasin, et sa norutad Taevaabajas ja [illegible] end õnnetuna. Ega tema ometi see kalur ole, kellest sa rääkisid?"

[illegible] on Simon. Tema *ei* ole kalur, vaid hoopis kinnisvaraettevõtja."

[illegible] asi?"

[illegible] kehitas õlgu. „Ma ei tea täpselt, aga ta ostab arendamiseks maad."

[illegible] ta elab siinkandis?"

[illegible] ta elab Londonis."

[illegible] see kõlab küll sobivalt."

[illegible] Daisy silma pilgutas, pidi Lettiel süda pahaks minema. „Kohting" [illegible] ja tema pidevalt vihjeid tegeva õega tõotas keeruliseks kuju-[illegible] Eriti siis, kui mees hakkab teda Allfordide kohta küsitlema.

[illegible] on kõigest sõber. Või, noh, tegelikult ei ole ta sedagi."

[illegible] vist küll nii ei arva." Daisy kummardus üle laua. „Ära ole nii [illegible] valiv, Lettie. Ta näeb hea välja ja sa ütled, et ta elab Londonis, nii [illegible] kodus olles temaga edasi kohtuda. Kus kandis ta elab?"

„Kensingtonis."

„Väga peen." Daisy pani käed vaheliti ja paistis, et see avaldab talle muljet. „Muide, kas ma rääkisin sulle, et Elsa sai eelmisel nädalal [illegible] džuudotestis parima tulemuse?"

Lettie naaldus tooli seljatoele ja kuulas kõike oma noore [illegible] oskustest võitluskunstide vallas. Tal polnud selle vastu midagi armastas oma õetütart ja -poega ning vähemalt oli vestlus nüüd armuelu juurest edasi liikunud.

Daisy oli ikka veel täies hoos, kui Simon nende jookidega tagasi ja mees kuulas teda õlut rüübates tähelepanelikult. Ühel hetkel [illegible] ta Lettie pilgu ja pilgutas silma, enne kui oma jalalabaga mõnd[illegible] säärt hõõrus. Naine tõmbas segaduses olles jala ära. Kas ta tõesti [illegible] dis mehele või oli see ainult kaval võte Allfordide kohta teabe [illegible] seks? Kui nii, siis pidi mees rängalt pettuma, sest seda informatsiooni tal ei olnud.

Õnneks hoidis Daisy vestlust ülal ja Lettie viibis kilomeetrite [illegible] gusel, mõeldes hoopis Dartmoori reisi peale Coreyga, kui [illegible] mõtisklused katkestas.

„Püha müristus." Ta pilk oli suunatud pubi uksele. „Nüüd tuleb [illegible]

Lettie pööras end toolil ringi ja nägi, kuidas rahvas tõmbus [illegible] poole, et läbi lasta Corey, kes lasi kõigepealt pilgul pubis ringi käia, [illegible] kui nende juurde marssis.

„Arvasingi, et sa võid siin olla," ütles ta Simonile, Lettie [illegible] olekut vaevu märgates. Mehe põsed õhetasid tumeda habemejoone kohal.

„Siin pole ju eriti mujale minna, vanapoiss," ütles Simon [illegible] kinkides Coreyle naeratuse, mis ei ulatunud tema silmadeni. „Mida ma sinu heaks teha saan?"

„Sa võid mu vanaemast eemale hoida!" käskis Corey, kelle [illegible] bus pingule.

„Kuidas palun?"

„Sa ründasid teda täna pärastlõunal jälle."

[illegible] See on üsna ränk sõna. Kui aus olla, siis pole mul aimugi, [illegible] ei oli endast välja lähed. Nägin lihtsalt su vanaema postkontoris ja [illegible] temaga veidi."

[illegible] teda jälle Cora maanina müümise asjus ja ütlesid talle, et [illegible] haige, oleks nüüd õige aeg müüa."

[illegible] heitis Lettiele vaenuliku pilgu ja naine tõmbus oma toolil [illegible] ta oli Simonile Florence'i haigusest rääkinud, lootes mehe eda- [illegible] ära hoida, aga paistis, et see oli avaldanud hoopis vastu- [illegible]

[illegible] maha, semu," lausus Simon rahulikult. „Olen kindel, et su [illegible] kuluks raha ära."

[illegible] vanaema ei taha seda maad müüa. Ta on seda sulle juba mitu [illegible] öelnud. Ja ma ei ole kindlasti sinu semu."

[illegible] *sina* ei taha müüa või *sina* ei taha?"

[illegible] kõrgendas häält. „Millele sa vihjad?"

[illegible] millelegi." Simon tõstis käed paluvalt üles. „Naudin siin lihtsalt [illegible] ja tema õega mõnusat jooki ja mulle ei meeldi, kui mind pubis [illegible]takse."

[illegible] täpselt nii, nagu mu vanaemale ei meeldi, kui teda rünnatakse [illegible] kui ta on terve elu elanud. Nii et jäta ta rahule."

[illegible] iganes sa ütled," lausus Simon naeratusega, mida Lettie antud [illegible] tõsiseks ei pidanud.

[illegible] korda kulmu kortsutades läks Corey pubist minema ja koha- [illegible] elanikud vaatasid Simoni, Lettie ning Daisy poole.

[illegible] pagan see veel oli?" pomises Daisy suunurgast, samal ajal, kui [illegible] jõi veel ühe lonksu õlut ja näis, et kogu segadus ei häirinud teda [illegible]

[illegible] Corey üks kohalik kalur, kelle vanaemale kuulub veidi maad."

[illegible] see ongi see kalur, keda sa telefonikõnes mainisid, kui... Issand. [illegible] on ikka kohe nagu Poldarkis, eks ole?"

Daisy neelas oma kolmanda laimiga viina ühe lonksuga alla, kui [illegible] tooli seljatoele laskus ja oma laitmatult puhast särki silus.

„Mul on väga kahju, et pidite seda nägema, daamid. Ma [illegible] härra Allford on pigem mures oma päranduse pärast ja tal [illegible] maaga oma plaanid."

„Või võib-olla ta ei taha, et tema vanaema kogu aeg tülitataks [illegible] on sulle oma vastuse juba andnud," vastas Lettie talle.

Simoni pilk oli hetkeks külm, kuid siis ta naeratas. „Ma [illegible] kogu aeg. Inimestel kulub minu ettepaneku üle järele [illegible] veidi aega, enne kui nad mõistavad, et see on nende jaoks [illegible] edasi liikuda. Nad muudavad meelt."

„Ma rääkisin sulle tema haigusest saladuskatte all."

„Vabandust, Lettie." Mees kummardus ettepoole ja hakkas [illegible] käeselga silitama, enne kui naine käe ära tõmbas. „Ära ole [illegible] pahane. Ma ei tahtnud sind selle kangekaelse kalamehega tülli [illegible] Ta pöördus Daisy poole. „Mida sina arvad? Ma pakkusin [illegible] koormakaupa raha ühe maatüki eest, mida ta nagunii kunagi ei [illegible]

Daisy heitis Lettiele närvilise pilgu. „Ma ei ole kõikide [illegible] kursis, kuid kõlab mõistlikult."

„Täpselt nii. Enam kui mõistlikult. Aga härra Allford on [illegible] vankumatuks." Simon ohkas. „Aga aitab nüüd minu äriasjadest. [illegible] tame nüüd Corey Allfordi raevuhoo ja jätkame oma väga [illegible] õhtuga. Ma ei tea, kuidas teiega on, aga mina veedan küll [illegible] aega."

Kahekümne kolmas peatükk

„Sa oled üks must hobune," ütles Daisy, kui nad enne kümmet [illegible] puidumaja poole tagasi kõndisid. Ta oli kaugelt liiga palju [illegible] ja vaarus kergelt, kui üritas munakivisillutisel kõndida.

[illegible] põlesid juba tuled, aga taevas oli veel piisavalt hele, et [illegible] valgustada. Aiamüüride ja puude varjud langesid muna-[illegible] tänavatele.

„[illegible] mõttes must hobune?"

„[illegible] korraga kahe mehega, kui mina pidasin sind igavaks pai-[illegible]"

„[illegible] sa räägid?" nõudis Lettie, kelle pea valutas ja kes tahtis juba [illegible] minna.

„[illegible] Simonist ja sellest *väga* kaitsvast ning vihasest kala-[illegible]"

„[illegible] Allford pole kindlasti minust huvitatud."

[illegible] ei pruukinud nende Dartmoori reisi ajal tõsi olla. Siis oli ta küll [illegible] mehele meeldivat. Aga nüüd, pärast seda, kui ta oli vanaema [illegible] Simonile välja lobisenud, oli see kindlasti tõsi.

„[illegible]," ütles Daisy pärast mitut laimiga viina joomist ühe lahtise [illegible] komistades. „Sa siis ütled, et Simon *on* huvitatud? Kuigi, kui [illegible], siis tundub kindlasti olevat. Aga nägid sa selle kalamehe nägu, [illegible] pubisse tuli?"

„[illegible], ta paistis Simonit nähes vihane olevat."

„Paistis küll. Väga vihane. Arvasin, et ta sirutab ühel [illegible] musklis käed meist üle ja tõmbab Simoni üle laua." Daisy ei [illegible] sellise väljavaate peale kuigi õnnetu olevat. „Aga esimesena [illegible] sind, enne kui ta Simoni peale kulmu kortsutama hakkas, ja [illegible] muutus. Ta nägi välja..." Daisy mõtles hetke, kui läbi ööõhu [illegible] kaljut peksvate lainete summutatud müha, „... rabatud. Nagu [illegible] ta oodanud, et sa koos Simoniga seal oled. Tegelikult lausa [illegible]

Lettie raputas pead. „Sa kujutasid seda ette."

„Ma tean, mida ma nägin! Nii et, kui hästi sa tunned seda [illegible] näeks põlvpükstes ja kolmnurkse kaabuga lihtsalt suurepärane [illegible] Tal on kena tagumik ka."

Daisy oli *väga* purjus. Lettie võttis õel käe alt kinni, et teda [illegible] „Ma rääkisin tema vanaemaga, Florence'iga, selle Corneliuse [illegible] lesse Iris peaaegu kaheksakümmend aastat tagasi armunud oli."

„Ütle seda uuesti?"

„Ma olen sulle kõike seda juba rääkinud."

„Räägi uuesti."

Nii Lettie väga aeglaselt tegigi ja Daisy mõtles hetke, enne kui [illegible] raputas. „Ei, ma ei saa sellest ikka veel aru."

„Pole tähtis."

„Kas ta tegeleb ainult selle kalapüügi värgiga?"

„Ma ei tea, millega ta veel tegeleb, peale selle, et on [illegible] merepäästja."

Daisy jäi seisma ja ajas käed laiali. „Oh jumal. See mees on veel [illegible] gelane ka. Kangelane, kes kannab seda seksikat kollast kummiülik[illegible] Hästi tehtud, õeke. Kuigi ma loodan, et sa pole talle valelootusi [illegible] mitte siis, kui sa varsti Londonisse tagasi tuled. Simon on kaugelt [illegible] mõistlikum valik."

Lettie ohkas. Tegelikult ei tundnud õde teda üldse. „Ma ei [illegible] mestele valelootusi. Ma ei tee selliseid asju. Nagunii ma ei usu, [illegible] hetkel Corey lemmikinimene oleksin, mitte nüüd, kui ta arvab, [illegible] olen Simoniga tema vanaemast rääkinud."

[illegible] millest rääkinud?"

[illegible] asutas end munakividele maha istuma, kuid Lettie haaras [illegible] kinni ja sundis kaljuraja poole astuma. „Ära pane tähele. Ma [illegible] saama."

[illegible] ju varsti Londonisse tagasi, eks ole, Letts?"

[illegible] Lettie ei vastanud, vedas Daisy ninaga. Nad olid kaljuraja jala- [illegible] ja tema hääl värises, kui ta lisas: „Sul veab palju rohkem [illegible]

[illegible] sa ometi räägid?"

[illegible] sinust. Et sa oled üks igavene õnneseen."

[illegible] purjus ta oli? Lettie haaras Daisy käest tugevamini kinni ja asus [illegible] rajast pooleldi üles vedama.

[illegible] ole sinust õnnelikum, nii et pea suu."

[illegible] küll. Sa päriselt, ausalt, tõesti oled. Või kaks meest! Ah."

[illegible] on Jason."

[illegible] tean. Armas, usaldusväärne Jason. Ema ütleb, et ta on täpselt [illegible]

[illegible] lõpetas tihkumise ja hakkas valjusti nutma.

[illegible] nüüd," ütles Lettie, patsutades kohmetult õe õlga. „Tule... õeke. [illegible] lihtsalt pärast väsitavat päeva liiga palju joonud."

[illegible] kavatsen ta maha jätta," ütles Daisy nii järsku peatudes, et Lettie [illegible] peaaegu libisenud ja kukkunud.

[illegible] maha jätta?"

[illegible] loomulikult."

[illegible], supermees Jasoni, selle Jasoni, kes oli „maailma parim abi- [illegible]? Lettie suutis vaevu oma kõrvu uskuda.

[illegible] sa peaksid kavatsema teda maha jätta? Kas tal on keegi teine?"

[illegible] lõpetas nutmise ja vaatas Lettiele otsa. „Armulugu? Oled sa [illegible] Miks peaks Jason endale kellegi teise leidma? Kas sa arvad, et lei- [illegible] Kas ta petab mind?"

[illegible], muidugi mitte. Ta ei teeks seda. Ma lihtsalt arvasin, sest sa ise [illegible], et tahad ta maha jätta."

„Tahangi."

„Miks?"

„Sest mu elu on mõttetu."

„Sinu täiuslik elu?" Lettie hakkas naerma, aga peatus, kui nägi hukkamõistvat nägu. „Sa teed nalja, eks? Sa räägid mulle kogu aeg imeline ja täiuslik su abielu on."

„Ma valetan," tunnistas Daisy otse. „See pole üldse lõbus. Ega on see igav. Ma kas töötan, teen kodutöid või vaatan laste järele."

„Sul on ilus maja," ütles Lettie meeleheitlikult.

„See on ainult sellepärast ilus, et ma olen oma käed selle kallal töötanud."

„Sa oled oma... kodu üle üsna uhke." Lettie krimpsutas nägu. „Kas olla teed sa rohkem kodutöid, kui tarvis oleks?"

Daisy vaatas oma õde, nagu oleks too mõistuse kaotanud. „Või üle uhke? Mul on standardid, Lettie. Muud midagi. Standardid. Kas tead, millega mu armas abikaasa mind eelmisel kuul sünnipäeva üllatas?" Ta jätkas, andmata Lettiele võimalust vastata. „Aurumopp."

„Sa ütlesid, et ta ostis sulle spaaõhtu."

„Ma... ei rääkinud täit tõtt. Selle ostsin ma endale allahindlusega internetist ise."

„Mopp ei ole just kõige romantilisem kingitus, aga Jason on vist praktiline mees. Sellepärast sa teda ju armastadki."

„Ta on igav," ulgus Daisy.

„Aga sa oled mulle alati öelnud, et elu võibki igav olla ja rohkem pole mõtet tahtagi."

„Oled sa päris kindel, et ma seda ütlesin? Ma arvasin, et kindlasti usaldusväärsus ongi see, mida ma elult tahan, aga enam pole ma selle nii kindel. Ma tahan, et mul oleks ka korraga kaks meest nagu sinul."

Daisy nuuskas valjusti taskurätikusse nina, nii kaua, kui Lettie mõtles, mida edasi teha. Ta polnud kunagi varem õde sellisena näinud.

„Ja siis," neelatas Daisy, „kaod sina ka veel ära ja saboteerid mu ülejäänud väljaskäike."

ei saaks lapsi hoidma kutsuda?"

natuke, aga ausalt öeldes ei tundu ta eriti innukas. Ma arvan, meeldi talle eriti."

oled sa juba naeruväärne. Sina oled ju see täiuslik tütar, küll." Ta mossitas ja lükkas sõrmedega läbi juuste. „Kui mina laps, mida ma muidugi end olevat ei väida, milline laps siis

ja planeerimata laps."

Daisy noogutas. „Veider oled sa küll, aga ma kadestan endi-

Lettie naeris. „Sa oled minu peale kade? Kas sa teed nalja?"

on oma tuba, palju vaba aega ja sinu töö ei seisne kuulamises, teised inimesed lõputult oma probleemidest vatravad."

ei mõelnud mitte esimest korda, kas Daisy tegelikult ikka sobis

aurumopp, Lettie." Daisy haaras ta õlgadest ja hoidis kõvasti kinni. aurumopp. See on sedasorti kingitus, mille isa teeks emale, juba tõeliselt vana ja end käest lasknud. Ma hakkan oma emaks

hakkas uuesti nuuksuma, kui Lettie tal kaenla alt kinni võttis rada mööda ülespoole vedas. Taevas hakkas muutuma hallist Varsti on liiga pime, et näha, kuhu nad astuvad, ja lainemüha aina valjemaks.

sisenes Triivpuidumajja võtmega, mille Rosie oli talle andnud. kiire tervituse Rosiele, kes istus televiisori ees, ja peaaegu lükDaisy trepist üles tema tuppa. Öökapil seisev *art deco* lamp oli juba pandud ja heitis toale merevaigukarva kuma.

arvad, et ma olen purjus, Letts," lällutas Daisy, langedes näoli

tean seda," vastas Lettie, võttes Daisy kingad jalast, enne kui ta teki ümber mässis. „Sa oled täis kui tinavile."

„Ma armastan sind, Letts. Väga." Daisy kergitas pead,
sellel voodile tagasi langeda. „Isver, see tuba käib muudkui
„Peaksid parem magama, Daisy. Me võime hommikul rääkida."
Lettie valas öökapil olevast karahvinist klaasi vett ja jättis
ulatusse, enne kui magamistoa ukse enda järel vaikselt sulges.
pööningule, seadis end magamaminekuks valmis ja puges
Aken oli lahti ja ta kuulis lainete uinutavat müha.

Milline õhtu! Katastroofiline „kohting" Simoniga ja
kes igasugust jama suust välja ajas. Või võib-olla oli
tõe valla päästnud ja tema elu ei olnudki nii ideaalne,
väitnud.

Lettie muretses õe pärast, kuid tema mõtted rändasid
ja selle juurde, mida mees temast arvas, kuna ta oli rääkinud
nile vanaema halvast tervisest. Ta oli tahtnud meest ainult
eemal hoida, aga see äratas Coreys uuesti kahtlused, et nad
niga mestis, eriti, kuna ta oli nad pubist koos leidnud.

Mees oli olnud väga vihane, kui ta seal reisis, käed rusikas
dad juuksed silmile langemas. Vihane ja – Daisyl oli õigus

Taevaabajasse tulek paistis olevat asjad ainult hullemaks teinud.
võtme saladus oli endiselt lahendamata, ta oli Corey endast välja
ja Daisy oli nagu selgest taevast välja ilmunud ning ei käitunud
enda moodi. Ta oli vähemalt Estheri üles leidnud, aga Claude'i
osalemine polnud ilmselt nagunii midagi muud kui alateadlik
panu hajutamine, et mitte endale uut tööd otsida ja elu korda

Lettie krimpsutas nägu, et mitte nutma hakata, kuid oli
Pisarad tilkusid mööda ta põski alla padjale, kuni ta magama jäi.

Kahekümne neljas peatükk

Kui Lettie järgmisel hommikul kööki läks, kössitas Daisy teetassi
kohal.

„Tere hommikust. Ma ei lootnud sind nii vara üleval näha."

„Oleksin hea meelega kauem maganud, aga need suured linnud tee-
vad koidikul nii valju häält ja siin on nii ere valgus. See on naeru-
väärne."

Daisy toetas pea kätele ja hingas sisse tassist tõusvat auru.

„Need suured linnud on kajakad. Kuidas su pea on?"

„Täiesti korras, tänan küsimast. Aga sul endal?"

„Korras, aga ma ei joonud eile õhtul nii palju kui sina."

„Ma ei joonud palju," pomises Daisy, võpatades, kui tema kõrval laual
telefon helises. Ta heitis sellele pilgu, enne kui kõnest keeldus.

„Kes helistas?"

„Jim. Räägin temaga hiljem."

Lettie tegi endale tassi teed ja istus Daisy vastu suure tammepuust
laua taha. Ta oli samuti vara ärganud ja lesinud voodis, mõeldes eelmise
õhtu sündmustele.

„Kas sa täna hommikul Rosiet näinud?" küsis ta.

„Korraks. Ta läks oma poiss-sõbraga kohtuma – Lucas, Leo, keegi
selline oli."

„Liam."

„Seesama. Tuleb välja, et ta on kohalik talunik. Rosie ütles, et
endale hommikusööki võtaksime. Külmkapis on igasuguseid
soojakapis ka. Ta pakkus, et valmistab meile täieliku Inglise
söögi, aga..." Daisy vaikis ja neelatas. „Aga ausalt öeldes polnud
Seega ütlesin talle, et me saame ise hakkama ja ta võib välja
on väga usaldav, et meid omapead siia jätab."

„Peadki vist olema, kui võõraid inimesi oma koju lubad. Peaks
näe me varaste moodi välja ja tal on mu aadress olemas, kui
peaks kaotsi minema."

„Ha-ha." Daisy üritas naerda, kuid sulges selle asemel hoopis
ja neelatas. Ta nägu oli tuvihallide kappidega peaaegu ühte värvi.

„Arvan, et sa peaksid minema ja uuesti pikali heitma."

„Kohe lähen."

Lettie jälgis teda hetke teed rüübates, enne kui ütles: „Mul
meel, et sa otsustasid mind eile õhtul usaldada."

„Sind usaldada? Mida sa silmas pead?"

„Seda, mida sa pubist Triivpuidumajja tagasi tulles rääkisid,"
jõllitas Lettiele üle oma puutumata teetassi ähmaselt otsa. „Kui
mööda kaljurada üles tulime."

„Ma ei tea, millest sa räägid."

„Sa pajatasid mulle veidi oma elust, abielust ja tunnetest."

„Tõesti või? See ei kõla üldse minu moodi."

„Sa olid natuke purjus. Kas sa tahad öelda, et ei mäleta sellest
midagi?"

„Täielik mälulünk."

Lettie vaatas Daisyle otsa, kuid õde ei pilgutanud silmagi.

„Kuidas soovid, Daisy, aga ma tahan lihtsalt öelda, et sellest
midagi, kui su elu pole päris ideaalne. Mitte kellegi elu ei ole. Igaüks
elus tuleb jamasid ette."

„Sinu puhul on see küll tõsi, kuigi sinu kaks kosilast avaldasid
eile õhtul muljet."

Daisy! Sa kasutad solvanguid, et mind enda teemadelt
ohtida. Ma ei pruugi ju sinu moodi elustiilinõustajaks õppida,
mina saan sellest aru."

Korraks paistis, nagu oleks see Daisyle muljet avaldanud,
ta end aeglaselt jalule ajas. „Pean nüüd tõesti tagasi magama
Mis plaanid sul tänaseks on?"

oli sel hommikul voodis lamades otsusele jõudnud. Polnud
mõtet oma tööd pooleli jätta, eriti, kui see tähendas ühele üksi-
mehele nii palju. „Mõtlesin uurida, kas siit läheb buss Shel-
küla."

Kas seal on midagi head?"

ei ainugi, aga seal elab keegi, kellega ma tahan minevikust rää-

ohkas raskelt. „Lõpeta see nuuskimine, Lettie! Iris on surnud,
tundub, et just tema on sinu viimase aja kummalise käitumise
Kindlasti muudab kaotus inimesi. Kas sa võtad selle võtme
kaelast ära ka?"

Tõenäoliselt." Lettie lükkas võtme kaitsvalt T-särgi kaelusest sisse.
on ilus ja nii tunnen ma Irise lähedust."

on ebaterve kiindumus surnutesse," pomises Daisy.

Tõelegi," ütles Lettie, kellele Daisy libapsühholoogia haiget tegi,
ma Irise pärast sinna kellegagi kohtuma. Osutan hoopis ühele
sõbrale teene."

sõbrale?"

kohalikule mehele, kelle nimi on Claude."

üks mees? Sa oled äkki täitmatuks muutunud!" hüüatas Daisy,
kui enda tekitatud lärmi peale nägu krimpsutas.

naeris mõtte peale, nagu oleks ta äkki mingisugune saatuslik
„Claude on seitsmekümnendates eluaastates ja palus kellegi leid-
minu abi ning ma lubasin teda aidata."

pead ennast viimasel ajal tõesti Sherlock Holmesiks. Millal sa
jõuad?"

„Sõltub bussidest. Loodetavasti lõunasöögiks."

Daisy hakkas kergelt õõtsuma. „Sõidutaksin su sinna, ainult

„... ainult sa pead voodisse tagasi minema. Kõik on hästi."

„Võta minu auto. Täna on pühapäev, nii et kes teab, kas

sõidavadki." Ta kummardus ettepoole ja lükkas oma käekoti

„Võtmed on seal sees ja sa oled kindlustatud."

See oli tõsi. Daisy ja Jason olid oma kindlustusele tema

et ta saaks lapsi nende peale tunde toimuvatest klubidest ja

vahetuse üritustelt koju sõidutada.

„Aitäh. See on kiirem kui busside ootamine."

Daisy noogutas ja kõndis ukse juurde. Äkki jäi ta seisma ja

Lettie poole: „Sa ju tead, et ma armastan Jasonit."

„Tean seda ja tema armastab sind ka, isegi kui ta ei ole

romantilisem mees."

„Mhmh." Daisy sulges väga vaikselt enda järel ukse ja

kuidas ta trepist üles läks.

Kahekümne viies peatükk

Fordil, väikesel sisemaa külal, mida poolitas tiheda liiklu-
maantee, puudus Taevaabaja ilu, kuid seal oli palju võluvaid
kivimaju.

Lodge'i vanadekodul puudus kahjuks igasugune võlu. Moodne
ruseline maja, mida ümbritsesid mõlemast küljest tavali-
damajad, asus tiheda liiklusega maanteest veidi eemal. Läikiva
ukega kompleksi ees oli armetu muru ja kaks ringikujulist lille-

Lettie otsis uksekellade nimekirjast Kenvale'i nime, helistas õiget
ja jäi ootama. Mida Claude tema siinolekust arvaks? Ta oli Estheri
seni vaikinud, juhuks kui kohtumine hästi ei lähe.

küsis robothääl läbi valjuhääldi. „Saan ma teid aidata?"

See on proua Kenvale? Minu nimi on Lettie Starcross. Sain
et te võtate mind hea meelega vastu."

Oodake üks hetk. Esimene korrus."

Valjuhääldi ragises, kui see välja lülitati, ja sellele järgnes vali sumin.
ks avanes ja Lettie astus maitsetusse vestibüüli. Sinise vaibaga
ruumi nurgas, lifti kõrval seisis närtsinud toataim. Kogu ala nägi
välja. Vestibüülist viisid uksed arvatavasti korteritesse ja ühele
kinnitatud lamineeritud silt, millele oli kirjutatud *Kontor*.

Lettis läks trepist esimesele korrusele, mis lõhnas kõrbenud kapsa ja
sellaki järele.

Üks õbluke naine, kelle valged juuksed olid krunni tõmmatud, [illegible] teda oma korteri avatud uksel. Ta libistas sõrmedega mööda [illegible] olevat pärlikeed. Naine oli laitmatult riietunud roosa- ja hall[illegible] kleiti ning tema õlgade ümber oli kreemikas kampsun. Tema [illegible] olid pärlkõrvarõngad ja Lettiel käis peast läbi, et proua Kenvale [illegible] ainult tema auks niimoodi riidesse pannud.

„Tere. Mina olen Lettie Starcross."

„Mina olen Esther Kenvale ja ma usun, et te tahtsite mind [illegible] tegi kerge pausi, enne kui aeglaselt ringi pöördus. „Järgnege mulle."

Ta läks käimisraami tuge kasutades korterisse tagasi.

„Puus jukerdab," ütles ta üle õla, enne kui Lettie väikesesse, [illegible] paistelisse salongi juhatas. Televiisoris mängis valjusti kokandus[illegible] Ester sirutas käe raami külge kinnitatud kotti ja kasutas kaugjuht[illegible] pulti teleri helitugevuse vähendamiseks.

Väikesele rõdule viiv klaasitud uks oli lahti ja Lettie nägi [illegible] kruusateede ning suurte lillepottidega ühisaeda. Kõikjal oli puid[illegible] meid, millest ühel istus vanem mees, kes näis magavat.

„See on Gordon," ütles Esther Lettie pilku jälgides. „Ta jääb [illegible] pealt magama. See võib üsna ärevile ajada, kui sa arvad, et ta on [illegible] aga ma julgen arvata, et ta elab veel meid kõiki üle. Võtke istet[illegible] korralikult selgitada, miks te siin olete. Mulle öeldi, et see on [illegible] seotud... Claude'iga." Naine kõhkles. „Ega *tema* ometi surnud ole[illegible]

„Ei, üldsegi mitte," kinnitas Lettie talle, rõõmustades, et Esther [illegible] valmis kohe asja kallale asuma. Pärast Florence'i vastumeelsust [illegible] rääkida oli see üsna värskendav. „Claude on vägagi elus."

„Selge." Esther seisis hetke raami najal. Siis ta naeratas. „Kui [illegible] kombed on? Kas tohin teile tassi teed pakkuda? Mul on küpsiseid."

„Aitäh, see oleks väga kena."

„Kas te sõitsite Taevaabajast autoga siia?"

„Seda ma tegin."

„Ongi hea. Bussid ei käi just eriti tihti. Palun istuge, kuni ma [illegible] teed toon."

[illegible] abi vaja?"

[illegible] saan ise hakkama."

[illegible] seda, kui Esther oli jalgu lohistades kööki läinud, vaatas Let[illegible] ringi. See oli hubane, kuid siin oli väikese toa kohta liiga palju [illegible] Lillelise tapeediga seinu katsid meremaalid ja iga vaba pind oli [illegible] fotode või kujukestega. Kaminasimsil oli aukohal suur kulla-

[illegible] kõrval diivanilaual oleval raamitud fotol oli keskealine paar [illegible] poisiga. Naine oli ilmselgelt Esther, kuigi veidi vanem [illegible] Claude'i pildil. Selle kõrval oli uuem foto ühest teisest kesk[illegible] paarist, kelle selja taga seisid kaks noort täiskasvanut.

[illegible] kostis rataste veeremist ja Esther tuli tagasi, lükates käru, [illegible] peal oli teekann, kaks tassi ja taldrik šokolaadi-digestiivküpsis-

[illegible] te valaksite teed?"

Esther seadis end toolil sisse ja ootas, kuni Lettie tee välja valas, ühe [illegible] talle ulatas ja teise endale võttis.

„Nii, milles siis asi on?" Ta asetas tassi ja alustassi ettevaatlikult enda [illegible] olevale väikesele lauakesele.

„Olen siin Claude'i nimel. Loodan, et sellest pole midagi, et ma teid [illegible] tuiin, aga ta palus, et ma prooviksin teid üles otsida."

Esther uuris oma süles olevaid käsi ja tema sõrmed läksid kondises [illegible] eredalt särava abielusõrmuse juurde.

„Kui palus? Miks ta peaks midagi sellist tegema?"

„Ema on alati huvitanud, mis juhtus pärast seda, kui te Devonist [illegible] ja põhja poole elama läksite. Ta ei teadnud, et te olete siiakanti [illegible] tulnud."

„Ausõnapärast, et ma ei öelnud seda talle." Ta vangutas pead. „Vaban[illegible] kui ma järsk olen, aga ma tegin juba ammu oma valiku. Ma eeldan, [illegible] lähedased, kui ta teile meie sõprusest rääkis, preili Starcross?"

„Palun kutsuge mind Lettieks ja ei, mina ja Claude pole sugugi lähe[illegible] Ma tutvusin temaga alles hiljuti, aga..." Lettie jäi vait. Kuidas ta

ütleb, et oli sellele alles äsja kohatud pahurale ja veidi imelikule [illegible] kaasa tundma hakanud? „Ta on mulle vist meeldima hakanud."

„Seda ta oskab," lausus Esther tasa. „See on üsna piinlik. Ma [illegible] et ta on mu unustanud. Kas ta teab, et ma siin olen?"

„Ei. Ma pole talle veel öelnud. Mõtlesin, et räägin teiega [illegible] vahel."

„See oli teist väga lahke." Esther sulges hetkeks silmad ja [illegible] vastu tooli seljatuge. Siis ajas ta end sirgu. „Kas Claude [illegible] meist?"

Lettie heitis pilgu kaminasimsil silmatorkavale kohale [illegible] tile. Claude oli öelnud, et Esther oli usklik ja tal oli nende [illegible] häbi, kuigi kõik oli olnud väga vooruslik. „Ta ei rääkinud mulle [illegible] midagi," vastas ta naisele, „aga ma tean, et ta pole teid kunagi [illegible] nud."

Esther vangutas kergelt pead ja vaatas aknast välja.

„Kas ta abiellus? Kas tal lapsi on?"

„Ei, ta ei abiellunud kunagi ja minu teada pole tal ühtki last. [illegible] endiselt Taevaabaja kaipealsel Vähimõrra talus."

„Kas üksinda?" Kui Lettie noogutas, pomises Esther: „Ikka [illegible] Oh, Claude."

Äkki kattis ta näo kätega ja Lettie hakkas kahetsema, et oli [illegible] tulnud. Miks ta end üldse sellesse segas? Ta sekkus teiste inimeste [illegible] täpselt nagu Daisy ja ema kogu aeg tegid.

„Mul on kahju, et ma teid endast välja viisin. Võib-olla [illegible] pidanud tulema. Peaksin teid rahule jätma."

„Ei, palun ärge minge. Mul on hea meel, et te siin olete. Olen [illegible] mõelnud Claude'ile ja sellele, mis temast sai. Olen lihtsalt [illegible] teadmisest, et ta püüab mind leida."

Lettie vajus toolile tagasi. „Kui kaua te olete siin elanud?"

„Mitte väga kaua. Tulime abikaasa Terryga kolme aasta eest [illegible] nisse tagasi. Siis ta suri ja meie poeg elab Londonis ja, noh, mina [illegible] siia kolima, et ma üksi ei oleks." Ta naeratas nukralt. „Mõtlesin [illegible]

[illegible] kolimisele, et poja lähedal olla, aga südames olen ma alati olnud [illegible] üldruk ja mul on hea meel siin tagasi olla. Mulle meeldib mere [illegible]"

[illegible] tundus oma otsusega rahul olevat ja Lettie mõistis, miks. Ta [illegible] ollatunud, kuidas teda oli viimastel päevadel mere poole tõm- [illegible] isegi, kui ta kartis sinna sisse minna.

„[illegible] te elate ka Taevaabajas?" küsis Esther oma jahtuvale teele tähele- [illegible] pööramata.

„[illegible] lihtsalt külastan seda. Elan Londonis ja olen Devonis puhkusel."

„[illegible] te olete külasse juba armunud?"

[illegible] naeratas. „Veidi vist küll."

„[illegible] on ilus kohake, õigemini oli. Kujutan ette, et oleksin võinud too- [illegible] sinna elama jääda, kui asjaolud oleksid teistsugused olnud. Ma [illegible] pärast Devonisse tagasitulekut seal käinud."

„[illegible] on endiselt väga ilus ja ilmselt üsna samasugune nagu siis, kui [illegible] viimati nägite." Lettie pani puutumata tassi teega lauale ja võt- [illegible] talle lähima foto. „Kas see on teie poeg?"

„[illegible] koos oma lastega. Ma ei näe lapselapsi kuigi tihti, aga vahel nad [illegible] mulle."

„[illegible] on kindlasti tore," ütles Lettie, mõeldes, kui erinevaks oli kuju- [illegible] Estheri elu koos perega Claude'i omast.

„[illegible] on tore rääkida, aga pean tunnistama, et tunnen end vahel [illegible] üksikuna. Teised elanikud hoiavad rohkem omaette, ja kuigi see [illegible] kes meil kõigil silma peal hoiab, joob minuga vahel tassikese [illegible] jälgib ta ka teisi koduhooldusasutusi, nii et tal on selleks harva [illegible]" Esther ohkas tasa. „Ärge pange mind tähele, preili Starcross. Ma [illegible] alati nii... elust väsinud olnud. Sel ajal, kui Claude mind tundis, [illegible] ma hoopis teistsugune. Aga meie elu on meie valikute tulemus [illegible] tagantjärele mõeldes ei teinud ma alati tarku valikuid. Eelistasin [illegible] tunnet armastusele ja mõistust südamele, aga nii see juba kord [illegible] Ta pööras peopesad taeva poole. „Nüüd on juba hilja midagi muuta [illegible] minevikku kahetseda. Mul on poeg, keda ma armastan, ja imeli-

sed lapselapsed, kelleta ma elu ette ei kujuta. Öelge mulle, [illegible] Claude'i tunnete?"

„Uurin oma vanatädi Irise elu, kes Taevaabajas üles kasvas, ja [illegible] on mulle abiks olnud."

„Kas teie vanatädi elab veel?"

„Kahjuks mitte. Ta suri mõned nädalad tagasi."

„Seda on väga kahju kuulda. Kas tal lapsi oli?"

„Ei, ta ei abiellunud kunagi."

„Siis ma kujutan ette, et teie olite talle tütre eest."

„Võib-olla lapselapse," sõnas Lettie, saades sellest mõttest [illegible]

„Kas te olete tema elu kohta palju teada saanud?"

„Kahjuks ainult kurbi asju. Ta oli armunud ühte kohalikku [illegible] kes hukkus Teises maailmasõjas."

„See *on* tõesti kurb. Armuloo lõpp on alati masendav." Esther [illegible] sügavalt sisse. „Mida te kavatsete teha nüüd, kus olete mu üles [illegible] Lettie? Kas Claude tahaks mind näha?"

„Minu arvates küll."

Esther vaatas mõnd aega kaugusesse, kui televiisorist kostis [illegible] muusikat ja sellele järgnes reklaam. Siis pöördus ta Lettie poole.

„Mul on hea meel, et te mind üles otsisite. Teiega oli meeldiv [illegible] telda. Oli tore Claude'ist kuulda, aga ma ei ole enam see [illegible] kes siis, kui Claude mind tundis. Ma kardan, et valmistaksin talle [illegible] pettumuse."

„Ka Claude on muutunud," kinnitas Lettie, kuigi järele mõeldes [illegible] nud ta selles üldse kindel. Mehe vanamoodne maja koos selle [illegible] asuva arhiiviga pani naise mõtlema, et tegelikult polnud Claude [illegible] kümnetega üldse muutunud.

Kuid Esther noogutas. „Olen kindel, et on." Ta tegi hetkeks [illegible] nagu kaaludes, mida edasi teha. Arvan siiski, et parem on [illegible] praegune olukord. Mis kasu sellest oleks, kui me kahekesi vanu [illegible] meenutaksime?"

„Võib-olla sõprus?"

[illegible] sinised silmad särasid, kui ta naeratas. „Me alustasimegi sõp[illegible] Heade sõpradena, aga pidasin oma abielutõotusi väga tähtsa[illegible] Ma abikaasa Terry on nüüd surnud, aga ma ei näe Claude'iga koh[illegible] enam mingit mõtet. Ma siiski palvetan tema eest."

[illegible] tabas kurbuselaine. Tundus, et Claude jääb endiselt üksi. „Kas [illegible] veenda teid kuidagi meelt muutma?"

[illegible], et mitte. Minu vanuses pole enam mõtet minevikku üles [illegible]. Mul on väga kahju, et pidite ilmaasjata siia tulema. Olek[illegible], kui te ei ütleks Claude'ile, kus ma olen. Võite talle öelda, et [illegible] mind üles ja ma soovin talle head, aga see on kõik."

[illegible] tundis kiusatust veel Claude'i eest kosta, aga ta tundis vaevu [illegible], naisest rääkimata, ja polnud tema ülesanne veenda Estherit [illegible] midagi, mida ta selgelt teha ei tahtnud.

[illegible]," ütles ta naisele. „Kui te seda tahate."

[illegible] küll ja te tundute olevat seda tüüpi naine, kes mu soove ka [illegible] Claude tegi teid valides hea valiku ja ma tean, et ka Claude aus[illegible] soove. Ta oli alati aumees." Esther sulges silmad ja nõjatus taha[illegible] Läbi akna tuppa paistev päike rõhutas kortse tema näol. „Vaban[illegible] aga tunnen end üsna väsinuna."

[illegible] ma jätan teid rahule ja tänan teid väga, et te mind vastu võtsite."

[illegible] oli meeldiv kohtuda, Lettie Starcross."

[illegible] tõusis püsti, valmis lahkuma, kuid mõte sellest, kuidas ta ütleb [illegible]'ile, et naine, keda ta oli nii palju aastaid armastanud, jääbki [illegible], pani ta kahtlema. Ta torkas käe kotti ja võttis sealt väikese [illegible] ning pastaka. „Ma kirjutan siia oma telefoninumbri ja palun [illegible] mulle, kui peaksite meelt muutma."

[illegible] avas silmad ja vaatas, kuidas Lettie numbri paberile kritseldas [illegible] diivanilauale asetas.

[illegible] veel paar päeva Taevaabajas."

[illegible]," lausus Esther, kui Lettie ukse juurde jõudis. „Püüa teha elus [illegible], mis sind õnnelikuks teeb."

[illegible] väga hea nõuandena."

„Seda see ongi, kuigi kahjuks ei võtnud ma ise seda alati [illegible]. Andke Claude'ile edasi minu parimad soovid ja palun öelge [illegible], et ka mina ei unustanud teda kunagi. Tuletasin teda aastate jooksul [illegible] meelde."

„Ütlen talle. Ma luban."

Lettie pilgutas kiiresti silmi, et pisaraid tagasi hoida, kui ta [illegible] korterist lahkus.

Kahekümne kuues peatükk

Viis minutit hiljem istus Lettie juba Daisy autos ja hingas sisse armatuurlaua külge kleebitud õhuvärskendajast tulevat sidruni-[illegible]. Shelton Ford jäi tahavaatepeeglisse, kui ta ranniku poole sõitis. Ta ei andnud Claude'ile uudise teatamist, kuid tundis seletamatut [illegible] külasse naasta. Selles kohas oli miski, mis teda sinna tõmbas – [illegible] rahu ja vaikus, mida ta rahvarohkes Londonis ei tundnud. See [illegible] pidanud talle kunagi sobinud.

Järsku lubas ta endal kujutleda, et elab külas ja täidab oma unistuse [illegible]pingutest. Maaelu rahustaks teda palju rohkem kui linnaelu ja [illegible] kerge end selles maalilises Devoni osas õnnelikuna kujutleda.

Ta peatas korraks auto ja, kuigi ta teadis, et see oli mõttetu, [illegible] ta sealkandis toimuvaid osaajaga ajalookursusi. Ta leidis mõned [illegible]kohad, aga tal oleks ikkagi vaja raha õpingute eest tasumiseks ja [illegible] ülalpidamiseks. See oli kõigest õhuloss, aga ometi... *Püüa teha elus [illegible] mis sind õnnelikuks teeb.* Estheri sõnad kõlasid tema peas nagu [illegible]petisignaal, kui ta telefoni käest ära pani ja sõitu jätkas. Estheri, [illegible] ise oli eelistanud kohusetunnet armastusele ja mõistust südamele.

Kui ta Taevaaabaja piirile jõudis, peatas ta auto ja jalutas teest eemale [illegible]sse parki. Lillepeenardes, mis ulatusid läbi pargi nii kaugele, kui [illegible] silm ulatus, kasvasid värvikirevad daaliad, sulgnelgid ja tokk-[illegible]. Ta tundis mere lõhna, nii et see ei saanud kaugel olla, ja raskes [illegible]õhus laperdasid liblikad.

Kõik armusid oma puhkusekohta ja unistasid päriselt sinna kolimisest. Lettie teadis, et oli elav klišee, et sama tundis. Kas mitte polnud, tahtnud kohe pärast Prantsusmaa losside, Itaalia Kreeka saarte külastamist kolima hakata? Need pakkusid uut algust.

Kuid Taevaabaja küla oli teistsugune. Ta võis siin elada tal oli selle kohaga perekondlik side, mis tekitas temas mingil tunde, nagu kuuluks ta juba siia. Tõenäoliselt tuleks Iris teda tama, et ta polnud Corneliuse kirja tähendust välja uurinud, tundis vaistlikult, et vanatädil oleks hea meel, et tema siin külas elab.

Kuigi ilus, oli see siiski kõigest unistus. Lettiel ei pruukinud tööd olla, aga tal oli Londonis pere, kes teda vajas ja kelle pidi tagasi minema. Nagunii oleks mõnel kohalikul elanikul meel, kui ta ära läheks.

Auto juurde tagasi minnes püüdis ta mitte mõelda Corey näost. Mehe maja juurde viivast teeotsast mööda sõites viga sisse astuda ja selgitada, miks ta oli Simonile Florence'i tervisest rääkinud. Mis mõtet sel oli, kui ta on siit nagunii kaugel?

Ja mis mõtet oli Claude'i südame uuesti murdmisel. järgmine ülesanne, mida ta kartis, kuid mis oli vaja ära teha. Estheri otsimise tema hooleks usaldanud ja eeldas, et naine tõtt.

Lettie parkis auto kai lähedale ja kõndis ülejäänud tee Claude'i Osa temast lootis, et meest pole kodus, kuid mõni sekund pärast koputamist tõmmati välisuks lahti.

„Oletegi tagasi!" Claude, kes kandis halli T-särki mingite mis tundus olevat ketšup, astus kõrvale, et Lettie saaks „Kas teil uudiseid on?" küsis ta kannatamatult.

rastas Lettie, kelle süda valutas, kui ta nägi mehe silmis lootust „On küll, kuid kahjuks pole kõik uudised head."

Mees kummardus ja paitas Busteri pead. „Noh, tulge parem räägige kõik ära."

järgnes talle elutuppa ja istus diivanile, mis oli jälle koera- kaetud. Claude istus tema vastu, akna kõrval olevale kõva mollile, käed süles.

ülesite, et mitte *kõik* uudised pole head, nii et teil peab olema midagi positiivset öelda."

udis on see, et ma leidsin Estheri üles."

langetas hetkeks pea, nagu palvetaks.

nüüd lesk ja elab jälle Devonis."

ta elab jälle siinkandis?" Claude tõstis pea. „Kas ta on terve?"

näeb igati terve välja."

ta nägite teda?"

lausus Lettie, tundes end kohutavalt. Tema oli näinud Est- naist, keda mees, kes teda armastas, enam kunagi ei näe.

„See on suurepärane," ütles mees ja tema hall nägu lõi särama. „Ja kas ta saatis mind?"

Lettie oleks tahtnud mehe hääles oleva igatsuse pärast nutta. „Mui- ta mäletas teid. Ta ütles, et on aastate jooksul sageli teie peale mõtelnud."

„On see tõsi?" Claude vaatas Estheri kaua aega tagasi tehtud fotot ja naeratas. „Seda on hea teada."

„Aga ma kardan..." Lettie kõhkles. Kuidas ta sai seda ilma mehe uuesti murdmata öelda? „Estheril oli hea kuulda, et teiega on kõik korras ja te elate endiselt Taevaabajas, aga tema arvates on parem, kui te oma sõprust ei uuenda. Minu arvates kardab ta, et liiga palju on asjade jooksul muutunud ja ta ei taha... teile pettumust valmistada."

„Ta ei valmistaks mulle kunagi pettumust," sõnas Claude kähedalt. „Ma ütlesin talle seda, aga ta oli üsna kindel, et asjad peaksid olema nii, nagu need on. Tema arvates on parem, kui te ei kohtu."

„Kuidas oleks telefonikõnega?“

„Kardan, et mitte. Ta ei soovi praegu mingit kontakti. Minu [illegible] kardab ta vanu haavu lahti rebida.“

„Ja tema meelt polnud võimalik muuta?“

„Mul on kahju, aga ei.“

Claude vaatas mõnda aega aknast välja, jälgides mööda jalutavaid turiste ja sadamasse saabuvaid paate. Siis vangutas ta pead. „Mis [illegible] peaksite kahju tundma? Te leidsite Estheri minu jaoks üles ja nüüd [illegible] tean, et temaga on kõik hästi. See on peamine, mida ma teada tahtsin, ja ma olen teile väga tänulik.“ Mees püüdis nii vapper olla, et naisel läks klomp kurku. „Noh, ma ei hoia teid siis kauem kinni,“ lausus ta tõusdes. „Olen kindel, et teil on palju tegemist.“

Lettie läks tema kannul kitsukesse esikusse, kuid seal mees peatus ja käsi ukselukul. „Kui kaugel Esther elab?“ küsis ta.

„Siit umbes kolmekümne kilomeetri kaugusel.“

„See polegi siis ju väga kaugel, eks?“ ütles Claude ust avades ja Lettie kõrvale astudes, et Lettie saaks temast mööda minna. „Siis ma [illegible] tema pilti vaadates, et ta on läheduses.“

Lettie noogutas, suutmata rääkida. Kuid ta haaras Claude'i käest ja pigistas seda, kui ta majast välja astus. Kui uks oli tema järel sulgunud, nuttis Lettie terve tee tagasi autoni.

Kahekümne seitsmes peatükk

„Siin polegi nii paha, eks ole?“

Daisy kallas kurku viimase limonaadi, mille nad olid külapoest ostnud ja viipas käega ähmaselt nende ees avaneva [illegible] poole. Ta oli koos Lettiega mööda kaljusid Triivpuidumajast veidi [illegible] jalutanud, enne kui nad lõunasöögipiknikku pidama istusid.

Lettie lõpetas Kelly sõnumile vastamise ja tõstis pilgu telefonilt. Kristiinises taevas kihutasid valged pilvetupsud ja särav, lainetav meri [illegible] nii, nagu oleks see teemantidega üle puistatud. Vaade oli täiesti [illegible].

„Ma saan aru, et sellises kohas on palju parem üles kasvada kui keset [illegible] nagu meie,“ mõtiskles Daisy krõpsupakki avades. „Kuigi ma ei [illegible] et siin oleks väga palju ööklubisid. Kuidas ma oleksin oma teismeea [illegible] ilma Cinderella'se ja The Top Clubita üle elanud?“

„Mina elasin. Need kadusid enne, kui mina klubiskäimise ikka jõudsin. [illegible] on nüüd muudetud tervisekeskuseks ja teine mängude poeks.“

„Milline pühaduseteotus.“ Daisy pühkis Rosielt laenatud pikniku[illegible] nuduraasukesed rohule. „Unustan mõnikord, kui palju sa minust [illegible] oled.“

„Selle aastal.“

„Ja Edist peaaegu kümme. See pidi küll ema jaoks ootamatu olema, [illegible] ta neljakümnendates eluaastates sinu ootusest teada sai.“

„Ilmselt oli ta hirmul. Olin lihtsalt üks õnnetu õnnetus.“

„Tegelikult mitte. Või vähemalt mitte õnnetu. Sa oled üsna [illegible] me tunneksime sinust puudust, kui sind ei oleks."

Lettie pilgutas silmi ja pistis viimase tüki Battenbergi kooki [illegible] See, et Daisy ütles purjus peaga, et armastab teda, oli üks asi, [illegible] kainena tunnistamine, et ta tunneks temast puudust, oli väga [illegible] line.

Pärast Daisy saabumist neli päeva tagasi polnud kõik läinud [illegible] lepase reega. Koheldes Lettiet nagu mitteametlik giid, oli ta [illegible] teda kõigi vaatamisväärsuste juurde, mida Lettie oli juba näinud. [illegible] ta nõudnud, et nad randa läheksid ja teda halastamatult naeruvääris[illegible] nud, kui Lettie oli keeldunud vett varbaotsagagi puudutamast.

Siis oli ta Lettie kannatuse proovile pannud, rääkides kogu aeg [illegible] sikast kalurist" ja „täiuslikust kinnisvaramehest", kuigi kumbagi [illegible] pärast pubis toimunud vastasseisu näha olnud. Lettie avastas end [illegible] läbi minnes Coreyt otsimas, aga teda ei hakanud silma või väljis [illegible] teda. Kummalgi juhul ei aidanud see, et Daisy kogu aeg nende [illegible] kohtumist meenutas, kuidagi tema pettumust leevendada.

„Kas kaerakook on hea?" Daisy torkis seda sõrmega ja murdis [illegible] tüki, kui Lettie noogutas. „Oi, see on kleepuv! Mäletad, kui ema [illegible] tegi ja see oli nii kleepuv, et tõmbas isa valehambad välja?"

„Mäletan. Seda pilti on raske unustada."

„Ja see tahkus nii kõvaks, et tal tuli hambad peaaegu peitliga [illegible] taguda."

Kui mõlemad naersid, mõistis Lettie, et kui väikesed ärritused [illegible] vale jätta, oli olnud päris tore õega korralikult aega veeta. Daisy oli [illegible] väite juures, et tema abielu oli praktiliselt täiuslik, kuid nad [illegible] koos vanemate vanemaks jäämise üle ja leidsid ühiselt, et Ed [illegible] väga ennast täis, kui arvas end teistest moraalselt üle olevat.

Kuid nad polnud ikka veel korralikult rääkinud Lettie tööst või [illegible] mini selle puudumisest. Lettie muutis alati teemat, kui see juttu[illegible] aga kunagi pidi see välja tulema ja parem juba siin, omavahel kui [illegible] perekogunemist.

[illegible] nautis veel viimaseid koogiraasukesi, enne kui end vaibal [illegible] poole keeras.

„[illegible], kas tahad teada tegelikku põhjust, miks mul enam tööd ei [illegible]

[illegible] iganes." Daisy kehitas õlgu, nagu oleks see tema jaoks ükskõik, [illegible] silmad andsid ta ära.

[illegible] lasti lahti, kuna olin ühe kaebuseesitaja vastu ebaviisakas."

[illegible] suula ja äädikaga krõps peatus poolel teel suhu. „Sind vallan[illegible]

[illegible] üled, et vallandati, mina, et lasti lahti?"

[illegible] sind vallandati ebaviisaka käitumise pärast? Ohoo, see on veel [illegible] kui ma arvasin."

[illegible] Mida sina siis arvasid?"

[illegible], kui sa Taevaabajasse põgenesid ja kummaliselt käitusid, [illegible] et sa võid rase olla."

[illegible]" turtsus Lettie. „Mis sind niimoodi arvama pani?"

[illegible] heitis uuriva pilgu Lettie kõhule.

[illegible] oled viimasel ajal kaalus veidi juurde võtnud ja Irise surmast saa[illegible] väga saladuslik olnud. Siis mainisid sa telefonis, et sul polnud enam [illegible] aga tol õhtul, kui me koos su kahe kavaleriga pubis olime, kallasid [illegible] džinne kurgust alla, nii et see lõi mu teooriasse augud."

Lettie hingas sügavalt sisse. „Esiteks ei ole ma rase ja teiseks ei ole [illegible] kahte kavaleri, nagu ma olen sulle juba lugematuid kordi öelnud. [illegible] ma olengi kaalus juurde võtnud, milles ma kahtlen, siis tuleb see [illegible] lohutussöömise arvele viimaste Irisega koos oldud nädalate [illegible] ja pärast tema surma."

[illegible] rääkimine tekitas Letties teravat süütunnet ja ta käsi kobas [illegible] saatselt kaelas rippuva võtme järele. Tal oli Daisyga nii palju tege[illegible] olnud, et ta polnud eriti mõelnudki saladuse lahendamise ja oma [illegible] sammude peale, kui tal neid üldse oli.

„[illegible] sa olid juba siis töötu, kui ma sind viimane kord ema ja isa juu[illegible] nägin?" küsis Daisy, katkestades tema mõtted.

Lettie noogutas.

„Miks sa meile siis ei öelnud?“

„Ma ei tea. Pidin kõigepealt ise selle uudisega harjuma, aga [illegible] ju kohe selle kallal olnud.“

„Jah, see on küll tõsi. Mida sa siis tegema hakkad? Kas sa ei [illegible] pigem Londonis tööd otsima kui maa edelaosas ringi uitama, [illegible] leida midagi meie surnud vanatädi ja kellegi Estheri-nimelise [illegible] kohta, kellest sa mulle eriti palju ei räägi?“

„Ma ju ütlesin sulle, et aitan üht oma sõpra.“

„Sa salatsed, aga sa ei ole salapärane inimene. Või vähemalt ei [illegible] See teeb mind murelikuks.“

„Miks?“

„Lihtsalt teeb.“ Ta tõmbas pea alla, et vältida toidu ümber [illegible] laiska herilast. „Kuidas siis uue töökoha otsimisega jääb?“

„Ma võin siin ka internetist tööd otsida.“

„Ja kas sa otsid?“

Lettie kõhkles. Ta oli olnud nii ametis Irise kohta info [illegible] Estheri jälitamisega, üldise lõõgastumise ja pea selgeks saamisega [illegible] polnud Taevaabajasse saabumisest saati eriti midagi teinud.

„Mõtlen, et võib-olla on töökaotus hea asi ja võimalus oma [illegible] midagi muud peale hakata.“

„Nagu mida siis?“

„Ma ei tea. Olen alati tahtnud teha tööd, mis oleks seotud [illegible] kuga, või ajalugu õppida.“

„Mina ole jälle tahtnud maailmas ringi reisida, aga ega ma sellepärast kohe Michael Paliniks muutu.“

„Mis mõttes?“

„Kas sa pole juba ülikooli minemiseks pisut liiga vana ja kuidas [illegible] seda endale üldse lubada saaksid?“

„Selles asi ongi, et arvan, et ei saa. Londonis elades ei saaks ma [illegible] endale kindlasti lubada, isegi, kui ma poole kohaga töötaksin. Mu [illegible] on naeruväärselt kõrge.“

[illegible] kavatse ometi õppimiseks siia jääda? Vaat see *oleks* naeruväärne.“

[illegible] kõlas vihaselt. Üle tema põskede levis roosa õhetus ja ta pistis [illegible] tugevasti krõpsupakki, et selle põhi läks katki ja kartulikrõpsud [illegible] rohu sisse laiali.

[illegible] tahan öelda,“ Daisy ilme leebus ja ta nihutas end üle vaiba, kuni [illegible] lähemal, „et on aeg pärismaailma tagasi tulla.“

[illegible] siis, kui ma olen otsustanud, et see pärismaailm ei meeldi [illegible]

[illegible] sa oleksid minu elustiilinõustamise klient, siis ütleksin, et [illegible] muutus on hea mõte, eriti, kui see muutus on sulle peale suru- [illegible] Aga samas pead sa olema realist.“ Tema silmad lõid äkki põlema. [illegible] tahaksid minu klient olla? Ma peaksin koolituse raames kliente [illegible] tõtma.“

[illegible] on sinust tõesti lahke, aga...“ *Mõte, et sa mu ellu sekkud, ajab [illegible] paanikasse.* „Ma olen kindel, et sul on palju teisi kliente, kes vaja- [illegible] pisut oskusi rohkem kui mina.“

„Hmm.“ Daisy silmad tõmbusid pilukile. „Kui sa kindel oled. Tae- [illegible] tõsi, et sulle kuluks nõustamine ära. Kui sa minu nõuannet kuulda [illegible], siis peaksid koju tulema, Simoniga suhte looma ja kindla töö- [illegible] otsima.“

[illegible] Simon ei meeldi mulle eriti.“

Daisy kulmud kerkisid taevani. „Juba jälle sa valid. Oh, need kajakad [illegible] ikka tõeline nuhtlus.“ Ta peletas eemale kajaka, kes oli laiali puista- [illegible] krõpsude järele sööstnud. „Ma lähen homme kohe hommikul koju, [illegible] hakata Elsa peo jaoks ettevalmistusi tegema, ja sa võid minuga koos [illegible] tulla. Nii, sellega on siis korras!“

Daisy endaga rahulolev naeratus ja oletus, et ta *lähebki* järgmisel päe- [illegible] koju, pani Lettie nihelema.

„Ahh-olla. Mul on tagasisõiduks rongipilet olemas.“

„Kas autoga poleks lihtsam?“

[illegible] olekski lihtsam, mõtles Lettie, hammustades suutäie ülejäänud [illegible]kooki. Tal oleks üldse kergem Londonisse oma elu juurde tagasi

minna, otsida uus klienditeenindaja töökoht ja naasta Daisy [illegible] oma vanemate eest hoolitsemise juurde. See oleks palju [illegible] muretseda veel ilma selge vormita uue karjääri ja uue elu pärast [illegible] uute inimestega. Corey nägu kerkis jälle ta silme ette ja ta rapsis [illegible] et peast välja saada mehe pettunud ilmet, mis paistis teda viimasel [illegible] vadel kummitavat.

„Kas ma võin sulle hommikul oma otsusest teada anda?"

„Ilmselt küll, aga siin pole ju enam midagi mõelda. Sa *pead* [illegible] tulema."

Daisy tundus äkki sellises paanikas olevat, et Lettie haaras tal [illegible] kinni.

„Miks sa nii meeleheitlikult tahad, et ma Londonisse tagasi tuleks?"

„Ma ei taha," ütles Daisy kätt ära tõmmates.

„Sa oled nii meeleheitel, et tulid lausa Devonisse mind veenma."

„Mul oli puhkust vaja," sõnas Daisy, kõlades nagu pahur teismeline. „Ja ma tulin sulle seltsiks."

„Mul ei olnud su seltskonda vaja."

„Kui tore! Ma sõidan neli tundi, et sind vaatama tulla, ja sa viskad [illegible] heateo mulle näkku."

Lettie hingas sügavalt sisse. Asi hakkas käest ära minema.

„Tahan lihtsalt teada, mis sinuga lahti on, Daisy?" küsis ta nii rahu[illegible]kult, kui suutis.

„Mis minuga lahti on? Pigem ikka, mis sinuga lahti on." Daisy [illegible] end püsti ja hakkas mööda rohtu edasi-tagasi sammuma, seljaga [illegible] poole. „Sa oled Irise surmast saadik teistsugune. Sa jooksed kodust [illegible] ja hakkad Sherlock Holmesina Irise minevikku uurima. Siis lülitad [illegible] foni välja – ega ma idioot ole –, ütled mulle, et sul pole enam [illegible] nüüd ei taha sa homme minuga koos koju tulla."

„Sa muretsed minu pärast, mis on armas, aga siin on midagi [illegible]. Ma saan ju aru."

Daisy jättis sammumise järele. „Ma kardan, et sa kolid meie [illegible] ära. Nii! Oled nüüd rahul?"

[illegible] tõusis püsti, puistates toiduraasud rohule laiali.

[illegible] sa seda kardad?"

[illegible] meil on sind kodus vaja."

[illegible] kasutab sind ära. Iris oli seda talle öelnud ja see oli tõsi. Lettie [illegible] sirgu. „Muidugi. Sul on vaja, et ma su lapsed koolist ära tooksin [illegible] hoiaksin ja nende nädalavahetusel toimuvatele üritustele viiksin. [illegible] tahab, et ma teda poereisidele viiksin, aitaksin tal pühapäevaseid [illegible] valmistada ja tegeleksin kõigi töödega, mis maja juures tegemist [illegible]."

[illegible] sul on ju aega, et kõike seda teha."

[illegible] mul on aega?" Lettie tundis, et ei suutnud rahulikuks jääda. [illegible] on aega ainult sellepärast, et mul ei ole oma elu, Daisy. Ja üks suuremaid põhjuseid, miks mul oma elu ei ole, on see, et ma olen kogu aeg [illegible] õdede-õdede pere probleemide lahendamisega."

[illegible] arvasin, et sa armastad oma peret?"

[illegible]Muidugi armastan. Ma armastan Elsa, Danny, sinu, ema ja isaga [illegible] teda. Aga vahel on mul tunne, et peale töötamise ebameeldivates [illegible] seisneb mu elu ainult teie eest tööde ärategemises. Teie eest, [illegible] te arvate end teadvat, mis minu jaoks õige on."

[illegible] on pisut karm," protesteeris Daisy kulmu kortsutades.

[illegible]Pisut karm, kuid tõsi. Erinevalt sinust ei ole minu elu täiuslik."

[illegible]Sellepärast me püüamegi leida sulle sobivaid mehi, kes..."

[illegible] kes mulle ei sobi. Mehi nagu Simon."

[illegible]Aga Simon on ju ideaalne mees. Ta elab Londonis, on võluv ja..."

[illegible] jäi vait ja hammustas tugevasti alahuulde. „Olgu, võib-olla on [illegible] mehe otsimine tõesti veidi liiast, aga ka minu elu pole täiuslik."

[illegible] räägid mulle ja kõigile teistele alati, et on, ja see paistabki üsna [illegible] olevat. Jason ostis sulle sünnipäevaks aurumopi, ja mis siis? Tema [illegible]armastab sind ja sina armastad teda. Teil on kaks imeilusat last, ilus [illegible], sa valmistud uueks karjääriks ja näed alati laitmatu välja. Vaata, [illegible] mina välja näen!"

Kui Lettie silitas kätega üle oma keha, tuule käes silmi
juuste, vana T-särgi ja aukudega teksade, kergitas Daisy üht
„Jason võib vahel *väga* tüütu olla, kuigi, kui sa seda kellelgi
räägid, siis ma eitan seda.“ Ta ohkas ja tema viha paistis lahtu
aus olla, siis on mu elu ainult sellepärast peaaegu täiuslik, et
aitad. Ma pole kindel, kas ma ilma sinu abita lastega hakkama
Ja ma ei saa ka isa ning ema enda peale võtta. Ed on loomustu
nil on oma peregagi tegemist, et veel meie oma enda peale
vajame sind, Lettie. Mina vajan sind.“

See oli üsna tõsine ülestunnistus! Lettie haaras Daisy kätest
tugevasti kinni, kui õde püüdis neid ära tõmmata.

„Sa võid palgata päris lapsehoidja ja ema võib vastu võtta
rade küüdipakkumised ja väljasõidud, millest ta alati ära ütleb.“

„Korralik lapsehoidja maksab ju terve varanduse. Siis ma
gutest loobuma.“

„Ei pea. Sa saaksid ilma minuta suurepäraselt hakkama,
seda tegema.“

„Heldeke, sa *kavatsedki* siis siia jääda.“

Kui Daisyl õnnestus oma käed vabaks tõmmata, pöördus
näoga mere poole. Väike mäss oli väga hea, aga ta pidi praktiliine

„Ei, ei kavatse,“ lausus ta õele. „Mitte päriselt. Ma tean, et
abajasse jäämine oleks lihtsalt tobe unistus ja ma poleks siin
tulnud. Täpselt nagu Iris.“

Daisy astus tema ette ja kissitas silmi. „Miks Iris siin
olnud?“

Neetud. Lettie kehitas õlgu. „Tahtsin öelda, et kui Iris ei
pärast siit lahkumist enam tagasi tulla, siis võib-olla ei tundnud
siin teretulnuna.“ Daisyt ei paistnud see eriti veenvat, nii et
kas. „Mul on vaja lihtsalt veidi aega omaette olla, et mõne asja
mõelda.“

„Sa oled peaaegu kaks nädalat siin olnud, nii et sul on
puhata ja sa oled aru saanud, et Irise kiri pole seotud mingi

nii et sul on aeg koju tagasi tulla, töökoht otsida ning asuda
kohalik perekonnas. See on see, mida sa tegema pead, Lettie, ja sa

Lettie tähelepanu köitis laste kiljumine kaugele allapoole jääval
rannaliival ja ta vaatas küla poole, mis lausa kubises nii kaunil
kevadisel turistidest. Ta oli väsinud tülitsemisest, kui teda ümbritses

„Tegeleme oma pikniku ja naudime jalutuskäiku, eriti, kui sa homme
Londonisse tagasi lähed,“ lausus ta, kasutades seda lepitavat tooni,
mida ta kasutas enamasti siis, kui Elsa ja Danny omavahel tülitsesid.
„Ma pean nüüd võime hiljem korda ajada.“

„Aga sa tuled ju ikka tagasi, eks ole?“

Lettie ohkas. „Jah, muidugi tulen.“

Rõõmsalt maha rahustatud, istus Daisy tagasi piknikuvaibale ja
hakkas maasikakarpi lahti pakkima, aga Lettie jäi seisma ning vaatas

Ta oli magas Lettie rahutult. Varahommikune torm hoidis teda ärkvel,
ta mõtles, ega Corey ja tema meeskond merel ohus ei olnud. Kui ta
lõpuks magama jäi, ründasid teda unenäod Irisest ja kuldsest võtmest,
mis avas ukse, mis ei viinud mitte kuhugi.

Ta ärkas koidikul, tundes end kurnatuna, ja läks jalgu järel vedades
avatud akna juurde. Silmapiiri lähedal olid taevas laiad kuldsed ja roo-
sad triibud, kuid pea kohale kogunesid tumedad pilved. Tumedad pil-
ved, mis sobisid tema meeleoluga.

Ta heitis pilgu põrandal olevale kohvrile, mille oli eile õhtul poole-
lt täis pannud, ja puudutas pidžaama vastas puhkavat võtit. Kui ta
oleks saaks kõigest sellest Irisega rääkida. Mida tema sellest arvaks? Sel-
lest, kuidas Daisy palus tal koju tulla, kuidas ta oli Florence'iga minevi-
kust vestelnud, joa juures oleva Corneliuse mälestusmärgi nägemisest
ja kohtumisest Coreyga.

Uuri see minu eest välja, kulla tüdruk, näis Triivpuidumaja [illegible] puhuv tuul sosistavat.

Lettie astus aknast eemale, tõmbas hommikuse jahedus[illegible] hommikumantli selga ja asus kohvrit lahti pakkima. Ta oli [illegible]nud, kes oli kirja kirjutanud ja mis oli Corneliuse ning Irissega [illegible] aastate eest juhtunud. Aga oli veel midagi. Võti jäi endiselt saladuse[illegible] tema oli ainus inimene, kes selle lahendamisest piisavalt hoolis.

Kaks tundi hiljem oli Daisy lahkunud ja Lettie seisis Triivpuidumaja [illegible] murul.

Rosie sõnul pidid paari päeva pärast saabuma uued külalised, [illegible] Daisy tuba ei jäänud kauaks vabaks. Tundus õige, et Irise lapsepõl[illegible] kodu täitub varsti taas inimestega. Lettiele tundus, et tema [illegible] kiidaks selle heaks.

Täna õhtul jääb maja täiesti Lettie päralt. Selgus, et Daisy oli Rosie[illegible] üsna enesekindlalt teatanud, et nad lahkuvad koos. Seega oli Rosie [illegible] arvas, et maja jääb tühjaks, organiseerinud koos Liami ja tema [illegible] tega ööbimise kohalikus spaahotellis.

See pidi olema ekspromptüritus tema vanemate kolmekümne viienda pulma-aastapäeva tähistamiseks, ütles ta Lettiele, kes oli [illegible] kuulnud, kui ta oli üritanud broneeringut tühistada. Hotell ei andnud [illegible] aga järele ja nii oli ta olnud tänulik, kui Lettie pakkus, et võib [illegible] ööks üksinda Triivpuidumajja jääda.

Lettie jaoks oli see auasi, et Rosie maja tema hoolde usaldas, ja [illegible] meeldis talle, kui Rosie ütles: „Mul on tunne, et sa hoolid sellest majast [illegible] oma peresidemete pärast."

Ta hooliski sellest majast, mõtles Lettie, imetledes selle valgeks [illegible] jatud seinu ja säravaid aknaid vaatega merele. See ühendas teda [illegible] tema eluga.

Lettie jalutas kaljuservale ja vaatas silmapiirile, kuhu olid [illegible] nud tumedad pilved.

[illegible] nüüdseks oma Londoni-teekonnal ilmselt juba Exeterist [illegible] teab tee peal ilmselt röövretke ka Sainsburysse, et sealt tütre [illegible] viskakaaretort osta. Lettie oli küll soovitanud, et ta võiks tordi [illegible] ise teha, aga Daisy kohkunud näoilme oli sellele mõttele lõpu [illegible].

[illegible] õde oli olnud pehmelt öeldes rahulolematu, kui Lettie oli ilma [illegible] hommikusöögile ilmunud, ja rahunes alles siis, kui Lettie oli [illegible] lubanud, et jääb ainult paariks päevaks veel. Ta pidi kiiresti [illegible], kui tahtis Irise viimast soovi täita. Asi oli ainult selles, et ta [illegible], kust alustada.

Kahekümne kaheksas peatükk

Claude

Eileöine torm oli tunni-paariga üle läinud, kuid täna tuleb [illegible] Claude vaatas üles hommikutaevasse, mis oli viimase poole [illegible] jooksul muutunud hallist tumesiniseks. Päike oli paksude pilvede [illegible] ja turistid värisesid kaipealsel lühikestes pükstes. Miks nad [illegible] ilmateadet ei vaadanud ja end vastavalt riidesse ei pannud?

Claude hõõrus silmi ja haigutas vargsi. Ta oli väga väsinud ja [illegible] kutsus, aga kuidas oleks ta saanud sellistes oludes magada? Ta [illegible] oma majakese madalale aiamüürile ja toetas pea kätele. Ta peab [illegible] paluma. Jälle.

„Kas kõik on korras, Claude?"

Ta tundis õlal kerget puudutust ja kui ta pilgu tõstis, nägi ta Belinda enda kohal seismas, metallraamiga prillid ninaotsale vajunud.

Tavaliselt vältis Claude Belindat igal võimalusel, aga seekord [illegible] tema lõputust uudishimust isegi kasu olla.

„Sa näed kehv välja," jätkas Belinda silmi kissitades. „Kas sa [illegible] haige või on midagi kohutavat juhtunud?"

Mõlemad, mõtles Claude. Ta sulges hetkeks silmad ja kui ta [illegible] kogus ning need uuesti lahti tegi, istus Belinda tema kõrval aia [illegible] Ta pühkis väikesed kivikesed seeliku pealt maha ja pöördus [illegible] poole.

„Räägi minuga, Claude."

[illegible] Claude poleks nii meeleheitel olnud, oleks ta mingi vabanduse [illegible] ja majja tagasi kiirustanud, kuid Belindal oli midagi, mida ta [illegible] ta ei suutnud midagi enda teada jätta.

„[illegible] mulle, Claude, ükskõik, milles asi on," käis ta peale. „Võid kin[illegible] ei olen täiesti diskreetne."

[illegible] naise silmakirjalikkust!

[illegible] surus hambad risti ja ütles pahuralt: „Mul on abi vaja."

„[illegible] tõesti?" küsis Belinda, kes tundus põnevil olevat. „Milles asi [illegible]

[illegible] on läinud."

[illegible] pilgutas prillide varjus silmi. „Läinud? Mida sa sellega mõt[illegible]

[illegible] poisid lasid eile õhtul lossi lähedal ilutulestikurakette."

[illegible] kuulsin. Helistasin politseisse, et kaevata, aga ma ei tea, kas [illegible] tehti ka. Kohe ei teagi, kuhu Taevaabaja küla niimoodi välja [illegible] Varem ma arvasin, et need on turistid, kes probleeme tekita[illegible] aga enam ei ole ma selles nii kindel. Alles ükspäev üks poiss, kes [illegible]

[illegible] märkas Claude'i nägu ja jäi vait. „Niisiis, Claude. Räägi mulle, mis [illegible]

[illegible] viisin Busteri tema hilisõhtusele jalutuskäigule, kui üks rakett [illegible] tema nina ees plahvatas. Ta ehmus ja jooksis ära."

[illegible] kohutav. Kuhu ta läks?"

[illegible] ei tea. Väljas oli pime ja ta oli väga hirmul. Siis algas veel torm ja [illegible] kardab äikest. Olen teda terve öö otsinud, aga teda pole kuskil [illegible]

[illegible] neelatas raskelt. Ta kartis, et võib murest ja kurnatusest [illegible] hakata, aga Belinda ees ei tahtnud ta seda teha. See võib tema [illegible] ja tundetu eraku kuulsust tugevasti kahjustada. Ta hakkas kül[illegible] värisema.

„[illegible] mees," tundis Belinda talle püsti tõustes kaasa. „Sa pead puh[illegible] minema ja asja minu hooleks jätma. Ma kutsun inimesed kokku

küla ja lähemaid kaljusid läbi kammima." Ta vaatas ringi ja viipas [illegible] male möödujale. „Kuulge, Simon!"

See oli see kinnisvaraarendaja, kes oli Taevaabajasse peatuma [illegible] ja häiris elanikke. „Kas te tuleksite siiapoole?" kutsus naine.

„Mina?" Simon heitis pilgu enda ümber, et näha, kellega [illegible] gib, enne kui aru sai, et see oli tema, ning lähemale tuli. Ta oli [illegible] riides, kandes halle pükse ja helesinist pluusi, ning Claude oli [illegible] del, et mees kirtsutas nina, kui märkas teda dressipükstes, [illegible] rebenditega mustas džempris. Tüüpiline võõras!

„Kas teil on täna palju tegemist, Simon? Meil on külas kriisi[illegible] ja te saaksite aidata."

„Mis sorti kriis? Mul on täna hommikul paar kohtumist."

„Kellega?" küsis Belinda, enne kui pead vangutas. „Ärge pange [illegible] Võib-olla saate siis pärastpoole aidata."

„Millega?"

„Kadunud Busteri otsimisega."

„Kas Buster on laps? Ma ei usu, et ma..."

„Ta on koer," segas Claude vahele.

„Koer," kordas Simon kulmu kergitades.

„Jah, minu koer ja ta jooksis ära."

„Ma ei usu, et mul oleks aega kadunud koeri otsida." Mehe [illegible] naer kandus üle kai.

„Sellest on küll kahju. Ma kavatsen paljude kohalike abi [illegible] ka mõnede võõraste, nagu Lettie Starcrossi oma, kui ta lähedu[illegible] ütles Belinda, piiludes silmanurgast Simoni poole.

„Noh, ma saan võib-olla aidata, kui mu kohtumised läbi on," [illegible] Simon, lõdvendades kraed, mille ülemine nööp oli kinni, kuigi [illegible] olnud lipsu kaelas.

Mood, mõtles Claude, püüdes meeleheitlikult mitte mõelda [illegible] rile, kes oli kusagil üksi ja hirmunud.

Ta ajas end kohmakalt püsti. „Olen tänulik igasuguse abi eest, [illegible] anda saate."

[illegible] hakkas jälle tema ümber sekeldama. „Sa näed väsinud välja. [illegible] lõpp, joo tass teed ja puhka. Me alustame otsingut. Ma tean, [illegible] vaene Buster välja näeb."

[illegible] oli liiga väsinud ja muserdatud, et mitte kuuletuda.

[illegible] mees," kuulis ta Belindat ütlemas, kui ta majaukse poole kõn[illegible] kurb ja üksildane tegelane. Ta elab selle koera nimel."

[illegible] astunud ja enda järel ukse sulgenud, seisis Claude hetke, enne [illegible] verandale vajus. Ta istus selg vastu ust ja jõllitas Busteri joogikaussi [illegible] kivipõrandal. Majas oli nii vaikne, et ta kuulis ema kella ühtlast [illegible] Estheri pildi lähedal kaminasimsil.

[illegible] ei tahtnud temaga mingit tegemist teha. Claude'i pea vajus [illegible] Lettie oli seda talle öeldes lahke olnud ja mees mõistis, miks Est[illegible] oli teinud sellise otsuse. Ta oli oma eluga edasi läinud ega tahtnud [illegible] seja meelde tuletada. Kuigi see oli loogiline, tegi see haiget. Aga [illegible] teadis ta, et naine on terve ja elab kusagil Devonis. Ja tal oli [illegible] hiin, millega rääkida.

Kas nüüd jääbki nii, kui Busterit üles ei leita? Lihtsalt tema ja tema [illegible] kuni lõpuni välja? Surunud rusika heli summutamiseks [illegible] suud, puhkes Claude nutma.

Kahekümne üheksas peatükk

Lettie

Lettie värises, kui ta rannal seisis ja abajale vaatas. Terashall [illegible] taevaga ühte värvi ja rannaliival ei olnud turiste. Suurepärane [illegible] suveilm oli nad ära hirmutanud. Eileöine torm oli olnud raevukas [illegible] lühiajaline, aga tänane paistis alles jõudu koguvat. Vähemalt [illegible] mõneks ajaks järele andnud, kuni tema ja tundus, et terve [illegible] elanikkond Claude'i kadunud koera otsis.

Ta oli kavatsenud bussiga Exeteri sõita, et külastada sealset [illegible] kogu ja muuseumi ning otsida teavet Taevaabaja mineviku kohta. [illegible] Belinda oli ta bussipeatusest kätte saanud ja ta oli oma plaanid [illegible] kuuldes kohe edasi lükanud. Vaene Claude. Ta oli kaotanud [illegible] korda oma elu armastuse ja nüüd oli ka tema koer kadunud. [illegible] väga kurb.

„Vaata ainult seda taevast! Minu arvates peaksime selle jalutuskäigu ära lõpetama ja pubisse minema," soovitas Simon, kes oli koos [illegible] Busterit otsima tulnud, kuid püüdis teda selle asemel väikesele [illegible] meelitada.

„Tahaksin veel veidi otsida. Sellise taevaga läheb täna tavaliselt [illegible] pimedaks ja ma ei taha mõeldagi, et Buster peab teiseks ööks [illegible] välja jääma."

„Ta on koer, Lettie. Temaga saab kõik korda."

„Loodan seda. Claude on ilma temata väga õnnetu."

[illegible] on ilmselt juba ammu kodus tagasi ja naerab meiesuguste üle, [illegible] ikka veel sellise halva ilmaga taga otsivad."

[illegible] on tunne, et sa pole just eriline koerasõber."

[illegible] armastan kõiki loomi," protesteeris Simon. „Isegi rumalaid [illegible] kodust ärajooksmisega palju pahandust tekitavad."

[illegible] ehmatas ilutulestiku peale."

[illegible] see Simon seal endamisi pobises? Kõlas nagu „argpüks". Lettie [illegible] pilgu merele ja talle tulid külmavärinad peale. Kui palju hukku- [illegible] nende lainete all lebas? Kui paljude inimeste luud, kes olid [illegible] kopsudega õhku ahmides uppunud?

„Kas tahad mu jakki, kui sul külm on?" küsis Simon, kuigi ei teinud [illegible] jakki seljast võtta.

„Ei, sul on õigus. Aitäh sellegipoolest."

„Kas läheme siis üheks kiireks klaasikeseks pubisse ja pärast võib- [illegible]" Simoni sõrm riivas küljega Lettie põske. „Mis sa siis arvad? Ära [illegible]. Küll koer ise välja ilmub."

[illegible] et Simon siis *tundiski* tema vastu huvi, mitte ei näinud teda ainult [illegible]kana. Daisy oleks sellise suhtevihje üle rõõmustanud, aga Lettie [illegible] huvitatud, pealegi oli ta liiga külmunud ja õnnetu, et sellest [illegible]. Ta suutis mõelda ainult Claude'i peale, kes meeleheitlikult [illegible] armastatud koera otsis.

„Ma otsin veel veidi. Võib-olla lähen vaatan uuesti külla."

Ta oli just tuulte piitsutatud rannalt minekule pöördumas, kui tema [illegible]panu köitis üks tume laik abaja üht külge ääristavate kaljude jalamil. [illegible] alumine osa oli mõõna ajal paljastatud, aga jäi tõusu ajal vee alla.

„Mis see on?" küsis ta, varjates käega nägu taas sadama hakanud [illegible]piiskade eest.

„Mina ei näe küll midagi." Simon tõmbas teda käest, kuid naine vaju- [illegible] jalad liiva sisse.

„Seal. Kaldast veidi kaugemal, kus vesi tõuseb. Oh issand."

Äkki teadis ta täpselt, mida ta nägi. Kivide otsas kössitas üks loom ja [illegible] olid temani jõudmas.

Äkki kandus üle abaja koera hirmunud kiunumine.

„Kuidas see loll koer sinna sai?“ karjus Simon kapuutsi pähe [illegible] tes.

„Ta pidi mõõna ajal kaljujalamile minema ja jäi nüüd lõksu.“ [illegible] vaatas meeleheitlikult mööda randa ühele ja teisele poole, aga [illegible] polnud kedagi. Teed mööda edasi tuli Liami talu, aga vesi tõusis [illegible] upuks enne, kui nad sinna ja abiga tagasi jõuaksid. Nagunii oli [illegible] tema vanemad juba hotelli läinud. „Me peame midagi tegema, [illegible]

„Mida me teha saame? See on küll väga kurb, aga lõppude lõpuks [illegible] see kõigest üks koer.“

„See on Buster, Claude'i koer. Tema sõber.“

„Ta võib uue koera võtta. Koerad ei ela igavesti.“

„Vaata teda, tal on surmahirm.“

Ilma järele mõtlemata võttis Lettie sandaalid jalast ja astus jahedale liivale.

„Mida sa teed?“

„Kui me mööda abaja serva läheme, jõuame temani enne, kui [illegible] haripunkti saavutab.“

Simon turtsatas. „Mina end küll mingi tobeda koera pärast märjaks ei tee.“

„Aga mina ei saa jälle pealt vaadata, kuidas ta ära upub.“

Lettie jooksis hallide lainete suunas, kuid peatus valges vahus [illegible] piirile jõudes. Ta ei saanud vette minna. Ta lihtsalt ei suutnud.

Järsku jõudis temani koera niutsumine. Vesi ümbritses meeletult looma igast küljest ja ta oli liiga hirmul, et kaljut mööda kõrgemale ronida.

„Lettie, tule tagasi!“ hüüdis Simon, kui ta vette kahlama hakkas. Isver, kui külm see oli ja lained haarasid juba tema jalgadest, püüdis neid liivalt lahti tõsta. Kui üks laine talle vett näkku pritsis, tundis ta soola maitset ja lapsepõlvemälestused hakkasid pinnale kerkima. Ta ei saanud hingata. Teda haarasid hirm ja paanika, mis ähvardasid [illegible] võitu saada, kui teda ümbritsev vesi muudkui keerles ning lainetas

[illegible] oli teda märganud ja haukus nüüd valjusti. Ta tuli kaljuserval [illegible] lähedale, et Lettie kartis, et lained viivad ta ära. Paanika nööris [illegible] ta kõri ja võttis põlved nõrgaks, aga ta ei saanud Claude'i koera [illegible] pärast. Mitte siis, kui ta oli nii lähedal, aga vesi läks kiiresti sügavaks.

[illegible] ihkis edasi, kui vesi keerles juba ümber tema vöökoha ja lained [illegible] ta jalust maha lüüa. Kas Simon oli koos temaga? Ta heitis [illegible] ümber, aga peale lainetava mere ja halli taeva polnud midagi [illegible] kus nad olid varem seisnud, oli nüüd vee all ja Simon, kelle [illegible] hirmust täiusliku o-tähe, seisis nüüd kaugemal.

[illegible] oli ta juba peaaegu Busteri juurde välja jõudnud. Koer kähvas, kui naine lähemale tuli, ja urises hirmust.

„Rahune maha, Buster. Ma viin sind koju Claude'i juurde tagasi,“ [illegible] ta mööda kaljut üles ronides ja koera kaelarihmast kinni võttes. [illegible] looma endaga kaasa vedama. Kõik saab korda. Nad võivad [illegible] kaljut üles ohutusse kohta ronida.

[illegible] kui Lettie enda kohal kõrguvat kaljuseina silmitses, kippus talle [illegible] peale. See oli peaaegu täiesti sile ja seal polnud kusagilt kätega [illegible] võtta. Mitte mingil juhul poleks ta suutnud sealt üksindagi üles [illegible], rääkimata ronimisest koos hirmunud loomaga.

„Mida me nüüd teeme, Buster?“ Naine silitas tema märga karva, püüdes [illegible] paanikat häälest eemal hoida. Koer oli juba niigi hirmul. „Ma pean [illegible] koju Claude'i juurde viima. Ta oleks ilma sinuta kadunud.“

Lettie ei näinud selja tagant lähenevat lainet, aga ta tundis selle [illegible], kui see vastu tema selga paiskus ja tal jalad alt lõi.

[illegible] juhtus taas. Taevas ja maa olid korraga kadunud. Ta tundis ainult [illegible] ümbritsevat külma vett ja seda, et ta ei saanud hingata. Ta ei tohi [illegible] hingata, muidu täituvad tema kopsud veega. Ta hoidis instinktiivselt [illegible] kinni ja klammerdus endiselt Busteri kaelarihma külge, kui vesi [illegible] siia- ja sinnapoole loksutas.

Lõpuks jõudis ta pea lainest läbi õnnistatud õhu kätte. Ta hingas [illegible] sõõmu õhku ja tõmbas Busterit enda poole. Ta oli suunataju

kaotanud ega saanud aru, kus ta oli. Mida Corey talle öelnud [illegible] *hätta jääd, hõlju selili.*

Lettie keeras end ümber ja hõljus hetke selili, silmitsedes [illegible] olevaid tumehalle pilvi, samal ajal, kui vesi muudkui lainetas. Ärg[illegible] tema paaniline ja pinnapealne hingamine vaibus ning üle [illegible] keha levis ootamatu rahu.

Ma suren ühe koera pärast, mõtles ta, kujutledes oma [illegible] mõistmatust. *Aga Lettie ju vihkab vett ja pole kunagi näidanud* [illegible] *mad talle meeldiksid. Mida ta ometi mõtles?* Daisy arvaks ilmselt, [illegible] tegi seda meelega, et ei peaks enam laste järel käima.

Seejärel mõtles ta Coreyle. Mees süüdistaks kindlasti ennast [illegible] julgustanud teda vette minema, kui nad olid rannas kohtunud. [illegible] oli kõigest nädal tagasi? Ta kujutles end tema kõrval rahulikult [illegible] seismas, mehe käsi tema pihal. Mees oli tundunud nii kindel ja [illegible] nud selles, et midagi halba ei juhtu.

Lettie lõdvestus endiselt vees hõljudes ning lasi lainetel kanda [illegible] ja Busterit, kes sõudis endiselt käppadega. Kas see oligi kõik? Vee[illegible] nab ta merele ja tema luud ning Irise võti jäävad igaveseks [illegible] sügavusse liivale puhkama. Aja möödudes saab temast järjekordne [illegible] luke Taevaabaja ajaloost, nagu Elizabeth Allfordist ja Corneliusest.

Letties süttis nördimussäde. See ei saanud ometi kõik olla. Tal [illegible] veel pikk elu elada.

Äkki märkas ta kive, mis olid kalju küljest lahti tulnud ja puhtad [illegible] nüüd selle jalamil. Nende tipud ulatusid veepinnale nagu tilluke[illegible] saared ja tõus kandis teda nende poole. Tema ja Buster pekstakse [illegible] vastu puruks, kui ta just... Busterit kaasa vedades hakkas ta ujuma [illegible] lamedama kivi poole. Selle taga olev kaljusein oli järsk, kuid [illegible] kõrgusel oli eend, kuhu ta suudaks võib-olla koos Busteriga ronida.

Lõpuks tundis ta kivi vastu jalgu kraapimas ning vedas suurte [illegible] gutustega end ja Busterit veest välja. Kuid nad polnud veel pääsenud. Lained keerutasid üle kivi, püüdes neid vette tagasi tõmmata, aga [illegible] nad vette tagasi kukuksid, olekski kõik. *Violet Starcross 1990–[illegible]*

[illegible] Buster," ütles Lettie koera tõusulainetest eemale lükates. [illegible] üle kivi roomates, Buster tema kõrval, ronis ta mööda libedat [illegible] kuni nad jõudsid eendini, mida ta oli veest märganud. Siin [illegible] veepiirist kõrgemal – vähemalt hetkel. Kas tõusuvesi ulatus nii [illegible]? Lettie vaatas nende kohal kõrguva järsu kalju poole. Midagi [illegible] ta teha ei saanud. Tema mobiiltelefon oli endiselt käekotis, mille [illegible] rannaliivale jätnud, ja kui see olekski tema taskus olnud, poleks [illegible] töötanud.

[illegible] küll," ütles Lettie maha istudes ja küünarnukke põlvedele [illegible] Buster tema kõrval. „Mul on ideed otsas." Ta otsis silmadega [illegible] kimonit, aga vesi oli juba liiga kõrgele tõusnud, nii et ta ei näi[illegible] enam liiva. Ta pani käe väriseva looma ümber, kes surus end tema [illegible] vastu ja pani pea naise õlale.

[illegible] midagi, poiss. Küll me siit minema pääseme," ütles ta koerale, [illegible] mitte vaadata vett, mis lainetas nüüd juba üsna nende all ja oli [illegible] millest nad olid üle roninud, peaaegu enda alla matnud. Taevas oli [illegible] tumehalliks ja varsti kustub viimnegi päevavalgus. Siis jääb [illegible] pimedus ja möirgav meri.

[illegible] toetas pea vastu kaljut ja sulges silmad. Mida Iris praegu ütleks, [illegible] ta siin oleks? *Ma ei suuda uskuda, et sa nii rumal olid, et koera pärast* [illegible] *seadsid.* Võib-olla. *Ma olen sinu üle uhke, et sa oma hirmust* [illegible] *said ja vette läksid.* Ilmselt, kuigi mis mõtet oli hirmust üle saa[illegible] kui sa lõpuks ikkagi ära uppusid. Olukorra iroonia oleks teda [illegible] ajanud, kui ta poleks nii löödud olnud. Ta haaras kaelas oleva [illegible] järele, tundes kergendust, et lained polnud seda ära rebinud.

[illegible] vesi pritsis talle näkku ja ta avas silmad. Vesi aina tõusis ja ta [illegible] enda kõrval eendil jälgi mererohust, mis ei tõotanud veetaseme [illegible] head.

„Aima andeks, Buster," ütles ta peaaegu pisarsilmil koerale. „Ma [illegible] kõik ära."

Äkki silmas Lettie midagi oranži välgatamas. Läbi lainete lähenes [illegible]. Ta hakkas kätega vehkima, enne kui taipas masendunult, et suur

paat ei saanud mingil juhul kaljudele läheneda, ilma et lained [illegible] ta selle vastu tõuganud. Siis taipas ta, et see oli päästepaat. [illegible] vist hädaabikõne.

Temas ärkas lootuskiir. Võib-olla pääsevad nad Busteriga siiski [illegible]

Paat jõudis kohale, kuid ei lähenenud kaljudele. Siis ilmus [illegible] sem oranž päästepaat. Meri loopis seda ja vesi tõusis, kui paat lähe[illegible] jõudis, tehes tema jalad uuesti märjaks. Väiksemas paadis olid kat[illegible] lases riietuses ja punaste päästevestidega meest ning, kui paat lähe[illegible] jõudis, nägi ta, et üks neist oli Corey.

Mees hüppas paadist välja, kui see kaljude juurde jõudis, ja [illegible] libises märjal kivil, kuid ajas end kohe püsti.

„Kas sinuga on kõik korras?" küsis ta naise juurde ronides. [illegible] sõnad mattusid peaaegu selja taga möllava mere möirgamisse.

Kui Lettie noogutas, sest rääkimiseks oli ta liiga külmunud ja hi[illegible] pani Corey oma käe tema õlgade ümber ning Lettie nõjatus tema [illegible] Mees tundus selle hullumeelse ja hirmutava maailma keskel nii [illegible] kindlana. Kindlasti saab kõik korda nüüd, kus ta siin oli?

Äkiline veevool kattis astangu, kus nad Busteriga istusid, tehes [illegible] mõlemad läbimärjaks.

„Tule nüüd," ütles Corey talle kõrva, lükates päästevesti üle [illegible] pea ja kinnitades selle korralikult. „Peame minema, sest vesi alles [illegible] seb ja see eend jääb varsti üleni vee alla. Hoia sina Busterit ja mina [illegible] sind."

Naine surus niutsuva koera oma rinnale, kui Corey tal ümber [illegible] võttis ja mäsleva mere poole juhtis.

„Kõik on korras," pomises mees talle kõrva, kui ta kõhkles.

Ta oli jälle keerlevas vees, kuid seekord polnud ta enam üksi. [illegible] osalt vedas, osalt kandis ta ootava paadi juurde, mida lained edasi-tagi õõtsutasid. Ta ei suutnud paati ronida. Tal ei olnud jõudu, kuid [illegible] lükkas teda nii kaua, kuni teine mees sai tema ja Busteri paati sikutada ning Corey järgnes neile.

[illegible] pääsenud! Piinlikkust, mida naine oleks tavaliselt selliste sekelta põhjustamise pärast tundnud, varjutas tohutu kergendus teadmise, et täna polnud tema kord surra.

Lettie sulges hetkeks silmad ja tõmbas talle antud teki tihedamalt [illegible] ümber. Ta hakkas üles soojenema, aga paadi hüplemine, kui see [illegible] mööda sööstis, ajas tal südame pahaks.

„Mida sa mõtlesid?" küsis Corey, patsutades tekiga kaetud Busterit, [illegible] kui Lettie jalgade juures. „Ühel hetkel tunned mere ees surma- [illegible] ja järgmisel otsustad vette minna. Tänase ilmaga on see hullu- [illegible]"

Lettie silmad täitusid Corey karmi tooni peale pisaratega. „Ma ei [illegible] lasta tal uppuda," lausus ta jalalabaga Busteri pead hõõrudes ja [illegible] kolmekümne kilomeetri kaugusel elava Estheri peale. „Ta on [illegible] kes on Claude'ile jäänud."

Corey silmitses teda hetke vaikides, enne kui käe naise omale asetas. [illegible] päi kindlasti julgust nõudma."

„Tegelikult polnud mul aega selle peale mõeldagi. Simonil oli rohkem [illegible] ja ta ei tulnud minuga vette."

„Vähemalt tegi ta kordki midagi õigesti, et meile helistas. Aga pärast [illegible] kutsumist vaatas ta lihtsalt pealt, kuidas vesi sind kaasa viis."

„Ma juba ütlesid, kui rumal ma olin, et vette läksin. Kas sina oleksid [illegible] päästma tulnud?"

„Ilma kõhklemata." Corey puuris pilgu Lettie silmadesse ja järsku [illegible] naine kindlalt, et kuigi see oli üle mõistuse rumal, oleks mees [illegible] järele mäslevasse merre kahlanud. Lettie süda puperdas ja ta naeratas, enne kui uuesti silmad kinni pani.

Kolmekümnes peatükk

Päästepaati ootas kai ääres kiirabiauto, mille sinised tuled töötasid, ja Lettie ükskõiksus tekitatud segaduse suhtes hakkas hajuma.

„Ma tõesti ei taha haiglasse minna," kinnitas ta, kuid lasi end autos üle vaadata kenal kiirabitöötajal, kelle nimi oli Shaz, ja kes ütles talle, et ta oli täiesti hull, et koera pärast eluga riskis, ning küsis: „Kes teie ema sellest arvab?" Lettie judises, lootes, et tema ema sellest kunagi teada ei saa, sest muidu ei jõua ta seda kunagi ära kuulata.

Shaz ja tema töökaaslane tahtsid Lettie kohalikku haiglasse kontrolli viia, kuid Lettie keeldus. Ilm oli hull ja ta oli kindel, et kiirabi [illegible] täna õhtul mujalgi vaja. Kõige rohkem igatses ta voodisse minna, vajus pehmele madratsile ja unustada enda ümber lainetav vesi.

Igatahes tundis ta end juba palju paremini. Üks läheduses elav naine, keda ta polnud kunagi isegi kohanud, oli toonud südant soojendava kogukonnatunde väljendusena kiirabiauto juurde varuriided, nii et ta kandis nüüd kuiva džemprit ja teksasid, millel oli rihm peal, sest need olid liiga suured, ning tal oli nüüd palju soojem. Ta otsustas, et tal pole haiglareisi vaja.

Kui Lettie kiirabiautost välja astus, tuli Claude mööda kaid juuksed tuules lehvimas. Buster märkas teda, lahkus Lettie kõrvalt ja hakkas mehe poole jooksma. Claude laskus põlvili ja koer hüppas [illegible]

[illegible], liputades metsikult saba. „Buster, sa tulid tagasi," ütles [illegible] peites näo koera kasukasse.

Lettie vaatas seda hetke, pisarad silmis, enne kui minekule pöördus. [illegible] segamiseks liiga intiimse hetkena, kuid Claude hüüdis teda [illegible]

„Lettie Starcross." Kui Lettie ümber pöördus, tõusis mees püsti ja [illegible] juurde. „Ma kuulsin, mida te Busteri päästmiseks tegite. Kas [illegible] on kõik korras?"

„Kõik on korras, Claude. Pole vaja muretseda."

„Ma vedas, et vesi on praegu nii soe. See, mida te tegite, oli vapper, [illegible] moodi."

Lettie kergitas kulmu. „Ärge muretsege, Claude. Corey juba noomis [illegible]."

Claude seisis ja vaatas teda, huuled värisemas, nagu tahaks ta veel [illegible] öelda, aga ei suuda. Siis haaras mees temast ootamatult kinni [illegible] ta suurde karukallistusse. Mees lõhnas kala ja niiskuse järele. „Aitäh," ütles ta kähedalt naisele kõrva sisse. „Ma ei unusta kunagi, [illegible] te tegite. Mitte kunagi."

Lettie nägi Coreyt Claude'i selja taga seismas ja vaatamas, kui Claude [illegible] lahti lasi. Coreyle tänutäheks noogutanud, läks Claude tagasi [illegible] maja, Buster kannul sörkimas.

„Sinuga said sa endale terveks eluks sõbra," lausus Corey naise juurde [illegible]. „Ja kui juba Claude sind omaks tunnistab, oled sa osa Taevaaiast." Mees vaatas tema poole alla ja naeratas. „Viime sind nüüd sooja. [illegible] endiselt, et sa oleksid pidanud haiglasse kontrolli minema."

„Minuga on kõik hästi. Ausalt. Ma ei usu, et oleksin vett neelanud. Kuigi väga tark inimene käskis mul kunagi vee peale selili hõljuma [illegible] ja seda ma tegingi."

Corey noogutas ja tema silmanurkadesse ilmusid kortsukesed, kui ta naeratas. „See oli küll hea nõuanne, aga keegi peab sul täna öösel silma peal hoidma ja ma kuulsin, et Rosie on ära." Ta tegi pausi, enne kui jätkas: „Sa võid minu ja vanaema juurde tulla."

„Ei, ma saan hakkama. Ma ei taha rohkem tüli tekitada."

„Kas sa tahad tõesti pärast seda, mis täna juhtus, üksinda [illegible] otsa Triivpuidumajja jääda?"

Tegelikult Lettie seda ei tahtnud, aga Allfordide juurde jäämine [illegible] piinlikkust põhjustada.

„Olen kindel, et vanaemal pole selle vastu midagi, kui ta [illegible] kuuleb. Mis sa siis arvad?"

Kui Corey talle otsa vaatas, hajusid nii tuulepuhangud kui kai [illegible] peksvad lained kuhugi kaugele. Mees kummardus talle lähemale [illegible] keks arvas Lettie, et mees suudleb teda. Ta ei teadnud, kuidas [illegible] geerib, kui Corey seda teeb, aga ta astus sammu tagasi, kui [illegible] pidurite kriginal nende kõrval peatus ja Simon välja hüppas.

„Pagan võtaks, Lettie." Naise üllatuseks võttis mees tema [illegible] kinni ja surus ta tugevasti rinnale. „Kas sinuga on kõik korras? [illegible] haised vetikate järele. Uskumatu, et sa selle tobeda koera päästmi[illegible] vette läksid."

„Minuga on kõik korras," ütles Lettie tema käsi enda ümbert [illegible] harutades. „Palun vabandust, et ma sind muretsema panin ja sinu [illegible] et sa päästjatele helistasid. Tean, et see oli rumal tegu."

„Su õde oleks mind maha löönud, kui sa oleksid ära uppunud."

„Seda ta oleks teinud jah, aga minuga on kõik korras, ausalt. Mul [illegible] lihtsalt veidi külm."

„Sinu käekott on minu käes. Sa jätsid selle randa." Ta ulatas selle [illegible] sele, enne kui Corey poole vaatas. „Kas sa olid päästepaadis?"

Corey noogutas.

„Corey tuli kaljudele ja päästis mu ära," ütles Lettie, judistades [illegible] meenutades, kuidas ta oli pimeduse laskudes kaljueendil kükitanud, [illegible] meri tema ümber möllamas.

„Või nii? See oli sinust väga kangelaslik, Corey," ütles Simon, [illegible] sõõrmed puhevil.

„See on mu töö," lausus Corey karedalt.

[illegible] sa lähed nüüd Triivpuidumajja tagasi?" küsis Simon tähelepanu [illegible] Lettiele pöörates. „Sa ei tohiks täna öösel üksinda olla, eriti nii [illegible] ilmaga. Sa ei magaks silmatäitki seal kalju otsas, kus tuul muud- [illegible] ja lained laksuvad. Võiksid tulla hoopis sellesse peenesse [illegible] majja, kus mina peatun, et saaksin sul silma peal hoida."

[illegible] oli lahke seda pakkuda. Võib-olla tundis ta süütunnet, et ei [illegible] temaga vette tulnud, aga midagi selles, kuidas mees lubas tal [illegible] peal hoida, kõlas labaselt ja Lettie tundis, kuidas Corey tema kõr- [illegible] tõmbus. Kas ta arvas, et ta läheb Simoniga kaasa?

„See on sinust väga lahke," kuulis ta end ütlevat, „aga ma nõustusin [illegible] pakkumisega jääda proua Allfordi majja."

„Tõesti sa selles kindel?" küsis Simon, kes heitis Coreyle räpase pilgu.

„Täiesti kindel," ütles Lettie, kuigi tegelikult ei olnud ta üldse kindel. [illegible] ei rõõmusta teda nähes, aga äkki tundus mõte Triivpuidumajja [illegible] mõtetega üksi jäämisest talle liig.

„Noh, eks ma helistan homme sulle siis külalismajja ja kontrollin, et [illegible] on kõik korras," ütles Simon tusaselt, enne kui ümber pööras ja [illegible] juurde tagasi läks.

„Kas sa võtad siis minu pakkumise vastu?" küsis Corey.

„Vaatan, kui see veel jõus on."

„Enesmulikult on. Ma ei olnud lihtsalt kindel, et sa sellega nõustud."

„Sul on õigus. Ma ei taha täna õhtul üksinda olla."

Corey silmad uurisid Lettie nägu ja ta avas juba suu, nagu tahaks [illegible] öelda, aga pani selle siis uuesti kinni. „Tule siis. Viime sind vana- [illegible] juurde."

[illegible] aga hiljem istus Lettie tekki mähitult mühiseva kaminatule ees, [illegible] käes. Ta kandis Corey vana pidžaamat ja tema läbimärjad rii- [illegible] olid juba pesumasinas.

Florence, kes oli Lettie ootamatu küllatuleku pärast algul vaenulik ja [illegible], oli pärast Busteri päästmisest kuulmist märgatavalt sulanud.

„See oli küll naeruväärne tegu, mu tüdruk, niimoodi [illegible] merre minna," pragas ta Lettiega, kummardudes tekki tugevamini [illegible] jalgade ümber mähkima. „Mu ema... mu ema..."

Kui ta jätkata ei suutnud, pani Lettie oma käe Florence'i [illegible] surus seda. „Ma tean teie ema kohta ja mul on väga kahju."

Florence pigistas Lettie kätt vastu, enne kui end sirgu ajas ja [illegible] soojaveekotti otsima läks. Ja just Florence oli esimene, kes [illegible] Lettiel ööseks sinna jääda, enne kui Coreyl oleks selleks võimalus [illegible] nenud.

„Sa võid Corneliuse toas magada."

„Ma ei tea, kas ma ikka peaksin seda tegema," ütles Lettie kohe, [illegible] kuid Florence lõi tema mure peale käega.

„Seda on aastate jooksul paar korda kasutatud ja ma ei saa [illegible] pärast täna juhtunut uuesti välja minna. Seda ei tahaks ei Cornelius [illegible] mina ja mu lapselaps ammugi mitte."

Kui ta Corey poole vaatas, tõusis too toolilt, kus oli seni istunud, [illegible] med lõua all tornina kokku pandud.

„Ma lähen sean siis toa valmis. Aitäh, vanaema."

„Ta on hea poiss," ütles Florence, kui ainult tema ja Lettie olid [illegible] jäänud ning nad istusid praksuva kamina ees, mis heitis tuppa [illegible] „Grace tegi talle kohutavalt haiget ja ma ei taha, et ta rohkem [illegible] saaks." Ta heitis Lettiele samasuguse pilgu nagu äsja pojapojale. „[illegible] õnne ära teeninud."

„Selles suhtes oleme mõlemad ühte meelt."

„Mhmh."

Florence vaatas tulle, kui Lettie tõmbas teki tugevamini enda [illegible] ja silmitses paksul kivikoldel tantsivaid varje.

Kolmeteistkümne esimene peatükk

Lettie seadis end teki all mugavamalt sisse ja üritas uuesti magama jääda. Ta oli vajunud kurnatud unne samal hetkel, kui tema pea Florence'i vabas toas patja puudutas. Aga nüüd oli kell juba – ta heitis pilgu öökapil oleva väikese kella helendavatele seieritele – pool neli [illegible] ja ta tundis, et oli täiesti ärkvel.

Ta sulges uuesti silmad, kuid sattus kohe tagasi kaljudele, kus talle [illegible] vett näkku pritsis ja väljas kõmisev kõu meenutas vastu kaljusid [illegible] lainete müha.

„Jumal küll," ütles Lettie, kui üks välgusähvatus väikese toa valgeks [illegible] Ta tõstis jalad üle kitsa voodi ääre ja tema varbad vajusid põranda- [illegible] katvasse pehmesse vaipa. Maja oli sadu aastaid vana ja ta mõtles, [illegible] palju inimesi oli enne teda selles magamistoas maganud. Inimesi, [illegible] olid nüüd ammu surnud nagu Cornelius.

Mees oli ammu läinud, aga ukse siseküljel rippus ikka veel ilmselt [illegible] kuulunud mantel. Lettiet poleks üllatanud, kui ka muhkliku mad- [illegible] metallraamiga voodi oleks olnud mehe oma. Kas Iris oli kunagi [illegible] toas käinud, enne kui tema armastatud mees sõtta läks?

Lettie värises ja tõmbas pidžaamapluusi allapoole. Florence oli pak- [illegible] talle pikka broderiipitsiga öösärki, aga ta oli eelistanud Corey [illegible] pidžaamat, mis oli valmistatud pehmest sinisest puuvillast ning [illegible] kergelt ambra ja vürtside järele. Ta tõmbas allavajunud juuksed [illegible] vahelt ära ja pani öölambi põlema. Tuba valgustas kahvatu kuma,

kui järjekordne vali piksekärgatus maja kuni vundamendini [illegible] pani.

Kuigi Lettie asus kaist mõne tänava kaugusel, kuulis ta ikka [illegible] meri vastu kivimüüre pekstes möirgas. Selle jõud hirmutas ja [illegible] tas teda ning ta lootis kõigest hoolimata, et Coreyt täna õõsel [illegible] kutsuta. Isegi päästepaadid läksid vahel suurtes tormides põhja. [illegible] jutustanud talle ühest Cornwallis, mis oli uppunud, kui sellel [illegible] mehed olid üritanud teisi päästa. Täpselt nii, nagu Corey oli [illegible] nud. Ta meenutas uuesti seda kergendustunnet, mis oli teda [illegible] Corey tugevat käsivart oma õlgade ümber tundes ja mõistes, [illegible] peagi surema.

Toas ringi liikudes vaatas Lettie seintel rippuvaid raamitud [illegible] Ühel tundis ta ära noore Corneliuse, kes seisis, käsi ümber noore [illegible] ruku, kes nägi välja nagu Florence, ja nende selja taga seisis üks [illegible] silmadega naine, kes oli ilmselt nende ema. Nad nägid kolmekesi [illegible] väga õnnelikud, täielikus teadmatuses neid ees ootavast südame[illegible] Täpselt, nagu Iris polnud teadnud, milline kurbus talle elus [illegible]

Irisest mõtlemine tõi talle pisarad silma. Mida oleks vanaisa [illegible] nud temast Corneliuse kodus? Keset ööd mehe magamistoas?

Veel üks välgusähvatus kuulutas ette peatset kõuekärgatust ja [illegible] judises selles kummituslikus toas. Niipea ta kindlasti und ei [illegible] vaatas ringi, otsides raamaturiiulit. Võib-olla viiks mõni lugu ta [illegible] kaasa, kuni ta väsimusest uuesti magama jääb. Corneliuse laud [illegible] paar raamatut ja Lettie võttis ühe kätte. See oli Agatha Christie „Mõrv Idaekspressis". Selle tumeroheliṣel kaanel kühveldasid kaks meest [illegible] auruveduri lõõmavasse katlasse.

Kaane siseküljele oli paksu musta pastakaga kirjutatud: *See raamat on Cornelius Jeremiah Allfordi oma. Mitte puutuda!* Väikesed [illegible] tähed olid samad mis Irise kirjal: *Kulla tüdruk, istu minu [illegible] võtmega minu koha peale ja kõik saab selgeks.*

Lettiet läbis värin, kui kõu kõmises Taevaabaja kaljude kohal. [illegible] lius oli kõigest üks mees minevikust, tuhmunud foto seinal, nimi [illegible]

[illegible]märgil, aga tema käekirja nägemine siin selles raamatus, muu[illegible] [illegible]kuidagi palju reaalsemaks, nagu viibiks mees praegu koos temaga [illegible] toas. Näine libistas sõrmega üle tindi ja kujutas ette, kuidas mees [illegible] sõnad palju aastaid tagasi, ainult veidi enne oma surma kirju[illegible]. Ta oli julge mees, kui läks sõtta, kuigi tal polnud vaja minna, ja [illegible] maha kõik, mis tal oli... kodu, pere ning Irise.

[illegible] Taevaabaja külast pidi olema raske lahkuda – nii Corneliusel kui [illegible] pärast tema armastatud mehe surma.

Ei ole nii raske, mõtles Lettie raamatut oma kohale tagasi pannes [illegible] taha istudes. Ta vedas sõrmedega mööda puitu, kui järjekordne [illegible]sähvatus tuba valgustas.

Florence ütles, et tema vend oli selle mööblieseme ise valmistanud. [illegible] oli tugev ja valmistatud tumedast puidust, mille pealispind oli aas[illegible] poksul läikima kulunud. See oli ka praktiline oma sügavate sahtli[illegible] millel polnud kahjuks lukke.

Laud oleks Irise tillukeses korteris kohatu välja näinud, aga ta oleks [illegible] kalliks pidanud, kui oleks selle Corneliuse soovi kohaselt endale [illegible].

Lettie lükkas sõrmed väikestesse avatud sahtlitesse nahaga kaetud [illegible]pinnaadi kohal olevas riiulis. Neist tõusis tolmu ja tindi lõhna, mis [illegible] tema nina. Cornelius oli pidanud tunde luuletusi kirjutades [illegible] laua taga istuma. Ilmselt oli ta kirjutanud siin ka selle kirja, mille [illegible] käskinud Florence'il sõtta minnes Irisele viia. Cornelius, kellele oli [illegible]dinud õele vingerpussi mängida. *Corneliusega polnud miski kunagi [illegible], nagu paistis.*

Puidumustrit imetledes meenus Lettiele kirjutuslaud, mida ta oli [illegible] aastad tagasi ühes muuseumis näinud. See oli palju uhkem kui [illegible]liuse laud, valmistatud poleeritud pähklipuust, elevandiluust [illegible]nistuste ja nikerdatud jalgadega. Näiliselt oli sellel üheksa sahtlit – [illegible] suurt kirjutuslaua all ja kuus väiksemat lauapealses riiulis. Aga see [illegible] kõigest silmapete, sest riiulite tagaosas olid veel peidetud sahtlid.

Lettie oli kaua kujutlenud, milliseid aardeid need olid kunagi
pilkude eest varjanud.

Veel üks välgusähvatus ja maja raputav kõuekõmin ning äkki
lamp ära. Lettie ahmis õhku. Ootamatu pimedus selles vanas
tusi täis toas tegi teda närviliseks.

Ta läks teed kobades tagasi voodi ja oma mobiiltelefoni juurde,
lülitas sisse telefoni taskulambirakenduse. Telefoniaku oli peaaegu
aga öökapil peenes hõbeküünlajalas oli küünal. Ta avas kapi
sahtli ja seal, väikese kulunud nahkköites piibli kõrval, oli tikutoos.

Kui ta küünla süütas, tõusis leek kõrgele, heites seintele vari
viis selle toa teise otsa, jalad põrandalaudadele astudes külmet
ja asetas lauale. Siis, tundes väikest süütunnet nuhkimise pärast,
ta lauaplaadi all olevad suured sahtlid. Need olid vooderdatud
ajalehtedega, mille lugemiseks oli liiga pime, ja nendes olid mäl
esemed Corneliuse elust: mõned paberilehed, juuksehari ja
kingalusikas ja mõned veidrad nööbid.

Lettie kobas käega sahtlite tagumisi külgi, kuid seal ei olnud
Olles need vaikselt sulgenud, tõmbas ta sahtlid välja lauaplaadi
olevatest riiulitest. Ka need olid enamasti tühjad, peale veel mõne
paberilehe ja klaaspudeli, milles kunagi oli võinud olla tint.

Ta lükkas käe nüüd ilma sahtliteta riiulisse, kuid tundis seal
puitu. Polnud siin mingeid salajasi peidupaiku! See kummituslik
tuba pani lihtsalt tema kujutlusvõime tööle.

Alles siis, kui ta sahtleid oma kohtadele tagasi libistas, pani ta
et kaks keskmist polnud sama sügavad kui ülejäänud. Neid kahte
das tagaseinast puust vahesein ja kui Lettie seda puutükki
andis see järele, tuues nähtavale madala ristkülikukujulise laeka.
laeka esiküljel oli väike kaunistatud messinglukk.

Väljas möllas maru, aga Lettie silmitses värelevas küünlavalgu
enda ees laual lebavat kastikest.

Vaevu hingates püüdis ta selle kaant kergitada. Kui see ei liikunud
võttis ta ettevaatlikult kaelakee kaelast ja pistis võtme lukuauku.

täpselt ja keeras kergesti. Kaant üles tõstes nägi Lettie tumeda
kinniseotud väikest paberipakki. Ta võttis selle välja, sulges
ja lükkas selle peidukohta tagasi.

Ta istus parajasti, paberid käes, tundes end üsna jahmunult, kui
ühe all vilksatav valgusvihk sundis teda koos küünlaga toa teise
põgenema. Ta asetas selle öökapile, enne kui teki alla puges. Pabe-
pressisid vastu tema külge, kui uks kriiksudes avanes.

Lettie süda tagus. Tegelikult ta kummitustesse ei uskunud, aga see
oleks keset sellist tormi igaühele hirmu peale ajanud. Ja kas ta pol-
mitte äsja leidnud paberid, mis polnud ilmselgelt talle mõeldud?
Paberid, mis olid olnud terve selle aja siin toas otse nende nina all.

Uks oli nüüd pärani lahti ja Lettie ohkas kergendatult, kui nägi
trepimademel seismas. Tema taskulambi valgusvihk valgustas
pimedaid nurki.

„Kas sinuga on kõik korras?“ küsis mees. „Vool läks ära.“

„Jah, aitäh. Leidsin mõned küünlad ja tikud.“

„See on väga vanamoodne, aga ma võin sulle taskulambi anda.“

Mees astus tuppa. Tema nägu ja keha jäid endiselt varju, aga Lettie
näha, et ta oli lühikeses hommikumantlis ja tema jalad olid paljad.

Mees tuli voodi poole, kui üks välgusähvatus äkki tema kuju valgustas.

„On alles torm,“ lausus mees, kui Lettie teki häbelikult lõuani tõm-
„Kuidas sa end pärast tänast draamat tunned?“ Ta võpatas, kui
kõmin üle küla rullus.

„Tänu sulle märkimisväärselt hästi.“

„Sa olid väga rumal, et Busteri järele merre ronisid.“

„Ma tean. Seda sa juba ütlesid, nagu ka Claude ja Simon. Ema lööb
maha, kui sellest teada saab.“

„Samas olid sa vapper. Ma tean, kui väga sa merd kardad. Kui väga sa
kartsid.“

„Ei ei. Kardan ikka veel. Tuleb välja, et isegi kui sa käitud nagu idioot
teist korda peaaegu ära upud, ei ravi see sind ikkagi imekombel vee-
hirmust terveks.“

„Kes oleks võinud arvata?“ Mees muigas ja tema tugevad [illegible] olid taskulambivalguses ebamaised.

„Kas su vanaemaga on kõik korras?“

„Ta magab nagu laps. Tal pole kuuldeaparaati kõrvas ja [illegible] pole tal tormist aimugi.“

„Oh, siis ei kuule ta vist ilma selleta eriti midagi.“

„Räägi nagu seinaga.“

Corey oli tema vastu nii lahke, kuigi teadis, et naine oli [illegible] emast lobisenud. Sõnad, mida Lettie oli talle päevi öelda [illegible] pudenesid nüüd iseenesest tema suust välja.

„Rääkisin Simonile sinu vanaema kehvast tervisest ainult [illegible] et arvasin, et ta jätab ta siis rahule.“

Corey keeras pea viltu ja vaatas Lettiet. „Hüva.“

„See ei töötanud.“

„Ei.“

„Aga sellepärast ma seda tegin. Tavaliselt ma isiklikku teavet [illegible] Lihtsalt tahtsin, et sa seda teaksid.“

„Hüva,“ sõnas mees jälle ja lisas: „Aitäh“, enne kui talle [illegible] ulatas. See oli hiigelsuur ja nägi roostes välja, aga töötas, kui Lettie [illegible] kumminupule vajutas. „See on iidvana, aga annab sulle seniks välja, kuni vool tagasi tuleb.“

„Kas teil läheb siin tihti vool ära?“ küsis Lettie, tundes kergendust, et oli saanud mehele juhtunust rääkida ja et vestlus väga kiiresti [illegible] edasi liikus.

„Peaaegu mitte kunagi, aga see on üsna tugev torm. Nii tugevat [illegible] ammu olnud. Ega sa ometi tormi karda, mis?“

„Mida, kas mind peaks hirmutama, et ma olen ühe iidvana maja [illegible] pimedas magamistoas, kui väljas möllab maru?“ Ta naeris. „Ma [illegible] täiesti rahulik.“

„Rõõm kuulda.“ Mees muigas veel kord ja vaatas õhukesi kardinaid, mis halvasti istuva aknaraami tõttu tõmbetuules lehvisid.

„Kas sul on siin piisavalt soe?“

[illegible] on hästi. Olen lihtsalt tänulik, et olen toas, mitte selle ilmaga [illegible]. Ega sind täna ometi päästepaadiga välja kutsuta?“

[illegible] kehitas õlgu. „Ilmselt mitte. Enamik inimesi teadis, et torm on [illegible] ja läks sadamatesse. Ma vähemalt loodan seda. Sellise ilmaga [illegible] päästmine üsna keerukas olla ja inimesed võivad viga saada.“

„Aga kui vaja, siis läheksid ikka sellise ilmaga välja?“

„Jah. Sellepärast ma sinna tööle läksingi.“

Kui ta uuesti õlgu kehitas, läks tema hommikumantel eest veidi lahti [illegible] tema kõhu ulatuv arm paistis taskulambivalguses hõbedasena.

„Kas sa said selle armi sealt? Kas sa vigastasid end päästetöö käigus?“

Corey istus ootamatult voodiservale. Tema keharaskus surus vastu [illegible] jalga ja rõhus teki all olevatele paberitele.

„Paljudel aastate eest kala nende kaljude lähedal, mille otsa sa täna [illegible] jäid, libisesin ja kukkusin. Olin koos isaga, kes kandis mu autosse [illegible] haiglasse. Verd oli väga palju.“

„Kujutan ette.“ Lettie kõhkles. „Mis su isaga juhtus? Sa pole teda [illegible] maininud.“

„Ta suri südamerabandusse, kui olin kaheteistaastane. Kui ma laps [illegible] oli tema päästepaadi meeskonna liige.“

„Kas sa liitusid nendega sellepärast?“ küsis Lettie, tundes noorele [illegible] kaasa. Ta mõtles enda kindla ja usaldusväärse isa peale ning [illegible] äkki igatsust oma perekonna järele. Ta helistab hommikul emale, [illegible] küsida, kas nendega on kõik korras, aga jätab Busteri päästmis-[illegible]ratsiooni mainimata.

„Vist küll. Tahtsin tema eeskuju järgida. Aga sinu perekond? Kuulsin, [illegible] õde läks koju.“

„Ta lahkus eile hommikul.“

„Aga sa ei läinud temaga kaasa?“

„Ei, veel mitte. Tahtsin veel veidi aega omaette olla. Mu pere on üsna [illegible]kutsuv, kontrolliv ja lärmakas.“ Ta naeris. „Ma ei maali neist just [illegible] ilusamat pilti, eks ole? Tegelikult on nad toredad. Nad on liht-[illegible].“ Ta kehitas õlgu. „Tead küll.“

„Jah, ma tean. Vanaema ajab mind vahel hulluks, aga ma ei [illegible] olla ilma temata ja omapead."

Ta nägi äkki nii haavatav välja, et Lettiel oli tahtmine [illegible] visata, mees voodisse tõmmata ja teda emmata. Kuid peale [illegible] oleks olnud täiesti sobimatu, oleks mees siis lamanud [illegible] mis praegu vastu naise puusa torkasid.

Süütunne pani tema põsed lõkendama. Corey ja Florence [illegible] lahkesti öömaja pakkunud. Kõigest mõned tunnid tagasi oli [illegible] otseses mõttes ta elu päästnud. Mis mulje see temast jätaks, [illegible] teaksid, et ta oli öösel Corneliuse kirjutuslauas ringi tuhninud?

„Olen väga tänulik, et sina ja vanaema lubasite mul ööseks [illegible] ütles Lettie. „Ja minu kindlast surmast päästmise eest samuti."

Corey liigutas end pimeduses. „Võta heaks. Ma ei saanud [illegible] midagi halba juhtuda."

Järsku võttis mees ühe tema juuksesalgu, mis puhkes [illegible] tekil, ja lasi sellel oma sõrmede vahelt läbi libiseda. See [illegible] ootamatu ja sensuaalne, et Lettiel jäi hing kinni. Mis edasi [illegible] Mida ta tahab, et juhtuks?

Naise pilku püüdmata, lasi ta loki lahti ja kummardus [illegible] „Head ööd, Lettie," lausus ta tasa.

Mehe huuled riivasid naise suunurka, kui ta enne püsti [illegible] tema põske suudles.

„Head ööd," piiksatas Lettie, kes võitles sooviga paluda mehel [illegible]

Lettie vaatas katkendlikult hingates, kuidas Corey toast lahkus. [illegible] ta oleks palunud mehel jääda, kui kirjutuslauast pärit pabereid [illegible] teki all olnud?

Ta tõmbas paberid välja ja pani öökapile, enne kui silmad [illegible] kinni pigistas. Osa temast igatses neid kohe lugeda, aga mida ta [illegible] leiab? See ei olnud otsus, mille ta oleks saanud vastu võtta [illegible] kui tal oli äsja olnud surmalähedane kogemus ja Corey oli [illegible] käinud.

[illegible] oli väga lähedal mõistatuse lahendamisele, mille Iris oli tema hoo[illegible] jätnud. Aga mida lähemale ta vastustele jõudis, seda keerulisemaks [illegible] elu minevat.

[illegible] oli kaugusse kadumas. Lettie kuulis endiselt mere möirgamist [illegible] välgusähvatused jäid juba harvemaks ja kõuekõmin kaugenes. Ta [illegible] magama ja tegeleb sellega hommikul.

Kolmekümne teine peatükk

Lettie ärkas varsti peale seitset väljast kostva kajakate kisa [illegible]. Päikesevalgus voogas läbi õhukeste kardinate tuppa ja [illegible] põrandalaudadele ning kui ta kardinad eest ära tõmbas oli [illegible] küla nagu uuesti sündinud.

Ainus jälg tormist oli kitsale munakivisillutisele jäänud prahi. [illegible] märkas vähimõrda ja õngenööri, mis olid tuule poolt lähedal [illegible] nud puu küljest ära rebitud oksa külge kinni jäänud. Helesinine [illegible] vas polnud jälgegi pilvedest ja meri oli rahulik nagu veskitiik. Viimase [illegible] päevade suur kuumus oli hajunud, jättes endast maha varahommiku [illegible] jaheduse, mis pani naise värisema.

Ta hüppas tagasi voodisse ja vaatas öökapil olevaid pabereid. [illegible] peaks need peidikusse tagasi panema, lahkuma Taevaabajast, minema [illegible] tagasi Londonisse ja otsima töökoha klienditeeninduses. Daisy võtaks [illegible] ta avasüli vastu ja ta võiks vajuda tagasi oma lapsehoidmise, [illegible] päevaste perelõunasöökide ja ema kosjasobitamise plaanide tõrjumise [illegible] rutiini. Tegelikult polekski see nii halb. Iris mõistaks teda.

Lettie seadis end teki all uuesti sisse ja sulges silmad, olles valmis [illegible] pool tundi magama.

Viis minutit hiljem, ikka veel täiesti ärkvel, haaras ta paberid ja [illegible] kas nende ümber olevat punast satiinpaela lahti harutama. Ta ei [illegible] nud lihtsalt teeselda, nagu ei oleks neid leidnud. Cornelius tahtis [illegible] Iris need endale saaks, ütles ta endale. Sellepärast ta oma laua [illegible]

[illegible]daski. Kindlasti oli temal kui Irise venna lapselapsel õigus neid [illegible]. Lõppude lõpuks oli Iris võtme talle jätnud ja tema viimaseks [illegible] oli olnud, et Lettie selle tähenduse välja uuriks.

Paberid koosnesid ühest kokkumurtud kirjast ja ühest rullikeeratud [illegible]lehest. Esimesena avas Lettie ettevaatlikult kokkumurtud kirja.

Iris, mu kallis tüdruk!

Kui Sa seda kirja loed, tähendab see, et juhtunud on halvim. Loodan, et olin surres vapper ega vedanud Sind ega oma perekonda alt. Sain kindlalt, et viimast hingetõmmet tehes mõtlesin ma Sinule. Ära nuta, Iris. Ma ei kahetse, et valetasin ja sõtta läksin. See on minuõige samm ja ka mina pean andma oma osa, kui nii paljud sõbrad seisavad meie tuleviku pärast ohuga silmitsi. Mul on kahju sinult neist pisaratest, mida Sa oled valanud, püüdes veenda mind siia jääma, ja sellest, et meie helge tulevik ei saa kunagi tõeluseks. Iris, Sa oled vapustav tüdruk ja tähendad mulle väga palju, kuid Sa leiad endale uue mehe, kes Sind armastab. Kasuta iga võimalust, et õnnelik olla, kuid mõtle vahel ka minu peale ja viska üks lilleõis merre. Jätsin Sulle selle kingituse. Minu perekond võib selle vastu võtta, nii et kannan hoolt, et see otse Sinu kätte satuks. Ütle neile, et see on minu tahe ja nad peavad mu soove austama või muidu tulen ma neid kummitama! Ütle neile ka seda, et ma armastan neid ja vaata, et kallis Florrie end korralikult ülal peab. Kardan, et ta on ilma minuta väga õnnetu.

Pea püsti, armas Iris. Teispoolsuses kohtume. Selles olen ma kindel.

Sinu armastatu

Cornelius

Lettie pühkis pisarad silmist ja asetas kirja padjale. Florence oli [illegible] uskunud, et Cornelius oli Irise mahitusel sõtta minekuks [illegible] kohta valetanud. Kuid see kiri tõendas hoopis vastupidist.

Oli väga kurb, et Iris polnud seda kirja, seda hauatagust [illegible] avaldust kunagi kätte saanud. Tema jaoks oli see jäänud [illegible] mõistatuseks. Võib-olla oleks ta aastate jooksul uue armastuse [illegible] kui oleks teadnud, et tal oli selleks Corneliuse luba? Ja mis [illegible] oli, millest mees kirjutas?

Lettie rullis teise paberi lahti. See tundus olevat mingisuguse [illegible] Ta lasi silmadel sellest üle käia ja märkas, et selle alla oli kirjutatud [illegible] neliuse nimi. Leping rääkis maatükist, mille Cornelius jättis kingitu[illegible] sena *Iris Eleanor Starcrossile ja tema järeltulijatele.*

Kas Iris oleks Taevaabajasse jäänud, kui oleks selle kätte saanud? [illegible] traagiline, et ta ei saanud kunagi teada Corneliuse heldest kingitu[illegible] Ta nuttis veel veidi armastatud vanatädi pärast ja selle mehe pä[illegible] keda ta polnud küll kunagi näinud, kuid kes oli samuti Irist armas[illegible] nud. Majast kostis hääli – ukse sulgumist ja kannu vilistamist. [illegible] Florence või Corey olid üleval, mis tähendas, et Lettie pidi otsustama mida edasi teha. Ta oli tõepoolest raskesse olukorda sattunud.

Lettie seisis magamistoa akna all ja kaalus oma võimalusi. Ta [illegible] kirja ja kinkelepingu kirjutuslaua peidupaika tagasi panna ja teesk[illegible] et pole neid kunagi leidnudki. See päästaks ta Coreyle ja tema [illegible] emale tunnistamast, et ta oli öösel toas ringi nuhkinud.

Kuid Corneliuse sõnad olid juba piisavalt kaua varjul olnud ja [illegible] vabastasid Irise süüst, mille Allfordid olid talle peale pannud. Cornelius oli ise otsustanud sõtta minna ja Iris oli kõvasti vaeva näinud, et [illegible] tagasi hoida. Samuti võisid need hauatagused sõnad Florence'ile [illegible] tuua.

Lettie tõusis kikivarvule, et kaipealset näha. See nägi pärast [illegible] pisut räsitud välja. Lained pidid olema peaaegu Vähimõrra [illegible] tunud. Ta lootis, et Claude oli öö hästi üle elanud, ja tal oli hea [illegible] mehel oli Buster seltsiks olnud.

[illegible] huu!"

Belinda möödus parajasti majast ja hakkas üles akna poole vaadates [illegible] piraselt lehvitama. Lettie lehvitas vastu, olles täiesti teadlik, et nii [illegible] hommikutunnil Corey pidžaamas Florence'i majas viibimine [illegible] veel keelepeksu kullafondi.

„Kas oled pärast eilset terve?" küsis Belinda tummalt suud maigutades, nii et ta nägu sõnade ülerõhutamise juures väändus. Ilmselt levisid [illegible] saabajas uudised väga kiiresti. „Väga vapper!"

„Terve," maigutas Lettie vastu, tundes seda tehes, et ta kurk oli soolast [illegible] valus. Sellegipoolest naeratas ta laialt ja Belinda noogutas, enne [illegible] kiirel sammul lahkus, nagu oleks tal tähtsat tegemist.

Diakonissile jõudis isuäratav kohvi ja röstsaia lõhn ning Lettie teadis, et ei saa enam kauaks magamistuppa jääda. Ta peab otsuse tegema [illegible] selle täide viima.

Kui ta magamistoa ukse avas, leidis ta trepimademelt korralikult [illegible] pandud T-särgi ja teksapüksid, milles tundis ära enda omad, [illegible] kuivunud vannilina. Käsitsi kirjutatud kiri nende peal ütles: *Tõin [illegible] sulle riided. Loodan, et sinuga on kõik korras. Rosie x.*

[illegible] pidi olema hommikul vara koju tulnud ja need Triivpuidumajast [illegible] toast siia tooma. See oli temast väga lahke.

Kuid Taevaabajas oligi lahke küla, mõtles Lettie, kui vanamoodsas [illegible] kiiresti pesemas käis ja oma riietesse puges. Siinsed naabrid tundsid üksteist ja paistsid olevat kiired abikätt ulatama, samas kui Londonis polnud Lettie mõne temaga samas majas elava inimesega [illegible] kunagi vestelnud.

Nööki astudes mõtles ta ikka veel oma kalmistuvaatega kingakarbitaolisele korterile, mis asus otse lärmaka lennuraja all.

„Ja oled üleval!" ütles Florence, tõstes pilgu ajalehelt, mida ta hommikusöögilauas luges. „Corey tahtis sind kontrollima tulla, aga ma ütlesin, et vajad pärast kogu seda eilset draamat und." Ta pani ajalehe [illegible] ja vaatas Lettiele üle poolkuukujuliste prillide otsa. „Kohalikele

elanikele avaldab väga suurt muljet, et sa Claude'i koera päästsid. Ta oli sinust väga julge ja ennastsalgav."

„Kui aus olla, siis oli see minust üsna rumal. Ma ei tea, mida ma oleksin teinud, kui teie pojapoeg poleks mulle appi tulnud."

„Ta on üsna kangelaslik, aga ära talle ütle, et ma seda ütlesin. Ma ei taha, et ta ennast täis läheks."

„Kes siin ennast täis läheb?" küsis Corey kööki astudes. Täna hommikul ta teksasid ja liibuvat tumesinist T-särki. Ta noogutas Lettiele.

„Sina lähed ennast täis, kui sulle liiga palju komplimente teha."

„Sinuga pole sellist ohtugi, vanaema." Corey muigas, enne kui ta kotist marmelaadipurgi võttis, selle kaane lahti keeras ja purgi lauale asetas. „See oli ainus sort, mida poes veel oli."

„Sellel on tükid sees," ütles Florence pirtsakalt.

„Ma panen selle siis kappi."

„Ei, ei. Sa võid selle laua peale jätta." Florence ohkas, enne kui noa purki torkas. „Eks ma pean siis sellega läbi ajama."

Corey ja Lettie naeratasid teineteisele üle vanadaami pea. Temast oli väga palju sellist, mis meenutas Lettiele Irist. Iroonilisel kombel oli just sid need kaks ilmselt omavahel hästi läbi saanud, kui oleksid üheskoos hoidnud.

„Kas sul õnnestus pärast tormi vaibumist uuesti magama jääda?" küsis Corey veel kahte saiaviilu tööpinnal olevasse röstrisse pannes.

„Jah, aitäh," ütles Lettie, tundes kuidas tema nägu Corey unenägu meenutades õhetama hakkas. Ta vaatas mehe poole, aga too oli ainult hommikusöögi tegemisega, ega vastanud tema pilgule. „Aitäh, et lubasite mul siia jääda. Ma hindan seda väga ja Corneliuse vana tuba on põnev, natuke nagu ajakapsel."

„Mhmh. Aeg läheb edasi, aga ma ei taha, et Cornelius unustataks," lausus Florence, määrides oma röstsaiale paksu kihi tükkidega marmelaadi."

„Muidugi ei taha. Tundub, et ta oli tore mees."

„Oli küll." Florence tõstis pilgu saiaviilult. „Mis on? Sa näed kahvatu välja. Kas sa tunned end pärast eilset draamat halvasti?"

„Ei, kõik on hästi."

„Miles siis asi on?" küsis Florence. „Räägi, laps."

Lettie neelatas. Nii lihtne oleks lihtsalt minema kõndida. Iris oli juba surnud ja ega Florence'ilgi enam kaua lähe. Oli sel tähtsust, mida ta lapselastest arvas? Kuid Lettie teadis vastust juba enne, kui mõtte lõpuni mõtles. See oli tähtis, sest liiga paljud asjad olid liiga kaua saladuses hoitud.

„Ma leidsin eile öösel midagi Corneliuse toast," pahvatas ta, enne kui ta jõudnud meelt muuta.

„Mis mõttes sa leidsid midagi?" küsis Florence teravalt. Ta jättis teise saaviilule või määrimise pooleli, nuga õhus.

„Ma uurisin tema lauda ja leidsin selle."

Corey tõstis pilgu, kui naine teksade taskust tema vanaonu kirja võttis.

Florence pani aeglaselt noa käest. „Mis see on?"

„Ma ei taha teid endast välja ajada ja ma ei teadnud, mida sellega peale hakata," pobises ta närviliselt, „aga arvasin, et te tahaksite seda näha."

Ta ulatas kirja Florence'ile, kes heitis sellele pilgu, enne kui selle Coreyle edasi andis. „Seda ei olnud kirjutuslaua sahtlis. Mu vanemad oleksid selle leidnud. Nad vaatasid kõik sahtlid läbi, kui vend suri."

„See oli ära peidetud. Seal oli üks sahtel – õigupoolest üks lukustatud lõigas –, mille ma juhuslikult üles leidsin."

„Seda oli ilmselt üsna raske juhuslikult leida." Corey lülitas röstri välja, kui suits hakkas keereldes lae poole tõusma. „Millest sa räägid?"

„Ilmselt on parem, kui ma seda teile näitan?"

Florence tõusis sõnagi lausumata lauast, hoides kindluse mõttes Coreyst kinni, ja läks koos Coreyga ülemisele korrusele, Lettie teejuhiks. Nad kogunesid vana laua ümber kobarasse.

„Näita siis," nõudis Florence pojapojale toetudes.

Lettie tõmbas kaks madalat sahtlit riiulist välja. „Need kaks sahtlit [illegible] teistest madalamad ja kui sa selle tüki siit välja tõmbad..."

Ta tõmbas puidust vaheseina ja Florence ahmis õhku, kui laegas [illegible] tavale ilmus.

„Kuidas sa selle peale tulid?" Corey võttis laeka kätte ja uuris [illegible]

„Mulle meenus üks vana salasahtlitega kirjutuslaud, mida [illegible] muuseumis näinud, ja ma panin tähele, et need kaks sahtlit [illegible] suuruse poolest teistest."

„Kas laegas on lukus?" küsis Corey peale hetkelist vaikust. Ta [illegible] kaant avada, kuid see püsis paigal. See pidi olema automaatselt [illegible] läinud, kui Lettie selle öösel sulges.

„Kuidas sa selle lahti said?" küsis Florence.

„Võtmega, mida ta kaelas kannab," vastas Corey kõlatult. „Anna [illegible] siia."

Lettie avas keti ja ulatas võtme Coreyle, kes selle lukuauku [illegible] Kuuldus klõpsatus, mida naine polnud öösel keset tormi kuulnud, [illegible] mehhanism pöördus ja laegas avanes.

„Heldeke." Florence vaatas hämmeldunult laeka tühja sisemusse. „[illegible] sa ütled, et kiri oli selle sees?"

„Just nii."

„Heldeke," kordas Florence, kobades selja taga oleva voodi [illegible] „Anna mulle kiri, Corey."

Ta vajus raskelt voodile ja hakkas lugema, käed värisemas. Corey [illegible] tema kõrvale ja luges üle tema õla Corneliuse sõnu. Väljas olid [illegible] pilved hajunud ja selges taevas säras päike. Inimesed käisid oma [illegible] des ringi ja Lettie kuulis kailt hõikeid ning samme munakivisillutisel. Aga siin, Corneliuse toas, kulges aeg tagurpidi, kui Florence luges [illegible] mida tema vend oli peaaegu kaheksakümmend aastat tagasi kirjutanud.

„Ma *olingi* ilma sinuta õnnetu, Cornelius," sosistas ta, silitades [illegible] kondise ja soonilise käega kirja.

Corey pani käe vanaema õlgade ümber. „Seda on vanaema jaoks [illegible] raga liiga palju," sõnas ta Lettiele, nägu liikumatu ja ilme loetamatu.

„Muidugi."

„Mõelda, et see kiri oli kogu aeg siin majas, ilma et keegi oleks seda [illegible]," lausus Florence nõrgalt. „Cornelius tahtis, et Iris selle pärast [illegible] surma koos lauaga endale saaks. Võtme tõttu oleks ta teadnud, et [illegible] peab midagi peidus olema. Ta oleks kirja üles leidnud."

„Corneliuse kiri näitab, kui väga ta teie kõigi peale mõtles ja et Iris ei [illegible] teda sõtta minema," ütles Lettie õrnalt. „Tegelikult oli kõik [illegible] vastupidi. Iris püüdis teda siia jääma meelitada. Ta ei vastuta [illegible] mehe surma eest."

Florence hammustas huulde. „Paistab, et mu vanemad süüdistasid [illegible] alusetult, nagu ma isegi, ja me oleme teda mustanud. Me ei suut[illegible] taluda mõtet, et vend tahtis ise meie juurest ära minna," sosistas [illegible]

„Ta ei tahtnud minna, vanaema, aga ta pidas võitlemist oma kohu[illegible]," ütles Corey. „Ma saan sellest aru. Ta nägi, et sõbrad andsid oma [illegible] aga tahtnud siia vaiksesse tagalasse jääda."

Lettie kujutas äkki Corneliust ette sõjaväevormis ja igaveseks Taeva[illegible] minema marssimas. Juba see mõte võttis tal silmad märjaks ja [illegible] pöördus akna poole, et keegi seda ei näeks. Iris pidi olema hulluks [illegible] äärel, kui nägi oma armastatud meest sõtta minemas. Ja [illegible] süüdistas Corneliuse perekond teda mehe surmas. Polnud ime, [illegible] ta ei tahtnud enam kunagi külla tagasi tulla.

„Mis kingitus see on, millest Cornelius räägib?" küsis Florence. „Ta [illegible] mõtle ju ometi lauda. Minu jaoks on see arusaadavatel põhjustel [illegible] kallis, aga Corneliuse jaoks sellel erilist sentimentaalset väärtust [illegible] olnud."

„Arvan, et ta mõtles seda. See oli koos kirjaga laekas." Lettie võttis [illegible] lepingu ja ulatas selle Florence'ile, kes selle kiirelt läbi luges, [illegible] kui Coreyle edasi andis. Mees luges selle läbi ja tema nägu tõmbus [illegible]

„Kas sa teadsid sellest?" küsis ta ja tema kulmude vahele ilmus korts.

„Ei, muidugi mitte. Ma isegi ei tea, millisest maatükist jutt käib."

Corey keeras pea viltu ja vaatas Lettiele otsa. Tema pilk oli vaenulik. „See leping käib Cora maanina kohta, selle neeme kohta, mida ta tahab hirmsasti endale saada."

Lettie lõi vankuma ja istus enda selja taga olevale toolile. „Kuidas sai Cornelius kinkida Irisele teie perele kuuluva maatüki?"

„Sest see kuulus talle," ütles Florence, pühkides ühe valge juuksesalgu silmist. Ta silmitses umbusklikult Lettiet. „Kas sa teadsid seda juba varem?"

„Ei, ausalt, ma ei teadnud sellest mitte midagi."

Florence vaatas uuesti Corey käes oleva lepingu poole. „See maa ei sobinud põlluharimiseks ja tookord polnud keegi huvitatud selle arendamisest. Aga samas oli see mu venna lemmikkoht – ta veetis tunde seal ülal, vaadates Taevaabajat ja merd. Ta võttis ka mind kaasa delfiine ja hülgeid otsima ning vaatama, kuidas laevad peale öist kalaretkelt kai äärde tagasi saabusid. Seega kinkis isa selle maa tema kaheksateistkümnendaks sünnipäevaks talle. Cornelius kavatses sinna kunagi maja ehitada." Naine pilgutas pisarad silmadest ära. „Ja paistab, et ta tahtis, et see pärast tema surma Irisele jääks. Irisele, kes vastupidiselt sellele, mida mu vanemad uskusid, püüdis veenda teda sõtta minemisest loobuma. *Minu südame võti,* seisis su kirjas. See oli Corneliuse viimane mõistatus."

„Ma ei saa sellest siiani päriselt aru."

„Selle maatüki pärisnimi on Corazoni maanina," ütles Corey endiselt lepingut vaadates, „ja *corazón* tähendab hispaania keeles..."

„... südant," lõpetas Lettie, kui viimane mosaiikmõistatuse kild oma kohale asetus.

„Ja nüüd," lausus Florence, „kuulub see maatükk selle paberi kohaselt sulle."

„Ei kuulu." Lettie hüppas püsti.

„Mu vend jättis selle maa *Irisele ja tema järeltulijatele*. Ma saan aru, et ta jättis oma asjad sulle, preili Starcross. Seetõttu on loogiline, et ta oleks ka maa sulle pärandanud."

„Vanaema, see kinkeleping ei pruugi nii pika aja järel enam kehtiv olla," lausus Corey õrnalt. „Kes teab, kas Cornelius selle vettpidavuses oli veendunud ja su perekond võis selle juba tookord vaidlustada."

„Seda oleksid nad teinud küll. Selles pole kahtlustki. Neil oli vaja kedagi süüdistada. Aga tegelikult ei ole ju tähtis, kas leping kehtib või mitte, Corey. Kas sa siis ei mõista? Need on mu venna viimased soovid. Ta tahtis seda ja tema viimane soov on liiga pikka aega täitmata olnud."

„See on teie maa ja..." alustas Lettie, kuid Florence katkestas teda käeviipega.

„Tundub, et see pole enam peaaegu kaheksakümmend aastat minu oma olnud, vähemalt moraalselt mitte, ja ma olen väsinud selle eest võitlemast. See noormees, kes praegu külas viibib, on kõigest viimane pikas reas, kes on aastate jooksul püüdnud mind veenda seda maad müüma, aga see rivi muutub varsti lausa järjekorraks. Ajad muutuvad, preili Starcross, aga mina olen juba liiga vana ja väsinud, et üritada nendega sammu pidada. Tahan ainult täita venna aastatetaguse soovi. Vähemalt seda saan ma tema heaks teha. Nii et võta see maa ja jäta mind rahule."

„Ma ei taha seda maad," kinnitas Lettie, aga Florence oli juba püsti tõusnud, olles endiselt ebakindel ja tema silmis oli sama külm pilk, mida Lettie mäletas nende esimesest kohtumisest lossivaremetes.

„Te peate selle vastu võtma, preili Starcross. Ma tahan oma venna viimase soovi täita. Teie vanatädi ei saanud seda maad endale, aga vähemalt tema pärija saab ja mu vaene vend võib lõpuks ometi rahus puhata."

„Sa ei saa seda maad lihtsalt ära anda," ütles Corey.

„Jah, saan ja seda ma teengi."

„Ma tõepoolest ei..." alustas Lettie, kuid Florence katkestas teda.

„Ma ei taha sellest rohkem rääkida. Corey, aita mind palun minu magamistuppa. Arvan, et viskan vähekeseks pikali. Võib-olla jätaksite mind nüüd omavahele, preili Starcross, ja üksikasjades võime hiljem kokku leppida."

„Corey, asi ei ole nii, nagu näib," kinnitas Lettie, kui mees [illegible] emal toast lahkuda.

„Mitte praegu," lausus mees külmalt.

Kui nad olid magamistoast lahkunud, korjas Lettie oma asjad [illegible] ja lahkus majast. Ta ei suutnud praegu Coreyle otsa vaadata ja ta [illegible] nud seda maad vastu võtta, isegi, kui see oleks pidanud Irisele [illegible] See maa kuulus Florence'ile ja läheb ühel päeval edasi tema [illegible]

Kolmekümne kolmas peatükk

Lettie oli juba lossini jõudnud, kui kuulis selja tagant samme ja nägi ringi pöörates Coreyt endale järele jooksmas.

„Kas sa teadsid seda?" nõudis mees raskelt hingeldades. „Kas sa teadsid, et Cornelius jättis maa sinu vanatädile?"

„Muidugi mitte. Kust ma oleksin pidanud seda teadma? Ausalt, praegu ma soovin, et poleks seda kirja ja lepingut kunagi leidnud. Ma oleksin pidanud need lihtsalt peidikusse tagasi panema ja suu kinni hoidma."

Aga Corey, kes edasi-tagasi sammus, ei paistnud teda peaaegu kuulvat. „Võib-olla ütles Cornelius enne sõttaminekut Irisele, et kavatseb maa talle jätta, aga tal polnud tõendeid, kuna ta ei saanud lauda endale. Aga ta rääkis sellest sulle."

„Ilusi või?" küsis Lettie, käed puusas. „Kas sa arvad tõesti, et ma tulin tagasihajasse seda lepingut otsima, et maad endale saada?"

„Võib-olla."

Lettie naeris selle mõtte absurdsuse üle. „Kas sa tõesti usud minust sellist? Et ma räägiksin hulga valesid ja petaksin teid, et maad endale saada?"

„Sa ütlesid, et tahad oma elu muuta ja unistused ellu viia, aga selleks on raha vaja. Inimesed valetavad ja petavad."

„*Mõned* inimesed valetavad ja petavad, aga mina kindlasti mitte."

Värv kadus Corey näost, kui ta sammumise lõpetas. „Kas sa oled terve selle aja koos Simoniga selle kallal töötanud?"

„Ah soo, et nüüd on siis tegemist lausa vandenõuga? Naeru
Lettie hingas sügavalt sisse. „Vaata, ma poleks pidanud lauda
Olen alati liiga uudishimulik olnud. Mind huvitas laud ainult
pärast, et Cornelius oli tahtnud selle Irisele pärandada. Enne sell
ei teadnud ma midagi salalaekast ega selle sisust. Nagu ma juba
meenus mulle kunagi ühes muuseumis nähtud kirjutuslaud."

Corey raputas pead. „Sa annad sellele väga usutava kõla, aga
ka Grace kõigi oma valede ja väljamõeldistega, mis panid mind
et ma hakkan hulluks minema."

„Mis Grace'il sellega pistmist on? Ja mida... Grace sulle üldse

Corey ei teinud tema küsimusest välja. „Kõige hullem on sinu
see, et ma hakkasin juba mõtlema, et me..." Ta jäi vait ja kringe
nägu, silmad tugevasti kinni. Siis tegi ta need lahti ja hingas
välja. „Palju õnne. Tundub, et Cora maanina on sinu – mu vanaema
kunagi oma meelt muutnud, kui on midagi ära otsustanud. Loodan,
see teeb sind väga õnnelikuks."

Seejärel pöördus mees kanna pealt ringi ja läks minema, jättes
pisaraid tagasi hoides maha. Kuidas võis mees mõelda, et ta oli
meelega ette kavatsenud? See, et Corey temast halba arvas, tegi
palju rohkem haiget, kui ta oleks osanud ette kujutada. Ta tõi
norgu ja rühkis läbi küla ning mööda kaljut üles Triivpuidumajja.

Rosie oli õues ja värvis parajasti aknaraami, kuid pani pintsli käest,
Lettie lähemale jõudis.

„Oled sa terve?" hüüdis ta. „Kuulsime eile õhtul hotellis, mis juhtus
Sa oled lausa kohalik kuulsus."

„Minuga on kõik korras," vastas Lettie, püüdes mitte nutma hakata.
„Aitäh, et sa mulle riided tõid, ja mul on väga kahju, et ma su õhtu ära
rikkusin."

„Sa ei rikkunud. Kuulsin, et Allfordid hoolitsevad sinu eest, nii et
ööseks hotelli ja tulin lihtsalt täna pisut varem tagasi. Liam pidi nagunii

pärast varem naasma. Uskumatu, et sa Busteri ära päästsid. Claude
ilma temata väga õnnetu olnud." Rosie kissitas silmi. „On sinuga
kindlasti kõik korras?"

„Jah, absoluutselt. Pean lihtsalt pikali heitma."

Lettie läks läbi avatud välisukse majja ja oli juba trepini jõudnud, kui
Rosie teda uuesti hüüdis. Ta oli Lettie järel esikusse tulnud ja pühkis
roosa värvise põlle sisse.

„Ilmselgelt pole sinuga kõik korras. Minu ema uskus kindlalt
kommuniteesse ja mul on see kapis olemas. Panen kannu tulele. Tule
kaasa."

Ta võttis Lettie käest kinni, viis ta kööki ja pani suure tammepuust
laua taha istuma. Siis pani ta kannu tulele ja otsis kapipõhjast teekoti-
karbi. Ta ei öelnud enne midagi, kui tee oli valmis ja ta oli kaks auravat
kruusi lauale asetanud. Lettie vastu istudes võttis ta ühe teetassi pih-
kude vahele.

„Kas sa tunned end pärast eile juhtunut halvasti?" küsis ta tasa.

„Ei, selle pärast tunnen ma end hästi. Corey tuli päästepaadiga ja
päästis minu ja Busteri ära."

„Seda ma kuulsin. See oli tõeliselt vapper tegu."

Lettie ei pööranud tema sõnadele tähelepanu. „Asi on selles, mis
pärast seda juhtus..."

„Sa jäid koos Florence'i ja Coreyga nende poole."

„Mhmh." Lettie noogutas, sest ei saanud teda lämmatavate pisarate
tõttu rääkida.

„Oh." Rosie silmad läksid suureks. „Kas Corey ja sinu vahel juhtus
midagi? Kas te...? Tähendab, kas te kaks olete..."

„Ei." Lettie raputas pead. „Corey ja minu vahel ei juhtunud midagi."

Kuigi ta oli seda tahtnud, kui mees oli tema tuppa tulnud ja talle une-
maid andnud. Selle asemel oli ta aga hoopis kirjutuslaua sahtlites ringi
luhkinud ja nüüd pidas mees teda rahaahneks petiseks.

„Pole midagi. Sa ei pea mulle rääkima, kui ei taha. Kas sa saaksid
hellelegi helistada ja sellest vestelda? Võib-olla õele?"

Lettie raputas veel jõulisemalt pead. Daisy oli küll viimane [illegible] kellega ta praegu rääkida tahtis. Ta kujutas juba ette, mida [illegible] *Mida sa tegid? Sa uppusid mingit koera päästes peaaegu ära ja [illegible] rasid veel öösel vana kirjutuslaua sahtlites? Mis sul ometi viga [illegible]* mis veel hullem: *Vana hea Iris! Võta maa vastu ja jookse – [illegible] tema oleks seda tahtnud.*

Kuid Lettie ei teadnud, mida Iris oleks sellest keerulisest [illegible] tahtnud ja ta ei saanud seda ka kuidagi küsida. Iris oli surnud, [illegible] kunagi Corneliuse kirja.

Kui pisarad hakkasid Lettie nina otsast lauale tilkuma, vedas [illegible] oma tooli üle põranda tema kõrvale ja pani käe tema ümber.

„Kõik on korras," lohutas ta, lükates tassi kummeliteega tema [illegible]

„Palun vabandust," nuuksus Lettie. „Sa oled ainult Triivpuidu[illegible] omanik, mitte psühholoog. Sa tundud nii asjalik ja enesekindel. [illegible] kihla vedada, et sina pole kunagi sellises segaduses olnud, nagu [illegible] praegu."

„Kui sa vaid teaksid," pomises Rosie Lettie õlga pigistades. „[illegible] saan sind kuidagi aidata? Ilmselt oled sa pärast eile juhtunut ikka [illegible] šokis."

„Ei, minuga on kõik korras, ausalt," vedas Lettie ninaga, „aga [illegible] Sa oled olnud väga lahke. Tegelikult pean ma juba täna Taevaabajast lahkuma."

Ta tõstis aurava teetassi ja jõi lonksu, kuna Rosie oli selle valmistamisega väga palju vaeva näinud.

„Kas sa natuke kauemaks ei saa jääda? Su broneering kehtib [illegible] päevani."

„Pean kohe ära minema, aga ma ei küsi raha tagasi."

„Oh, ma ei muretsegi raha pärast," kinnitas Rosie laua tagant [illegible] tõustes. „Ma lihtsalt ei taha, et sa nii endast väljas olles lahkuksid. [illegible] Simon teab, et sa lahkud? Kas sa oled tema pärast nii endast väljas?"

„Ei, Simoniga pole sellel mingit pistmist. Mitte kõige vähematki. [illegible] arvan, et sul on õigus, et ma olen ikka veel eilse pärast endast väljas, [illegible]

[illegible] Londonisse tagasi lähen, saab minuga kõik korda." Lettie heitis [illegible] seljale ja tõusis püsti. „Aitäh tee eest, aga pean nüüd minema ja [illegible] asjad kokku pakkima."

[illegible] korrusel viskas ta oma asjad kohvrisse ja vaatas telefonist [illegible] Paddingtoni sõitvate rongide aegu. Sel päeval läksid mõned [illegible] nii et ta helistas ja kutsus takso, et see ta jaama viiks.

[illegible] oli tunne, nagu ta põgeneks. See *oligi* põgenemine, aga ta naaseb [illegible] haleda Londoni-elu juurde, otsib uue töökoha, noogutab tervitu[illegible] naabritele, kannatab ära pere kosjasobitamised ja vabandab üle[illegible], et polnud Elsa sünnipäevaks vikerkaarekooki küpsetanud. [illegible] Iris, ei maini ta enam kunagi Taevaabajat, aga samas ei unusta ta [illegible] seda küla, mis oli samuti Irise moodi. Samuti ei unusta ta kunagi [illegible] näoilmet, kui too teda pettuses süüdistas.

„Ma poleks kunagi pidanud Taevaabajasse tulema, Iris," ütles Lettie [illegible] tühjale magamistoale, kui ta kohvrikaane sulges ja selle voodilt [illegible] tõstis. „Lahendasin küll mõistatuse, kuid suurendasin südame[illegible]"

Ta pidi just kohvri alumisel korrusele viima, kui tema telefon piiksus. [illegible] oli tundmatu number ja ta kavatses seda ignoreerida, kui telefon [illegible] piiksus. Ta avas esimese sõnumi:

> Tere, Lettie. Siin Esther. Muutsin meelt ja tahaksin Claude'i ikkagi näha. Kas te saaksite mulle järele tulla ja mind Taevaabajasse viia? Ütlesite, et olete veel mõned päevad seal.

Teine sõnum, mis oli saadetud vaid minut hiljem, ütles: Kui teil mui[illegible] midagi selle vastu ei ole. Ma ei tahaks teile tüli teha, aga tunneksin end [illegible], kui te minuga koos oleksite.

Lettie vajus raskelt voodile. Ta vastab ja selgitab, et lahkub Taeva[illegible]. Esther võib takso võtta või võib-olla saab keegi teine ta siia [illegible]. Claude'i koera oli ta juba päästnud, aga mehe armuelu eest ta ei [illegible].

Ta kandis kohvri kahest trepijärgust alla, kuid lõi esikus kõhkl
Mis siis, kui Esther kohtumisest loobub, kui Lettie ütleb, et ei
järele tulla? Ta ei näeks Claude'i enam kunagi. Mida Iris tahaks
teeks? Kui temal oleks olnud võimalus Corneliust veel viimast
näha, oleks ta sellest kinni haaranud.

„Oh, heldus," ütles Lettie tasa. Ta pani oma kohvri kapphella
ja hõikas kööki: „Rosie, ma lähen pärast ära, aga pean enne kuna
käima, kui sobib."

„Muidugi sobib." Rosie pistis pea köögiuksest välja. „Kas sul
parem olla?"

„Jah, tänan. Hakkab olema."

Kaks tundi hiljem saabus Lettie takso Taevaabajasse tagasi ja
istus tagaistmel tema kõrval.

„Ma ei ole nelikümmend aastat siin käinud, aga kõik näeb
vähem samasugune välja." Esther ajas kaela õieli, et vaadata pik
juurde viivat tänavat. „Poed on teistsugused, aga majad ikka sama
mudis süles oma kahvatuid käsi. „Teist oli väga lahke mulle järele
Lettie, et
üldse ühendust võtnudki."

„Kas te olete Claude'iga taaskohtumise pärast närvis?"

„Olen jah, mis on tegelikult ju üsna rumal. Oleme nüüd mõl
vanad. Mis siis, kui teda kodus ei ole?"

„Siis otsime ta üles. Ma ei usu, et Claude kunagi kuigi kaugele
rahustas Lettie naist juba kolmandat korda pärast Carro Lodge'i
kumist.

Lettie heitis vargsi pilgu kaasreisijale. Naine kandis A-lõikelist
mikat puuvillast seelikut, õhukest roosat ümara kaelusega džemp
kuldsete nööpidega kreemikat jakki. Tal oli pärlikee kaelas ja
olid üles krunni seatud. Ta oli vana kallimaga kohtumiseks pär
vaeva näinud.

Lettie lasi taksojuhil nad kai juurde viia ja ulatas sõiduraha, püüdes
mõelda oma aina kahanevatele säästudele.

Claude'i maja seisis eredas päikesepaistes otse nende ees ja Esther
hingas raskelt. „Mitte miski ei ole muutunud," pomises ta, enne kui
Lettie poole pöördus. „Vabandan, et ma teile tüli teen, aga ma ei tea, kas
ma ikka suudan seda teha. Võib-olla oleks targem lihtsalt koju tagasi
minna?"

„Me oleme juba siin. Võtame asja aeglaselt ja vaatame, mis juhtub?"

Esther vaatas hetke Lettiele otsa. „Miks te seda minu ja Claude'i
pärast teete?"

„Claude on ainulaadne inimene ja teie meenutate mulle kedagi, keda
ma kunagi tundsin. Ta annaks teie kohtumisele nii pika aja järel oma
õnnistuse. Mitte igaühel pole taaskohtumise võimalust."

Kui Lettie silmad pisaratega täitusid, patsutas Esther tema kätt. „Tule
nüüd, teeme selle ära."

Nad kõndisid nad Claude'i käestlastud majakese poole. Esther jäi
ootamatule toetudes õue madala aia äärde ootama, samal ajal kui
Lettie läks ukse juurde ja tõstis käe. Tal polnud aimugi, mis edasi saab.

Kolmekümne neljas peatükk

Claude

Claude kummardus alaseljavalust hoolimata alla ja võttis [illegible] ümbert kinni.

„Sa, rumal koer, lähed ujuma, kui mind sind valvamas ei ole," [illegible] surudes näo koera pehmetesse karvadesse.

Kui ta pea tõstis, olid tema põsed pisarais, mille ta kannatamatult [illegible] pühkis. „Vaata nüüd. Sa muutsid mind vesistavaks inimvaremeks. [illegible] inimesed küll arvata võivad?"

Koputus uksele oli nii vaikne, et see oleks tal peaaegu märkamata jäänud, kuid Busteri kõrvad läksid kikki ja ta jättis sinnapaika [illegible] lihatükist, mille Claude oli talle koju tagasituleku puhul ostnud, [illegible] suundus esikusse.

Claude ohkas. Terve hommiku olid inimesed tema ukse taga [illegible] et Busteri kohta küsida ja vargsi kontrollida, kas tema omanikuga [illegible] kõik korras. See oli neist väga lahke, aga nii vaikse ja omaette [illegible] mehe jaoks nagu Claude tundus see ikkagi sissetungina.

Hetkeks kaalus ta teesklemist, et teda pole kodus, aga Buster [illegible] haukuma hakates kõik ära.

„Tasa, poiss!" Claude tõmbas koera ukse juurest ära ja hingas [illegible] sisse. Veel üks külaline ja siis tõmbab ta kardinad ette, seab Busteri [illegible] lukeses tagaaias sisse ja teeskleb, et on Šotimaale kolinud.

„Jah?" küsis ta ust lahti tõmmates veidi kannatamatult. Tema näo[illegible] tardus, kui ta nägi Lettiet ukselävel seismas. „Lettie!" Ta haaras [illegible] käe ja pumpas seda üles-alla. „Kuidas käsi käib? Helistasin täna [illegible] Florence'ile ja küsisin, kas te olete paranenud ja ta ütles, et [illegible], aga muud eriti midagi. Teda tundus miski vaevavat, nii et ma [illegible] teie pärast. Tulge sisse."

[illegible] astus tagasi, kuid Lettie jäi huulde hammustades ukselävele [illegible].

„Kas teiega on kõik ikka korras?"

„Jah, täna on kõik korras, lihtsalt..." Ilma rohkem sõnagi lausumata [illegible] ta sammu kõrvale, peaaegu vanade kalavõrkude hunnikusse, [illegible] olid mehe tillukeses eesaias seina vastu toetatud. Temast mööda [illegible] nägi Claude kedagi kaipealsel seismas. See oli lühike, valgete [illegible], kreemikasse ja roosasse riietunud naine. Mees kissitas silmi, [illegible], et ta oleks prillid ette pannud, sest piirjooned olid ähmased. [illegible] naeruväärse hetke mõtles ta, et see oli Lettie vanatädi Irise vaim, [illegible] tuli talle ütlema, et tema aeg on otsakorral.

Kui naine mõned sammud lähemale astus, muutusid tema näojoo[illegible] selgemaks. Tal oli ovaalne nägu, kahvatu nahk ja Cora maaninal [illegible] rukkilillede värvi silmad. Claude'il jäi hing kinni, kui naine [illegible] ühe sammu lähemale tuli. See polnud võimalik.

Nad seisid teineteisest meetri ja neljakümne aasta kaugusel, kui jää[illegible] limpsivad turistid mööda jalutasid ning kajakad kisaga sadamasse [illegible] paate tervitasid.

Lõpuks hakkas naine rääkima ja tema hääl oli tuttav, kuigi värise[illegible], kui mees mäletas.

„Noh, Claude. Siin me siis jälle oleme."

Mees ei saanud sõna suust ja Lettie tuli tema juurde ning pani käe [illegible] käsivarrele. Tavaliselt vältis mees kehalist kontakti. Mis mõtet [illegible] lasta meenutada endale midagi, mida juhtus nii harva? Kuid ta lasi [illegible] käel seal puhata ja oma nahka soojendada.

„Kas läheme tuppa?" küsis Lettie tasa.

Claude noogutas ja hoidus tahapoole, et lasta naistel majja [illegible] Kui Esther temast möödus, sulges mees silmad ja aastad [illegible] oli jälle kolmekümne viie aastane. Endassesulgunud ja vahel [illegible] mees, kes oli end lõpuks avanud ja naise oma südamesse [illegible] seisis selsamal uksel ja ootas oma armastatud naist. Ta muudkui [illegible] ja ootas, kuni taipas, et naine ei tule enam kunagi.

„Claude, palun tulge ja istuge," ütles Lettie tal uuesti käest [illegible] tes ja teda elutuppa juhtides. „Ma oleksin pidanud teile teatama, [illegible] tuleme. See on liiga suur šokk."

„Ei, ei. Kõik on hästi," lausus Claude, kes oli lõpuks hääle [illegible] nud. Ta istus aknaalusele toolile söögilaua ääres ja Esther [illegible] Buster lükkas oma nina vastu Estheri kätt ja naine silitas tema [illegible]

„Kuidas sul, Claude, pärast kõiki neid aastaid läheb?" küsis [illegible] silmad mehe näole kinnitunud.

Kuidas ta sai sellisele küsimusele vastata? Nende viimasest [illegible] misest oli möödunud nii palju aega, nii halba kui head. Claude [illegible] õlgu. „Nagu näed, olen vanem, aga muidu samasugune." Ta vaatas [illegible] lagunenud mööbliga toas ringi. See tuba oli samamoodi ajas [illegible] nagu ta ise. „Kuidas sinul läheb?" suutis ta küsida, pannes tähele, [illegible] das Lettie toast kööki lipsas.

„Ka mina olen vanem." Esther naeratas. „Palju vanem ja [illegible] et veidike targem." Ta jätkas oma jalge ees istuva Busteri [illegible] „Mul on hea meel sind näha, Claude. Miks sa palusid Lettiel mind [illegible] otsida?"

Tahtsin veenduda, et „me" olime tõesti olemas olnud ja meie suhe [illegible] nud ainult minu üksildase mõistuse vaimusünnitis.

Claude sundis end naeratama. „Mõtlen mõnikord sinu peale ja [illegible] sin näha, kas sul on elus hästi läinud."

„See oli sinust lahke." Esther kõhkles. „Ma polnud siiatulekus [illegible] del. Ma ei teadnud, mida see annaks, aga ma tahtsin sind näha. [illegible] võlgnen ma sulle vabanduse ja arvasin, et on parem, kui ma seda [illegible] ise ütlen."

„[illegible] ei võlgne mulle midagi, Esther."

„[illegible] küll." Kui naine, keda ta oli kunagi armastanud, diivanil [illegible] nihkus, valgustas päike tema nägu ja mees nägi iga selle joont [illegible] kortsukest. Naine oli veel ilusam nüüd, kus aeg oli söövitanud tema [illegible] palju rööme ja muresid. „Ma saatsin sulle lahkudes kirja, Claude. [illegible] oli minust väga argpükslik. Sa olid ära teeninud näost näkku [illegible] koos korralike selgitustega."

„[illegible] polnud vaja midagi selgitada ei siis ega ka nüüd. Sa armastasid [illegible] oma abikaasat. Ma teadsin, et selline võimalus oli olemas. Sa kand- [illegible] tema last, nii et sul olid temaga tugevad sidemed. See pole oluline – [illegible] on juba ajalugu."

[illegible] nägi oma peas nägemust süngest minevikust, kuid peletas selle [illegible] Ta oli oma tundeid nii kaua vaos hoidnud, et ei saanud neid [illegible] vabaks lasta. Need moodustasid temas tugeva südamiku ja ta kar- [illegible] ilma selleta kukub ta kokku nagu kaardimaja.

„[illegible] kombel ma armastasin Terryt, aga mitte nii, nagu ma sind [illegible] Claude."

„Miks sa mind siis maha jätsid?"

[illegible] polnud tahtnud seda välja öelda ja tõmbus nüüd toolil kössi. Ta ei [illegible] kõike välja lasta. See hävitaks ta. Ta oli olnud rumal, kui arvas, [illegible] Estheriga suhted taastada ja ise terveks jääda.

„[illegible] aastate jooksul endalt palju kordi sama küsinud." Esther ohkas. „[illegible] oli hirm, Claude. Mul olid sinu vastu nii tugevad tunded, et ma [illegible] et need põlevad läbi. Ka sina mõtlesid vist sama?"

Claude tegi pausi ja noogutas siis. „Sa hävitasid mu, Esther Kenvale, [illegible] ma pidin pärast sinu lahkumist uuesti alustama."

„Mul on väga kahju."

„Ma oleksin su lapse omaks võtnud. Sa teadsid seda."

Naine lükkas lõua ette, nagu tavaliselt, kui üritas vapper olla. „Jah, [illegible] teadsin seda. Aga Terryl oli õigus oma last tunda ja ta oli hea isa meie [illegible] keda ma väga armastan. Tal on nüüd endal kaks last."

„Kas sa oled vanaema?" küsis Claude aukartlikult.

„Olen, ja lapselapsed on mu silmaterad. Mu elu ei olnud väga [illegible] Claude, ja loodan, et sinul samuti mitte. Loodan, et ma ei teinud [illegible] väga palju haiget ja et sa ei kahetsenud kunagi seda, mis meie [illegible] mõnda aega oli."

Claude sulges korraks silmad. „Kuigi ma tundsin sinust puudust, [illegible] oleks ma mingi hinna eest olnud nõus sellest loobuma."

Ta taipas, et see oli tõsi. Hoolimata kogu sellest piinast ja südame[illegible] valust, oli nende koosveedetud aeg olnud eredaks sähvatuseks [illegible] üksluises elus – nagu särava sabaga komeet, mis kustus, nagu [illegible] seda kunagi olnudki.

Lettie tuli tuppa tagasi vana plekk-kandikuga, mis oli kunagi [illegible] Claude'i emale. Selle peal oli kaks portselantassi, mille Lettie pidi [illegible] kuskilt kapipõhjast leidnud ja papist piimapakk. Claude tundis [illegible] tust, et naine oli näinud tema kööki, mis polnud just kõige puhtam, [illegible] kuid see oli praegu tema kõige väiksem mure.

„Loodan, et te ei pahanda, et ma teie köögis ringi tuhnisin, Claude, [illegible] aga ma arvasin, et teile mõlemale kuluks tass teed ära. Piimakannu [illegible] suhkrut ma ei leidnud."

„Esther ei joo suhkruga," ütles Claude. „Või võib-olla nüüd joob."

Naine raputas pead. „Ei, ikka ilma suhkruta. Ainult piimaga. Tänan."

Lettie valas piima tassidesse ja andis need nende kätte, enne kui läks [illegible] ukse juurde. „Teil kahel on vist paljust rääkida, nii et jätan teid [illegible] vahele. Teil on mu telefoninumber olemas, Esther, nii et helistage, kui [illegible] olete valmis, et ma teid uuesti takso peale paneksin. Olen nii kaua [illegible] gil Taevaabajas."

Kui välisuks kinni paugatas, tõusis Esther aeglaselt püsti ja läks kuhi muti juurde. Ta oli märganud nelikümmend aastat selles majas [illegible] tuhmunud fotot endast noore naisena. Kui Claude oleks teadnud, et ta tuleb, oleks ta foto sahtlisse tagasi pannud. Ta kartis, et see järsk temast mulje kui mingist õnnetusehunnikust, kes oli terve elu [illegible] naist oodanud.

„Ilusin pärast sinu lahkumist toimekat ja täisväärtuslikku elu, Esther. [illegible] veetsin aastaid merel, teen seda vahel siiani, kui neil on mehi puudu, [illegible] olen koos oma koertega siin elades rahul."

„Mul on hea meel." Esther sirutas käed välja ja puudutas fotot. Tema [illegible] elegantsed sõrmed riivasid tema noort nägu.

„Jutusta mulle veel oma elust."

Esther naeratas ja istus uuesti diivanile, Buster tema jalge ees. „Mul [illegible] sainuti toimekas elu. Kolisime Terryga Yorkshire'i ja saime poja [illegible]. Nagu ma ütlesin, on ta nüüd täiskasvanu ja tal on oma pere[illegible]. Ta elab koos naisega Londonis minu pojatütre lähedal, aga mu [illegible] elab Cornwallis." Naine vaatas korraks aknast välja, mere [illegible] kuhjuvate valgete pilvepatjade poole. „Terry suri mõni aeg tagasi [illegible] südamerabandusse."

„Mul on kahju."

Esther rahustas meest käeviipega. „Oh, see käis väga kiiresti. Ta [illegible] tahtnudki kaua põdeda. Tal polnud selliseks asjaks kanna[illegible]."

„Ja nüüd elad sa Devonis."

„Elan ja mul on hea meel siin tagasi olla. Ma elan toetatud elamise [illegible], kus on hooldaja, kes minu järele vaatab ja mul silma peal [illegible], sest ma olen nii vana." Ta naeris. „Elan kummastki lapselapsest [illegible] võrdsel kaugusel, mis tundus tookord olevat hea mõte, ja üsna [illegible] Terry sugulastele, aga nad kõik käivad mul väga harva külas. [illegible] inimeste elu on tänapäeval väga kiire." Ta vaikis hetke ja mõtles, [illegible] kui jätkas. „Nii et sina siis ei saanudki lapsi, Claude?"

Mees raputas pead, olles üllatunud teda haaranud kurbuselainest. „Ei naist ega lapsi," lausus ta karedalt.

„Mina tahtsin lapsi ja Terry samuti," lausus Esther tasa. „See oli üks [illegible] põhjus, miks ma otsustasin tema juurde jääda. Sa ütlesid, et ei taha eriti [illegible]."

Ütles või? Claude ei mäletanud, et ta oleks kunagi seda öelnud. [illegible] oli tõsi, et ta ei tundnud end laste läheduses just kõige mugavamalt,

aga Estheriga oleks kõik teisiti olnud. Kõik pimedad toanurgad [illegible] äkki täis nende laste kummitusi, kes temal ja Estheril oleksid [illegible] olla.

„See kõik on nüüd minevik," ütles ta ja naine, keda ta oli [illegible] armastanud, noogutas.

„Sul on õigus. Peaksime hoopis tulevikku vaatama, nüüd, kui [illegible] tänu Lettiele jälle koos oleme." „Ta on armas noor naine ja väga hoolsev. Kuidas sa temaga tutvusid?"

Claude naeratas. „Ma ei teagi täpselt. Ta puges kuidagi märkamatult minu ellu, aga nüüd mulle lausa meeldiks, kui ta siia jääks. Kuid ta läheb varsti koju. Ta pole siitkandist."

„Kas ta on turist?" Esther kergitas kulmu ja Claude naeratas jälle.

„Üks pagana turist, kes viskab prügi maha ja rikub küla ära."

Esther naeris. „Paistab, et sa oled ikka seesama vana hea Claude."

„Tegelikult on Lettie pere Taevaabajast pärit, nii et ma arvan, et ta võib end siin aukülaliseks pidada. Kas ta rääkis sulle, et riskis enda [illegible] rit merest päästes oma eluga?"

„Ei rääkinud. Milline erakordne noor naine. Jutusta mulle sellest ka külast, mis ei paista muutunud olevat."

Nad vestlesid veidi aega Lettie kangelastegudest, Taevaabajast, [illegible] tikast ja olukorrast maailmas – kaks vana sõpra, kes lobisesid niisama. Claude märkas, kuidas koorem, mida ta polnud kunagi endale [illegible] tada tahtnud, tema õlgadelt langes.

Varsti vaatas Esther juba randmel olevat kuldkella ja tõusis.

„Ma ei taha lasta Lettiel liiga kaua oodata. Juba see oli temast väga lahke, et ta mind siia tõi."

„Kas ma näen sind jälle?" küsis Claude püsti tõustes ja püüdes [illegible] hääles olevat paanikat varjata. Ta ei suutnud taluda mõtet, et [illegible] naise uuesti.

Esther läks tema juurde ja sirutas käe, et peopesa mehe põsele [illegible] tada. Tema silmad, mis olid valgete juuste taustal veel sinisemad [illegible] varem, vaatasid mehele otsa.

„Meie jaoks on juba liiga hilja olla midagi muud kui sõbrad, Claude, [illegible] ma tahaksin ühendust hoida. Võib-olla võiksime telefoni teel vesteldaja mõnikord kokku saada?"

„See meeldiks mulle," lausus Claude, kes surus korraks enda käe [illegible] oma peale. „Mul on väga hea meel, et sa mu elus tagasi oled."

Esther silmad täitusid pisaratega, kuid ta naeratas. „Sa oled üks väga [illegible] mees, Claude. Ma teadsin seda juba nelikümmend aastat tagasi [illegible] ka nüüd."

Kui naine toast lahkus, vajus Claude tagasi toolile ja vaatas aknast, [illegible] ta Lettie juurde läks ja nad mõlemad taksosse istusid.

Korraks suutis ta juba Estheri lahkumist vaadata, sest teadis, et naine [illegible] veel tagasi.

Kolmekümne viies peatükk

Lettie

Pärast seda, kui ta oli Estheri taksole järele lehvitanud, [illegible] Lettie segaste mõtete ja tunnetega läbi küla.

Esther oli talle öelnud, et nende taaskohtumine läks hästi ja ta [illegible] Claude'iga edasi suhtlema. Teadmine, et nad sõlmivad uue sõpruse suhte, rõõmustas Lettie südant. Aga tema mõtted pöördusid kogu aeg tagasi Corey ning selle usaldamatuse juurde, mida ta oli mehe näol [illegible] nud, kui too oli süüdistanud teda tema ja vanaema petmises. Lettie [illegible] püüdnud Irise ja Corneliuse kohta tõe väljaselgitamisega Allfordide ja Starcrosside vahelist vaenu lõpetada, kuid oli selle ainult uuesti lõkkele puhunud.

„Palun vabandust, Iris," pomises Lettie lapsevankrite ja jäätisega vehkivate laste eest kõrvale põigeldes. „Kõik läks pisut vussi."

Ja kuigi aeg läks muudkui edasi ja ta oleks pidanud minema Triivpuidumajja oma kohvri järele, otsustas ta enne teha väikese jalutuskäigu – et järele mõelda ja püüda mõista, mis oli viimase kahe nädala jooksul juhtunud.

Jõudnud küla servale, kus kobaras majad asendusid käänuliste kõrvalteede ja Devoni kõrgete hekkidega, tundis ta mere lõhna ja kuulis [illegible] kohal kajakate kisa.

Lettie ronis mööda järsku rada üles, kuni jõudis Cora maanina. Seejärel kõndis ta kaljuserva poole. Ta tundis jalgades tuttavat värinat

[illegible] läks edasi, kuni maa otsa sai. Kui ta Busteri päästmisega hakkama [illegible] siis suudab ta seista ka siin kõrgel, allpool vastu kaljusid peksva [illegible] kohal.

Meri nägi täna uhke välja suure lainetusega, mis valgeharjalisi laineid ranna poole veeretas. Taevas oli pilve tõmbunud, aga päike tungis [illegible] läbi, saates valgusvihu Taevaabajale, pannes selle aknad särama ja valgustades Salakaubavedaja Urgast kaunistavaid lipukesi. Küla [illegible] iidse kiriku lähedal, nägi Lettie tumedat katust, mille all asus Corneliuse pühamuks muutunud magamistuba. Ta nägi üht väga vana [illegible] eetragöödiat, mis ulatus minevikust siiani ja tekitas isegi veel aastatuhandete tagant südamevalu.

Ja nüüd kuulus see maatükk tema leitud kinkelepingu ja Florence'i [illegible] talle. See imeline kaljupank, millel ta praegu seisis. Ta suutis [illegible] vaevu uskuda. Ta polnud kunagi ei maad ega kinnisvara omanud [illegible] kavatsenud seda ka muuta. Ta ei võta seda mingil juhul vastu, aga [illegible]...

Ta kujutas ette, kuidas ta ehitab siia sellise maja nagu Triivpuidumaja ja naudib aasta ringi rahu ning kaunist vaadet. Ta kujutles end varahommikuses valguses ukselävel seismas, Corey tema kõrval. Ta raputas [illegible] pead. Kust see veel tuli? Corey pidas teda valelikuks petiseks. Talle tulid pisarad silma ja ta pilgutas neid senikaua, kuni nägemine polnud enam [illegible] nii hägune ning laialivalguv.

Külm tuul paitas tema paljaid käsivarsi ja pani ta värisema. Tal oli [illegible] jästi aeg sellest kohast lahkuda ja naasta Londonisse oma tõelise elu [illegible] juurde. Ta ei maini seda maatükki enam kunagi. Florence ja Corey peavad selle lihtsalt endale jätma.

[illegible] mõtlenud veel viimast korda vaadet, läks ta mööda kaljurada alla ja suundus külapoodi võileiba ostma, sest polnud peaaegu terve päeva midagi söönud. Samuti annab see talle võimaluse poeomanik Bertiga hüvasti jätta. Mees oli alati olnud rõõmus, kui naine oli sealt viimase paari nädala jooksul läbi astunud, et üht-teist osta. Ta läks meelega pikemat teed mööda, et mitte Florence'i majast mööduda.

Ta oli parajasti poes ning valis, kas osta kana ja majoneesi või [illegible] ning kressisalatiga võileib, kui majaesisel kitsal tänaval peatus [illegible] kriginal üks auto. Simon hüppas välja ja tormas kauplusesse.

„Lettie! Olin just Triivpuidumajja minemas, kui nägin sind siia [illegible] vat."

„Tere, Simon," ütles Lettie, otsustades munavõileiva kasuks. „Mul pole praegu aega, sest ma lähen Londonisse tagasi."

„Ma ei süüdista sind. Olen paari viimase nädala jooksul siinkandis päris head äri teinud, aga ka mina ei suuda ära oodata, millal ma [illegible] juba ükskord minema saan." Ta rääkis nii valju häälega! Lettie [illegible] kössi, kui Bert tõstis pilgu letilt ja nende poole vaatas. „Aga ma kuulen, et sul on häid uudiseid."

„Siis tead sa rohkem kui mina."

Simon irvitas. „Tead küll, mida ma mõtlen."

„Ma tõesti ei tea." Lettie teadis, et kõlas pahuralt, aga tal polnud [illegible] mingit tobedat äraarvamismängu mängida.

„Kuulsin, et oled õnnitlused ära teeninud, kuna oled nüüd [illegible] parima kinnisvara omanik. Hästi tehtud!" Kui Lettie midagi ei öelnud, haaras mees ta käed ja jätkas: „See pank – Armastajate Ühinemine või Cora maamaa või kuidas sa seda nimetad – kuulub sulle. Külas räägitakse, et Florence andis selle mingil arusaamatul põhjusel sulle."

„Kuidas sina sellest teada said?" küsis Lettie, tõmmates käed Simoni käest ära.

„See on siis tõsi? Ohoo, minu lugupidamine! Kuidas sa sellega hak[illegible] kama said?"

„Ütle, kust sa seda kuulsid," kordas Lettie, keda Simoni õnnesoovid ei huvitanud.

„Sa ju tead, milline koht see on – täielik kuulujutuveski. Viimasel ajal paistavad nad tavaliselt minust rääkivat, aga ma kuulsin pealt, kuidas inimesed pubis rääkisid, et neem kuulub nüüd sulle. See on hämmastav, Lettie."

„Kust pubis olnud inimesed seda teadsid?"

„Sina ja Corey olevat sellest tänaval rääkinud. Kuulsin, et lausa vaielnud, aga ma ei saa öelda, et see mind üllataks, sest see mees on täielik [illegible] ja mul on hea meel, et sa mõistuse pähe võtsid."

„Kas siin ei ole siis mingit privaatsust?"

Simon irvitas jälle. „Paistab, et mitte. Nii et kuidas sa siis neeme [illegible] nikuks said?"

Lettie ohkas. Kui juba kuulujutud levisid, siis tasus juhust kasutada ja [illegible] inde ära rääkida. „Ma uurisin välja, et Florence'i vend, Cornelius, jättis [illegible] selle mu vanatädile ja tema järeltulijatele. Tema soovid on lepingus [illegible] kirjas."

„Mida sa tegid?" Simon tundus hoolimata näol olevast laiast naeratusest segaduses olevat. „Ah, vahet pole. Tubli töö, Cornelius! Nii et sa [illegible] oled siis nüüd rikas."

„Vaevalt küll."

„Muidugi oled. Sa müüd maa mulle, paned raha taskusse, lähed [illegible] minema ja teed, mida tahad. Lähed lebad mõnda aega rannas ja [illegible] palju paremas rannas kui Taevaabajas. Võid minna Seišellidele või Barbadosele." Mees pilgutas talle silma. „Võib-olla tulen isegi sinuga [illegible] kaasa."

„Mis maast saab?" küsis Lettie, kui ebameeldiv pildike ujumispükstes Simonist valgel liivarannal muskleid näitamas talle korraks pähe tuli ja [illegible] peab sama kiiresti kadus.

„Nagu ma juba ütlesin, on see suurepärane koht puhkemajade jaoks."

„Ühe või kahe?"

„Jaa," ütles mees sõna aeglaselt venitades. Siis pilgutas ta uuesti silma. „Või rohkemagi, kui see mul õnnestub, aga ma olen üsna kindel, et õnnestub. Sellest tuleks pigem puhkeküla kui ainult paar maja."

„Florence'ile rääkisid sa midagi muud."

„Ta ei saa äriasjadest aru," ütles mees hooletult, „mitte nii nagu sina ja mina. Ta hoolib sellest mõttetust külakesest kuskil pärapõrgus liiga palju."

„See on tema kodu. Ta kuulub siia."

„Tõsi, aga neem ei kuulu enam talle, nii et hakkame parem rahast arutama."

Mees limpsas keelt, jättes huultele süljenire.

„Meil pole mõtet midagi arutada, Simon."

„Mida sa sellega mõtled?"

„Sa võid mulle neeme eest kas või kümme miljonit naela pakkuda, aga ma poleks ikkagi huvitatud."

Simoni naeratus tardus. „Mida sa öelda tahad?"

„Tahan öelda, et ma ei nõustu mingi hinna eest puhkeküla shiitake'sega Cora maaninale."

„Miks mitte? Lõpuks läheme ja nagunii Londonisse tagasi, nii et kes see huvitab, mis siin juhtub?"

„Mind huvitab," lausus Lettie vaikselt.

„Miks?"

„Sest Iris kasvas Taevaabajas üles, kohtus siin oma elu armastusega ja see on ilus küla, mis väärib säilitamist."

Simon naeris, nagu ei usuks teda, enne kui järsku vaikis. „Ja tead nalja, eks? See on väike kohake, mis haiseb kala ja vetikate järele, aga mina räägin siin suurest rahast. Mitte küll kümnest miljonist – see oleks naeruväärne –, aga piisavast summast, et muuta sinu elu. Sa ei kavatsegi sellest jů ometi ära öelda, eks ole, kallis?"

Lettiele ei meeldinud, et teda „kalliks" nimetati.

„Kardan, et ma ei ole huvitatud," kinnitas ta.

„Isegi mitte siis, kui ma pakun sulle..."

„Ma ei taha teada," katkestas Lettie teda. Mis kasu oli teadasaamisest, kui suurest rahasummast ta keeldub?

Simoni suunurk tõmbles, nagu võitleks ta naeruga. „Kas sa tahad iga hinna eest peale jääda, preili Starcross? Sul on tegemist kogenud läbirääkijaga. Ainult mõtle, mida sa võiksid selle süllekukkunud rahaga peale hakata."

„Mõtlengi," vastas Lettie, tõrjudes mõtteid, mida kõike ta võiks sellega peale hakata. Tal oleks piisavalt raha, et elada hoopis teistsugust elu

kui ta ainult mehe pakkumisega nõustuks, kui tal puuduks igasugune moraal ja sündsustunne, kui Coreyl oleks õigus teda umbusaldada.

„Ja pingutad üle. Müü see maa lihtsalt mulle."

„See maa ei ole minu müüa."

„Aga sa ju ütlesid..."

„Ma ütlesin, et Cornelius jättis selle Irisele, aga ma ei usu, et see kinkeleping kehtib."

„Ja võid kohtusse minna."

„Ma ei võtaks nagunii seda maad vastu, isegi mitte siis, kui kohtunik ütleks, et see on minu oma."

Simoni suu vajus lahti. „Miks siis ometi? Oh issand, ära ütle, et sa oled Corey Allfordi armunud. See, et ta suure paadiga sind päästma tuli, ei tähenda, et sa võlgneksid talle maa, mille eest võiksid saada rohkem raha, kui su kümne aasta palk."

Kümne aasta palk? mõtles Lettie nukralt, kujutades ette seda turvatunnet ja vabadust, mida sellise raha eest saavutaks. Aga meelerahu ta selle eest ei saaks.

„Minu otsus ei puuduta Coreyt. Mitte ainult. Otsustan nii, kuna see küla ja selle elanikud on hämmastavad ning Cornelius ja Iris ei tahaks, et see ära rikutakse."

„Ehitaksime kõigest paar puhkemaja!"

„Või terve puhkeküla?"

Simoni põsed läksid punaseks. „Ma liialdasin pisut."

„Pole tähtis, sest moraalselt ei kuulu see maa mulle."

„Moraalil pole sellega mingit pistmist."

„Selle tegid sa väga selgeks."

„Florence'i vend tahtis, et sa selle endale saaksid."

„Ja tahtis, et Iris selle endale saaks. Kuid see oli kaua aega tagasi. Iris on surnud ja mina kõigest kaks nädalat siin olnud. Florence on armastanud seda maad terve elu ja see on talle tema venna pärast eriline."

„Kuid me võiksime sellega hunniku raha teenida, Lettie."

Lettie vaatas talle otsa. Ta polnud tundnud end nii ärritunuli
saati, kui oli käskinud tollel liimi pärast kaebajal uttu tõmmata.
ongi sinu ja minu vahe, Simon. Mina ei taha hunnikut raha teenida,
tean, et see on sinu jaoks pettumus, aga sa tegid Devonis mõned
tehingud, nii et olen kindel, et sinuga saab kõik korda. Aga nüüd
pean tõesti minema ja pakkimise lõpetama."

Kui ta minema hakkas, hõikas Simon talle järele: „Mõtle uhiuuele
autole, millega sa sõita võiksid, puhkusereisidele, kuhu sa minna
võiksid, ja kingadele, mida sa osta saaksid. Oleksid rumal, kui selle
loobud."

„Ma juba ütlesin," hüüdis Lettie üle õla. „Palun vabandust, Simon, aga
ma ei müü seda ei sulle ega kellelegi teisele. See kuulub Allfordidele."

Nii palju siis Simoniga suhte jätkamisest, mõtles Lettie kai poole jalu-
tades, et Claude'iga hüvasti jätta. Daisy ei jätaks teda kunagi rahule, kui
sellest teada saaks. *Ta oli täiuslik mees, Lettie. Mida sa ometi mõtlesid?*

Kuid Daisy eksis rängalt. Simon oli selline inimtüüp, kes oleks pida-
nud Lettie perekonna arvates talle sobima, kuid tegelikult ei sobinud.
Mees oli hea välimusega, võluv, tal oli hea töökoht, oma korter ja uus
auto, aga ta ei olnud eriti lahke ning mõtles enamasti ainult enda peale.

Nii palju räägib Lettie Daisyle küll, aga neeme pärimisest... ja sellest
loobumisest tõenäoliselt mitte. Ta ei jõuaks seda kunagi ära kuulata.
Seega jääb see saladuseks, mida ta ainult aeg-ajalt meelde tuletab ja siis
uuesti kaugeimasse mälusoppi tagasi tõrjub.

Ta jääb neid kahte nädalat alati mäletama kui aega, mil elu kul-
ges aeglasemalt ja sellel tundus olevat rohkem mõtet. Kui aega, mil ta
taastas veel kord sideme Irisega ja sai seda tehes ka enda kohta palju
teada.

Ta ei kahetsenud karvavõrdki, et oli Taevaabajasse tulnud. Ta kahet-
ses ainult üht asja. Seda, et tema ja Corey olid nii halbadel tingimustel
lahku läinud ning mees pidas teda kavalaks petiseks. Koju jõudes kir-
jutab ta mehele ja tema vanaemale ning kordab veel kord, et loobub
„omandiõigusest" neemele. Kui Florence ütleb, et see on tema uus

[illegible] ta leppima ka sellega, et tal on õigus see tagasi anda. Kahjuks on
[illegible] ajaks juba liiga hilja ning tema ja Corey ei kohtu enam kunagi.

Lihates koputas ta õrnalt Claude'i uksele. Kui teda kodus ei ole, jätab
[illegible] mehele hüvastijätukirja.

Uks tõmmati ootamatult lahti ja Buster tormas välja ning hüppas
[illegible] najale püsti.

„Teil on nüüd eluaegne sõber," ütles Claude lävel seistes. Ta nägi teist-
[illegible] välja. Tema pikad hallid juuksed olid ikka segamini ja habeme-
[illegible] taltsutamata, aga ta tundus kuidagi sirgemana. Eluraskused
[illegible] paistnud teda enam maadligi suruvat.

„Ta on armas koer."

Lettie silitas Busteri pead, kuni tema hüppamine lakkas ja ta surus
[illegible] vastu naise külge.

„Tahate sisse tulla? Olen jälle teie tänuvõlglane. Te otsisite Estheri
[illegible] ja tõite ta siia minu juurde. Ma ei unusta seda kunagi." Mees silmit-
[illegible] teda tähelepanelikult. „Te paistate endast väljas olevat. Kas teiega on
[illegible] juhtunud kõik korras?"

„Mida te sellega mõtlete?" küsis Lettie. Kas ka Claude oli juba Corne-
[illegible] maakinkimisest kuulnud?

„Mõtlen, et see pidi vist ikka päris hirmus olema niimoodi kaljudele
[illegible] jääda, kui vesi tõusis."

Lettie õlad lõtvusid. „Sel hetkel oli see hirmus küll, aga ausalt, nüüd
[illegible] kõik korras."

„Tore, sest te olite väga vapper ja tõite Busteri minu juurde tagasi."

„Mul on hea meel, et aidata sain." Lettie kõhkles. „Tahtsin teile öelda,
[illegible] lahkun Taevaabajast."

„Millal?"

Lettiet liigutasid tunded Claude'i karmil näol. Vähemalt kellelgi on
[illegible] lahkumise pärast kahju.

„Lähen täna ära."

„Miks nii ruttu?"

„Olen juba kaks nädalat siin olnud ja mul on aeg koju tagasi minna."

„Kas te saite vanatädi kohta teada, mida tahtsite?“

„Sain küll, aitäh.“

„Tore,“ Claude raputas pead. „Ma ei suuda ära oodata, millal enam turiste oma käratsemise, halbade kommete ja prügi maha viskamisega siit ära läheb. Aga teie, Lettie Starcross, olete teistsugune. Te kuulute siia.“

Lettie huul hakkas selle peale värisema. Ta tundis selle külaga seletamatut ühtekuuluvustunnet, nagu Iriski kunagi.

Kui ta midagi ei vastanud, kummardus Claude ettepoole ja sosistas: „Võiksite alatiseks siia jääda.“

„Ma ei saa igaveseks Triivpuidumajja elama jääda,“ lausus Lettie sellise asjaliku hääletooniga, mida Daisy kasutas sageli lastega rääkides.

„Ei, aga te võiksite siin, minu naabermajas elada.“

„Mida te sellega mõtlete?“

„Minu naabermaja kuulus varem mu vanematele ja nüüd kuulub see mulle. Hetkel on see puhkajatele välja üüritud.“ Claude krimpsutas nägu. „Ma ei saa puhkajatega just eriti hästi läbi. Eelistaksin, et minu kõrval elab keegi, keda ma tunnen ja kes mulle meeldib.“

Kui Lettie käe sirutas ja selle Claude'i õlale pani, ei tõmbunud mees eemale.

„See on teist väga lahke, Claude. Mitmeski mõttes tahaksin siia jääda, aga... asjad lihtsalt ei õnnestunud ja ma pean Londonisse tagasi minema.“

„Või Londonisse? Häh.“

„Mu perekond vajab mind.“

„Või perekond? Häh.“

Mees tegi sellist nägu, et Lettie naeris, kuni emalt saabunud tekstisõnum ta tähelepanu endale tõmbas: Kuulsin, et tuled täna tagasi. Kas saaksime homme Lidlisse minna? Meil on tualettpaberit tarvis. x. Lettie ohkas ja lükkas telefoni tagasi taskusse. Võib-olla oli Claude'il õigus, aga elus ei läinud kõik alati nii, nagu sina tahtsid.

„Nii et...“ Naine ajas õlad sirgu. „Head aega, Claude. Saadan teile kohe jõudes vaatamisväärsustega postkaardi.“

Claude noogutas, kuid näis lööduna. „See mulle meeldiks ja võib-olla tulete peagi jälle siia tagasi?“

„Võib-olla,“ vastas Lettie, mõeldes, kas ta käitub nagu Iris, kes ei tulnud siia kunagi tagasi. Kui piinlik see oleks, kui ta Corey või Florence'iga juhuslikult kokku põrkaks? Oleks kohutav, kui Corey ta ära tunneks, aga ennast välja ei teeks, või veel hullem, teda üldse ei mäletakski.

Ta kõhkles, kuna polnud kindel, kas tal sobiks Claude'i emmata, kuid mees lahendas tema dilemma käe sirutamisega.

„Head aega, preili Lettie Starcross. Oli au teid tunda.“

„Head aega, Claude. Teid samuti.“

Lettie võttis mehe hiiglasliku kämbla ja surus seda, tundes kurbusepuhangut. Tal oli valus lahkuda kohast, mida Iris oli kunagi koduks nimetanud.

Kolmekümne kuues peatükk

Lettie oli Triivpuidumaja ja Rosiega juba hüvasti jätnud. Ta oli üle mast korda vaadanud kaljutipust avanevat vaadet ja imetlenud taas silmapiirini ulatuvat sätendavat merd ning temast allpool olevaid väikseid maju, mis olid rannaäärde kobarasse koondunud.

Samuti oli ta vastanud ema sõnumile ja öelnud, et korraldab Lotty käigu esimesel võimalusel, olles samal ajal otsustanud korraldada vanematele internetiostude kojutoimetamise. Emale see ei meeldi. Ta naudib poeskäike, aga ta võis alati teha põneva poereisi Tescosse oma sõbranna Moiraga, kes teda pidevalt kaasa kutsus.

Lettie heitis pilgu kellale ja kortsutas kulmu. Takso hilines ja ta jäi järjekordsest rongist maha, kui kohe liikuma ei hakka.

Tavaliselt oli Lettiel hea meel puhkusereisilt koju jõuda, ükskõik kui lõbus tal oli seal olnud. Soov igaveseks kuhugi päikese alla elama kolida oli lühiajaline ja Londoni tavapärase elu tõmbejõust piisas, et teda reaalsusse tagasi meelitada. Kuid mitte seekord. Ta mõistis, et ühe oli nende mõne lühikese Irise surmast möödunud nädalaga muutunud. Ta ise oli muutunud ja üha kasvavat tunnet, et ta kuulub Taevaabajasse, oli raske eirata.

„Võta end kokku, Starcross," pomises ta endamisi, võttes kohvri kätte ja otsustades jala mööda kaljurada alla minna. Ta võib taksot ka all tänavaotsas oodata. „Mine koju, unusta see koht ära ja naase tavaellu."

Praktilises mõttes oleks tavaellu naasmine üsna lihtne. Ta otsib mõne uue igava klienditeenindaja töö ja tema pere hoiab teda tegevuses, nagu ikka. Kuid selle erilise paiga ja siin elavate inimeste unustamine ei ole sama lihtne.

Ta kujutles Coreyt oma kollases päästjariietuses võitlemas tormise merega, et tema ja Busterini jõuda. Ta võis peaaegu tunda mehe kätt oma õlgade ümber ja tema põske enda oma riivamas, kui mees oli talle pärast unemusi andnud. Ja ta nägi ikka veel Corey pettunud nägu, kui ta oli arvanud, et Lettie oli teda petnud. See, et mees polnud teda uskunud, teeb veel kaua haiget.

„Noh, ole sa neetud, Corey Allford," lausus ta valjusti pea kohal lendavatele kajakatele, laskudes ettevaatlikult mööda teed alla. „Loodan, et sa naudid oma üksildast ja usaldamatut elu."

Kui ta alla maanteele jõudis, polnud taksot veel näha ja ta oli just telefoni välja võtmas, et uuesti taksofirmasse helistada, kui kuulis selja tagant jooksusamme.

„Ma pidin su peatama," ähkis Corey, ise näost punane nagu vähk. Ta kummardus käsi reitele toetades ettepoole ja hingas valjusti sisse ning välja. „Jooksin... terve... tee," hingeldas ta. „Polegi nii heas vormis, nagu ma arvasin. Pistab... hirmsasti."

Lettie oleks tahtnud nutma hakata, sest Corey nägemine teeb lahkumise ainult veel raskemaks. „Kui sa tulid selleks, et mind uuesti rünnata, siis ära näe vaeva, sest ma lahkun Taevaabajast ja sul pole vaja muretseda, sest ma ei kavatsegi Cora maanina Simonile müüa."

„Ma tean. Ma kuulsin, et sa vaidlesid temaga Berti poes."

Lettie vangutas pead. „Muidugi kuulsid."

Kuigi ta oli Taevaabajat väga armastama hakanud, ei harjuks ta kunagi küla kuulujuttudega. Londonis võisid sa surnult maha kukkuda ja keegi ei paneks tähelegi.

„Kas me saame rääkida?" küsis Corey külge masseerides. Tema nägu hakkas uuesti õiget värvi minema ja hingamine oli aeglasemaks muutunud.

„Ma pean rongi peale jõudma." Üks must auto keeras ümber nurga ja suundus nende poole. „Ja mu takso on kohal."

„Kas sa järgmise rongiga ei võiks minna?"

„Võin küll, aga mis mõtet sellel on, Corey? Ma lahkun nagunii kohe, nii et võin sama hästi juba kohe minna."

„Aga ma pean vabandust paluma. Ma olin nii rumal. Ma poleks tohtinud sinus kahelda ja sind süüdistada, et sa oled nii... ma ei tea..."

„Kohutav petis?"

„Jah, olgu pealegi... kohutav petis. Oleksin pidanud sind uskuma, kui sa ütlesid, et Iris ei teadnud midagi sellest, et Cornelius maa talle jättis."

„Muidugi oleksid pidanud. Kas sa arvasid, et ma uppusin-meelega peaaegu ära, et meelitada teid mind ööseks Corneliuse tuppa jätma?" Lettie hääl muutus aina vihasemaks ja Corey astus sammu tagasi.

„Ei, muidugi mitte. Ma ei mõelnud üldse loogiliselt."

„Ja kuidas Simoniga jääb? Kas sa arvasid tõesti, et ma olen nõus temasuguse täieliku idioodiga?"

Corey suunurk tuksatas. „Ta on tõepoolest idioot, eks ole?"

„Täielik, esmaklassiline versioon. Sellepärast ongi nii solvav, et sa arvasid, et ma teen temaga koostööd."

Corey kirtsutas nina. „Tegelikult arvasin ma vahepeal, et te käite."

„Kas tõesti? Isver, minu sobimatute meestega paari panemises oled sa isegi minu perekonnast hullem. Simon oli lihtsalt kogu aeg lähedu ses või ilmus ei tea kust välja nagu tüütus."

„Tal paistab selle peale annet olevat."

Kui lähenev auto Corey selja taga peatus, võttis Lettie kohvri käte

„Aitäh, et vabandasid, aga pean nüüd järgmise rongi peale minema."

Alles siis, kui ta Coreyst mööda astus ja korralikult autot vaatas, sai ta aru, et see ei olnudki takso. Päevinäinud must auto kuulus hoopis Florence'ile, kes nüüd rooli tagant välja puges.

„Issand küll, miks sa vanaema kaasa võtsid?"

„Mida?" Corey pöördus ringi. „Vanaema, mis sina siin teed?"

„Püüan ajaloo kordumist ära hoida," vastas Florence hapult, jättes mootori tööle ja auto veidra nurga all keset teed pargituna. „Starcrosside ja Allfordide vahel on aastate jooksul liiga palju arusaamatusi olnud."

„Kuidas sa teadsid, et ma siia tulen?" tahtis Corey teada.

„Pärast seda, kui ma helistasin ja rääkisin, mida Bert oli öelnud tema poja toimunud kinnisvaraarendaja ning Lettie vahelise sõnavahetuse kohta, oli see üsna selge. Selleks ajaks, kui ma koju tagasi jõudsin, olid sa juba läinud."

„Ikkagi oli imelik arvata, et ma just siia tulen."

„Vaevalt küll. Nii õnnelikuna, kui preili Starcrossiga väljaminekut tähendades, polnud ma sind juba ammu näinud ja peale temaga tülli minekut oled sa olnud pahur nagu haige karu." Ta pöördus Lettie poole. „Kas sa kavatsed ikka lahkuda ja enam mitte tagasi tulla?"

Lettie noogutas, olles mõlema Allfordi nagu selgest taevast välja ilmumisest üllatunud.

Florence kortsutas kulmu ja pöördus Corey poole. „Siis tuleb sul preili Starcrossile Grace'i kohta tõtt rääkida."

Corey krimpsutas nägu ja vaatas maha. Tükk aega ei öelnud keegi midagi, vaikust täitis ainult lindude kisa pea kohal, kuni mees rääkima hakkas. „Kas sa... kas sa tuleksid minuga kaasa, Lettie? Vanaema vaatab su kohvri järele."

„Nagu ma juba ütlesin, pean ma rongi..."

„Palun."

Mees nägi välja nii segaduses ja vaevatud, et Lettie järgnes talle, kui ta teed mööda edasi kõndis. Mis tõde endise naise kohta, mõtles Lettie. Mis oli juhtunud, et see mehele nii väga haiget tegi?

„Kuhu me läheme?" küsis ta natukese aja pärast.

Corey kehitas õlgu. „Pole oluline. Pean sinuga lihtsalt omavahel rääkima."

Ta juhtis neid mööda kitsast teed edasi. Tühja teed ääristavates kõrgetes hekkides sumisesid laisalt mesilased ja õhk oli kuumusest nii raske, et laskus Lettie peale nagu tekk. Veidi aja pärast pööras mees teelt

ära ja ronis treppi mööda üle heki. Lettie järgnes talle ja nad jalutasid üle lambaid täis põllu, mis tõusis künkatipu suunas.

„Milles asi on, Corey?“ küsis Lettie seisma jäädes. „Olen kindel, et Bert juba rääkis su vanaemale, et ma keeldusin Simoni maaostu pakkumisest. Ma ei kavatse seda müüa ega isegi mitte vastu võtta. Neem jääb Irisele, mitte mulle. Mul ei ole sellele õigust ja ma ei tahagi seda.“

„Kuigi see võiks aidata sul su elu muuta.“

„Ma ei kavatse muuta oma elu kellegi teise arvel.“

„Ma tean. Arvan, et olen alati teadnud.“ Corey raputas pead. „Sa oled korralik inimene, Lettie. Mul on lihtsalt väga raske kedagi usaldada peale seda, kui Grace...“

„Mina ei ole Grace.“

„Ei, seda sa ei ole.“

Mees torkas käed teksade taskutesse ja toksis jalaga rohus, kui läheduses olevad lambad pead tõstsid ning tema poole vaatasid.

„Mida su naine tegi, et sa nii umbusklikuks muutusid? Ma tean, et su abielu purunes ja see on kurb, aga abielud lõpevad kogu aeg.“

Corey hingas aeglaselt välja. „Kui sa tahad kogu seda kurba lugu kuulda, siis me läksime Grace'i karjääri pärast Londonisse. Seda ma sulle rääkisin, aga ma jätsin ütlemata, et aasta pärast meie sinna kolimist jäi Grace rasedaks. Ta polnud just eriti rõõmus, kuid ma arvasin, et see tuli ärevusest sellise suure muutuse ees ja ma ise olin isaks saamise pärast väga põnevil. Palju rohkem, kui oleksin kunagi osanud ette kujutada. Me olime õnnelikud, või vähemalt mina arvasin nii, ja ma mõtlesin, et meist saab õnnelik kolmeliikmeline perekond.“

„Mis siis juhtus?“

„Grace elas rasedusse sisse ja ma ei suutnud ära oodata, millal ma oma poega või tütart esimest korda näha saan.“ Mees köhatas ja sulges silmad. „Aga kui ta oli juba peaaegu kaheksandal raseduskuul, sain ma teada, et ta pettis mind ühe ettevõtjast ärimehega, väga Simoni moodi jobuga.“

„Ja laps?“ sosistas Lettie, teades vastust juba ette.

Corey avas silmad. „Laps oli selle mehe oma. Grace oli selles kindel ja pärast poisi sündi tehtud test kinnitas seda.“

„Nii et see oli siis poiss.“

„Jah.“ Corey vaatas kaugusesse, lõualuu pinges. „Poeg, kes ei olnud minu oma. Grace läks selle teise mehe juurde. Nad on nüüd õnnelik perekond, aga mina elan vanaema juures ja mul on väga raske kellegagi tähedaseks saada. See on valede süü. Mina usaldasin Grace'i täielikult, aga tema oli mulle kuid valetanud. See pani mind endas kahtlema, sest kuidas ma peaksin teistest õigesti aru saama, kui ma olin omaenda naisest täiesti valesti aru saanud?“

Lettie ei teadnud, mida öelda. Ta võis ainult ette kujutada, mida selline usalduse reetmine sinu enesehinnangule ja maailmavaatele tegi.

„See polnud sinu süü, Corey,“ õnnestus tal öelda, kuigi ta teadis, et tema sõnadest jäi väheks, et parandada seda valu, mida mees oli tundnud.

„Tundsin end läbikukkununa. Kuid ma hakkasin sind usaldama...“

„Kuni ma selle kirja peale sattusin ja su vanaema ütles, et neem kuulub mulle.“

Corey noogutas. „Grace'i puhul sain ma lõpuks kõigest aru – miks ta vahel hiljemaks tööle jäi, miks ta oma mobiiltelefoni koodi ära muutis, miks ta meie lapse üle õnnelikum ei olnud.“

Kui ta peatus ja raskelt neelatas, sirutas Lettie käe ja pani selle mehe käsivarrele.

„See on väga valus. Sa ei pea sellest mulle rääkima.“

„Pean küll, sest pärast seda, kui sa selle kirja ja kinkelepingu leidsid, läksin ma kaks ja kaks kokku, nagu ma Grace'i puhul tegin, ainult et seekord sain ma vastuseks...“

„Rohkem kui neli?“

„Kohe kõvasti rohkem.“ Üle mehe näo libises naeratusevari. „See kõik on vist pisut segane, eks ole?“

„Nii võib öelda küll.“

Corey istus rohu peale maha ja Lettie istus tema kõrvale ning mõtles teda õlaga, püüdes mehe enesetunnet paremaks muuta.

„Või siis selline perekond?“

„Sinu omal on kindlasti hea meel, et sa tagasi tuled.“

„Seda kindlasti. Ema korraldab juba reisi Lidlisse tualettpaberi järele. Daisy paneb mind kindlasti kohe lapsi hoidma ja ma pean mõnda kohta tööle kandideerima, näiteks ühte, mis tegeleb põllumajandusäriga.“

„Mis sellest teistsugusest elust sai, mida sa tahtsid?“

„Noh, tead isegi.“ Lettie kehitas õlgu. „Päris elu ja sellised asjad.“

Ta heitis pilgu Coreyle, kes vaatas üle põldude sätendava mere poole. „Sa ju tead, et *võid* mind usaldada. Mitte kõik ei taha sind petta. Liz naine tegi sulle kohutavalt palju haiget ja jättis sind maha, aga mitte kõik ei ole sellised. Mida sa siis teed? Ei usalda enam kunagi kedagi ning lõpetad ühel päeval üksildase ja õnnetuna nagu Claude?“

„Kuigi ma austan Claude'i väga, ei tahaks ma niimoodi lõpetada.“ Mehe pilk liikus merelt naise näole. „Aga sa ise? Kui sa midagi uut ei proovi ja teistmoodi elama ei hakka, võid lõpetada üksi nagu su väike tädi.“

„Või mis veel hullem, täiusliku mehega, kes kingib mulle sünnipäevaks aurumopi.“ Lettie naeris, kui Corey küsivalt nina kirtsutas. „See on üks perekonnanali. Ära tee minust välja.“

„Teeksin seda, kuid sinust on väga raske mitte välja teha.“

Lettie hingamine peatus, kui Corey lähemale kummardus. Tema tumedad silmad, milles oli valu ja... veel midagi, vaatasid sügavalt tema omadesse ning siis mees suudles teda. Seekord polnud tegemist põgusa põsemusiga. Mehe huuled olid tema omade vastas soojad ja tema käed pugesid naise juustesse, kui suudlus aina edasi kestis. Naine unustas kõditava rohu ja lammaste määgimise. Ainus, mida ta tundis, oli kirg iha ja ühtekuuluvustunne.

„Palun vabandust.“ Corey lasi käed alla ja tõmbus eemale, surudes huuled kokku. „Halb ajastus, kuna sa oled Taevaabajast lahkumas.

Ma poleks pidanud seda tegema, või siis oleksin pidanud seda varem tegema.“

„Jah, oleksid. Oleksid kindlasti pidanud seda varem tegema.“

Kui Lettie tema poole kummardus ja huuled mehe omadele surus, võttis mees tal ümbert kinni ja nad vajusid rohule, ehmatades lähedal olnud lambaid, kes jooksid laiali.

Lettie polnud kunagi suudlemist eriti nautinud. Meeste puhul, kellega ta oli kohtamas käinud, oli see tihti olnud pettumust valmistav – napp, kohmakas vahepala poiss-sõprade poolt, kes tahtsid juba järgmise osa juurde asuda. Aga praegune oli teistmoodi. Lettiel oli teistsugune tunne, kui Corey teda uuesti suudles ja tema mehe suudlusele vastas. See oli aeglane, kaalutletud ja õige.

Lebades rohul, Taevaabaja küla tema ees laiumas ja Corey Allfordi käsi tema ümber, tundis ta end hästi. See tundus nagu uks sellesse teise ellu, mida ta vajas.

Kui nad teelt autosignaali kuulsid, tõmbusid nad teineteisest eemale.

„Ega see ometi vanaema ole?“ küsis mees oiates. „Ma olen oma kohutava ajastuse temalt pärinud.“

Lettie vaatas silmi kissitades tee poole. „Ei, ma arvan, et mu takso jõudis lõpuks kohale. Su vanaema ütles kindlasti juhile, et me jalutasime edasi.“

Corey tõusis aeglaselt püsti ja tõmbas ka Lettie jalule. „Siis on vist parem, kui sa lähed ja ma vabandan, et ma tegin sind üleni... rohuseks.“ Ta noppis Lettie juustest ühe rohulible ja üritas naeratada, aga see ei tulnud tal kuigi hästi välja. „Sa ei taha ju rongist maha jääda.“

Corey arvas ikka veel, et ta lahkub. Mees arvas, et ta suudab pärast asja juhtunut ära minna. Kuid Lettie teadis, mida ta teha tahtis. Kui ta hakkas tee poole minema, hüüdis Corey talle järele: „Kas sa head aega ei ütlegi?“

Lettie peatus ja pöördus ringi. Mees nägi nii haavatav ja haavunud välja, et see murdis naise südame.

„Pole vaja. Lähen ütlen lihtsalt taksojuhile, et ma ikka ei taha jalutades sõita. Olen kindel, et mu perekond saab veel mõned päevad ilma minuta hakkama. Tulen kohe tagasi. Ausalt."

Corey naeratas pikkamisi ja aeglaselt, mis pani tema tumedad silmad särama. „Ma usun sind, Lettie Starcross."

Kolmekümne seitsmes peatükk

Neli kuud hiljem

Claude'i sõnul, kes paistis oskavat ilmajaamast paremini ilma ennustada, oli talvetorm peagi tulekul.

Õnneks oli ilm hetkel selge ja tuuline, aga Cora neem oli lage, nii et Lettie surus end Corey vastu, kes võttis tal ümbert kinni ning surus enda vastu. Tuul piitsutas naise jalgu ja kajakad kiljusid, kui tugevad tuulehood neid räsisid. Nende ees laiuv meri oli kaetud lainete valgete vahuharjadega.

Lettie puges Coreyle veel lähemale ja mõtles kõigele, mis tal täna veel teha tuli. Tema vanemad ja Daisy perekond tulevad jõulunädalavahetuseks siia. Lettie ei suutnud ära oodata, millal ta neid näha saab, kuigi tal läheb koos vanematega Claude'i puhkemajas kitsaks. Hea meel, et Daisy oli endale, Jasonile ja lastele külas eraldi maja üürinud.

Kuid jõulupühal kogunevad nad kõik Lettie juurde traditsioonilisele ühtsöögile ning Esther ja Claude olid samuti kutsutud. Koos nende ning Corey ja Florence'iga kujuneb esimene jõulupüha kindlasti pingeliseks ning ilmselt peavad nad kordamööda väikese köögilaua ääres sööma, kuid tal on väga hea meel neid kõiki näha.

Lettie tundis neist puudust. Noh, poereisidest ja lõputust lastehoidmisest võib-olla mitte, aga tema uus elu Taevaabaja külas pakkus talle nii palju tegevust, et tal polnud aega mõelda neid lahutavale vahemaale.

Tänu vastsele Taevaabaja kultuurikeskusele, mida ta rahvamaja turismiinfopunkti kõrval sisse seadis, oli tal viimasel ajal palju tegemist. Claude'il oli olnud nii hea meel, kui ta kuulis, et Lettie jääb ikkagi siia, et ta oli nõustunud naise palvega tema arhiivi väljapanekust. Ta oli ilma põnevil keskuse avamispeo pärast, mis oli planeeritud kevadele, kui tuleb uus turistidetulv.

Lisaks sellele õppis Lettie osalise ajaga Devoni ajalugu ja töötas kolm päeva nädalas kohalikus kirjatarbeid müüvas ettevõttes klienditeenindajana. Registraatorite ja kirjaklambrite müük ei pakkunud just eriliist põnevust, aga oma elu muutmine võttiski aega ja tal läks juba päris hästi. Tema perekond hakkas juba harjuma, et ta elas üle kolmesaja kilomeetri kaugusel, ja sai ise hakkama.

„Kas kõik on hästi, Letts?" sosistas Corey, kui Florence läks lähemale et uurida äsja kohale toimetatud puust pinki. See oli paigutatud vaatega merele ja selle külge oli kinnitatud messingist silt: *Iris Starcrossi mälestuseks, kes ei unustanud kunagi Cornelius Allfordi ja Taevaabajat.*

„Väga hästi." Lettie tõusis kikivarvule ja suudles Corey ninaotsa, enne kui hõikas eakat naist, kes oli talle viimastel kuudel väga kalliks saanud. „Kuidas sina end tunned?"

Florence puudutas sõrmedega silti ja naeratas. „Ka mina tunnen end hästi, sest nüüd on kõik nii, nagu olema peab."

Naisel oli õigus, kuid üks asi oli veel tegemata. Oma kirjas oli Cornelius öelnud Irisele: *„Kasuta iga võimalust, et õnnelik olla, kuid mõis vahel ka minu peale ja viska üks lilleõis merre."* Coreyst eemale tõmbunud, võttis Lettie risti üle rinna olevast kotist üheainsa kollase roosiõie ja läks pangaservale lähemale. Kui ta lille merre viskas, haaras tuul selle kaasa ja kandis maast kaugemale. See keerles tuule käes ikka allapoole, kuni langes lainetavasse vette.

Lettie naasis mehe juurde, keda ta armastas ja vaatas merele, mille lt peegeldus selge sinine taevas. Tundus, nagu oleks minevik ringiga algusse tagasi jõudnud, kui ta seisis siin Corey käte vahel, Irise kaelakee turvaliselt paksu villase mantli all.

Aitäh teile, Iris ja Cornelius, ütles ta mõttes, pea kohal kajakate kisa ja Taevaabaja sagin allpool. *Teie südamevõti osutus võtmeks minu süda-*

Kiri Lizilt

Kallis lugeja!
Tänan teid väga, et valisite lugemiseks just „Merepoolseima maja kiri“. Loodan väga, et Lettie lugu meeldis teile ning samuti ka Irise ja Claude'i oma.

See on minu teine iseseisev lugu, mille tegevus toimub Taevaabajas külas. Mulle meeldib nii väga sellest külast kirjutada, et kirjutan juba kolmandat romaani, mille tegevus toimub karmil Devoni rannikul. See salapära ja romantikat täis raamat ilmub peagi. Kui te pole veel lugenud minu eelmist Taevaabajast jutustavat romaani „Merepoolseima maja saladused“, võite vahepeal välja uurida, kuidas Rosie paljastas suure perekonnasaladuse, armus Liamisse ja hakkas Triivpuidumajas võõrastemaja pidama.

Kui „Merepoolseima maja kiri“ teile meeldis, oleksin tänulik, kui kirjutaksite sellele väikese arvustuse. Tahaksin kuulda teie arvamust, samuti oleks sellest väga palju abi esmalugejatele, kes alles otsivad teed minu raamatute juurde.

Samuti meeldib mulle, kui lugejad minuga otse ühendust võtavad ja seda saate teha minu kodulehe, Facebooki, Twitteri ja Instagrami kaudu.

Suur tänu
Liz x

www.lizeeles.com
Facebook: lizeelesauthor
Twitter: @lizeelesauthor
Instagram: lizeelesauthor

Tänusõnad

Seda raamatut poleks kunagi kirjutatud, kui mu vapustav toimetaja Ellen Gleeson poleks suunanud mind naiste ilukirjandust kirjutama. Mul on väga hea meel, et ma teda kuulasin ja seda proovisin. Aitäh Ellen ja Bookouture, et juhatasite mind õiges suunas ja pakkusite abi, mida ma selle raamatu kirjutamisel vajasin.

Olen tänulik ka sõpradele ja perele, kes on mind sel teel julgustanud. Tänan oma kaua kannatanud abikaasat Timi (nagu ta ise ütleb), kes saab imetlusväärselt hästi hakkama tõusude ja mõõnadega, mis tulenevad sellest, kui su naiseks on kergelt stressis olev kirjanik. Mul oli väga tore ilusa ilmaga sinuga Dartmooris jalutada ja selle loo jaoks inspiratsiooni otsida.

Ja lõpuks tahaksin tunnustada vapraid vabatahtlikke merepäästjaid, nii mehi kui naisi, kes riskivad merel teisi päästes oma eluga.